

જિન ગુણ પદ્યાવલી

મમર્થ પર્વાચાર્યોના રચેલા ચેત્યવ દનો, રતવનો, સન્ન્યાયો,
મૃતિઓ, તેમજ ચુ ટી કાઢેલા આર્યાત્મિક, અર્વાચીન
પદો, આગતિઓ, રનાત્ર પૂજા, વિગેરે
વિવિધ ઉપયોગી મામગ્રીનો મગ્રહ

★ સત્રાહક - ★
પડિત પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ.

પ્રકાશક

ડૉક્ટર મગનલાલ લીલાચંદ શાહ
વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ ગાહ
આ સેક્રેટરી

શ્રી જૈન ટ્રેડર મડળ-મહેસાણા.
[સ્વર્ગમ્ય ગેડ વેગીચંદ મુગ્યંદ-સંચાલિત]

આવૃત્તિ ૪ થી ૫ પ્રત ૩,૦૦૦
વી. નં ૨૪૭૫ મન ૧૯૪૯ વિક્રમ સ ૨૦૦૫
દિમત ૧-૬-૦

મહાવીર સ્વામિનું પારણું.

ત્રિશલા મોંતા પારણું ઝુલાવે, મહાવીર પોઢેરે;
રેશમ દોરે માતા હિંચોળે, મહાવીર પોઢેરે. ૧

મધુર મધુર હાલિંરડાં ગાતી, અંતર કેરા અમીરસ પાતી;
ત્રિશલા રાણી ગીત સુણાવે, મહાવીર પોઢેરે ૨

વીર થને મારા બાળ જગતમાં, ધીર ગંભીર થને તું જગતમાં;
સ્નેહ થકી તુજ જીવન ભરને, આ સંસારે રે. ૩

સંસારમાં સુખ ક્યાંય નથીરે, વેરઝેરથી દુનિયા ભરીરે;
કામક્રોધ મદ માયા ત્યજીને, ભવજલ તરનેરે. ૪

હુઃખ ભરેલા જીવન જગમાં, કરુણા વેદના પામે જીવનમાં;
રાજવૈભવના સુખ ત્યજીને, આંસુ લોહનેરે. ૫

સંસારના સૌ સંબંધ ત્યાગી, દીક્ષા લેઈ થા સંયમરાગી;
મોહનિદ્રામાં સૂતેલા જગને, દેને જગાડીરે. ૬

ઘર ઘર વન વન ઘૂમી વળને, અહિંસા પરમે ધર્મ તું રટને;
જિન શાસનની જ્યોત બનીને, મુક્તિ વરનેરે. ૭

આ પુસ્તકની શરૂઆત સંવત ૧૯૯૯ ની સાલમાં હરદે પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં કરેલી, પરંતુ કેટલાક કારણોસર પૃષ્ઠ ૧ થી ૨૦૦ છપાયા બાદ પ્રેસ બંધ થવાથી કામ અટકી પડ્યું. અને બાકીનું કામ મોહન પ્રિન્ટરી, મહેસાણામાં છપાવી પુરું કર્યું છે. તે કારણે પુસ્તક બહાર પાડવામાં વિલંબ થવા પામ્યો છે. તેથી છપાયેલ ફરમાઓ લાંબો ટાઈમ પડી રહેવાના કારણે જુના થયા છે, તેા ગ્રાહક બંધુઓ દરજુજર કરશે.

પ્રસ્તાવના.

પરમ ઉપકારી મહાપુરુષોએ ભવ્ય જીવેના કહ્યાણુ માટે, અનેક માર્ગો બતાવ્યા છે નાના બાળકોથી માડીને વિદ્વાનો પણ રૂચિપૂર્વક માર્ગની પસંદગી કરીને, આરાધક થઈને, કહ્યાણુમાર્ગે જઈ શકે છે તેવા અનેક વિધિ વિધાનો જૈન-શામનમા હોવાથી, મુમુક્ષુ આત્માઓ યથાશક્તિ પ્રયત્ન કરવા દ્વારા કહ્યાણુ માર્ગ સાધી શકે છે

ઉપકારી શ્રી અરિહંત પરમાત્માની અગપૂજા, અગ્રપૂજા, અને ભાવપૂજા દ્વારા ભવ્યજીવો ભક્તિ કરે છે પુણ્યવાન આત્માઓ દરેક પૂજા અનેક ઉત્તમ દ્રવ્યો વડે કરી આત્માને ઉદ્દમિત બનાવે છે સદાકાળ ધર્મભાવના જાગ્રત ગણવા માટે દેવદર્શન, જિનપૂજન, ગુરુવંદન, વ્યાખ્યાન શ્રવણ દંડેરાસરોમા સ્નાત્રપૂજા, પ્રભુની અગરચના, આરતિ, મગળદીપ, રોશની વગેરે સાધનો જેટલા જરૂરી માનીએ છીએ, તેટલું જ મગીત પણ ભાવપૂજાનું જરૂરી અંગ છે મગીત તે હૃદયમાથી ઉત્પન્ન થયેલી વાણી છે ગાનાર સુદર રીતે ભાવવાહી અભિનયથી ગાતો હોય છે ત્યારે પોતે તથા શ્રોતાઓ પણ આધિ, વ્યાધિ, અને ઉપાધિને ભૂલી જાય છે અને ભાવપૂજામા તદ્દિન થઈ પગમાત્ર સાથે સાક્ષાત્કાર કરતો હોય તેવી લાગણી અનુભવે છે

હાલમા પ્રભુ ભક્તિના લગભગ દરેક અવસરે મર્વ ઠેકાણે ભાવના, કિર્તન, સ્તવન દ્વારા લોકો આગ્રાધનાના પ્રયત્નો કરતા જોવામા આવે છે યોગીઓની યોગ સાધનામા જેટલી એકાગ્રતાની આવશ્યકતા છે તેટલીજ મગીત વખતે, ગાયકની એકાગ્રતા હોય છે તેનું મન, વાણી, અને ક્રિયા, અન્ય દુન્યવી બાબતોથી એટલું બધું પર થાય છે, કે ગાયક પોતાં સમજી શકતો નથી

આ વસ્તુનેજ અનુલક્ષીને પરમ ઉપકારી મહાત્માઓએ પ્રભુલક્ષિત પ્રસંગે અંતરમાંથી ઉદ્ભવેલી અત્યંત લાગણી પ્રધાન ભાષાદ્વારા, સ્તવનાદિની રચના કરી છે. તેવા ભાવવાહી સ્તવનાદિ ગાવા અને સાંભળવા દ્વારા અનેક જીવો ક્ષણભર તો કર્મના અનુબંધથી મુક્ત થાય છે. તેમજ એવી સંવર દશા સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિનું કારણ પણ બને છે. એ રીતે મોક્ષ પ્રાપ્તિના મૂળકારણ સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ દરેક જીવોનું લક્ષ્ય છે.

ચૈત્યવંદન, સ્તવન, અને સ્તુતિ સજ્જાયાદિ, આ પ્રમાણે ભાવપૂર્ણનું અંગ હોવાથી આ “જીન ગુણ પદાવલી” લઘ્ય જીવોને પ્રભુલક્ષિતમાં ઉપયોગી થાય તે હેતુથી સંગ્રહ કરીને છપાવવામાં આવી છે. આ અગાઉ આ પુસ્તકની ત્રણ આવૃત્તિઓ થઈ ગઈ છે. અને સુધારા વધારાવાળું આ ચોથું સંસ્કરણ છે. પ્રાચિન અને અર્વાચીન મહાત્માઓની ગંભીરવાણીમાં રચાયેલા ચૈત્યવંદન, સ્તવન, સ્તુતિ, અને સજ્જાયાદિનો નવ વિભાગમાં કરેલો સંગ્રહ સમાજને ઉપયોગી નીવડશે એમ અમારું માનવું છે.

શરૂઆતના છ વિભાગોનો સંગ્રહ રા. રા. પંડિત પ્રભુદાસ બહેચરદાસે કર્યો છે. અને છેલ્લા ત્રણ વિભાગનો સંગ્રહ પણ તેઓશ્રીનું માર્ગદર્શન છે. તે માટે તેમનો આભાર માનીએ છીએ.

શુદ્ધિ માટે ખાસ કાળજી રાખવામાં આવી છે રહેલી અશુદ્ધિ માટે જુદું શુદ્ધિ પત્રક આપવામાં આવ્યું છે

કાગળ અને છપામણીના મોંઘા મૂલ્ય તથા પુસ્તકનું કદ જોતાં-કિંમતમાં થયેલો વધારો ગ્રાહકોને વધુ નહીં જણાય.

સંવત ૨૦૦૫ } શ્રી જૈન ટ્રેયસ્કર મંડળ,
જ્યેષ્ઠ શુક્લા ત્રયોદશી } મહેસાણા. (ઉ. ગુ.)

અનુક્રમણિકા.

પૃષ્ઠ

પૃષ્ઠ

ભાગ ૧ લો :

પ્રભુ સન્મુખ બોલવાના દુહા ૩

ભાગ ૨ જો

અષ્ટપદાગી પૂજા-તેનો ક્રમ તથા દોહા ૬

ભાગ ૩ જો

ચૈત્યવદન વિધિ-અને સૂત્રો- ૧૪

પ્રદક્ષિણા દેતી વખતે બોલવાના દુહા ૨૦

ભાગ ૪ થો ચૈત્યવદનો -

આદિનાથ આમિના ૨ ૨૧

શાન્તિનાથ પ્રભુનું ૧ ૨૧

નેમિનાથ પ્રભુનું ૧ ૨૨

પાર્શ્વનાથ સ્વામિના ૨ ૨૨

મહાવીર આમિનું ૧ ૨૩

ચોવીસ જિનનું ૧ ૨૩

સામાન્ય જિનના ૩ ૨૪

સીમધર આમિના ૩ ૨૫

પચપગમેદિના ગુણોનું ૧ ૨૬

તીર્થ ક્ષેત્રના વર્ણોનું ૧ ૨૬

તીર્થ ક્ષેત્રના લાઝ-જોતોનું ૧ ૨૭

તીર્થ ક્ષેત્રના ભવોનું ૧ ૨૮

પુકરીક આમિનું ૧ ૨૮

વિવિધ તીર્થનું ૧ ૨૮

સિદ્ધાચલજીના ૨ ૨૯

પર્યુષણ પર્વનું ૧ ૩૦

સિદ્ધચલજીના ૨ ૩૦

બીજનું ૧

પચમીનું ૧

સૌભાગ્ય પચમીનું ૧

અષ્ટમીનું

એકાદશીનું ૧

પચતીર્થનું

ગયણના પગલાનું ૧

મહાવીર સ્વામીના પચ

કલ્યાણકનું ૧

દીવાળીનું ૧

વીસ ગ્યાનક તપનું ૧

વર્ધમાન તપનું ૧

રાહિણી તપનું ૧

ઉપદેશકનું ૧

સિમ ૧૨ આમિના દુહા

સિદ્ધાચલજીના દુહા

ભાગ ૫ મો રતવનો -

ઋતુભદ્રેન પ્રભુના ૮

અજિતનાથ પ્રભુના ૪

સમનાથ પ્રભુના ૩

અમિનદન આમિના ૪

સુમતિનાથ પ્રભુના ૩

પદ્મપ્રજા પ્રભુના ૪

મુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના ૨

ચદ્રપ્રજા પ્રભુના ૨

૩૨

૩૨

૩૨

૩૪

૩૪

૩૫

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૪૦

૪૧

૪૭

૪૬

૫૧

૫૫

૫૬

૫૬

૫૬

સુવિધનાથ પ્રભુનાં ૪	...	૬૧
શિતલનાથ પ્રભુનાં ૨	...	૬૩
શ્રેયાંસનાથ સ્વામિનાં ૩	...	૬૫
વાસુપૂજ્ય સ્વામિનાં ૨	...	૬૬
વિમલનાથ પ્રભુનાં ૩	...	૬૮
અનંતનાથ પ્રભુનાં ૩	...	૬૯
ધર્મનાથ પ્રભુના ૩	...	૭૧
શાન્તિનાથ પ્રભુનાં ૧૦	...	૭૨
કુંથુનાથ સ્વામિનાં ૨	...	૮૩
અરનાથ પ્રભુનાં ૩	...	૮૪
મહિનાથ પ્રભુનાં ૩	...	૮૬
મુનિસુવ્રત સ્વામિનાં ૪	...	૮૮
નેમનાથ સ્વામિનાં ૩	...	૯૨
નેમિનાથ સ્વામિનાં ૬	...	૯૪
પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં ૧૫	...	૧૦૦
મહાવીર સ્વામિનાં ૬	...	૧૧૧
સિમંધર સ્વામિનાં ૮	...	૧૧૬
બાહુ જિનનું ૧	...	૧૨૫
દેવજસા જિનનું ૧	...	૧૨૬
અનંતવિર્ય જિનનું ૧	...	૧૨૭
વીસ વિરહમાન તીર્થકરોનું ૧	...	૧૨૮
સિદ્ધાચળજીનાં ૧૪	...	૧૨૯
સામાન્ય જિન સ્તવન ૬	...	૧૩૯
બીજનું સ્તવન ૧ ઢાળ ૩	...	૧૪૨
પાંચમનાં સ્તવનો ૨	...	૧૪૫
(૭ ઢાળનું તથા અન્ય)		
આઠમનાં સ્તવનો ૨	...	૧૫૨

ઐકાદશીનું ૧	...	૧૫૬
વીસ સ્થાનકનું ૧	...	૧૫૮
સિદ્ધચક્રનાં ૨	...	૧૫૯
દીવાળીનાં ૨	...	૧૬૧
સિદ્ધ ભગવાનનું ૧	...	૧૬૨
પર્યુષણ પર્વનું ૧	...	૧૬૨
મહાવીર સ્વામિનું દાહરકું ૧...	...	૧૬૪
મહાવીર સ્વામિના ૨૭ ભવનું ૧	...	૧૬૭
મહાવીર સ્વામિના પંચ-		

કથ્યાણકનું ૧ ... ૧૭૫

ભાગ ૬ કો : સ્તુતિઓ :-

ઋષભદેવ સ્વામિની ૩	...	૧૮૬
શાન્તિનાથ પ્રભુની ૪	...	૧૮૮
નેમનાથ પ્રભુની ૩	...	૧૯૧
પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ૩	...	૧૯૩
મહાવીર સ્વામિની ૫	...	૧૯૫
અજિતનાથ પ્રભુની ૧	...	૧૯૮
સંભવનાથ પ્રભુની ૧	...	૧૯૮
અભિનંદન પ્રભુની ૧	...	૧૯૮
સુમતિનાથ પ્રભુની ૧	...	૧૯૯
પદ્મપ્રભ પ્રભુની ૧	...	૧૯૯
સુપાર્શ્વનાથ જિનની ૧	...	૧૯૯
ચંદ્રપ્રભ પ્રભુની ૧	...	૧૯૯
સુવિધિનાથ પ્રભુની ૧	...	૧૯૯
શિતળનાથ પ્રભુની ૧	...	૨૦૦
શ્રેયાંસનાથ જિનની ૧	...	૨૦૦
વાસુપૂજ્ય જિનની ૧	...	૨૦૦

વિમલનાથ જિનની ૧	૨૦૦	જલ્પુ આમિની ૧	૨૨૪
અનંતનાથ જિનની ૧	૨૦૦	દેવાન દાની ૧	૨૨૫
ધર્મનાથ જિનની ૧	૨૦૧	અક્રમણીની ૧	૨૨૭
કુચુનાથ જિનની ૧	૨૦૧	અધક મુનિની દાળ ૨	૨૨૮
અગ્નાથ જિનની ૧	૨૦૧	સિતાજીની ૧	૨૩૦
મહિનાથ જિનની ૧	૨૦૧	પ્રસન્નચંદ્ર ગજર્ષિની ૧	૨૩૧
મુનિમુવત આમિની ૧	૨૦૧	શાલિભદ્રની ૧	૨૩૨
નમિનાથ જિનની ૧	૨૦૨	બાદુમલિજીની ૧	૨૩૩
નેમિનાથ જિનની ૧	૨૦૨	બીજની ૧	૨૩૩
પાર્શ્વનાથ જિનની ૧	૨૦૨	પાચમની ૧	૨૩૪
મહાવીર આમિની ૧	૨૦૨	આફ મદની ૧	૨૩૫
સીમધર આમિની ૧	.. ૨૦૩	એકાદશીની ૧	૨૩૭
સિદ્ધાચલજીની ૧	. ૨૦૩	ભવદત્ત ભવદેવની ૧	. ૨૩૭
બીજની ૧	૨૦૪	ઈલાચી પુત્રની ૧	૨૩૮
પચમીની ૧	૨૦૫	સાગ ૮ મે પદ સચલુ -	
પચમીની (સન્કૃત) ૧	૨૦૬	ઉપકારી મહાવીર	. ૨૪૦
આક્રમની ૧	૨૦૬	વદો પદ ત્રિશલા નદના	૨૪૦
એકાદશીની ૧	૨૦૭	જી શ્રી શાન્તિનાથ	૨૪૧
એકાદશીની (સન્કૃત) ૧	૨૦૮	આજો આગી બની નવગી	૨૪૧
સિદ્ધચક્રની ૨	૨૦૯	મહાવીર તમારી મનદર	૨૪૨
પર્યુષણ પર્વની ૩	૨૧૧	ધનધન નેમિનાથ ભગવાન	૨૪૨
વોશ ધ્યાનકની ૧	. ૨૧૪	અવુ નિગપત્ર વિગ્લા કાષ	૨૪૩
સાગ ૭ મે સજ્જાયો.-		લલુતા મેરે મન માની	૨૪૩
અમૃતવેતની (નાની) ૨	૨૧૫	કચગી કચે મહુ કાષ	૨૪૪
અનાયીમુનિની ૨	૨૧૮	એર એર નદિ આવે	૨૪૫
પરિક્રમણાની ૧	૨૨૨	દૃકા પદો.-	
મેનાગજ મનિની ૧	૨૨૩	ગગે ગમે આનંદ ગમે	૨૪૫

લાવે લાવે મોતીશા શેઠ ...	૨૪૫
મહાવીર દર્શન કેરા લાવ ...	૨૪૬
ડાંકો વાગ્યો શાસનના ...	૨૪૬
ચાલ ચાલ કુંવર ચાલ ...	૨૪૬
વિમલગિરિ ક્યું ન ભયે ...	૨૪૭
આશા ભર્યાં અમે આવીયાં ...	૨૪૭
નેમ પ્રભુના ચરણ કમલકી... ૨૪૭	
વાળો વાળો તુમે રથડો ...	૨૪૮
પ્રભુ મેરે અયસી આય બની... ૨૪૮	
દેખો માઈ અબજ ૩૫ ...	૨૪૮
ઝકષભ જિણુંદા ...	૨૪૮
સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો ...	૨૪૮
પ્યારો લાગે મુને સારો ...	૨૪૯
આદિનાથ જિણુંદ ભવપાર... ૨૪૯	
સાચું બોલોને નેમનાથ ...	૨૪૯
વાગે છે રે વાગે છે ...	૨૪૯
આતો લાખેણી આંગી ...	૨૫૦

દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી ...	૨૫૦
આશા ધરીને અમે આવીયાં ...	૨૫૦
મારા નાચની બધાઈ ...	૨૫૧

ભાગ ૯ મો [૧]

શ્રીમદ્ વીરવિજયકૃત સ્નાત્ર- પૂજની ત્રિધિ ...	૨૫૧
સ્નાત્ર પૂજન ...	૨૫૨ થી ૨૬૩

આરતિઓ [૨]

આદિનાથ પ્રભુની ...	૨૬૪
આરતિ બીજી ...	૨૬૪
શાંતિનાથ પ્રભુની ...	૨૬૫
મહાવીર સ્વામિની ...	૨૬૬
ચોવીસ તીર્થંકરોની ...	૨૬૭
મંગળ દીવા ૨ ...	૨૬૮
ચાર સરણાં ...	૨૬૮
ચાર સરણાં અનુવાદ ...	૨૭૦
શુદ્ધિ પત્રક ...	૨૭૧

જીવનમંત્ર.

આદર મળો કે ના મળો અમને કશી પરવા નથી,
ત્યમ ક્ષણ મળો કે ના મળો તે જાણુવા ઇચ્છા નથી;
કર્તવ્ય કરવા જન્મ આ દિનરાત તેમાં રત રહી,
ઝણમુક્ત વિશ્વથકી થવા કર્તવ્ય કરવું છે સહિ.

શ્રી જિનગુણ પદ્યાવલી

भर्गलायरणम्

वीरः सर्व-सुरा-ऽसुरेश्वर-भङ्गितो वीरं युधाः सञ्चिता
वीरेष्वाऽलिङ्गितः स्वकर्म-निचयो वीराय नित्यं नमः ।
वीरात्तीर्थभिदं प्रवृत्तमनुजं वीरस्य द्यौः तपो
वीरे श्री-धृति-कीर्ति-कान्ति-निचयः श्री-वीर ! लङ्घं हिश ॥१॥

ભાગ ૧ લો

પ્રભુ સન્મુખ બોલવાના સ્તુતિરૂપ શ્લોકો.

૧

પ્રભુ કર્ગન મુખ સ પદા, પ્રભુ કર્ગન નવનિધ,
પ્રભુ કર્ગનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૧
ભાવે જિનવર પૂજ્યે, ભાવે દીજે જ્ઞાન,
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવલ જ્ઞાન. ૨
શ્રવણ જિનવર પૂજ્યે, પૂજનાં ફળ હોય,
રાજ નમે પરજા નમે, આણ ન લોચે કોય ૩
ફલણ કેળ બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ,
જેમ તારામા ચ દ્રમા, તેમ ચોલે મહારાજ ૪
ત્રિભુવન નાયક તુ ધણી, મહા મોટા મહારાજ;
મહોટ પુણ્યે પામીયો, તુમ કર્ગન હું આજ ૫
આજ મનોરથ સવિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુણ્ય કલ્સોલ,
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યા, નાઠા હું ખ દ હોલ ૬
પચમ કાળે પામવો, ફલભ પ્રભુ દેહાર,
તો પણ તહારા નામનો, છે મહોટા આધાર. ૭

૨-

છે પ્રતિમા મનોહારિણી. હું ખદરી, શ્રી વીર જિણ દની,
ભક્તોને છે સર્વદા મુખ કરી, જાણે ખીલી ચાહની.
આ પ્રતિમાના ગુણ ભાવ ધરીને, જે માણમે ગાય છે,
પામી સઘળા મુખ તે જગતના, મુક્તિ ભણી જાય છે ૧

~*~ દોષાદિ કેટલાક કાવ્યો છતાં, હાલમાં વિશેષ પ્રચલિત
દોષાથી આ સ્તુતિ અગ્રેએ અહીં મૂકી છે

પૂર્ણાનન્દમયં મહોદયમયં કૈવલ્યચિદ્મયં
રૂપાતીતમયં સ્વરૂપરમણં સ્વાભાવિકીશ્રીમયમ્ ।
જ્ઞાનોદ્યોતમયં સ્વરૂપરમણં સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં
શ્રી-સિદ્ધાયલતીર્થરાજમનિશં વન્દેડહમાદીશ્વરમ્ ॥

નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી શ્રેયસ્તરોર્મજ્જરી
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી વ્યાપક્ષતા-ધૂમરી ।
હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી રાગદ્વિષાં જિત્વરી
મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુર્જવસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્ ॥

કિં કપૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કારુણ્યકેલિમયમ્ ।
વિશ્વાનન્દમયં મહોદયમયં શાભામયં ચિન્મયં
શુક્લધ્યાનમયં વપુર્જિનપતે-ભૂયાદ્ ભવાલમ્બનમ્ ॥

અધાભવત્ સફલતા નયનદ્વયસ્ય
દેવ ! ત્વદીયચરણામ્બુજવીક્ષણેન ।
અથ ત્રિલોકતિલક ! પ્રતિભાસતે મે
સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણઃ ॥

અથ મે સફલં જન્મ, અથ મે સફલા ક્રિયા ।
અથ મે સફલં ગાત્રં જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્ ॥

જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિ-ર્જિને ભક્તિર્દિને દિને ।
સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ ભવે ભવે ॥

तुभ्य नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ ।

तुभ्य नमः क्षितितलाभलभूषणाय ।

तुभ्य नमस्त्रिजगत परमेश्वराय

तुभ्य नमो जिन । सर्वोद्दिशोपक्षाय ॥

१०

प्रणमरसनिभग्न दृष्टियुग्म प्रसन्न

वदनकमलमर्कु कानिनीस गङ्गुन्यः ।

करयुगमपि यत्ते गन्धस्रजन्धवन्ध्य

तस्मिन् जगति देवो वीतरागस्त्वमेव ॥

११

नमो दुर्वाररागादि-वैरवारनिवारिणे ।

अर्द्धते योगिनाथाय भद्रावीगय तायिने ॥

१२

कल्याणपादपाराभं श्रुतगङ्गाहिमायलम् ।

विश्वाम्बोजरवि देव, वन्दे श्रीज्ञातनन्दनम् ॥

१३

दर्शन देवदेवस्य, दर्शन पापनाशनम् ।

दर्शन अर्जामोपान, दर्शन भोक्षसाधनम् ॥

१४

भङ्गल लगवान् वीगे भङ्गल गौतम प्रभु ।

भङ्गल स्थूलद्राघा जैनो धर्मोऽम्बु भङ्गलम् ॥

ભાગ ૨ નો

અષ્ટપ્રકારી પૂજા, તેનો ક્રમ તથા દોહા.

શ્રાવકોએ હંમેશા શ્રી જિનેશ્વર દેવોની દ્રવ્યથી: અને ભાવથી: એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ. અષ્ટપ્રકારી પૂજા, એ દ્રવ્ય પૂજા છે, અને તેના કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ જાળવવી જોઈએ. એને માટે ચોસઠ પ્રકારી પૂજામાં કહ્યું છે, કે:-

‘સાતે શુદ્ધિ સમાચરીરે, પૂજશું અમે રંગે લાલ’

સાત શુદ્ધિ:—

^૧અંગ ^૨વસ્ત્રન ^૩મન ^૪ભૂમિકા, ^૫પૂજોપગરણ સાર;

ન્યાયદ્રવ્ય વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧

૧. અંગશુદ્ધિ—શરીર શુદ્ધ થઈ રહે, એટલા માપસરના જળથી શુદ્ધ ભૂમિ ઉપર સ્નાન કરી કોરા રૂમાલથી શરીરને બરાબર લુંછવું, તથા પાણી ઢોળતાં જીવજંતુની વિરાધના ન થાય, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

૨. વસ્ત્રશુદ્ધિ—પૂજા માટે પુરુષોએ બે વસ્ત્ર અને સ્ત્રીઓએ ત્રણ વસ્ત્ર તથા રૂમાલ રાખવો. પુરુષોએ મુખકોશ માટે રૂમાલ રાખવાને નથી જ. તથા ગંજીકરાક વિગેરે પૂજા કરતી વખતે પહેરી શકાય નહિ. પૂજા માટેના વસ્ત્રો:- સફેદ, ફાટ્યા, બળ્યા કે સાંધ્યા વિનાનાં રાખવાં. એ વસ્ત્રો રેશમી હોય તો પણ તે હંમેશાં ધોવાં જોઈએ. તથા સુગંધિ પદાર્થોથી વાસિત કરવાં જોઈએ. ખીજા કોઈપણ કામમાં વાપરવાં જોઈએ નહિ.

પૂજના કપડા પહેરીને વગર ન્હાવેલાને કે અશુદ્ધ વસ્ત્રવાળાને અડવું નહિ

૩. મન શુદ્ધિ—પૂજના મનને સ્થિર કરવું અને બીજી બધું તે વખતે ભૂલી જવું

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાસરમા કાળે બરાબર લીધે છે, કે કેમ ? તે જોવું પૂજના ઉપકરણો લેવા મૂકવાની જગ્યા પણ જેમ બને તેમ શુદ્ધ રાખવી

૫ ઉપકરણશુદ્ધિ—ઢેસર, સુખડ, પુષ્પ, ધૂપ, અગરબત્તી, દીપક, ચોખા, ફળ, નેવેદ્ય વિગેરે જેમ બને તેમ ઉચી જાતિના-રત્નરૂપ-પોતાના ધરના લાવવા કળશ, ધૂપધાણી, કાનસ અગ-લૂછણા વિગેરે સાધનો ખૂબ ઉજળા ચક્રચકાટ ગાખવા જેમ ઉપકરણની શુદ્ધિ વધારે, તેમ આર્હાદ વધારે આવશે, અને ભાવની વૃદ્ધિ પણ વધારે થશે

૬ દ્રવ્યશુદ્ધિ—જિનપૂજા આદિ શુભ કાર્યમા વપરાતું દ્રવ્ય જો ન્યાયથી ઉપાજન કરેલું હોય, તો તે શુદ્ધ દ્રવ્યદ્વારા ભાવની વૃદ્ધિ બહુજ થાય છે

૭ વિધિશુદ્ધિ—રનાન કરીને શુદ્ધ, ઉજ્જવળ વસ્ત્ર પહેરી, પૂજના ઉપકરણો લઈ, શુભ ભાવના વાસિત અત કચ્છપૂર્વક જિનમદિરે જવું રસ્તામા કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ ન થઈ જાય, એ ધ્યાનમા રાખવું મદિર દૂર હોય, તો પગ ધોવા માટે પાણી સાથે લઈ જવું

શ્રી જિનમદિરમાં પ્રવેશ.

દહેગમરમા પેસતા પ્રથમ 'નિસીહિ' કહેવી છેટેથી પ્રભુનું સુખ જોતા ભક્તિપૂર્વક બે હાથ ભેગા કરી મસ્તકે લગાડી 'નમો જિણાણુ' બોલવું જ્યા પ્રદક્ષિણા કરી ચકાય તેમ હોય, ત્યા

ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. પ્રદક્ષિણા કરતાં અને કૃપા પછી દેરાસરમાંથી આશાતના ટાળવા બનતું કરવું. પછી મૂળનાયક પ્રભુસન્મુખ જઈ મધુર સ્વરથી ભાવપૂર્વક સ્તુતિઓ બોલવી. પુરુષોએ જમણી બાજુએ અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું સ્તુતિ બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

પૂજા કરનારે પોતાના કપાળમાં, ગળે, છાતીએ અને નાભિએ એમ પાંચ તિલક કરવા. પછી બીજી વખત ‘નિસીદિ’ કહી દ્રવ્યપૂજામાં જોડાવું.

શ્રી અષ્ટપ્રકારી પૂજાનો કેમ.

અષ્ટપ્રકારી પૂજા એટલે શ્રી જિનેશ્વરદેવની આઠ પ્રકારના દ્રવ્યોથી પૂજા કરવી તે. એ આઠ પ્રકારોમાં પહેલા ત્રણ પ્રકારની પૂજાને અંગપૂજા કહેવાય છે, જ્યારે બાકીના પાંચ પ્રકારોની પૂજા અગ્રપૂજા કહેવાય છે. પહેલી ત્રણ પૂજા પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી તેને ‘અંગપૂજા’ કહેવાય છે, અને બીજી પાંચ પૂજા પ્રભુની આગળ-સન્મુખ રહીને કરવાની હોવાથી ‘અગ્રપૂજા’ કહેવાય છે.

જેને શરીરમાંથી રસી ઝરતી હોય તેણે અંગપૂજા પોતાનાં અંદન-પુષ્પ આદિથી બીજા પાસે કરાવવી, અને અગ્રપૂજા તથા ભાવપૂજા પોતે કરવી.

૧. જલપૂજા—પ્રથમનિર્માલ્ય ઉતારી પોતાના શરીર સાથે પ્રભુનું અંગ ન ઘસાય તેમ, તથા બહુ પોચા હાથે વાળાફૂંચીથી કેસર દૂર કરી, પંચામૃતથી [દૂધ, દહીં, સાકર, ઘી, પાણીમાં નાંખીને] શ્રી જિનપ્રતિમા આદિને નહવણુ કરી, ચોક્ખા પાણીથી નહવણુ કરવું. ત્રણ અંગલૂંછણાં પોતાના હાથેજ બહુ માનપૂર્વક બરાબર કરવાં.

જલપૂજના દુહા.

જલપૂજા ભુગતે કશે, મેલ અનાદિ વિનાશ,
 જલપૂજા ફલ મુજ હજો, માગો એમ પ્રભુ પામ ૧
 જ્ઞાન-કલશ ભરી આતમા, મમતારસ ભરપૂર,
 શ્રી જિનને નવરાવતા, કેમ હોયે ચકચૂર ૨
 મેરુગિખર નહવરાવે, હો સુરપતિ-મેરુગિખર૦
 જન્મજાળ જિનવરજાળ નાણી, પચકચ કરી ભાવે હો સુર૦ ૧
 રતન પ્રમુખ અડગતિના કળગા, ઔપધિ ચૂરણ મિલાવે,
 ખીરમમુદ્દ તીર્થોદક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે હો સુર૦ ૨
 એણિપરે જિનપ્રતિમાકો નહવણ કરી, બોધિનીજ માતુ વાવે,
 અનુકંમે ગુણરત્નાકર કરસી, જિન ઉત્તમ પદ પાવે હો સુર૦ ૩

[માલકોગ]

આનંદભર નહવણ કરો, જિનચંદ,
 કચન-રતન-કળશ જલ ભરકે, મહકે ખરામ સુગધ,
 સુગિરિ ઉપર સુગપતિ સઘરે, પૂજે ત્રિભુવન ઇંદ
 આનંદ૦ ૧

શ્રાવક તિમ જિન નહવણ કરીને, કાટે કલિમલદંદ,
 આતમ નિર્મલ મળ અઘ ટાળી, અગિહ ત રૂપ અમદ
 આનંદ૦ ૨

૨ ચંદનપૂજા-કેમર, ખરામ, સુખક, વિગેરેથી વિલેપન-
 પૂજા કરવી નવ અગે તિલક કરવા પૂજા કરતા નખ કેમરમા
 બોળાય નહિ અને પ્રભુને અડે નહિ, તયા કેમરના છાટા પડે
 નહિ, એ ધ્યાનમા રાખવું

ગરીબના દુખ નજાવેલા નવઅગે યોગવિદ્યામા પ્રગિહ નુગા નુગા ચક્રો
 છે, અને તેમાં અમુક અમુક દેરીઓ આદિ ૩ આવા કારોથી નવઅગે
 વવાર પવિત્ર નજાય છે તેથી પણ નવઅગે પૂજા કરવાનો વિધિ સબવે છે

અંદન-પૂજનો દુહો.

શીતલ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ,
આત્મ શીતલ કરવા ભણી, પૂજે અરિહા અંગ. ૧

નવ અંગ પૂજના દુહો.

જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજલ અંત. ૧

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા અંગુઠે તિલક કરવું]

જનુબળે કાઉસગગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડા ખડા કેવળ લહ્યું, પૂજે જનુ નરેશ. ૨

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા ઠીંચણે તિલક કરવું]

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;
કર કાંડે પ્રભુપૂજના, પૂજે ભવી બહુ માન. ૩

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા કાંડે તિલક કરવું.]

માન ગયું હોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત,
ભુજબળે ભવ જળ તર્યા, પૂજે અંધ મહંત. ૪

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા ખભે તિલક કરવું]

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫

[પ્રભુના મસ્તકની શિખાએ તિલક કરવું]

તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬

[પ્રભુના કપાળમાં તિલક કરવું]

સોલ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વતુંલ;
મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણે, તેણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭

[પ્રભુના કંઠે તિલક કરવું]

હૃદયકમલ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને ગાય,
હિમ દહે વનખડને, હૃદય તિલક મતોપ. ૮

[પ્રભુની છાતીએ તિલક કરવું.]

રતનત્રયી ગુણ ઉજળી, મકલ સુગુણ વિશ્રામ,
નાભિ કમળની પૂજના, કરતા અવિચલ ધામ ૯

[પ્રભુની નાભિએ તિલક કરવું]

ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તેણે નવ અગ જિહ્વિદ,
પૂજે બહુવિધ રાગથી, ઠહે શુભવીર મુણિદ ૧૦

૩. પુષ્પપૂજા—સરસ, સુગંધિદાર અને અખડ પુષ્પો
ચઢાવવા નીચે પડેલ પુષ્પ ચઢાવવું નહિ

પુષ્પ-પૂજાનો દુહો

સુરભિ અખડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજે ગતમતાપ,
સુમન્ગતુ લવ્યજ પરે, કરીયે મમકિત છાપ

૪ ધૂપપૂજા—ગભારાની બહાર પ્રભુની ડાળી બાજુએ
ઉભા રહી ધૂપ કરવો

ધૂપ-પૂજાનો દુહો

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીયે, વામનચન જિન ધૂપ;
મિચ્છત દુર્ગંધ દૂટે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ ૧

૫ દીપક પૂજા—પ્રભુની જમણી બાજુએ ઉભા રહી
દીપક-પૂજા કરવી

દીપક-પૂજાનો દુહો

દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતા દુખ હાય દ્વેષ,
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ દુએ, લામિત લોઝલોઝ ૧

૬. અક્ષતપૂજા—અખંડ ચોખા વડે સાથિયો, નંદાવર્ત વિગેરે કરવું.

અક્ષત પૂજનો દુહો.

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુસન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જંજલ. ૧

સાથિયો કરતી વખતે બોલવાના દુહો.

ચિહ્નગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ-મરણ જંજલ;
અષ્ટકર્મ નિવારવા, માગું મોક્ષ ફલ સાર. ૧

અક્ષત પૂજ કરતાં થકાં, સફળ કરું અવતાર;
ફલ માગું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૨

દર્શન-જ્ઞાન-આરિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૩

૭. નૈવેદ્યપૂજા—સાકર, પતાસાં, ઉત્તમ મીઠાઈ વિગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મૂકવું.

નૈવેદ્ય પૂજનો દુહો.

અણહારી પદ મેં કર્યા, વિગગહ ગર્હ્ય અનંત;
ફર કરી તે દીજયે, અણહારી શિવ સંત. ૧

૮ ફલપૂજા—બદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને પાકા ફળો
સિદ્ધગિલા ઉપર મૂકવા

ફલ-પૂજાનો દુહો

ઇન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ,
પુરુષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ ૧
આ રીતે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કર્યા બાદ ચામર વિગેરેથી
પૂજા કરવી.

ચામર-પૂજા કરતી વખતે બોલવાની ઢાળ
બે બાળુ ચામર ઢાળે, એક આગળ વળા ઉભાળે,
જઈ 'મેરુ' ધરી ઉત્તમગે, ઇન્દ્ર ચોસક મળીયા રગે,
પ્રભુ પામનુ મુખડુ જોવા, ભવોભવના પાતિક જોવા ૧

(દ્રવ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી, ત્રીજી વખતની “નિસીદિ” કરી,
ચૈત્યવદનાદિક ભાવપૂજામાં જોડાવું)

માલિની છન્દ

મકલ-કુગલ-વલ્લી-પુષ્કરાવર્ત-મેઘો
દુરિત-તિમિર-ભાનુ કલ્પવૃક્ષોપમાન ।
ભવ-જલ-નિધિ-પોત મર્વ-સપત્તિ-હેતુઃ
સ ભવતુ સતત વ શ્રેયસે શાન્તિનાથ ॥૧॥
[શ્રેયમે પાર્શ્વનાથ]

નૈવેદ્યને ઠેકાણે ફળ અને ફળને ઠેકાણે નૈવેદ્ય એમ પણ મુકાવું જોવાય છે

ભાગ ૩ જો

ચૈત્યવંદનનો વિધિ અને સૂત્રો.

શ્રી ચૈત્યવંદનનો વિધિ

૧. પ્રથમ ત્રણવાર ભૂમિ પ્રમાણ ત્રણ ખમાસણ દઈ ઇચ્છા-
કારેણ સંદિસહ ભગવાન ચૈત્યવંદ કરું ?

ગુરુ:— (હાજર હોય તો, કહે કે-) કરેહ.

શિષ્ય:— ઇચ્છું.

જે હાથ ડોડાને આકારે બેસી, પ્રભુજીની સામે એકાગ્ર દષ્ટિ
રાખી, જે હાથેણ લોચ ઉપર સ્થાપી, અર્થના ચિંતન પૂર્વક,
ખુદલા અવાજથી, ભક્તિ ભાવના હાવાભાવ અને આનંદના
આંસુ સાથે નીચેના સૂત્રો બોલવા.

૨. સકલ-કુશલ-વહ્નીં પછી કોઈપણ ચૈત્યવંદન, જંકિંચિ,
નમુત્યુણં કહેવું.

૩. પછી-જે હાથ કપાળ સુધી જરા ઉંચે લઈ જઈ જાવંતિ કહી,
એક ખમાસણ ! દઈ, સર્વ ચૈત્યોને અહીં બેઠાં વંદન કરવું.
એજ પ્રમાણે જે હાથ કપાળ સુધી ઉંચા લઈ જઈ જાવંતકેવિ
સૂત્ર કહી, સર્વ શ્રમણ મહાત્માઓને વંદન કરવું.

૪. પછી-નમોઽર્હત્ કહી પ્રભુજીના ગુણોની વર્ણનાથી ભરપૂર,
ગંભીર અર્થવાણું, સ્તવન મધુર સ્વરથી કહેવું.

(સ્તવન ન આવડે, તો ઉવસગ્ગ-હરં સ્તોત્ર કહેવું.)

૫. પછી-જે હાથ લલાટ સુધી ઉંચે લઈ જઈ જય વીરરાય !
કહી હૃદયથી પ્રાર્થના કરવી. આભવમખંડા પછી હાથ જરા
નીચે ઉતારવા.

- ૬ પછી-ઉભા થઈ અરિહંત-ચેઈઆણુ ૦, અન્નતથ ૦, કહી,
 જિનમુદ્રાએ [જે પગ વચ્ચેનું અતરઆગળ ચાર આગળનું
 અને પાછળ કાંઈક જોગણુ રાખી] એક નવકારનો
 કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રભુજીને ભાવવદન કરવું
- ૭ પછી-નમો અરિહંતાણુ કહી, કાઉસ્સગ્ગપારી, નમોડહંત
 કહી પ્રભુજીના ગુણોની સ્તુતિરૂપ એક થોથ કહેવી
- સૂચના:-૧ જે ભગવાનના પ્રતિમાજી મહારાજ હોય, તેમનું
 ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને થોથ જનતા સુધી કહેવા
 ૨ સ્ત્રીઓએ નમોડહંત ન કહેવું

ચૈત્યવંદનમાં આવતા સૂત્રો.

જગચિંતામણિ-ચૈત્યવંદન.

ધરણાકારેણુ સ દિસહ ભગવન ! ચૈત્યવંદન કરુ ? ઈચ્છ
 જગચિંતામણિ જગનાહ જગગુરુ જગરૂખણુ,
 જગજ ધવ જગસત્યવાહ જગભાવવિચ્છેદખણુ,
 અદ્ભુતવચસંઠવિચ્છેદવ કન્નમદ્ભવિણાસણુ,
 ચઉવીસંપિ જિણુવર જયંતુ અપ્પડિહયસાસણુ ॥૧॥
 કન્નમભૂમિહિં કન્નમભૂમિહિં પદમ-સંઘયણિ-
 ઉમેસય સત્તરિચ્છ જિણુવરાણુ વિહરંત લખભધ,
 નવકોડિહિં કેવલિણુ કોડિ-સહસ્સ નવ સાહુ ગન્નમધ,
 સપથ જિણુવર વીસ, મુણિ ણિહું કોડિહિં વર નાણુ,
 સમણુહ કોડિ-સહસ-દુઅથુણિજજધ નિચ્ચ વિહાણિ ॥૨॥
 જયઉ સામિય ! જયઉ સામિય ! રિસહ ! સત્તુન્નિ-
 ઉજ્જિતિ પહુ નેમિજિણુ જયઉ વીર સચ્ચઉરિમ ડણુ,

ભરુઅઞ્છિં સુણિસુવ્વય સુહરિપામ્મ દુહ-દુરિય-ખંડણ.
 અવરવિદ્દેહિં તિત્થયરા ચિહ્નં દિસિ તિદિસિ જિં કેવિ,
 તીઆણાગયસંપધઅ વંદું જિણ સવ્વેવિ ॥૩॥
 સત્તા-ણવધ-સહસ્સા લક્ખા છપ્પન્ન અટ્ટ-કોહિયો
 ખત્તિસય ખાસિયાધ તિયલોએ એધએ વંદે ॥૪॥
 પનરસ કોહિ-સયાધ કોડી ખાયાલ લક્ખઅડવન્ના ।
 છત્તીસ-સહસ અસિધં સાસયખિંખાધં પણમામિ ॥૪॥

જ' કિંચિ-સૂત્ર.

જ' કિંચિ નામતિત્થં સગ્ગે પાયાલિ માણુએ લોએ ।
 જાઈ જિણુખિંખાધ તાઈ સવ્વાધં વંદામિ ॥૧॥

નમુત્થુણં શકસ્તવ-સૂત્ર.

નમુત્થુણં અરિહંતાણું ભગવંતાણું ૧
 આઈગરાણું, તિત્થયરાણું, સયંસંબુદ્ધાણું ૨
 પુરિસુત્તમાણું, પુરિસસીહાણું, પુરિસવરપુંડરીયાણું,
 પુરિસવરગંધહત્થીણું ૩
 લોગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગહિયાણું, લોગપર્ધવાણું,
 લોગપજ્જેઅગરાણું ૪
 અભયદયાણું, ચક્ખુદયાણું, મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું,
 ખોહિદયાણું ૫
 ધમ્મદયાણું, ધમ્મદેસયાણું, ધમ્મનાયગાણું, ધમ્મસાર-
 હીણું, ધમ્મ-વર-ચાઉરંત-ચક્કવટ્ટીણું. ૬
 અપ્પહિહયવરનાણુદંસણુધરાણું. વિયટ્ટછઉમાણું ૭
 જિણાણું જાવયાણું, તિન્નાણું, તારયાણું, બુદ્ધાણું ખોહ-
 યાણું, સુત્તાણું મોઅગાણું ૮

સવ્વન્નૂણું, સવ્વ-દરિસીણું. સિવમયલમરુઅમણું તમ-
કખયમવાખાહમપુણરાવિત્તિ સિદ્ધિગદનામધેયં ઠાણું
સંપત્તાણું,

નમો જિણાણું જિઅ-ભયાણું ૯
જે અ અર્થયા સિદ્ધા જે અ ભવિસ્સ તિણાગએ કાલે ।

સ પદ અ વદ્દમાણા સવ્વે તિવિહેણુ વંદામિ ૧૦

જાવંતિ ચેધઆઈ-સૂત્ર.

જાવંતિ ચેધઆઈ ઉડું અં અહે અ તિરિઅ-લોએ અ ।

સંવાઈ તાઈ વ હે ઇહ સંતો તત્થ સંતાઈ. ૧

જાવંત કેવિ સાહૂ-સૂત્ર.

જાવ ત કેવિ સાહૂ ભરહેરવય-મહા-વિહેહે અ ।

સવ્વેસિં તેસિં પણુઓ તિવિહેણુ તિદંઠ-વિરયાણું ૧

પયપરમેષિ નમસ્કાર-સૂત્ર

નમોડઈત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-સાધુલ્લયઃ ૧

ઉવસગ્ગહરં-સ્તવન

ઉવસગ્ગ-હર પાસ પાસં વંદામિ કમ્મઘણુ-સુકં ।

વિસહગ્ગવિસનિજાસ મંગલ-કલ્લાણુ-આવાસં. ૧

વિમહર કુલિગમ ત ઠ ઠે ધારેઈ જે સયા મણુઓ ।

તસ્સ ગહ-રોગ-મારી-દુકું-જરા જ તિ ઉવસામ ૨

ચિદ્દઉ દૂરે મતો તુજા પણામોવિ બહુફલો હોઈ ।

નરતિરિએસુ વિ જીવા પાવતિ ન દુકખ-દોગચ્ચ ૩

તુહ સમ્મત્તે લદ્દે ચિતામણિ-કપ્પપાયવજ્જલહિએ ।

પાવતિ અવિગ્ગેણુ જીવા અ-ચરા-મર ઠાણું ૪

ઇઅ સ્થુઓ મહાયસ ! ભત્તિખભર-નિખભરેણુ હિયઓણુ
તા દેવ ! દિજજ બોહિં ભવે ભવે પાસ-જિણુ-ચંદ ! ૫

જય વીયરાય--પ્રાર્થના-સૂત્ર

જય વીયરાય ! જગગુરુ ! હોઉ મમં તુહ પભાવઓ ભયવં !

ભવ-નિવેઓ મગ્ગાણુસારિયા ઇદ્દ-ફલ-સિદ્ધી ॥ ૧

લોગ-વિરુદ્ધચાઓ ગુરુજણુપૂઆ પરત્થ-કરણું ચ ।

સુહગુરુભેગો તવચણુ-સેવણુ આભવમખંડા ॥ ૨

વારિજજઇ જઇવિ નિયાણુ-ખંધણું વીયરાય ! તુહસમચે

તહવિ મમ હુજજ સેવા ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણું ॥ ૩

દુદ્ધખ-ફખઓ કમ્મકખઓ સમાહિમરણુંચ બોહિલાભોઅ

સંપજજઉ મહ ઓઅં તુહ નાહ ! પણામકરણેણું ॥ ૪

સર્વ-મર્જ્જલમાર્જ્જદયં સર્વ કલ્યાણુકારણુમ્ ।

પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫

અરિહંત ચેઇઆણું-ચૈત્યસ્તવ-સૂત્ર.

અરિહંતચેઇઆણું

કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં

વંદણુવત્તિયાઓ

પૂઆણુવત્તિયાઓ

સક્કારવત્તિયાઓ

સમ્માણુવત્તિયાઓ

બોહિલાભવત્તિયાઓ

નિરુવસગ્ગવત્તિયાઓ

સદ્ધાઓ મેહાઓ ધિઇઓ ધારણાઓ આણુપ્પેહાઓ

વડ્ડમાણીઓ

ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં.

અન્નતથ ઊસસિએણું-કાયોત્સર્ગ-સૂત્ર.

અન્નતથ

ઊસસિએણું

નીસસિએણું

ખાસિએણું

છીએણું

જંભાધએણું

ઉડુએણું

વાયનિસગ્ગેણું

ભમલીએ

પિત્તમુચ્છાએ

મુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં

મુહુમેહિ ખેલસચાલેહિં

મુહુમેહિ દિટ્ઠિસંચાલેહિં

એવમાધએહિ આગારેહિ

અભગ્ગો અવિરાહિઓ

હુજ્જ મે કાઉસગ્ગો ૩

જાવ-અરિહંતાણું ભગવતાણું નમુક્કારેણું

ન પારેમિ ૪

તાવ-કાયં

ઠાણેણું

મોણેણું

આણેણું

અખ્ખાણું વોસિરામિ

(૮ માં પેષજ ઉપરથી ભાગ ૨ જાનું ખાકી)

પ્રદક્ષિણા દેતી વખતે બોલવાના દુહા.

- કાળ અનાદિ અનંતથી ભવ ભ્રમણુનો નહિ પાર;
તે ભ્રમણા નિવારવા પ્રદક્ષિણા દઉં ત્રણ વાર. ૧
- ભ્રમતીમાં ભ્રમતાં થકાં, ભવ ભાવઠ દૂર પલાય;
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર રૂપ પ્રદક્ષિણા ત્રણ દેવાય. ૨
- જન્મ મરણાદિ સવિ ભય ટળે સીઝે જો દર્શન કાજ;
રત્નત્રય પ્રાપ્તિ ભણી દર્શન કરો જિનરાજ. ૩
- જ્ઞાન વડું સંસારમાં જ્ઞાન પરમ સુખ હેત;
જ્ઞાન વિના જગ જીવડા ન લહે તત્ત્વ સંકેત. ૪
- અય તે સંચય કમનો રિક્ત કરે વળી જોડ;
ચારિત્ર નામ નિયુકતે કહ્યું વંદે તે ગુણગેહ. ૫
- જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર એ રત્નત્રયી નિરધાર;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે ભવ દુઃખ ભંજનહાર. ૬
-

ભાગ ૪ થો.

ચૈત્યવંદનો

શ્રી આદિનાથ સ્વામિનાં—૨

આદિદેવ અલવેચરુ, વિનીતાનો રાય,
 નાભિરાયા કુલ મહાણો, મરુદેવા માય ૧
 પાચમે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમદયાલ,
 ચોરાશી લખ વર્ષનું, જસ આયુ વિશાલ ૨
 વૃષભ લછન જિન વૃષ ધરુએ, ઉત્તમ-ગુણ-મણિખાણ,
 તમ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીયે અવિચલ ઠાણ ૧

૨

જય । જય । નાભિનરિ દનંદ, સિદ્ધાચલ મહણ,
 જય । જય । પ્રથમ જિણુદયદ, લવડ ખ વિહડણ ૧
 જય । જય । સાધુસુરિદ વૃંદ-વહિઅ-પરમેસર,
 જય । જય । જગદાનક કદ, શ્રી ઋષભજિણેસર ૨
 અમૃત મમ જિન ધર્મનો એ હાયક જગમા જાણ,
 તુજ પદ પકજ પ્રીત ધર, નિશદિન નમત કલ્યાણ ૩

શાન્તિનાથ ભગવંતનું—૧

શાન્તિ જિનેસર મોક્ષમા, અચિરા સુત વદો,
 વિશ્વસેન-કુલ-નભ-મણિ, ભવિજન સુખ કદો ૧
 મૃગ લછન, જિન આઉખુ લાખ વરમ પ્રમાણ,
 હૃતિયણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણ ૨
 આલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમગ્રઉર મ સઠાણ,
 વદન પદ્મ જયુ ચદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ ૩

શ્રી નેમિનાથ ભગવાનનું-૧

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય,
સસુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુજીના તાય. ૧
દશહ ધનુષની દેહડી, આયુ વર્ષ હજાર,
શંખલાંછન ધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર. ૨
શૌરીપુરી નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામિનાં-૩

ઓં નમઃ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વ-ચિન્તામણીયતે ।
હ્રી ધરણેન્દ્ર-વૈરોટ્યા, પદ્માદેવી-ચુતાયતે । ૧
શાન્તિ-તુષ્ટિ-મહા-પુષ્ટિ-ધૃતિ-કીર્તિ-વિધાયિને ।
ઓં હ્રીં વિઙ્-વ્યાલ-વૈતાલ-સર્વાધિ વ્યાધિ-નાશિને ૨
જયાડજિતાડડખ્યાવિજયાડડખ્યાડપરાજિતયાન્વિતઃ ।
દિશાં પાલૈર્ગ્રહૈર્ગ્રહૈર્વિદ્યા-દેવીભિરન્વિતઃ । ૩
ઓં અસિઆઉસાય નમસ્તત્ર ત્રૈલોક્યનાથતામ્ ।
ચતુઃષ્ટિ-સુરેન્દ્રાસ્તે ભાસન્તે છત્ર-ચામરૈઃ । ૪
શ્રી-શક્ત્યેશ્વરમણકન ! પાર્શ્વજિન ! પ્રણત-કલ્પતરુકલ્પ !
ચૂરય હૃદ-ત્રાતં પૂરય મે વાન્નિહતં નાથ ! ૫

આશપૂરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવ પાસ, ૨
વામા માતા જનમીયા, અહિ લાંછન જાસ. ૧
અશ્વમેન સુત સુખ કરું, નવ હાથની કાયા;
કાશી દેશ વણુારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ૨
એકસો વરસનું આઉળું એ, પાળી પાર્શ્વકુમાર;
પદ્મ કહે સુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

જય ચિતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુવન સ્વામિ ।
 અષ્ટ કર્મ રિપુ જિતીને, પચમી ગતિ પામી ૧
 પ્રભુ નામે આનંદ ઠઠ, સુખ સંપત્તિ લહીએ,
 પ્રભુ નામે ભવ ભય તણા પાતિક સર્વ દહીએ ૨
 ઓ હો વણુ જોડી કરીએ, જપીએ પાર્શ્વનાથ,
 વિષ અમૃત થઈ પરગમે, લહીએ અવિચલ કામ ૩

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું—૧

સિદ્ધારથ સુત વદીએ, ત્રિશલાનો ભયો,
 ક્ષત્રિયકુડમા અવતર્યો, મુરનરપતિ ગાયો. ૧
 મૃગપતિ લછન પાઉલે, સાત હાથની કાય,
 બહોતેર વધાનું આઉખુ, વીરજિનેશ્વર રાય ૨
 ખિમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણુ અવદાત,
 માત બોલથી વણુઓ, પદ્મવિજય વિખ્યાત ૩

શ્રી ચોવીશ જિનનું—૧

ઋષભ, અજિત, સંભવ, નમો, અભિનંદન જિનરાજ,
 સુમતિ, પદ્મ, સુપામ જિન, ચંદ્રપ્રભ મહારાજ ૧
 સુવિધિ, શીતલ, શ્રેયાંસ જિન, વાસુપૃજ્ય સુખવાસ,
 વિમલ, અનંત, શ્રી ધર્મ જિન, શાંતિનાથ પૂરે આશ ૨
 કેથુ, ચાર, ને મહિજિન, મુનિમુવત જગનાથ,
 નગિ, નેમિ, પારસ, વીર (એ), માચો શિવપુર માથ ૩
 ૮૦૫-ભાવથી સેવીએ, આણી મન ઉલ્લાસ,
 આતમ નિર્મલ દીણએ, (જિમ) પામીને શિવવાસ ૪
 એમ ચોવીશ જિન મગગતા એ, પહોચે મનની આશ,
 અમીકુમર એળી પરે લણે, (તે) પામે લીલવિલાસ ૫

શ્રી સામાન્ય જિનનાં—૩

- જય જય તું જિનરાજ ! આજ, મળિયો મુજ સ્વામી,
અવિનાશી અકલંક રૂપ, જગ અંતર જામી. ૧
- રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી,
ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવ લીલા પામી. ૨
- સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધ વર બુદ્ધ;
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઋદ્ધ. ૩
- કાળ બહુ સ્થાવર ગ્રહી, ભમિયો ભવમાંહી;
વિકલેન્દ્રિયમાં વસ્યો, સ્થિરતા નહિ ક્યાંહી. ૪
- તિયાંચ પંચેન્દ્રિય માંહી દેવ, કર્મે હું આબ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિશન નહિં પાચો. ૫
- એમ અનંત કાળે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મળ્યો, ભવજળ પાર ઉતાર ૬

૨

- પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ
જય જગ ગુરુ ! દેવાધિદેવ ! નયણે મેં દિદ્ધ. ૧
- અચલ અકલ અવિકાર સાર, કરુણારસ સિંધુ;
જંગતીજન આધાર એક, નિષ્કારણ બંધુ. ૨
- ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહિ કહ્યા ન જાય,
રામ પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

૩

- તુજ મૂરતિને નિરખવા, નયણાં મુજ તરસે;
તુજ ગુણ ગણને યોલવા, રમનાં મુજ હરખે. ૧
- કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગ પદ ફરસે;
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરશે ? ૨

એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોઢે જોય,
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ (સુ) નજરથી, તે શુ ? જે નવિ હોય ૩

શ્રી સીમંધર સ્વામિનાં—૩

સીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના દાતા,
પુરુષલક્ષ્ય વિજયે જયો, સર્વ ભવના બ્રાતા. ૧
પૂર્વવિદેહ પુંડરીગિણી-નયરી એ સોહો,
શ્રી શ્રેયાંસ રાજા તિહો, ભવિજનના મન મોહો ૨
શ્યામ સુપન નિર્મળ લહી, સત્યકી રાણી માત,
કુશુ-અર જિન અતરે, શ્રી સીમંધર જાત ૩
અનુક્રમે પ્રભુ જનમીયા, વળી ચૌવન પાવે,
માતા પિતા હરખે કરી, રુદ્ધિમણી પરજાવે ૪
લોગવી સુખ સસારમા, સજમ મન લાવે,
મુનિ-મુનિ-નમિ અતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે. ૫
ઘાતિ કર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવલ નાથ,
પૃથક્ લઇને શોભતા, સર્વ ભાવના જાણ ૬
ચોરાસી જમ ગણધરા, મુનિવર એકસો કોડ,
ત્રણ ભુવનમા ભેવતા, નહીં કોઈ એહની ભેડ ૭
દશ લાખ કલ્યા કેવલી, પ્રભુજનો પરિવાર,
એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વિચાર ૮
ઉદય-પેદાલ જિન અતરે એ, યાશે જિનવર સિદ્ધ,
જમવિજય શુભ પ્રભુમતા, મુખ વાછિત ફલ સિધ ૯

૨

શ્રી સીમંધર ! જગદગ્રામી ! આ સરતે આવો,
મંગલાવત ! કૃષ્ણા કગી, અમને વદાવો ૧

સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ,
 ભયોભવ હું છું તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ. ૨
 સયલ સંગ છાંડી કરી એ, ચારિત્ર લઈશું;
 પાય તુમારા સેવીને, શિવ-રમણી વરીશું. ૩
 એ અલજો મુજને ઘણો એ, પૂરો સીમંધર દેવ;
 ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ સેવ. ૪

૩

શ્રી સીમંધર ! વીતરાગ ! ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી;
 શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુજો, બહુ શોભા તુમારી. ૧
 ધન ધન માતા સત્યકી, જેણે જાણે જયકારી;
 વૃષભ લાંછને વિરાજમાન, વંદે નરનારી. ૨
 ધનુષ પાંચસેં દેહકી એ, સોહીએ સોવનવાન;
 કીર્તિવિજય ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિના ગુણોનું—૧

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમીજે ભાવે,
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહણ જાવે.
 આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજાયાય;
 સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં શિવ મુખ થાય.
 અષ્ટોત્તર શત ગુણ મળી એ, એમ સમરો નવકાર;
 ધીરવિમલ પંડિત તણો, નય પ્રણમે નિત સાર.

શ્રી તીર્થકરેના વર્ણોનું—૧

પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
 ચંદ્રપ્રભ ને સુવિધિનાથ, દોય ઉજ્જવળ લહીએ. ૧

મહિનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિરખ્યા
 સુનિસુપ્ત ને નેમિનાથ, દો અંજન મરીખા ૨
 એળે જિન કચન મમા એ, એવા જિન ચોવીશ,
 ધીરવિમલ પડિત તણો, જ્ઞાનવિમલ કહે શિષ્ય ૩

તીર્થ'કરોના લાઝનોનું--૧

ઋષભ લછન ઋષભ દેવ, અજિત લછન હાથી, ૧
 સભવ લછન ઘોડલો, શિવપુરનો સાથી
 અભિનદન લછન કપિ, કૈંચ લછન સુમતિ, ૨
 પદ્મલંછન પદ્મપ્રભ, વિશ્વદેવા સુમતિ
 સુપાર્શ્વ લછન સાથીઓ, ચંદ્રપ્રભ લછન ચંદ્ર; ૩
 મગર લછન સુવિધિ પ્રભુ, શ્રીવરછ શીતલ જિણુદ.
 લછન ખડગી ટ્રેયાંસને, વામુપૂજ્ય મહીપ, ૪
 સૂરર લછન પાયે વિમલદેવ, ભવીયા તે નમો શિવ
 સિંચાણો જિન અન તને, વજ્ર લછન શ્રી ધર્મ; ૫
 શાંતિ લછન મરગલો, રાજે ધર્મનો મર્મ
 કુંથુનાથ જિન બોકડો, અરજિન ન દાવત્ત; ૬
 મહિ કુંભ વખાણીયે, સુપ્ત કરછપ વિખ્યાત
 નમિ જિનને નીલો કમલ, પામીએ પકજ માહિ, ૭
 ગપ લછન પ્રભુ નેમિજી, દીમે ઉચે આહિ
 પાર્શ્વનાથને ચરણ સૂર્ય, નીલ વરણ શોભિત ૮
 મિંહ લછન કચન તણું, વર્ધમાન વિખ્યાત
 એણી પરે લછન ચિંતવીએ, જાળખીએ જિનરાય, ૯
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ મેવતા, લક્ષ્મીરતન મૂરિરાય ૯

શ્રી તીર્થંકરોના ભવોનું—૧

પ્રથમ તીર્થંકર તણા હુવા, ભવ તેર કહીજે;
 શાંતિ તણા ભવ બારે સાર, નવ ભવ નેમ લહીજે. ૧
 દશભવ પાર્શ્વજિણુંદને, સત્યાવીશ શ્રી વીર;
 શેષ તીર્થંકર ત્રિહું દિસે, પામ્યા ભવ જલ તીર. ૨
 જ્યાંથી સમકિત કરસિયું એ, ત્યાંથી ગણીએ તેહ.
 ધીરવિમલ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગેહ. ૩

શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું—૧

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત;
 પ્રગટ નામ પુંડરીક જસ, મહિમાંહે મહંત. ૧
 પંચકોડી સાથે સુણિંદ, અણસણ તિહાં કીધ;
 શુક્લધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
 ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
 તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ દાન સુખકંદ. ૩

શ્રી વિવિધ તીર્થનું—૧

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરું તોરું નામ;
 જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતણી, ત્યાં ત્યાં કરું પ્રણામ. ૧
 શેત્રુંજે શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
 તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આયુ ઋષભ જીહાર. ૨
 અષ્ટાપદગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જોય;
 મણિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ૩
 સરમેતશિખર તીરથ વડું, જ્યાં વીશે જિન પાય;
 વૈભારકગિરિ ઉપરે, (શ્રી) વીર જિનેશ્વરરાય. ૪

માંડવગઢનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાસ,
ઋપભ કહે જિન સમરતા, પહોચે મનની આશ ૪

શ્રી સિદ્ધાયલજનાં--૨

વિમલ દેવલ જ્ઞાનકમલા-ઠલિત ત્રિભુવન હિતકર,
સુરરાજ સરતુત ચરણ પકળ, નમે આદિજિનેશ્વરં ૧
વિમલ ગિરિવર શૃંગમઠણ, પ્રવર ગુણગણ ભૂધર,
સુર અસુર કિન્નર કોડી સેવિત— નમો ૨
કરતી નાટક કિન્નરી ગણ, ગાય જિનગુણ મનહર,
નિજંરાવલિ નમે અહોનિશ— નમો ૩
પુઠરીઠ ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડીપણ મુનિ મનહર,
શ્રી વિમલગિરિવર શૃંગ સિધ્યા— નમો ૪
નિજ સાધ્યમાધક સુરમુનિવર, કોડીન ત એ ગિરિવર,
મુક્તિ રમણી વધો રંગે— નમો ૫
પાતાલ-નગ-મુગ લોકમાહી, વિમલગિરિવરતો પર,
નહિ અધિક તીગ્ધ, તીર્થપતિ કહે— નમો ૬
ધમ વિમલગિરિવર શિખર મઠણ હુ અવિહ ડણ ધ્યાધએ,
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમબ્યોતિ નિપાધએ ૭
જિત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા, પરમ પદ સ્થિત જયકર,
ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર પદાવિજય સુવિહિતકર ૮

૦

શ્રી રાત્રુ જય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ પાર ઉતારે ૧
અનત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકળતીર્થનો રાય;
પૂર્વ નવાણું ઋપભદેવ, બ્યા ઠવિયા પ્રભુ પાય ૨

સૂરજકુંડ સોહામણો એ, કવક જલ અભિરામ;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, જિનવર કરું પ્રણામ. ૩

શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વનું--૧

પર્વ પર્યુષણ ગુણનીલો, નવ કલ્પ વિહાર;
ચાર માસાન્તર થિર રહે, એહી જ અર્થ ઉદાર. ૧
અસાડ શુદ્ધિ ચઉદશ થકી, સંવત્સરી પચ્ચાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિકમતાં ચઉમાસ. ૨
શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરુના બહુ માન;
કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એક તાન. ૩
જિનવર ચૈત્ય જીહારીએ, ગુરુભક્તિ વિશાળ;
પ્રાયે અષ્ટ ભવાંતરે, વરીએ શિવવર માળ. ૪
દર્પણથી નિજ રૂપનો, જીએ સુદષ્ટિ રૂપ;
દર્પણ અનુભવ અર્પણ, જ્ઞાનરમણ મુનિભૂપ. ૫
આત્મ સ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગલ્બો મિત્ર સ્વભાવ;
રાય ઉદાયી ખામણાં, પર્વ પર્યુષણ દાવ. ૬
નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુદ્ધ ચતુર્થી સીમા;
પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોય વિરાધક નીમા ૭
એ નહિ પર્વ પંચમી સર્વ સમાણી ચોથે;
ભવલીરુ મુનિ માનશે, ભાળ્યું અરિહા નાથે. ૮
શ્રુતકેવલી વચણા સુણી એ, લહી માનવ અવતાર;
શ્રી શુભ-વીરને શાસને, પામ્યા જ્યજ્ઞકાર. ૯

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં--૩

ઉપન્ન-સન્નાણ મહોમયાણું, સપ્પાડિહિરાસણ-સંઠિયાણું;
સદેસણાણુંદિય-સજ્જણાણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણું. ૧

મિદ્ધાણુમાણુ દ-રમા-લયાણુ, નમો નમો ડણુંત-ચઉછયાણું,
 સૂરિણુ ફરીકય-કુગ્ગહાણું, નમો નમો સૂર-સમપ્પહાણું. ૨
 મુત્તત્થ-વિત્થારણુ-તપ્પરાણુ, નમો નમો વાયગ-કુજરાણુ,
 માદ્ધુ મસાહિઅ-મજમાણુ નમો નમો મુદ્ધ-દયા-દમાણુ ૩
 જિણુત-તત્તે રુઠ્ઠ લક્ખરસ, નમો નમો નિમ્મલ-દસણુરસ,
 અન્નાણુ-મમોહ-તમોહરસ, નમો નમો નાણુ-દિવાયરસ ૪
 આરાહિય-ડપ્પહિઅ-સલ્લિયરસ નમો નમો મજ્જમ-વીરિઅરમ,
 કમ્મ-દુમ્મોમ્મલણુ-કુજરસ, નમો નમો તિવ્વ-તવો-લરસ ૫

ઈય નવ-પય-મિદ્ધ, લલ્લિ-વિજ્જા-સમિદ્ધ

પયડિય-મગ્ગ-વગ્ગ, હોતિ-રેહા-સમગ્ગ ।

દિમિવધ-સુર-સાર ખોણિ-પીઠા-ડવયાર

નિજય-વિજય-ચક્કં મિદ્ધચક્કં નમામિ ૬

૨

જો ધુરિ સિરિ-અગ્ગિત-મૂલ-દદ-પીઠ-પધિદ્વિઓ,
 મિદ્ધ-સુરિ-ઉવજ્જાય-સાદુ ચિદ્ધ પામ ગરિદ્વિઓ ૧

દમણુ-નાણુ-ચરણુ-તવહિ, પહિસાહા તુળરુ,
 તત્તલ્લખર-સરવગ્ગલલ્લિ-ગુરુ-પયલ-હુળરુ ૨

દિમિવાલ-જામ-જામણી-પમુહ-સુરકુસુમેહિ અલ દિયો,
 મો મિદ્ધચક્ક-ગુરુ-કપ્પતરુ, અમ્મ મનવહિય કલ દીયો ૩

૩

શ્રી મિદ્ધચક્ક આરાધીએ, આસો-ચૈતર માસ
 નવ દિન નવ આંખીલ કરી, દીજીએ ચોલી ખાસ ૧

દેશ ચદન ધમ્મી ધણા, કરતુરી જરાસ,
 જુમને જિનવર પૂજ્યા, મયણા ને શ્રીપાલ ૨

પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાલ;
મંત્ર જપો ત્રણ કાલને, ગણણું તેર હજાર. ૩
કષ્ટ ટળ્યું ઉંખર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન;
શ્રી શ્રીપાલ નરિંદ થયા, વાઢ્યો ળમણો વાન. ૪
સાતસેં કોઠી સુખ લહ્યા એ, પામ્યા નિજ આવાસ.
પુણ્યે મુક્તિ વધુ વર્ચો, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૫

શ્રી બીજનું--૧

હુવિધ ધર્મ જિણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન;
બીજે જનમ્યા તે પ્રભુ, લવ દુઃખ નિકંદન. ૧
“હુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન;”
ઇમ પ્રકાશ્યું સુમતિજિને, તે ચત્રિયા બીજ દિન. ૨
“દોય બંધન રાગ દ્રેષ, તેહને ભવિ તણ્યે;
મુજ પરે” શીતલ જિન કહે, બીજ દિન શિવ ભણ્યે. ૩
“જીવાજીવ પદાર્થનું, કરો નાણ સુખણ;
બીજ-દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલ નાણ.” ૪
“નિશ્ચય ને વ્યવહાર દોય, એકાંતે ન ગ્રહીએ,”
અરજિન બીજ દિને ચત્રી, એમ જન આગળ કહીએ. ૫
વર્તમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણ;
બીજ-દિને કેઇ પામીઆ, પ્રભુ નાણ નિર્વાણ. ૬
એમ અનંત ચોવિશી એ, હુઆ બહુ કહ્યાણ;
જિન ઉત્તમ પદ પદને, નમતાં હોય સુખ ખાણ. ૭

શ્રી પંચમીનું--૧

ખાર પર્ષદા આગલે, શ્રી નેમિજિનરાય;
મધુર ધ્વનિ દિયે દેશના, ભવિજનને હિતદાય. ૧

પંચમી તપ આગધીએ, જિમ લહીએ જ્ઞાન અપાર;
 કાર્તિકે શુદ્ધિ પંચમી ગ્રહો, હરખ ઘણો બહુમાન ૨
 પાંચ વર્ષ ઉપર વળી, પંચમાસ લગે જાણ,
 અથવા જાવજીવ લગે, આરાધી ગુણ ખાણ ૩
 વરદત્ત ને ગુણમંજરી, પંચમી આરાધી,
 અતે આગધન કરી, ગિવપુરીને સાધી ૪
 ઇંદ્રિય પેરે જે આરાધશે એ, પંચમી વિધિ સંયુક્ત,
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમી થાયે શિવ ભક્તિ. ૫

શ્રી સૌભાગ્ય પંચમીનું-૨

શ્રી સૌભાગ્ય પંચમી તણો, સયળ દિવસ શણગાર,
 પાંચે જ્ઞાનને પૂજીએ, થાયે સફલ અવતાર ૧
 મામાયિક પોસહ વિષે, નિરવધ પૂજા વિચાર,
 મુગધ ચૂળાદિક થકી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહાર ૨
 પૂર્વ દિશે ઉત્તર દિશે, પીઠ રચી ત્રણ આર,
 પંચ વર્ણુ જિન જિળને, થાપીજે મુખકાર ૩
 પચ પચ વસ્તુ મેળવી, પૂજા મામત્રી જોગ,
 પચ વણુ દલશા ભરી, હુગીએ હુઃખ ઉપલોગ ૪
 યથાગ્રહિત પૂજા કરે, મતિ જ્ઞાનને કારે,
 પચ જ્ઞાનમા ધુરે કહ્યું, શ્રી જિન ગામન રાજે ૫
 મતિ હુન વિપુ હોવે નહિ એ, અવધિ પ્રમુખ મહાજ્ઞાન,
 તે માટે મતિ ધુરે કહ્યું, મતિ શ્રુતમા મતિ માન ૬
 મય ઉપશમ આવરણનો, લખિય હોયે મુમકાળે,
 ગામ્યાદિકી અલેહ છે, પણ મુખ્ય ઉપયોગ કાળે ૭
 હમણે જોડે જોડે છે, કામજી કામજી યોગ,

મતિ સાધન, શ્રુત સાધ્ય છે, કંચન-કળશ સંયોગ. ૮
 પરમાત્મ પરમેશ્વરુ એ, સિદ્ધ સકળ ભગવાન;
 મતિ જ્ઞાન પામી કરી, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન. ૯

શ્રી અષ્ટમીનું-૧

મહા શુદ્ધિ આઠમ દિને, વિજયા-સુત જાયો;
 તેમ ફાગણુ શુદ્ધિ આઠમે, સંભવ ચવી આયો. ૧
 ચૈતર વદિની આઠમે, જનમ્યા ન્દપલ જિણુંદ;
 દીક્ષા પણુ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ. ૨
 માધવ શુદ્ધિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યાં દ્વર;
 અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર. ૩
 એહી જ આઠમ ઉજળી, જનમ્યા સુમતિ જિણુંદ;
 આઠ જાતિ કળશે કરી, નહવરાવે સુર ઈંદ. ૪
 જનમ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિસુવ્રત સ્વામી;
 નેમ અષાઠ શુદ્ધિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ પામી. ૫
 શ્રાવણુવદની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગલાણુ;
 તેમ શ્રાવણુ શુદ્ધિ આઠમે, પાસણુતું નિરવાણુ. ૬
 ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને એ, ચવિયા સ્વામી સુપાસ;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શિવવાસ. ૭

શ્રી એકાદશીનું-૧

શાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવલ પાયો;
 સંઘ ચતુરવિધ સ્થાપવા, મહાસેન વન આયો. ૧
 માધવ સિત એકાદશી, સોમિલ દિજ યજ્ઞ;
 ઇંદ્રભૂતિ આદે મળ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ. ૨
 એકાદશમે ચઉગુણો, તેહનો પરિવાર;

વેદ અરથ અવળો કહે, મન અભિમાન અપાર ૩
 જીવાદિ સશય હરી, એકાદશ ગણધાર,
 વીરે સ્થાપ્યા વદિયે, જિન શાસન જયકાર ૪
 મદિલ જન્મ, આર, મદિલ, પાસ, વર ચરણ વિલાસી,
 નકપલ, અજિત, સુમતિ, નમિ, મદિલ ઘનઘાતી વિનાશી ૫
 પદ્મપલ શિવવામ પાગ ભવ ભવના તોડી,
 એકાદશી દિન આપણી ત્રદિ સઘળી ભેડી ૬
 દશ ક્ષેત્રે ત્રિહુ કાળના, ત્રણસે કલ્યાણ;
 વરમ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વગ્નાણ ૭
 અગિયાર અગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠા,
 પુજણી-ઠવણી વીંટણી, મશી કાગળ ને કાઠા ૮
 અગ્યાર અમત છાકવા એ, વહો પડિમા અગ્યાર,
 ખિમાવિજય જિન શામને, સફળ કરો અવતાર ૯

શ્રી પંચ તીર્થનું-૧

સિદ્ધાચલ ગિરનાર ગિરિ-આર્થુદ અતિ ઉત્તમ,
 સ્મરમેતગિખર જિન વીગનાં મોક્ષ કલ્યાણક અગ ૧
 કોટિ શિલા અષ્ટાપદ, મેરુ રુચક મમીપ;
 શાશ્વત જિનવર ગૃહ ઘણા, શ્રી નદીશ્વર દ્વીપ ૨
 દેવલોક ઐવેયક છે, ભવનપતિ વર ભવન;
 જિનવર જિભ અનેક છે, પૃથ્વુ તે મર્વ સુમન ૩
 ત્રિહરમાન જિનવર ભલા, અતીત અનાગત અદ્ધા;
 નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવ, આર નિક્ષેપા શ્રદ્ધા ૪
 મહાનદી મુખકરુ એ, પરમ દયાલ પ્રધાન;
 પુણ્યે મોક્ષય પૂજતા, લહીએ પરમ દયાલ ૫

શ્રી રાયણના પગલાનું-૧

એહગિરિ ઉપર આદિદેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વંદો,
 રાયણ હેઠે પાહુકા પૂજી આણુંદો. ૧
 એહ ગિરિનેા મહિમા અનંત, કુણુ કરે વખાણુ ?
 ચૈત્રી પૂનમને દિને, તેહ અધિકો જાણુ. ૨
 એહ તીરથ સેવો સદા એ, આણી ભક્તિ ઉદાર;
 શ્રી શત્રુંજય સુખદાયકો, દાનવિજય જયકાર. ૩

શ્રી મહાવીર સ્વામીના પંચ કલ્યાણનું--૧

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ. ત્રિશલા દેવી માય;
 ક્ષત્રિયકુંડમાં અવતર્યા, પ્રભુજી પરમ દયાળ. ૧
 ઉજ્જવલી છઠ આપાડની, ઉત્તરા ફાલ્ગુની સાર;
 પુષ્યોત્તર વિમાનથી, ચવિયા શ્રી જિન ભાણુ. ૨
 લક્ષણુ અહલિય સહસ્ર એ, કંચન વર્ણી કાય.
 મૃગપતિ લાંછન પાઉલે, વીર જિનેશ્વર રાય. ૩
 ચૈત્ર શુદ્ધિ તેરસ દિને, જનમ્યા શ્રી જિનરાય,
 સુર નર મળી સેવા કરે, પ્રભુનું જન્મ કલ્યાણુ. ૪
 માગશર વદિ દશમી દિને, લીયે પ્રભુ સંચમ ભાર,
 ચઉનાણી જિનજી થયા, કરવા જગ ઉપગાર. ૫
 સાડા બાર વરસ લગે, સદ્યા પરિસહ ઘોર;
 ઘનઘાતી ચઉ કર્મનો વ્રજ કર્યો ચક ચૂર. ૬
 વૈશાખ શુદ્ધિ દશમી દિને, ધ્યાન શુકલ મન ધ્યાય;
 શમી વૃક્ષ તળે પ્રભુ, પામ્યા પંચમ નાણુ. ૭
 સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપના, દેશના લીયે મહાવીર;
 ગૌતમ આદિ ગણધર, કર્યા વજ્ર હનુર. ૮

કાર્તિક અમાવાસ્યા દિને, શ્રી વીર લક્ષ્મી નિર્વાણુ;
 પ્રભાતે ઇંદ્રભૂતિને, આખ્યુ કેવલ નાણુ ૯
 જ્ઞાન શુભે દીવા કયો એ, કાર્તિક કમલા સાર,
 પુણ્યે મુક્તિ વધુ વયો, વરતી મગલ માળ ૧૦

શ્રી દીવાળીનું-૧

મગધ દેશ પાવાપુરી, વીર પ્રબુજ પદ્માયો,
 સોલ પહોર દિયે દેશના, ભવિક જીવ તુમે તાયાં. ૧
 અઢાર ભેદે ભાવે ભણી, અમૃત જેવી વાણી,
 દેશના દેતા રચણીએ, પરણ્યા ગિવરાણી. ૨
 ઉઠો રાય દીવા કરો, અનુવાળો દીન એહ,
 આસો માસે કાર્તિકી, દીવાળી દિન એહ ૩
 મેરુ યદ્ધી ઇંદ્ર આવીયા, લેઈ હાયમા દીવો,
 મેરેયા તે કારણે, લોક કહે ચીરજીવો ૪
 કદ્યાણુકે કયો જેણે, ગરણું જે ગણશે,
 જાપ જપે જિનરાજનુ, ઓ પુસ્તકે નમશે ૫
 પહિલે દિન ગૌતમ નમુ, પાખ્યા કેવલજ્ઞાન;
 ખાર મહસ ગરણુ ગણે, તેથી કોક કદ્યાણુ ૬
 સુર નગ વહુ નિર્મળા, ગૌતમને આપો;
 આચારજ પદ્મી યયા, સૌ માણે સ્થાપો ૭
 જવાર પટોરાં તે કારણે, લોકાંતિક વ્યવહાર,
 બેને ભાઈ જમાણ્યો, નદિવર્ધન માગ ૮
 ભાવક ણીજ નિકા વઈ, વીરે જાણ્યું સાર,
 નયનિમલ મુખ મપદા, મેરુ શિખર ઉવનગાય ૯

શ્રી વીરા સ્થાનક તપનું-૧

- પહેલે પદ ગરિહંત નમું, બીજે સર્વ ગ્રિહ્નઃ
ત્રીજે પ્રવચન મન ધરો, આચાર્ય મિદ્ધ. ૧
- નમો ચેરાણું પાંચમે, પાઠક પદ છઠ્ઠે;
નમો દોઝે સંઘ સાદ્ગણું, જે છે ગુણ ગરિહ્ન. ૨
- નમો નાણુરસ આઠમે, દર્શન મન ભાવો.
વિનય કરો ગુણવંતનો ચારિત્ર પદ ધ્યાવો. ૩
- નમો બંલવંચ ધારિણું, તેરમે ક્રિયા લાણ;
નમો તવ્યસ્સ ચૌદમે, ગોચમ નમો જિણાણું. ૪
- સંયમ, જ્ઞાન, સુઅસ્સને એ, નમો તિત્થસ્સ લાણી;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણી. ૫

શ્રી વર્ધમાન તપનું-૧

- વર્ધમાન જિન ઉપદિશે, વર્ધમાન તપ સાર;
કરવો વિધિ ભેગે સદા, કઠિન કર્મ સંહાર. ૧
- એકેકું આંખિલ વધે, યાવત્ શત પરિમાણ;
સાધિક ચૌદે વર્ષમાં, પૂરણ ગુણમણિ ખાણ. ૨
- તપ મંદિરની ઉપરે એ, શોભે શિખર સમાન;
ધર્મરત્ન તપસ્યા કરી, પામો પદ નિર્વાણ. ૩

શ્રી રોહિણી તપનું-૧

- રોહિણી તપ આરાધીજો, શ્રી શ્રીવાસુપૂજ્ય;
હુઃખ દોહળ દૂરે ટળે, પૂજક હોયે પૂજ્ય. ૧
- પહેલાં કીજે વાસદેવ, પ્રહ ઉઠીને પ્રેમે;
મધ્યાન્હે કરી ઘોતીઆ, મન વચ કાય જેમે. ૨

અષ્ટપ્રકારની વિરચિએ, પૂજા નૃત્ય વાજિંત્ર;
 ભાવે ભાવના ભાવિએ, કીજે જન્મ પવિત્ર. ૩
 ત્રિહુ કાળે લઈ ધૂપ દીપ, પ્રભુ આગળ કીજે,
 જિનવર ફેરી ભક્તિશુ, અવિચલ સુખ લીજે. ૪
 જિનવર પૂજા જિન સ્તવન, જિનનો કીજે ભપ,
 જિનવર પદને ધ્યાઈએ, જિમ નાવે સંતાપ ૫
 કોડ કોડ ફલ લીછએ, ઉત્તર ઉત્તર ભેદ,
 માન કહે ઇશુ વિધ કરે, જિમ હોય ભવનો છેદ ૬

શ્રી ઉપદેશકનું-૧

કોધે કાઈ ન નીપજે, સમકિત તે લુટાય;
 મમતા રસથી ઝીલીએ, તો વેરી કોઈ ન થાય. ૧
 વહાલા શુ વઢીએ નહિ, છટકી ન દીજે ગાળ,
 થોડે થોડે છડીએ, જિમ છડે સરોવર પાળ. ૨
 અરિહત મરખી ગોઠડી, ધર્મ સરીખો સ્નેહ,
 રતન મરીખા બેસણા, અપક વર્ણી દેહ ૩
 અપકે પ્રભુજી ન પૂછયા, ન દીધુ મુનિને દાન,
 તપ કરી કાયા ન સોસવી, કિમ પામશે નિર્વાણ ? ૪
 આઠમ પાખી ન ઝોળખી, એમ કરે શુ થાય,
 ઉન્મત્ત સરખી માકડી, લોચ ખણુતી જાય ૫
 આગણે મોતી વેરિયા, વેલે વિંટાળી વેલ,
 હીરવિજય શુરુ હીરલો, મારુ હેડુ રંગની રેલ ૬

શ્રી સીમંધર સ્વામિના દોહા.

અનત ચોવીશી જિન નમુ, સિદ્ધ અનતી કોડ,
 કેવળધર મુગતે ગયા, વડુ બે કર જોડ ૧
 જે ચારિત્રે નિરમલા, જે પચાનન સિંહ,

રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય;
 રુધિર-આમિષથી રાગ ગયો, તુજ જન્મથી, દ્વંધસહોદર હોય. ૪
 શ્વાસોર્ધ્વાસ કમળ સમો, તુજ લોકોત્તર વાદ;
 દેખે ન આહાર-નિહાર, ચરમચક્રુધણી, જોહવા તુજ અવદાત. ૫
 ચાર અતિશય મૂળથી, ઓગણીશ દેવના કીધ;
 કર્મ અપ્યાથી અગ્યાર, ચોત્રીશ એમ અતિશયા, સમવાયાંગે
 પ્રસિદ્ધ. ૬

જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
 પદ્મવિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ થાઉં અક્ષય
 અભંગ. ૭

૩

ખાળપણે આપણ સસનેહી, રમતાં નવ નવ વેશે;
 આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્ધ, અમે સંસાર-નિવેશે,
 હો પ્રભુ ~~જો~~ ^{જો} લેડે મત ખીજો. ૧
 જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહિયો, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે;
 પણ ભવસ્થિતિપરિપાક થયા વિણ, કેઈ ન મુગતે જાવે,
 હો પ્રભુ ૨
 સિદ્ધિનિવાસ લહે ભવ સિદ્ધિ, તેહમાં શો પાડ તુમારો ?
 તો ઉપકાર તુમારો વહિયો, અભવ્યસિદ્ધને તારો-હો પ્રભુ ૩
 નાણુ-રચણુ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાસી;
 તેહ તણા એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાખાશી હો પ્રભુ ૪
 અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
 શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ દેતાં શું જાણ ?-હો પ્રભુ ૫
 સેવાગુણુરંજયા ભવિજનને, જો તુમે કરો વડભાગી;
 તો તુમે સ્વામી કેમ કહાવો, નિરમમ ને નીરાગી ?-હો પ્રભુ ૬

નાભિન દત્ત જગવદન પ્યારો, જગગુરુ જગ-જયકારી,
રૂપવિભુધનો મોહન પલણે, વૃષભલ છન બલિકારી-હો પ્રભુ ૦ ૭

૪

આદિજિનં વન્દે ગુણમદન સદનન્તામલબોધ રે,
બોધકતા ગુણ-વિસ્તૃત-કીર્તિ કીર્તિત-પથમવિરોધ રે-આદિ ૦ ૧
ગોધ-ગહિત-વિસ્તુરદુપયોગ યોગં દધતમભક્ત રે,
ભક્ત નય-ત્રજ પેશલ-વાચ વાચયમસુખસદ્ગુ રે- આદિ ૦ ૨
મગત-પદ-શુચિ-વચન-તરુ રુ જગતિ દદાન રે,
દાન-ગુરુ દુમ મન્નુલ-હૃદય હૃદયગમગુણભાન રે-આદિ ૦ ૩
ભાડિડનન્દિત-સુરવર-પુત્રાગ નાગર-માનમ-હમ રે-
હસગતિ પત્યમ-ગતિ-વાસ વાસવવિહિતાશમ રે- આદિ ૦ ૪
શ્રમત નય-વચનમનવમ નવ-મર્જલ-દાતાર રે,
તાગ-વગમધ-ધન-પવમાન મન-સુલિટ-જેતાર રે-આદિ ૦ ૫

વમન્તતિલકા છન્દ

ઇત્યંતુત પ્રથમ-તીર્થપતિઃ પ્રમોદા—

શ્રીમદ્દેવોવિજયવાચકપુર્ણવેન ।

શ્રીપુણ્ડરીક-ગિરિગજ-વિગજમાનો

માનો-મુખાનિ વિતનોતુ મતા મુખાનિ

૫

જગજીવન જગવાલહો, મરુદેવાનો નદ લાલરે,
મુખ હીઠે મુખ ઉપરે, દગિશન અતિહિ આનદ લાલરે-જગ ૦ ૧
આખડી અભુજપાખડી, અષ્ટમીશગિમમ લાલ લાલરે,
પદન તે શાગ્યદક્ષો, વાળી અતિહિ ગ્માલ લાલરે-જગ ૦ ૨
લક્ષ્મ અગે વિરાજતા, અડદિયમદમ દિપાલ લાલરે,

વિષય કષાય ન ગંજીઆ, તે પ્રણમું નિશદ્દિન. ૨
 બે કોણી કેવળ ધરા, વિહરમાન જિન વીશ;
 સહસ્ર કોણી યુગલ નમું, સાધુ નમું નિશદ્દિશ. ૩
 મહાવિદેહમાં શ્રી સીમંધર સ્વામી, નિત્ય વંદુ પ્રભાત;
 ત્રિકરણ વળી ત્રિયોગથી, જ્યુ' અહનિશ જાપ. ૪
 ભરતક્ષેત્રમાં હું રહું, આપ રહો છો વિમુખ;
 ધ્યાન લોહ ચુંબક પરે, કરું દૃષ્ટિ સન્મુખ. ૫
 વૃષભ લંછન ચરણમાં, કંચન વરણી કાય;
 ચોવીશ અતિશય શોભતા, વંદું સદા તુમ પાય. ૬

શ્રી સિદ્ધાચલજીના દોહા.

એકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજી સામો જેહ;
 રિખવ કહે ભવ કોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૧
 શત્રુંજય સમો તીરથ નહીં, મહાલ સમા નહિ દેવ;
 ગૌતમ સરખા શુરુ નહીં, વળી વળી વંદું તેહ. ૨
 સિદ્ધાચલ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
 મતુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર. ૩
 સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન અલ્યો ગઢગિરનાર
 શેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહીં, એજે ગયો અવતાર. ૪
 શેત્રુંજી નદીએ નાહીને, મુખ ખાંધી મુખ કોશ;
 દેવ યુગાદિ પૂજ્યો, આણી મન સંતોષ. ૫
 જગમાં તીરથ દો વડા, શત્રુંજય ગિરિનાર
 એક ગઢ રિખવ સમોસયાં, એક ગઢ નેમકુમાર. ૬
 સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગ્રહી મુનિ-લિંગ અનંત;
 આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજો ભવિ ભગવંત. ૭
 શેત્રુંજય ગિરિ મંડણો, સરુ દેવાનો નન્દ;
 યુગલા ધર્મ નિવારકો, નમો યુગાદિ જિણુંદ. ૮

ભાગ ૫ મો.

સ્તવનો

૧. શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુના-૮

૧

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો દે, જોર ન ચાહુ દે કત,
 સીઝયો સાહિબ સગ ન પરિહરે દે, ભાગે સાદિ-અનત-ઋષભ ૧
 પ્રીત મગાઈરે જગમા સહુ કરે દે, પ્રીત મગાઈ ન કોય,
 પ્રીત સગાઈરે નિરુપાધિક કહીરે, સોપાધિક ધન જોય-ઋષભ ૨
 કોઈ કતકારણ કાઠમણ્ય કરે દે, મળશુ કતને ધાય,
 એ મેજો નવિ કહીએ સભવે દે, મેજો ઠામ ન ઠાય-ઋષભ ૩
 કોઈ પતિરજન અતિ ઘણુ તપ કરે દે, પતિરજન તનતાપ;
 એ પતિરજન મે નવિચિત્ત ધયું દે, રજનધાતુમિલાપ-ઋષભ ૪
 કોઈ કહે લીલા દે અલખ લખ તણી દે, લખ પૂરે મન આશ,
 દોષરહિતને લીલા નવિ ઘટે દે, લીલા દોષવિલામ-ઋષભ ૫
 ચિત્તપ્રમન્ને દે પૂજન કળ કહુ દે, પૂજા અખડિત એહ,
 કપટરહિત યહ આતમ અરપણોરે, આનંદધન પદ રેહ-ઋષભ ૬

૭

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ, લક્ષ સુગધિ દે કાય,
 દૃષ્યવૃક્ષ પદે તામ, ઇંદ્રાણી નયન જે, ભૂગપરે લપટાય ૧
 રોગ ઉરગ તુજ નવિ નહે, અમૃત જે આસ્વાદ,
 તેહથી પ્રતિહત તેહ, માનુ કોઈ નવિ કરે, જગમા તુમશુરેવાદ ૨
 વગર ધોઈ તુજ નિરમળી, કાયા વ્યનવાન,
 નહિ પ્રસ્વેદ લગાર, તારે સું તેહને, જે ધરે તાહરુ ધ્યાન ૩

રેખા કર-ચરણાદિકે, અવ્યંતર નહિ પાર લાલરે- જગ૦ ૩
 ઇંદ્ર ચંદ્ર-રવિ-ગિરિતાણા, ગુણ લેઈ ઘડીયું અંગ લાલરે;
 ભાગ્ય કિહાંચકી આવિયું? અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલરે-જગ૦ ૩
 ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલરે;
 વાચક ચશવિજયે શુભ્યો, દેજો સુખનો પોપ લાલરે-જગ૦ ૫

૬

માતા મરુદેવીના નંદ! દેખી તાહરી મૂરતિ મારુંમન લોભાણુંજી
 કરુણાનાગર કરુણાસાગર, કાયા કંચનવાન;
 ધોરી લાંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસેં માન—માતા૦ ૧
 ત્રિગડે યેસી ધર્મ કહંતા, સુણે પરષદા બાર;
 યોજનગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જલધાર—માતા૦ ૨
 ઉરવશી રૂઢી અપછરા ને, રામા છે મનરંગ;
 પાથે નેઉર રણઝણે કાંઈ, કરતી નાટારંભ—માતા૦ ૩
 તું હિ પ્રદ્ધા, તું હિ વિધાતા, તું જગતારણહાર;
 તુજ સરિખો નહિ દેવ જગતમાં, અડવડિયા આધાર—માતા૦ ૪
 તું હિ બ્રાતા, તું હિ ત્રાતા, તું હિ જગતનો દેવ;
 સુર નર કિન્નર વાસુદેવા કરતા તુજ પદ સેવ—માતા૦ ૫
 શ્રી સિદ્ધાચલ તીરથ કેરો, રાજા ઋષભજિણુંદ;
 કીર્તિ કરે માણેક મુનિ તાહરી, ટાળો ભવભયદ્—માતા૦ ૬

૭

[આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિધ્યાં સવે-એ રાગ]

ઋષભ જિનરાજ ! મુજ આજ દિન અતિ ભલો,
 ગુણનીલો, જેણે તુજ નયણુ દીઠો,
 હુઃખ દબ્યાં, સુખ મળ્યાં, સ્વામિ ! તુજ નીરખતાં,
 સુકૃત સંચય હુઓ, પાપ નીકો—ઋષભ૦ ૧

કલ્પ શાળી ફળ્યો, કામ ઘટ મુજ મળ્યો,
 આગણે અભિયનો.-મેહ પુઠો,
 મુજ મહીરાણ મહીલાણ તુજ દર્શને,
 ક્ષય ગયો કુમતિ અધેર જુઠો—ઋપલ૦ ૨
 કવણ નર કનકમણિ છોડી તૃણ સગ્રહે ?
 કવણ કુંજર તણ કરહ લેવે ?
 કવણ બેસે તણ કલ્પતરુ બાઉલે ?
 તુજ તણ અવર સુર કોણ સેવે ?—ઋપલ૦ ૩
 એક મુજ ટેક સુવિવેક માહિણ ! સદા,
 તુજ વિના દેવ હુને ન ઈહુ,
 તુજ વચન રાગ સુખ આગરે ઝીલતો,
 કર્મ ભર ભ્રમ થકી હુ ન ગિહુ—ઋપલ૦ ૪
 છોડી છે દાસ ત્રિભુ ! તાહરે લલલલા,
 માહરે દેવ તુ એક પ્યારો,
 પતિત પાવન મમો જગન ઉદ્ધારકર,
 મહેર કરી મોહિ ભવ જલધિ તારો—ઋપલ૦ ૫
 મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,
 જેહ શુ મળલ પ્રતિબધ લાગો,
 અમક પાપાણ નિમ લોહને ખિચર્યે,
 મુક્તિને મહજ તુજ ભક્તિ રાગો—ઋપલ૦ ૬
 ધન્ય તે કાય જેણિ પાય તુજ પ્રણમિયે,
 તુજ પુણ્યે જેહ ધન્ય ! ધન્ય ગિહા,
 ધન્ય ! તે હૃદય જેણિ તુજ મહા મમરતા,
 ધન્ય રાત ! ને ધન્ય દીહા !—ઋપલ૦ ૭

ગુણ અનંતા સદા તુજ ખળને લર્યા,
એક ગુણ હેત મુજ શું વિમાસો ?

રચણ એક હેત શી હાણ રચણાયરે ?

લોકની આપદા જેણે નાસો— ઋષભ ૮

ગંગા સમરંગ તુજ કિર્તિ કલ્પોલને,

રવિ થકી અધિક તપ તેજ તાણે,

નયવિજય વિષુધ સેવક હું આપરો,

જસ કહે અળ મોહિ ભવ નિવાણે— ૯

૮

રાગ રામકલી (મોહિની)

ઋષભ દેવ ! હિતકારી જગતગુરુ ! ઋષભ દેવ ! હિતકારી;

પ્રથમ તીર્થ કર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ યતિ વ્રતધારી—૧

વરસીદાન દેઇ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નીવારી,

તૈસી કાહી કરતુ નાહી કરુના, સાહિબ ઘેર હમારી— ૨

માગત નહી હમ હાથી ઘોરૈ, ધન કન કંચન નારી;

દીઓ મોહિ ચરન કમલકી સેવા, યાહી લાગત મોહિ ખ્યારી—૪

ભવ લીલા વાસિત સુર ડારે, તું પર સળહી ઉવારી,

મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણા શિર ધારી—જગત ૪

એસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમેં, યાસું હોય દિલધારી,

દિલ હી દલાત પ્રેમ કે બીચેં, તિહાં હઠ જેંચે ગમારી— ૫

તુમ હી સાહિબ મેં હું બંદા, યા મત દીઓ વીસારી,

શ્રી નયવિજય વિષુધ સેવક કે, તુમ હો પરમ ઉપગારી— ૬

૨. શ્રી અજિતનાથ પ્રભુના—૪

૧

પથડો નિહાળુ રે બીજા જિનતણોરે, અજિત અજિતગુણધામ,
 જે તે છત્યારે તેણે હું છતિયોરે, પુરુષ કિશ્યુ મુજ નામ ?-૧
 ચરમનયણુ કરી મારગ જોવતો રે, ભૂલ્યો સયલ સસાર,
 જેણે નયણે કરી મારગ જોઈએરે, નયણુ તે દિવ્ય વિચાર—૨
 પુરુષ પરંપરે અનુભવ જોવતા રે, અધોઅધ પલાય,
 વસ્તુ વિચારે રે જો આગમે કરીરે, ચરણ ધરણ નહિ ઠાય—૩
 તર્ક વિચારે રે વાદ પરપરા રે, પાર ન પહોંચે ઠાય,
 અભિમતે વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય—૪
 વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુતણોરે, વિરહ પડ્યો નિરધાર,
 તરતમ જોગોરે તરતમ વાસનારે, વાસિત યોધ આધાર—૫
 કાળહિંધ લહી પથ નિહાળશુ રે, એ આશા અવલભ,
 એ જન જીવેરે જિનજી લણુજેરે, આનંદધન મત અબ-૬

૨

[ઝોધવજી 'સદેશો કહેજો મારા સ્થામને—એ રાગ]

પ્રીતલક્ષી બધાણી રે અજિત જિણુદશુ,
 પ્રભુપાએ કણુ એક મને ન સુઠાય જો,
 ધ્યાનની તાળી રે લાગી નેહશુ,
 જલદઘટા જેમ શિવ-મુત વાહન હાયજો-પ્રીતલક્ષી ૦ ૧
 નેહધેલુ મન મ્હારુ એ પ્રભુ અળજે રહે,
 તનમનધન તે કારણથી પ્રભુ મુજ જો,
 મ્હારુ તો આધાર એ સાહેબ રાવજો,
 અતરંગતનુ પ્રભુ આગળ કરુ ગુજાં જો-પ્રીતલક્ષી ૦ ૨
 સાહેબ તે માયો એ જગમા લાણીએ,

સેવકનાં જે સહેજે સુધારે કાજ જો;
 એહવા રે આચરણે કેમ કરી રહું ?
 ગિરુદ તમારું તારણ તરણ જહાજ જો-પ્રીતલડી ૦ ૩
 તારકતા તુજ માંહે રે શ્રવણે સાંભળી,
 તે ભણી હું આંચો છું દીનદયાળ ! જો;
 તુજ કરુણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે,
 શું ઘણું કહીએ ? જાણ આગળ કૃપાળ ! જો-પ્રીતલડી ૦ ૪
 કરુણાધિક કીધી રે સેવક ઉપરે,
 ભવભયભાવઠ ભાંગી ભક્તિપ્રસંગ જો,
 મનોવાંછિત ફળિયા રે પ્રભુઆલંબને,
 કર જોડીને મોહન કહે મનરંગ જો-પ્રીતલડી ૦ ૫

૩

અજિત જિણુંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો બીજાનો સંગ;
 માલતી ફૂલે મોહિયો, કિમ બેસે હો બાવળતરુ ભૂંગ-અં ૧
 ગંગાજળમાં જે રમ્યા, કિમ છીલ્લર હો રતિ પામે મરાળ;
 સરોવર જળધર જળવિના, નવિ આહે હો જગ આતક બાળ-અં ૨
 કેાકિલ કલકૂજિત કરે પામી મંજરી હો પંજરી સહકાર;
 ઓછાં તરુવર નવિ ગમે, ગિરુઆશું હો હોયે શુભનો પ્યાર-અં ૩
 કમલિની દિનકર કર ગહે, વળી કુમુદિની હો ધરે ચંદશું પ્રીત;
 ગૌરી ગિરીશ, ગિરિધર વિના નવિ આહે હો કમલા નિજચિત્ત-
 અજિત ૦ ૪

તિમ પ્રભુશું મુજમન રમ્યું, બીજાશું હો નવિ આવે હાય;
 શ્રી નયત્રિજય વિબુધ તણો, વાચકચશ હો નિત

નિત શુભ ગાય-અં ૫

[ગગ- મારો મુજરો લેજો રાજ]

અનિત જિજ્ઞેષર ચરણની સેવા, હેવાયે હું હજિયો,
 ગ્રહિયે અણચાખ્યો પણ અનુભવ, રમનો ટાણો મજિયો,
 પ્રભુજી ! મહેર કરીને આજ કાજ અમારા સારો ૧
 મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો,
 ભક્તિભાવ ઉઠ્યો જે અતર, તે ડિમ રહે સરમાણો-પ્ર૦ ૨
 લોચન શાંતિ સુધારસ સુલગા, મુખ મટકાણુ સુપ્રમત્ત,
 યોગ સુદ્રાનો લટકો ચટકો અતિશય તો અતિધન-પ્ર૦ ૩
 પિંડ-પદસ્થ-રૂપસ્થે લીનો, ચરણ કમલ તુજ ગ્રહિયા,
 ભ્રમર પટે રમ સ્વાદ અખાવો, ત્રિરસો કા કરો મહિયા-પ્ર૦ ૪
 જાળકાળમા વાર અનતી, સામગ્રીયે હું નવિ જાગ્યો,
 યૌવન કાળે તે રસ ચાખ્યો, તુ મમગ્ધ પ્રભુ માગ્યો-પ્ર૦ ૫
 તુ અનુભવ દેવા મમગ્ધ, હું પણ અરથી તેહનો,
 ચિત્ત વિત્તને પાત્ર મળધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો-પ્ર૦ ૬
 પ્રભુની મહેરે તે રસ ચાખ્યો, અતરજ મુખ પાર્યો,
 માનવિજયવાચક ધમજ પે, હુઓ મુજ મન કાગ્યો-પ્ર૦ ૭

૩ શ્રી સંભવનાથ પ્રભુના-૩

શ્રી સ ભવજિનરાજજી ! તાહરુ અકળ સ્વરૂપ-જિનવર પૂજો,
 સ્વપરપ્રકાશક દિનમણિ રે, મમતારસનો ભૂપ, જિન૦
 પૂજો પૂજેઁ ભવિજન પૂજો, પ્રભુ પૂજ્યા પગમાનદ-જિન૦ ૧
 અવિમવાદી નિમિત્ત ઠો રે, જગતજ તુ મુખકાજ-જિન૦
 હેતુ મત્ય જાહુ માનથીરે, જિન મેવા શિવરાજ- જિન૦ ૨

ઉપાદાન આતમ સહિરે, પુષ્ટાલંબન દેવ-જિન૦

ઉપાદાન કારણપણે રે, પ્રગટ કરે પ્રભુસેવ- જિન૦ ૩

કારણશુણ કારણપણે રે, કારણ કાર્ય અનૂપ-જિન૦

સકળ સિદ્ધતા તાહરી રે, માહરે સાધનરૂપ- જિન૦ ૪

એક વાર પ્રભુ વંદના રે, આગમ રીતે થાય જિન૦

કારણ સત્યે કાર્યની રે, સિદ્ધિ પ્રતીતિ કરાય- જિન૦ ૫

પ્રભુપણે પ્રભુ ઓળખી રે, અમલ વિમલ ગુણગેહ-જિન૦

સાધ્યદષ્ટિ સાધકપણે રે, વંદે ધન્ય નર તેહ- જિન૦ ૬

જન્મ કૃતારથ તેહનો રે, દિવસ સફળ પણ તાસ-જિન૦

જગત શરણ જિનચરણને રે, વંદે ધરીય ઉલ્લાસ-જિન૦ ૭

નિજ સત્તા નિજ ભાવથી રે, ગુણ અનંતનું ઠાણ-જિન૦

દેવચંદ્ર જિનરાજી રે, શુદ્ધ સિદ્ધસુખખાણ- જિન૦ ૮

૨

સંભવ જિનવર ! વિનતિ, અવધારો ગુણજ્ઞાતારે;

ખામી નહિ મુજ ખીજમતે, કદિયે હોશો ફળદાતારે-સંભવ૦ ૧

કર ભેડી ઉભો રહું રાતદિવસ તુમ ધ્યાનો રે;

ભે મનમાં આણો નહિ, તો શું કહીએ છાનો રે ?-સંભવ૦ ૨

ખોટ ખજાને કે નહિ, દીણએ વંછિત દાનો રે;

કરુણા નજર પ્રભુજી તણી, વાધે સેવક વાનો રે- સંભવ૦ ૩

કાળલગ્નિધ મુજ મતિ ગણો, ભાવ લગ્નિધ તુમ હાથે રે;

લડથડતું પણ ગજગચું, ગાળે ગયવર સાથે રે- સંભવ૦ ૪

દેશો તો તુમહિ ભલું, ખીજ તો નવિ જાયું રે;

વાચક મશા કહે સાંધશું, ફળશે એ મુજ આયું-સંભવ૦ ૫

મમકિત હાતા મમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું,
 છતી વસ્તુ દેતા શુ શોચો ? મીઠું જે સહુએ દીઠું,
 ખ્યાગ પ્રાણ થકી છો રાજ ! મલવ જિનજી ! મુજને-ખ્યારાં ૧
 એમ મત લાણો જે આપે લહીએ, તે લાધુ, શુ લેવું ?
 પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહીજ કહીએ દેવું-ખ્યારાં ૨
 “અર્ચી હું, તુ અર્થ સમર્પક” ઇમ મત કરજો હાસુ,
 પ્રગટ હતું તુજને પણ પહેલા એ હાસાનુ પાસુ-ખ્યારાં ૩
 પરમ પુરુષ તુમે પ્રથમ લજીને, પામ્યા ઇમ પ્રભુતાઈ,
 તેણે રૂપે તુમને અમે લજીએ, તેણે તુમ હાથ વડાઈ-ખ્યારાં ૪
 તમે સ્વામી, હું સેવા કામી, મુજરે સ્વામી નિવાળે,
 નહિતો હઠ માઢી માગતા, કીણવિધ સેવક લાળે ?-ખ્યારાં ૫
 જ્યોતિ જ્યોતિ મીઠે મન પ્રીછો, કુણ લહેશે કુણ લજશે ?
 માચી લક્ષિ તે હમ તણી પટે, ખીર નીર નય કરશે-ખ્યારાં ૬
 આલગ કીધી તે લેએ આવી, ચરણ લેટ પ્રભુ દીધી,
 ૩૫ વિબુધનો મોહન પલણે રસના પાવન કીધી ખ્યારાં ૭

૪ શ્રી અભિનંદન સ્વામિના-૪

૧

અભિનંદન જિન ! દરિયાણુ તરસીએ, દરિયાણુ ફલંભ દેવ,
 મત મત લેદે જે જે જઈ પૂછીએ, મો થાપે ‘ અહમેવ’-અલિ૦ ૧
 આમા-એ કરી દરિયાણુ દોહિલુ, નિષ્કંથ સઠલ વિગેય,
 મદમે ઘેયોએ અ ઘો ડેમ કહે રવિ ગચિ ૩૫ વિલેષ ?-અલિ૦ ૨
 હેતુવિવાદે હો ચિત્ત ધની જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ,
 આગમવાદે હો શુરુગમ કો નહિ, એ મળલો વિષવાદ-અલિ૦ ૩

ઘાતી ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશણ જગનાથ !
 ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરું, સેંશુ કોઈ ન સાથ-અભિ૦ ૪
 “દરિશણ” “દરિશણ” રટતો જો ફિરું, તો રણુરોઝસમાન;
 જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કેમ ભાંજે વિષપાન?—અભિ૦ ૫
 તરસ ન આવે હો મરણુ જીવન તણો, સીએ જો દરિશણ કાજ;
 દરિશણ હુલંભ, સુલભ કૃપાયકી, આનંદધન મહારાજ !—
 અભિ૦ ૬

૨

દીઠી હો પ્રભુ ! દીઠી જગશુર ! તુજ, મૂરતિ હો પ્રભુ !
 મૂરતિ મોહનવેલડીજી;
 મીઠી હો પ્રભુ ! મીઠી તાહરી વાણુ, લાગે હો પ્રભુ !
 લાગે જેસી સેલડીજી—૧
 જાણું હો પ્રભુ ! જાણું જન્મ કર્યાંત્ય, જો હું હો પ્રભુ !
 જો હું તુમ સાથે મિલ્યોજી,
 સુરમણિ હો પ્રભુ ! સુરમણિ પામ્યો હત્ય, આંગણે હો પ્રભુ !
 આંગણે મુજ સુરતરુ ફળ્યોજી—૨
 જાગ્યા હો પ્રભુ ! જાગ્યા પુણ્યઅંકુર, માગ્યા હો પ્રભુ !
 મુહ માગ્યા પાસા ઢળ્યાજી;
 વૂઠ્યા હો પ્રભુ ! વૂઠ્યા અમિરસ મેહ, નાઠા હો પ્રભુ !
 નાઠા અશુભ, શુભ દિન વળ્યાજી—૩
 ભૂખ્યા હો પ્રભુ ! ભૂખ્યા મળ્યા ઘૃતપૂર, તરશ્યા હો પ્રભુ !
 તરશ્યા દિવ્ય ઉદક મળ્યાજી;
 થાક્યા હો પ્રભુ ! થાક્યા મળ્યા સુખપાળ, ચાહતાં હો પ્રભુ !
 ચાહતાં સજ્જન હેજે હળ્યાજી—૪

દીવો હો પ્રભુ ! દીવો નિશા વન ગેહ, સાખી હો પ્રભુ !
 સાખી થલે, જળનૌકા મળીશ,
 કલિયુગે હો પ્રભુ ! કલિયુગે દુલ્લહો તુજ, દરિશન હો પ્રભુ !
 દરિશન લઘુ, આશા ફળીશ--૫
 વાયક હો પ્રભુ ! વાયકે યશ તુમ દાસ, વિનવે હો પ્રભુ !
 વિનવે અભિનંદન ! મુણેશ,
 કહીએ હો પ્રભુ ! કહીએ મ દેશે છેહ, દેને હો પ્રભુ !
 દેને મુખ દરિશન તણેશ--૬

૩

[રાગ-નર અથવા ગૌઠ મલદ્વાર]

પ્રભુ તેરે નયનકી હુ ખલિહારી (ટક)
 યાદી શોભા વિજીત તપસા, કમલ કરતુ હે જલચારી,
 વિધુ કે શરણુ ગયો મુખ અરીસે, વનથે ગગન હરિજી હારી-
 પ્રભુ૦ ૧
 મહજ હિ અજન મજુલ નિરખત, ખજન ગવં દીયો દારી,
 છીન લહી હિ ચઠારકી શોભા, અગ્નિ ભળે મો દુખ ભારી-
 પ્રભુ૦ ૨
 અચલતા શુભ લીયો મીનકો, અલિખ્યુ તાગ હે ઠારી,
 ક્યુ મુખગના કેતિ ધનકી, મોહી અખદી અમરનાની પ્રભુ૦ ૩
 મુખ હે મમતા રસમે જેસે ગજ વારમદવાગી,
 તીન ભુવનમે નહીં ઠા ધનીકો, અભિનંદન જિન અનુકારી-
 પ્રભુ૦ ૪
 મેરે મન તો તુહી રચત હે, પદે કુણ પરકે લારી ?
 તેરે નયનકી મેરે નયનમે, જગ દહે દીયો છત્રી અવતારી-
 પ્રભુ૦ ૫

તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે, વાણીનો પ્રકાશ,
 તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે,
 ઉઠે છે અખંડ ધ્વનિ, જોજને સાંભળાય,
 નર-તિરિય-દેવ આપણી સહુ ભાષા સમજી જાય—
 તુમ્હેં ૧
 દ્રવ્યાદિક દેખી કરીને, જાય નિખેયે જીત;
 ભંગ તણી રચના ઘણી, કાંઈ જાણે સહુ અહંભુત—
 તુમ્હેં ૨
 પય સુધા ને ઇશુવારિ, હારી જાયે સર્વ;
 પાખંડી જન સાંભળીને મૂકી દિયે ગર્વ— તુમ્હેં ૩
 ગુણ પાંત્રીસ અલંકરી, અભિનંદનજિનવાણી;
 સંશય છેદે મન તણા, પ્રભુ કેવલજ્ઞાને જાણી— તુમ્હેં ૪
 વાણી જે નર સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ;
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિજ-પરભાવ-તુમ્હેં ૫
 સાધ્ય સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર,
 હેય જ્ઞેય ઉપાદેય જાણે, તત્ત્વાત્તરવ વિચાર— તુમ્હેં ૬
 નરક સ્વરગ અપવગ્ગ જાણે, થિર વ્યય ને ઉત્પાદ;
 શગ દ્રેષ અનુષંધ જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ-તુમ્હેં ૭
 નિજ સ્વરૂપને ઓળખીને, અવલંબે સ્વરૂપ;
 ત્રિદાનંદધન આતમ તે, થાયે જિન ગુણ ભૂપ-તુમ્હેં ૮
 વાણીથી જિન ઉત્તમ કેરા, અવલંબે પદ પદ;
 નિયમા તે પરભાવ તજીને, પામે શિવપુર સદા—
 તુમ્હેં ૯

૫ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુના-૩

૧

[રાગ- મારુ]

સુમતિનાથ ! સાચા હો, (ટેક)

પરિ પરિ પરખત હિ લયા, જૈસા હીરા જાયા હો,
 ઝોર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાયા હો—સુ૦ ૧
 તંસી કિરિયા હે ખરી, જૈસી તુજ વાયા હો,
 ઝોર દેવ મવિ મોહે લયાં, સવિ મિથ્યા માચ્યા હો—સુ૦ ૨
 ચઉરાશી લખ વેપમા હુ ગહુ પરિ નાચ્યા હો,
 સુગતિદાન દેઈ સાહિબા! રે, અળ કર હો ઉવાચ્યા હો—સુ૦ ૩
 લાગી અગ્નિ કપાયકી, મળ ઠોર રહિ આચ્યા હો,
 રક્ષક જાણી આદ્યો, મેં તુમ સરન માચ્યા હો—સુ૦ ૪
 પક્ષપાત નહિ કાઉ મુ, નહિ લાલચ લાચ્યા હો,
 શ્રી નયવિજય મુશિષ્યકો, તોમુ દિલ રાગ્યા હો—સુ૦ ૫

૦

સુમતિચરણકજ આતમ અરપણો, દરપણ જેમ અવિકાર સુરાની!
 મનિતરપણ ગહુમ મત જાણીએ, પરિસરપણ મુવિચાર—સુ૦ ૧
 ત્રિવિધ સકલ તનુધરગત આતમા, બહિરાતમ ધુરિ લેઈ—સુ૦
 બીજો અતરઆતમ, તીનરો-પરમાતમ અવિચેઈ—સુ૦ ૨
 આતમખુદે દાયાદિકે ગ્રહ્યો, બહિરાતમ અધરૂપ—સુ૦
 દાયાદિકનો હો માખીધર રહ્યો, અતર આતમરૂપ—સુ૦ ૩
 જાનાનદે હો પૂરણ પાવનો, વગ્જિત મકલ ઉપાધિ—સુ૦
 અર્નાદ્રિય ગુણગણમણિઆગરુ, ઈમ પરમાતમ માધ—સુ૦ ૪
 બહિરાતમ તણ અતરઆતમા-રૂપ થઈ ચિગ્ભાવ—સુ૦
 પરમાતમનુ હો આતમ ભાવવુ, આતમ અરૂપણ દાવ—સુ૦ ૫

આતમ અરપણુ વસ્તુ વિચારતાં, ભરમ ટળે મતિદોષ—સુ૦
પરમ પદારથ સંપત્તિ સંપન્ને, આનંદઘન રસ યોષ—સુ૦ ૬

૩

સુમતિનાથ ગુણશુ' મિલિજી, વાઘે મુજ મન પ્રીતિ;

તેલખિંદુ જેમ વિસ્તરેજી, જળમાંહે લલી રીતિ—

સોભાગી જિનશુ' લાગ્યો અવિહક રંગ—

૧

સજજનશુ' જે પ્રીતડીજી, છાની કેમ [તે ન] રખાય ?

પરિમલ કસ્તૂરી તણેજી, મહીમાંહે મહકાય—સોભાગી૦ ૨

આંગળીએ નહિ મેરુ ઢંકાએ, છાળડીએ રવિતેજ;

અંજળીમાં જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુહેજ—

સોભાગી૦ ૩

હુઓ છીપે નહિ અધર અરુણ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ;

પીવત ભરભર પ્રભુગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અલંગ—

સોભાગી૦ ૪

ઢાંકી ઇક્ષુ પરાળશુ'જી, ન રહે લહી વિસ્તાર;

વાચકે યશ કહે પ્રભુતણેજી, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર—

સોભાગી૦ ૫

૬. શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રભુના—૪

૧

[રાગ-પૂર્વી- ગિરિવર દરિશન વિરલા પાવે-એ દેશી]

ઘડી ઘડી સાંભરે સાંઘ સલૂના—ઘડી ઘડી૦

પદ્મપ્રભ જિન દિલસેં ન વિસરે, માનું કિયો કછું ગુનકો દૂના;

દરિસન દેખતહિ સુખ પાઉં, તો જિન હોત હું ઉના-દૂના—

ઘડી ઘડી૦ ૧

પ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના, પાન સુપારી કાયા ચૂના,
રાગ ભયો દીલમે આ યોગે, રહે છિપાયા ના છાના છૂના—
ઘડી ઘડીં ૨

પ્રભુ ગુન ચિત્ત બાધ્યો સળ માખે કુન પેસે લેઈ ઘરકા ખૂના ?
રાગ જગા પ્રભુ શુ મોહિ પરગટ, કહો નયા કૌઠ કહો જૂના ?
ઘડી ઘડીં ૩

લોક લાજ સે જે ચિત્ત ચોરે, મો તો સહજ વિવેક હી સૂના,
પ્રભુ ધ્યાન વગર ભ્રમ ભૂલ્યા, કરે ક્રિયા મો રાને રૂના—
ઘડીં ૪

મેં તો નેહ ક્રિયો તોહિ સાથે, અળ નિવાહ તો તોથેઈ રૂના,
જમ કહે તો વિનુ ઝીરન સેવુ, અમિય ખાઈ કુન ચાખે લૂના ?
ઘડીં ૫

૨

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામિ ! અરજ સુણો અભિરામી,
આજ હો શિરનામિદે બહુ વિધ પદે વિનવુછ— ૧

તુમ્હે હો જગદાધાર મુજ મેવકને તાર,
આજ હો ધારી રે, મુજ સ્વામીછ નિજ ચિત્તમાછ— ૨

બગનિવહલ ભગવાન, મુજપે હન્યો મહિરણાન,
આજ હો મુજ ઉપદે રે, ગિમણી સ્નેહલતા ધરીછ— ૩

તુમ શ્રમ માહરે સ્વામી, હવે ન રહી કાઈ ખામી,
આજ હો કામિત રે, માહરા હવે પૂરણ ધાયશેછ— ૪

પ્રેમ વિબુધ સુપ્રમાય, ભાણુ નમે તુમ પાય,
આજ હો રેન્યોરે ભાણુ તુજ પદ મેવનાછ— ૫

પદ્મપ્રભ જિન ! તુજ મુજ આંતરુંરે, કિમ લાંજે ભગવંત ! ?
 કર્મવિપાકે કારણ જોઈને રે, કોઈ કહે મતિમંત- પદ્મ ૧
 પયઈ ઠિઈ આણુભાગ પ્રદેશથીરે, મૂત્ર ઉત્તર બહુ ભેદ;
 ઘાતી-અઘાતી હો બંધુદય ઉદીરણા રે, સત્તા કર્મ વિચ્છેદ-૨
 ઠનકોપલવત પયડિ-પુરુષપતણીરે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
 અન્ય સંયોગે જિહાં લગે આતમારે, સંસારી કહેવાય- ૩
 કારણજોગે હો બંધે બંધનેરે, કારણ મુગતિ મૂકાય;
 આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમેરે, હેય ઉપાદેય ગુણાય- ૪
 યુંજનકરણે હો અંતર તુજ પડ્યો રે, ગુણકરણે કરી ભંગ;
 ગ્રંથઉક્તે કરી પંડિત જન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ- ૫
 તુજ મુજ અંતર અંતર લાંજશેરે, વાજશે મંગલ તૂર;
 જીવસરોવર અતિશય વાધશેરે, આનંદધન રસપૂર- ૬

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અળગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી,
 કાગળને મળી તિહાં નવિ સંપજે, ન ચાલે વાટ વિશેષોજી—
 સુગુણ ! સનેહા ! રે કદિય ન વિસરે— ૧
 ઇહાંથી તિહાં જઈ કોઈ આવે નહિ, જેહ કહે સંદેશોજી;
 જેહનું મિલવું દોહિલું, તેહ શું-નેહ તે આપ કિલેશોજી- ૨
 વીતરાગશું રે રાગ તે એક પખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
 ઘોડો દોડેરે સાહિબવાજમાં, મન નાણે અસવારોજી— ૩
 સાચી ભક્તિ રે ભાવનરસ કહ્યો, રસ હોય તિહાં દોય રીઝેજી;
 હોડા હોડેરે જિહું રસરીઝથી, મનના મનોરથ સીઝેજી— ૪
 પણ ગુણવંતારે ગોઠે ગાજીએ, મહોટા તે વિશ્રામજી;
 વાચકયશ કહે એહ જ આશરે, સુખ લહું ઠામોઠામજી-૫

૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના-૨

૧

શ્રી સુપાસ જિન વદીએ, સુખસપત્તિને હેતુ લલના,
 શાત મુધારસ જલનિધિ, લવસાગરમા સેતુ લલના-શ્રી૦ ૧
 સાત મહાલય ટાળતો, સપ્તમ જિનવર દેવ લલના,
 માવધાન મનમા કરી, ધારો જિનપદસેવ લલના- શ્રી૦ ૨
 શિવ શકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ લગવાન લલના,
 જિન અરિહા તીર્થં કરુ, જયોતિસ્વરૂપ અસમાન લલના-શ્રી૦ ૩
 અલખ નિરજન વગ્છહુ, સકળ જ તુ વિશરામ લલના,
 અલયદાનદાતા સદા, પૂરણ આતમરામ લલના- શ્રી૦ ૪
 વીતરાગ મદ કદપના, રઈ અરઈ ભય સોગ લલના,
 નિદ્રા તદ્રા-હરહશા-રહિત અળાધિતયોગ લાલના- શ્રી૦ ૫
 પરમ પુરુષ પરમાતમા, પરમેશ્વર પરધાન લલના,
 પરમ પદારથ પરમેષ્ઠી, પરમ દેવ પરમાન્ન લલના-શ્રી૦ ૬
 વિધિ વિરચી વિશ્વભરુ, ઋષિકેશ જગનાથ લલના,
 અધદર અધમોચ્ચન ધણી, મુકિત પરમપદ આથ લલના-શ્રી૦ ૭
 એમ અનેક અલિધા ધરે, અનુભવજમ્ય વિચાર લલના,
 જે જાણે તેહને કરે, આનંદઘન અવતાર લલના- શ્રી૦ ૮

૨

શ્રી સુપાસ જિનરાજ ! તુ ત્રિભુવન શિરતાજ,
 આજ હો છાજે રે ઠકુરાઈ, પ્રભુ ! તુજ પદ તણી છ ૧
 દિવ્યધ્વનિ, સુરકૃત, ચામર, છત્ર અમૂલ,
 આજ હો રાજે રે લામડલ, ગાજે હુંહુલિ છ ૨
 અતિરાય મહંજના વ્યાગ, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર,
 આજ હો કીધા રે જોગણીગે, સુર શુણ્ભામુરે છ ૩

વાણી ગુણ પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ;
 આજ હો રાજે રે દીવાજે, છાજે આઠશું જી. ૪
 સિંહાસન, અશોક, ખેઠા મોહે લોક;
 આજ હો સ્વામીરે શિવગામી, વાચકચર ચૂક્યો જી. ૫

૮. શ્રી ચન્દ્રપ્રભપ્રભુના—૨

૧

દેખજી દેરે સખિ ! મુને દેખજી દે, ચન્દ્રપ્રભ મુખચંદ-સખિ૦
 ઉપશમ રસનો કંદ સખિ ! સેવે સુરનર ઈંદ- સખિ૦

ગત કલિમલ દુઃખ દંદ, સખિ ! મુને દેખજી દે— ૧
 સુહૃમ નિગોઢે ન દેખિયો સખિ ! ખાદર અતિહિ વિશેષ-સખિ૦
 પુઢવી આઉ ન લેખિયો સખિ ! તેઉ વાઉ ન લેશ—સખિ૦ ૨
 વનરૂપતિ અતિ ઘણ દીહા સખિ ! દીઠો નહીં ચ દીદાર-સખિ૦
 ખિ-તિ-ચઉરિંદિ જલ લિહા સખિ ! ગતિસન્નિ પણુ ધાર-સખિ૦ ૩
 સુરતિરિ નિરય નિવાસમાં સખિ ! મનુજ અનારજ સાથ-સખિ૦
 અપજ્જતા પ્રતિભાસમાં સખિ ! ચતુર ન ચઢિયો હથ-સખિ૦ ૪
 એમ અનેક થલ જાણિયે સખિ ! દરિસણુ વિણુ જિનદેવ-સખિ૦
 આગમથી મતિ આણીયે સખિ ! કીજે નિર્મલ સેવ-સખિ૦ ૫
 નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી સખિ ! યોગઅવંચક હોય-સખિ૦
 કિરિયાઅવંચક તિમ સહી સખિ ! કૃણ અવંચક જોય-
 સખિ૦ ૬

પ્રેરક અવસર જિનવરુ સખિ ! મોહનીય ક્ષય થાય-સખિ૦
 કામિતપૂરણ સુરતરુ સખિ ! આનંદધન પ્રભુપાય—સખિ૦ ૭

૨

ચન્દ્રપ્રભ જિન સાહેબારે ! તુમે છો ચતુર સુજણ, મનના માન્યા;
 સેવા જાણો દાસનીરે, દેગો પદ નિરવાણ, મનના માન્યા.

આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી ! કીજે વાત એકાત અભોગી !

ગુણગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના માન્યા— ૧

ઓછુ અધિકુ પણ કહેરે, આમ ગાયત જેહ— મનનાં

આપે કળ જે અણકહેરે, ગિરુઓ માહિય તેહ—મનં આવોં ૨

દીન કઠ્યા વિણ દાનથીરે, દાતાની વાધે મામ—મનનાં

જળ દીએ ચાતક ખીજવીરે, મેઘ હુઓ તિણે શ્યામ—મનનાં ૩

પીડ પીડ કરી તમને જપુરે, હું ચાતક તુમે મેહ— મનનાં

એક લહેરમા હું ખ હરોરે, વાધે ખમણો નેહ—મનનાં ૪

મોડુ વહેલુ આપવુ રે, તો શી દીલ કરાય ? મનનાં

વાચકચશ હે જગધણીરે ! તુમ તું મુખ થાય—મનનાં ૫

૯. શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુના—૪

૧

[ગગ કેળગે]

મે કીનો નહિ તો બિન ઓર શુ રાગ [૨]

દિન દિન વાન અદત ગુન તેગે જયુ કચન પર ભાગ,

આગમે હે કપાયકી કાલિમા, સો કયુ સેવા લાગ ?—મેં ૧

ગજહસ્ત તુ માનસરોવર, ઓર અગુચિ રચિ કાગ,

વિષયભુજંગમ ગરુડ તુ કહિયે, ઓરવિષયવિપનાગ—મેં ૨

ઓર દેવ જલછિદ્ધર મળિએ, તું તો સમુદ્ર અધાગ,

તુ મુરતરુ-જગ-વાહિત-પૂરન ઓર તો સૂકે આગ— મેં ૩

તુ પુરુષોત્તમ, તુહિ નિરંજન, તુ શ કુર, વડલાગ

તુ પ્રદા, તુ શુદ્ધ, મહાબલ, તુહિ દેવ વીતરાગ—મેં ૪

સુવિધિનાથ તુજ ગુન કૂલનમે. મેં દિલ હે બાગ,

જસ કહે પ્રમર રમિક હોઈ તામે, લીજે ભક્તિ પરાગ—મેં ૫

સ્નાની શિર ચૂડામણિજી, જગ જીવન જિનચંદ્ર;
 મળીયો તું પ્રભુ ! એ સમેજી, ફળીયો સુરતરુ કંદ;
 સુવિધિ જિન તુમ્હ શું અવિહક નેહ, જિમ બપઘ્યા મેહ-૧
 માનુ મેં મરુ મંડળેજી, પામ્યો સુરતરુ સાર;
 ભૂખ્યાને ભોજન લલુંજી, તરસ્યાં અમૃત વારિ— સુવિધિ ૦ ૨
 દુષિમ દુષમા કાળમાંજી, પૂરવ પુણ્ય પ્રમાણ;
 તું સાહિબ ને મુજ મિળ્યોજી, પ્રગટયો આજ વિહાણ—સુવિધિ ૦ ૩
 સમરણ પણ પ્રભુજીતાલુંજી, જે કરે તે કૃતપુણ્ય;
 દરિસણ જે એ અવસરેજી, પામે તે ધન્ય ધન્ય—સુવિધિ ૦ ૪
 ધન્ય દિવસ ધન્ય એ ઘડીજી, ધન્ય મુજ વેલારે એહ;
 જગજીવન જગ વાલહોજી, લેલ્યો તું સસનેહ— સુવિધિ ૦ ૫
 આજ લલી જગી દિશાજી, લાગી લાવઠ દર;
 પામ્યો વાંછિત કામનાજી, પ્રગટ્યો સહજ સનૂર—સુવિધિ ૦ ૬
 અંગીકૃત જિન દાસનીજી, આશા પૂરેરે દેવ !
 નયવિજયંકહે તો સહિજી, સુગુણ સાહિબની સેવ—સુવિધિ ૦ ૭

સુવિધિ જિણેસર પાય નમીને, શુભ કરણી એમ કીજે રે;
 અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠીને પૂજીજે રે—સુવિધિ ૦ ૧
 દ્રવ્ય-લાવશુચિલાવ ધરીને, હરણે દેહરે જઈએ રે;
 દહ તિગ, પણ અહિગમ સાચવતાં, એકમના ધુરિ થઈએરે—સુવિધિ ૦ ૨
 કુસુમ, અક્ષત, વર, વાસ સુગંધો, ધૂપ, દીપ મન સાખી રે;
 અંગપૂજ પણ લેહ સુણી એમ, ગુરુમુખ આગમ લાખી રે—સુવિધિ ૦ ૩
 એહનું ફળ દોય લેહ સુણીજે, અનંતર ને પરપર રે;
 આણાપાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની, સુગતિ સુગતિ સુરમંદિરે—સુવિધિ ૦ ૪

કૃદ્ધ, અક્ષત, વર ધૂપ, પઘવો, ગધ, નૈવેદ્ય, ફળ, જળ ભરીરે,
અ ગ-અગ્ર પૂજા મળી અડવિધ, ભાવે ભવિક શુભ ગતિ વરીરે—
સુવિધિં ૫

મત્તર લેદ, એકવીશ પ્રકારે, અષ્ટોત્તરશત લેદે રે,
ભાવપૂજા બહુ વિધિ નિરધારી, દોહગ દુર્ગતિ છેદે રે—સુવિધિં ૬
તુરિય લેદ પડિવત્તિપૂજા, ઉપશમ ખીણ મયોગી રે,
ચઢિહા પૂજા ઇમ ઉત્તરજમ્યણે ભાખી દેવલલોગી રે સુવિધિં ૭
એમ પૂજા બહુ લેદ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણી રે,
ભવિક જીવ કરશે, તે લેશે, આન દધન પદ ધરણીરે—સુવિધિં ૮

૮

લધુ પણ હું તુમ મનનવિ માણુ રે, જગશુર ! તમને દિલમા લાણુ રે,
કુણને દીને એ સાખાશી રે ? કહો શ્રી સુવિધિ જિણુ દ ! વિમાસી રે ૧
સુજ મન બહુમાહે ભક્તિ છે જ ઝીરે, તેહ દરીનો તુ છે માણુ રે,
યોગી પણ જે વાત ન જાણુરે, તે અચરિજ કુણથી હુઓ ટાણુરે ? ૨
અયવા ચિત્તમાહે અચિત્ત ન માવે રે, મહોટો ગજ દરપણુમા આવેરે,
જેહને તેને બુદ્ધિ પ્રગાશી રે, તેહને દીને એ સાખાશી રે ૩
પિદ્ધ મૃલ તરુઅર અધ શાખારે, છદ પુરાણે એહવી ભાખારે,
અચરિજવાળે અચરિજ કીધુ રે, ભૂતે એવક કારણ સીધુ રે, ૪
લાહ કની જે બાળક બોલેરે, માનપિતામન અમિયને તોલેરે,
શ્રી નયવિજય વિષુધનો ગિયોરે, યશ કહે ઇમ જાણુ જગદીશોરે ૫

૧૦ શ્રી શીતલનાથ પ્રભુના—૨

૧

[ગગ- અડાણો]

શીતલ ! જિન ! મોહિ પ્યારા,
નાદિન ! શીતલ જિન ! મોહિ પ્યારા— (ટેક)

ભુવન વિરોચન પંકજ લોચન, જિહ કે જિહ હમારા—શી૦ ૧
 જ્યોતિશું જ્યોત મિલત જળ ધ્યાવે, હોવત નહિ તળ ન્યારા;
 ખાંધી મુઠી ખુલ્લે ભવ માયા; મીટે મહા ભ્રમ ભારા—શી૦ ૨
 તુમ ન્યારે તળ સખહિ ન્યારા, અંતર કુટુંબ ઉદારા;
 તુમહિ નજીક નજીક હો સખહિ, ઋદ્ધિ અનંત અપારા—શી૦ ૩
 વિષય લગનકી અગનિ ખુઝાવત, તુમ ગુન અનુભવ ધારા;
 ભઈ મગનતા તુમ ગુન રસકી, કુન કંચન ? કુન દારા ?—શી૦ ૪
 શીતલતા ગુન હોર કરત તુમ, ચંદન કાહું ગિચારા ?
 નામહિ તુમ તાપ હરત હે, વાકું ઘસત ઘસારા— શી૦ ૫
 કરહુ કષ્ટ જન બહુત હમારે, નામ તિકારો આધારા;
 જસ કહે જનમ મરણ ભય ભાગો, તુમ નામે ભવપારા—શી૦ ૬

૨

શ્રી શીતલ જિન લેટીએ, કરી ભકતેં ચોખું ચિત્ત હે;
 તેહથી રચું કહો છાનું કિશયું, જેહને સોંપ્યાં તન મન વિત્ત હો ?—
 શ્રી૦ ૧
 દાયક નામે છે ઘણા, પણ તું સાચર, તે રૂપ હો;
 તે બહુ બજીઆ તગતગે, તું દિનકર તેજ સ્વરૂપ હો—શ્રી૦ ૨
 મહોટો જાણી આકર્યો, દારિદ્ર્ય ભાંગો જગતાત ! હે;
 તું કરુણાવંતશિરોમણિ, હું કરુણાપાત્ર વિખ્યાત હો— શ્રી૦ ૩
 અંતરજામી સવિ લહો, અમ મનની જે છે વાત હો;
 મા આગળ મોસાળના, શ્યા વર્ણવવા અવઢાત ? હો—શ્રી૦ ૪
 જાણો તો તાણો કિશયું ? સેવા ફળ દીજે દેવ ! હો;
 વાચકચશ કહે લીલની, એ ન ગમે મુજને ટેવ હો— શ્રી૦ ૫

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુના—૩

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અતરભામી, આતમરામી નામી રે,
 અધ્યાતમમત પૂરણ પામી, સહજ મુગતિ ગતિ ગામીરે—શ્રી૦ ૧
 મયલ સમારી ધંદ્રિયરામી, મુનિગણ આતમરામી રે,
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિષ્કામી રે— શ્રી૦ ૨
 નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહીએરે,
 જે કિરિયા કઠી અહિગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહીએરે—શ્રી૦ ૩
 નામ અધ્યાતમ, ઠવાણુ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છડોરે,
 ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ માધે, તો તેહશુ રહ મડોરે—શ્રી૦ ૪
 શબ્દ અધ્યાતમ અર્થ સુણીને, નિરવિકલ્પ આદરબચો રે,
 શબ્દ અધ્યાતમ ભજના જાણી, હાન-અહણુ મતિ ધરબચોરે—શ્રી૦ ૫
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બીજા જાણુ લખાસીરે,
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત વાસી રે— શ્રી૦ ૬

તુમે બહુમિત્રી રે માહિળા ! મહારે તો મન એક,
 તુમ વિષ્ણુ બીજો જે નવિ ગમે, એ મુજ મહોટી રે ટેક—
 શ્રી શ્રેયાંસ ! કૃપા કરો— ૧
 મન રાખો તુમે સવિ તણા, પણ ડિહાએક મળી જાઓ,
 લલચાવો લખ લોકને, માથી મહેજ ન થાઓ— શ્રી૦ ૨
 રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું કાલ વૈરાગ,
 ચિત્ત તુમાન રે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે તાગ— શ્રી૦ ૩
 એહવાશુ મન મેળવ્યુ, ડેળવ્યુ પહેલા ન કાઈ,
 મેવક નિપટ અખૂઝ છે, નિરવહેશે તુમે માઈ— શ્રી૦ ૪
 નીરાગીશુ રે કિમ મિલે ? પણ મળવાનો એકાત,
 વાચકચશ કહે મુજ મિલ્યો, લકતે જામણુતત— શ્રી૦ ૫

શ્રી શ્રેયાંસ જિણુંદા ! અવધારો અરદાસ લાલ રે;
 દાસ કરી જો લેખવો, તો પૂરો મન આશ લાલ રે— શ્રી૦ ૧
 મોટા નાના અંતરું, લેખવે નહિં દાતાર લાલ રે;
 સમ વિષમ સ્થલ નવિ ગણે, વરસંતો જલધાર લાલ રે—શ્રી૦ ૨
 નાહનાને મોટા મિલ્યા, સહિ તે મોટા થાય લાલ રે;
 વાહુલીયા ગંગા મિલ્યા, ગંગ પ્રવાહ કહાય લાલ રે— શ્રી૦ ૩
 મોટાને મોટા કરો, એ તો જગતની રીત લાલ રે;
 નાહના જો મોટા કરો, તો તુમ્હ પ્રેમ પ્રતીત લાલ રે—શ્રી૦ ૪
 ગુણ અવગુણ નવિ લેખવે, અંગીકૃત જે અમંદ લાલરે,
 કુટિલ કલંકી જિમ વહ્યો, ઇશ્વર શિશે અંદ લાલરે— શ્રી૦ ૫
 અવગુણીએ પણ ઓળગ્યો, ગુણવંત તું લગવંત લાલરે,
 નિજ સેવક જાણી કરી, દીજે સુખ અનંત લાલરે— શ્રી૦ ૬
 ઘણી શી વિનતિ કીજયે, જગજીવન જિનનાહ લાલરે,
 નયવિજય કહે કીજયે, અંગીકૃત નિરવાહ લાલરે— શ્રી૦ ૭

૧૨. શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુના—૨

૧

સ્વામી ! તુમે કાંઈ કામણ કીધું, ચિત્તકું હમારું ચોરી લીધું;
 સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણુંદા ! મોહના વાસુપૂજ્ય જિણુંદા !
 અમે પણ તુમશું કામણ કરશું, લકતેં ગ્રહી મનઘરમાં ધરશું—

સાહેબા૦ ૧

મન ઘરમાં ધરિયા ઘર શોભા— દેખત નિત્ય રહેશે ચિર થોભા;
 મન વૈકુંઠ અકુંઠિત લકતેં, યોગી ભાષે અનુભવચુકતેં—

સાહેબા૦ ૨

કલેશે વાસિત મન સંમાર, કલેશ રહિત મન તે લવપાર,
 ને વિશુદ્ધ મનધર તુમે આળ્યા, પ્રભુ ! તો અમે નવનિધિનરુદ્ધિ
 પાળ્યા—સાહેબાં ૩

માત રાજ અળગા જઈ બેઠા, પણ લકતે અમ મનમા પેઠા,
 અળગાને વળગ્યા જે રહેવું, તે લાણાખડખડ હું ખ સહેવું—
 સાહેબાં ૪

ધ્યાયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, લેદછેદ કરશુ હવે ટેકે,
 ક્ષીરનીરપડે તુમશુ મિલશુ, વાચકયગ કહે હેજે હળશુ—
 સાહેબાં ૫

૨

શ્રી વાસુપૂજ્ય નરેમરુટે—ન દ જયા જસ માય,
 શ્રી વાસુપૂજ્યને પૂજતારે, મદિર રિદ્ધિ ભરાય
 ભવિક જન ! પૂતે એ જિનરાય, જિમ ભવજલધિ તરાય—ભવિકં ૦
 મુગતિનો એહ ઉપાય—ભવિકં ૧

સોહો મોવન સિંહામને ઝે, કુકુમ વરણી કાય,
 જિમ કચન ગિરિ ઉપરે રે, નૂતન લાણુ ગુહાય—ભવિકં ૨
 હજન મિમિ વિનતિ કરે રે, મહિપી મુત જમ પાય,
 “લોટે હું મતાપીઓરે, છુટુ તુમ્હ પમાય”—ભવિકં ૩
 મન = જે એ રાતડોરે, એ તો જુગતો ન્યાય;
 પણ જે ઉત્તમવલ મન કહે રે, તે તો અચરિજ થાય—ભવિકં ૪
 બાર ઉધાટે મુગતિનારે, બારમગો જિનરાય;
 કીર્તિવિજય ઉવનગ્રાયનોરે, વિનયવિજય ગુણગાય—ભવિકં ૫

૧૩. શ્રી વિમલનાથ પ્રભુના—૩

૧

હુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યારે, સુખ સંપદશું લેટ;
 ધીંગ ઘણી માથે કિયોરે, કુણુ ગંજે નર જોટ ?
 વિમલ જિન ! દીઠા લોચણુ આજ, મહારાં સિદ્ધયાં વંછિત કાજ
 —વિમલ૦ ૧

ચરણુ કમળ કમળાં વસે રે, નિર્મળ ધિર પદ દેખ;
 સમલ અધિર પદ પરિહરીરે, પંકજ પામર પેખ—વિમલ૦ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પંકજેરે, લીનો શુણુ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદર ધરાંરે ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગિંદ્ર— વિમલ૦ ૩
 સાહેબ સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
 મન વિશ્વામી વાલહો રે, મારા આતમચો આધાર—વિમલ૦ ૪
 હરિશણુ દીઠે જિન તાણુંરે, સંશય ન રહે વેધ;
 દિનકર કરભર પસરતાં રે, અંધકાર પ્રતિષેધ— વિમલ૦ ૫
 અભિયભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
 શાંતસુધારસ ઝીલતીરે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય— વિમલ૦ ૬
 એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો જિનદેવ !
 કૃપા કરી મુજ દીજીએરે, આનંદધન પદ સેવ— વિમલ૦ ૭

૨

સેવો ભવિયા ! વિમલ જિણેસર, હલહા સજ્જનસંગાળ;
 એવા પ્રભુનું હરિશણુ લેવું, તે આજસમાહે ગંગાળ—સેવો૦ ૧
 અવસર પામી આજસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલોળ;
 ભૂખ્યાંને જેમ ઘેખર દેતાં, હાથ ન માંડે ઘેલોળ— સેવો૦ ૨
 ભવ અનંતમાં હરિશણુ દીકું, પ્રભુ એહવા દેખાડેળ;
 વિકટ પંથ જે પોળી પોળિયો, કમવિવર ઉઘાડેળ— સેવો૦ ૩

તત્ત્વપ્રીતિકર પાણી' પાએ, વિમલાલોકે આજી,
 લોચણુ શુરુ પરમાત્મ દીએ તવ, ભ્રમનાએ સવિ ભાજી—સેવો ૪
 ભ્રમ ભાગ્યો તવ પ્રભુશુ પ્રેમે, વાત કરુ મન જોલી,
 સરજતણે-જે હેડે આવે, તેહ જણાવે જોલી— સેવો ૫
 શ્રી નયવિજય વિષુધ પયઃમેવક વાચકયશ કહે સાચુ,
 કોડિ કપટ જો કોઈ દિખાવે, તોહિ પ્રભુ વિષુ નવિ રાચુ—
 સેવો ૬

૩

પ્રભુજી ! મુજ અવશુષુ મત દેજો,
 રાગ દશાથી તુ રહે ન્યારો, હુ રાગે મન ઘાલુ,
 દ્રેપ રહિત તું સમતા લીનો, દ્રેપ મારગ હુ ચાલુ— પ્ર૦ ૧
 મોહ લેશ ફરક્યો નહી તુંહી, મોહ લગન મુજ ખ્યારી,
 તુ અકલકી, કલકિત હુ તો, એ પણુ રહેણી ન્યારી—પ્ર૦ ૨
 તુંહિ નિરાશ ભાવ પદ સાધે, હુ આશા સઘ વિલૂધો,
 તુ નિશ્ચલ, હુ ચલ, તુ સૂધો, હુ આચરણે ઉધો— પ્ર૦ ૩
 તુજ સ્વભાવથી અવળા માહરા, ચરિત્ર સકળ જગે જાણ્યા;
 ભારેખમા પ્રભુને કહેતા, ન ઘટે મુહૂર્તે આણ્યા— પ્ર૦ ૪
 પ્રેમ નવલ જો હોયે સવાઈ, વિમલનાથ મુખ આગે,
 કાંતિ કહે ભવ વન ઉતરતા, તો વેળા નવિ લાગે— પ્ર૦ ૫

૧૪ શ્રી અનંતનાથ પ્રભુના—૩

૧

અનંત જિનેસર ચૌદમાજી, આપો ગ્યાર અનંત,
 અનંત વિમલ વચે આતરોજી, માગર નવ તે કહત,
 મોલાગી જિનશુ લાગ્યો મુજ મન રગ— ૧

શ્રાવણ વદિ સાતમ દિનેજી, ચ્યવનકેદયાણુકે જાસ;
 વૈશાખ વદિની તેરશેજી, જનમ જગત પ્રકાશ-સોભાગી૦ ૨
 ધનુષ પચ્ચાસની દેહધીજી, કંચન વરણુ શરીર;
 વૈશાખ વદિ ચૌદશ દિનેજી, સંજમ સાહસ ધીર-સો૦ ૩
 વૈશાખ વદિની ચૌદશેજી, પામ્યા જ્ઞાન આનંત;
 ચૈતર શુદ્ધિની પાંચમેજી, મોક્ષ ગયા લગવંત— સો૦ ૪
 ત્રીશ લાખ વરસા તણુંજી, ભોગવ્યું ઉત્તમ આય;
 પદ્મવિજય કહે સાહિળાજી, તુમ તૂઠે શિવ થાય— સો૦ ૫

૨

ધાર તરવારની સોહિલી, દોહિલી ચૌદમા જિનતણી ચરણુસેવા;
 ધાર પર નાચતાં દેખ બાજીગરા, સેવના ધાર પર રહે ન દેવા—

ધાર૦ ૧

એક કહે-“સેવીએ વિવિધ કિરિયા કરી”, ફળ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
 ફળ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા, રકવડે ચાર ગતિમાંહિ લેખે—

ધાર૦ ૨

ગચ્છના લેદ બહુ નચણુ નિહાળતાં, તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે,
 ઉદરભરણાદિ નિજકાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કલિકાળરાજે—

ધાર૦ ૩

વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસારફળ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો ?

ધાર૦ ૪

દેવ-ગુરુ-ધર્મની શુદ્ધિ કહો કેમ રહે ? કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણું સર્વ કિરિયા કરી, છાર પરિ લીંપણું તેહ જાણો—

ધાર૦ ૫

પાપ નહિ ક્રોધ ઉત્સૂત્રભાષણ જિરથો, ધર્મ નહિ ક્રોધ જગસૂત્ર સરિજો
મૂત્ર અનુમાર જે ભવિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરીજો—
ધાર૦ ૬

એક ઉપદેશનો સાર મણેપથી, જે નરા ચિત્તમા નિત્ય ધ્યાવે,
તે નરા દિવ્ય બહુકાળ સુખ અનુભવી, નિયત આનંદધન રાજ
પાવે-ધાર૦ ૭

૩

શ્રી અનંત જિનશુ કરો માહેલડિયા, ચોળ મણકનો રગ રે
શુણ્ણવેલડિયા,
સાચો રગ તે ધર્મનો—મા૦, બીજો રગ પતંગરે—શુ૦ ૧
ધર્મરગ છરણ નહિ સા૦, દેહ તે છરણ થાયરે—શુ૦,
માતુ તે વિણ્ણમે નહિ—મા૦, ઘાટઘડામણ જાયરે—શુ૦ ૨
ત્રાણુ જે રસવેધિયુ—સા૦, તે હોય જાયુ હેમરે—શુ૦,
ફળી ત્રાણુ તે નવિ હોયે—સા૦, એહવો જગગુરુપ્રેમરે—શુ૦ ૩
ઉત્તમ શુણ્ણ અનુરાગથી—સા૦, લહીએ ઉત્તમ ઠામરે—શુ૦,
ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે—મા૦, દીપે ઉત્તમ ધામરે—શુ૦ ૪
ઉદ્દમિહુ માયર ભળ્યો—મા૦, જિમ હોય અખય અભગરે—શુ૦,
વાચકયશ દહે પ્રભુગુણે—મા૦, તિમ મુજ પ્રેમપ્રસંગરે—શુ૦ ૫

૧૫. શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુના—૩

૧

ધર્મ જિનેશ્વર! ગાઉ રગશુ, ભગ મ પડ્યો હો પ્રીત જિનેશ્વર!
બીજો મનમદિગ આણું નહિ, એ અમ કુલવટ સીત જિનેશ્વર!
—ધર્મ૦ ૧

ધર્મં ધર્મં કરતો જગ સહુ ફિરે, ધર્મં ન જાણે હો મર્મં જિને
 ધર્મં જિનેશ્વર ચરણ ગ્રહ્યાં પછી, કોઈ ન ણાંધે હો કર્મં જિં
 -ધર્મં ૨

પ્રવચન અંજન જો સફ્ફુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન જિને
 હૃદયનયણ નિહાળે જગધણી, મહિમા મેરુસમાન જિં
 -ધર્મં ૩

દોડત દોડત દોડત દોડિયો, જેતી મનની રે દોડ જિને
 પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢૂંકડી, ગુરુગમ લેજોરે જોડ જિં-ધર્મં ૪
 એક પખી કિમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યા હુએ સંધ;
 હું રાગી, હું મોહે કંદિયો, તું નીરાગી નિરખંધ જિં-ધર્મં ૫
 પરમ નિધાન પ્રગટ સુખ આગળે, જગત ઉલ્લાંધી હો જાય જિને
 જયોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધોઅંધ પલાય જિં
 ધર્મં ૬

નિર્મળ ગુણ મણિ રોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ જિને
 ધન્ય તે નગરી, ધન્ય વેલા ઘડી, માત પિતા કુલવંશ જિને
 ધર્મં ૭

મનમધુકર વર કર જોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ જિને
 ઘનનામી આનંદધન સાંભળો, એ સેવક ચરદાસ જિં
 ધર્મં ૮

૨

થાંશું પ્રેમ બન્યો છે રાજ ! નિરવહેશો તો લેખે,
 મેં રાગી, થેં છો નિરાગી, અણજુગતે હોય હાંસી;
 એક પખો જે નેહ નિર્વંહવો, તેહ માંકી સાખાશી-થાંશું ૧
 “નીરાગી સેવે કાંઈ હોવે ? ” એમ મનમાં નવિ આણું;
 ફેળે અચેતન પણ જેમ સુરમણિ, તેમ તુમ લક્ષિત પ્રમાણું-થાંશું ૨

અદન શીતળતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મિટાવે,
 એવકના તિમ હુ ખ ગમાવે, પ્રભુગુણ પ્રેમ સ્વભાવે- થાશુ ૦ ૩
 વ્યમન ઉદય જળધિ અનુહરે, શશીને તેહ સળધે,
 અણુસળધે હુમુદ અનુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રળધે- થાશુ ૦ ૪
 દેવ અનેગ તુમથી છોટા, થે જગમા અધિકેરા,
 યશ કહે “ધર્મ જિનેશ્વર ! થાશુ, દિલ માન્યા હે મેરા”-
 થાશુ ૦ ૫

૩

રતનપુરી નયરી હુઆરે લાલ, લછન વજ્ર ઉદાર મેરે ખ્યારેરે,
 ભાનુ નૃપતિ કુળ કેમરીરે લાલ, સુમતા માત મહંદાર
 મેરે ખ્યારે રે, ધર્મ જિનેસર ધ્યાઇયે રે લાલ-૧
 આયુ વરમ દશલાખનુરે લાલ, ધનુપણ્યાલ પ્રસિદ્ધ મેરે ખ્યારેરે,
 કચનવરણ વિરાજતોરે લાલ, સહસ સાથે મત લીધ- મેરે ૦ ૨
 મિદ્ધિ કામિની કર ગ્રહે રે લાલ, સમમેતશિખર અતિરંગ-
 મેરે ખ્યારે રે,
 સહમ ચોસઠ સોહામણારે લાલ, પ્રભુના સાધુ અભગ-મેરે ૦ ૩
 ખામઠ મહમ સુસાહુણીરે લાલ, વળી ઉપરી શત ચ્યાર-
 મેરે ખ્યારે રે,
 ઠેદર્પા ગામન સુરીરે લાલ, કિન્નર સુર સુવિચાર- મેરે ૦ ૪
 લટકાળે તુજ લોયણેરે લાલ, મોહ્યા જગ જન ચિત્ત મેરે ખ્યારેરે,
 શ્રી નયવિજય વિબુધ તણોરે લાલ, એવક સમગ્રે નિત્ય-મેરે ૦ ૫

૧૬ શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુના-૧૦

૧

માગે મુજગે લ્યોને રાજ ! સાહિબ ! શાંતિ ! અલૂણા !
 અચિગાણના નદન તોરે, દગ્ગિયણ હેતે આગ્યો,

સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી, ભક્તિ ભેટણું લાવ્યો-મારો ૧
 દુઃખભંજન છે બિરુદ તુમારું, અમને આશ તુમારી;
 તુમે નીરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હોશે હમારી ?-મારો ૨
 કહેશે દોષ-“ન તાણી રહેવું, એવડું સ્વામી આગે,”
 પણ બાળક જે બોલી ન જાણે, તો કિમ બહાલો લાગે ?મારો ૩
 માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું ?
 ચિન્તામણિ જેણે ગાંઠ બાંધ્યું, તેહને કામ કિશ્યાનું ? મારો ૪
 અધ્યાત્મ રવિ ઉગ્યો મુજ ઘટ, મોહતિમિર હયું જુગતે;
 વિમલવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શુભ ભગતે-મારો ૫

૨

ક્ષણ ક્ષણ સાંભરો શાંતિ સદૃષ્ટા !

ધ્યાન ભુવન જિનરાજ પદ્મના-ક્ષણ ૦
 શાંતિ જિનંદકો નામ અમીસે,

ઉદ્ધસિત હોત હમ રોમ વપુના-ક્ષણ ૦
 ભવ યોગાનમેં ફિરતે પાવે,

છોરત મેં નહિ ચરન પ્રભુનાં- ક્ષણ ૦ ૧
 છિદ્ધરમેં રતિ કબહુ ન પાવે,

જે ઝીંઝે જલ ગંગ-યમુના- ક્ષણ ૦
 તુમ સમ હમ શિર નાથ ન થાશે,

કર્મ અધુના ફૂના ધૂના- ક્ષણ ૦ ૨
 મોહ લરાઈમેં તેરી સહાઈ,

તો ક્ષણમેં છિન્ન છિન્ન કટુના-ક્ષણ ૦
 નહિ ઘટે પ્રભુ આના ફૂના,

અચિરાસુત પતિ મોક્ષ વધૂના- ક્ષણ ૦ ૩
 ઓરકી પાસ મેં આશ ન કરતે,

ચાર અનત પમાય કરુના-ક્ષણ ૦

કયુ કર માગત પાસ ધતૂરે,

યુગલિક ચાચક કલ્પતરુના- ક્ષણ ૦ ૪

ધ્યાન ખડ્ગવર તેરે આસગે,

મોહ કરે સારી ભીક ભરુના-ક્ષણ ૦

ધ્યાન અરૂપી તો સાર્ધ અરૂપી,

ભક્તે ધ્યાવત તાના તૂના- ક્ષણ ૦ ૫

અનુભવ રગ વધ્યો ઉપયોગે,

ધ્યાન સુપાનમે કાયા ચૂના- ક્ષણ ૦

ચિદાનંદ ઝકઝોલ ઘટાસે,

શ્રી શુભવીરવિજય પઠિપુન્ના- ક્ષણ ૦ ૬

૩

સુણો શાંતિજિણુ દાસોભાગી, હું તો થયો છું તુજ શુભરાગી,

તુમે નીરાગી ભગવત, ભેતા ડિમ મળશે તત-સુણો ૦ ૧

હું તો ક્રોધ કષાયનો ભરિયો, તુ તો ઉપશમ રસનો દરિયો,

હું તો અજ્ઞાને આવરિયો, તું તો કેવલ-કમલા વરિયો-સુણો ૦ ૨

હું તો વિષયા ગ્મનો આશી, તે તો વિષયા ક્ષીધી નિરાશી,

હું તો કરમને ભારે ભાર્યો, તે તો પ્રભુ ભાર ઉતાર્યો-સુણો ૦ ૩

હું તો મોહ તણે વશ પડીજો, તે તો સળળા મોહને હણીયો,

હું તો ભવ મમુદ્રમા ખૂચ્યો, તુ તો શિવમ દિરમા પહોચ્યો-૪

મારે જન્મમરણનો ભેગ, તે તો તોળ્યો તેહનો દોરો,

મારો પાસો ન મેલે રાગ, તુમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ-સુણો ૦ ૫

મને માયાજો મૂક્યો પાગી, તુ તો નિર્જંધન અવિનાશી,

હું તો મમદિતથી અધૂરો, તુ તો સકલ પદાગ્યે પૂરો-સુણો ૦ ૬

મારો છો તુંહિ પ્રભુ એક, તહારે મુજ સરીખા અનેક;
 હું તો મનથી ન મૂકું માન, તું તો માનરહિત ભગવાન-સુ૦ ૭
 મારું કીધું કશું નવિ થાય, તું તો રંકને કરે રાય;
 એક કરો મુજ મહેરબાની, મારો મુજરો લેજો માની-સુણો ૮
 એકવાર જો નજરે નીરખો, તો કરો મુજને તુમ સરિખો;
 જો સેવક તુમ સરિખો થાશે, તો ગુણ તમારા ગાશે-સુણો ૯
 ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, હું તો માશું છું દેવાધિદેવા;
 સામું જુઓ ને સેવક જાણી, એવી ઉદયરતનની વાણી-
 સુણો ૧૦

૪

શાંતિ જિણુંદ મહારાજ ! જગતગુરુ ! શાંતિ જિણુંદ મહારાજ !
 અચિરાનંદન ભવિમનરંજન, ગુણુનિધિ ગરીબ નિવાજ-જ૦ ૧
 ગર્ભ થકી જિણે ઇતિ નિવારી, હરખિત સુરનર કોડી;
 જનમ થયે ચોસઠ ઈન્દ્રાદિક, પદ પ્રણમે કર જોડી-જ૦ ૨
 મૃગ લાંછન ભવિક તુષ ગંજન, કંચનવાન શરીર;
 પંચમનાણી પંચમ ચક્રી, સોલસમો જિન ધીર- જ૦ ૩
 રતનજડિત ભૂષણ અતિ સુંદર, આંગી અંગ ઉદાર;
 અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતમ ગતિ, ઉપશમ રસદાતાર-જ૦ ૪
 કરુણાનિધિ ભગવાન કૃપા કર, અનુભવ ઉદિત આવાસ;
 રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, દીજે જ્ઞાન વિલાસ-જ૦ ૫

૫

ધન દિન વેળા ધન ઘડી તેહ,
 અચિરાશે નંદન જિન જદિ ભેટશુંજ;
 લહિશું રે સુખ દેખી સુખચંદ,
 વિરહ-વ્યથાનાં હઃખ સવિ ભેટશુંજ — ૧

જાણ્યો કે જેણે તુજ ગુણ લેશ,
 બીજા કે રસ તેહને મન નવિ ગમેલ,
 આખ્યો કે જેણે અમી-લવલેશ,
 બાકમણુકમ તસ રચે કિમેલ ?— ૨
 તુજ સમકિતરસસ્વાદનો જાણુ,
 પાપ કુભકતે બહુ દિન સેવીયુલ,
 મેવે જો કમને યોગે તોહિ,
 વાછે તે સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુલ—૩
 તાહરું ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,
 તેહજ જ્ઞાન ને ચારિત્ર તેહ છેલ,
 તેહથી કે જાણે મધળા પાપ,
 ધ્યાતા કે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેલ— ૪
 દેખી કે અદ્ભુત તાહરું રૂપ,
 અચરીજ લવિક અરૂપીપદ વરેલ,
 તાહરી ગત તું જાણે દેવ,
 મમરણુ લજન તે વાચક જશ કરેલ—૫

૬

સુષ્ટ દયાનિધિ । તુજ પદપદ્મ મુજ મન મધુકર લીનો,
 તુ તો રાત દિવસ રહે સુખબીનો—સુણું
 પ્રભુ અચિરા માતાનો જાણો, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુળ પાણો,
 એક લવમા દોય પદવી પાણો— સુણું ૧
 પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નીરાગી,
 તુજ મમ અવર નહિ દુજો યોગી— સુણું ૨
 પદ બંધ તણો પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમકદિનગો રાગી,
 તુજમમ અવર નહિ વેગગી— સુણું ૩

બડવીર થયા સંજમધારી, લાહે કેવળદુગ કમળા સારી;
 તુજ સમ અવર નહિ ઉપકારી— સુણ૦ ૪
 પ્રભુ મેઘરથલવ ગુણખાણી, પારેવા ઉપર કરુણા આણી,
 નિજ શરણે રાખ્યો સુખખાણી— સુણ૦ ૫
 પ્રભુ કમંકટક લવલય ટાળી, નિજ આતમગુણને અનુઆળી;
 પ્રભુ પામ્યા શિવવધૂ લટકાળી— સુણ૦ ૬
 સાહેબ ! એક મુજરો માનીજે, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ દીજે;
 રૂપ કીર્તિ કરે તુજ જીવવિજે— સુણ૦ ૭

૭

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબારે ! શાંતિતણા દાતાર;
 અંતરજામી છો માહરાંરે, આતમના આધાર— શાંતિ૦ ૧
 ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરીરે, મન ચાહે મળવાને કાજ;
 નયન ચાહે પ્રભુ નિરખવારે, ઘો દરિશણ મહારાજ—શાંતિ૦ ૨
 પલક ન વિસરો મનથકીરે, જેમ મોરા મન મેહ;
 એક પળો કેમ રાખીએરે, રાજ કપટનો નેહ— શાંતિ૦ ૩
 નેહ નજર નિહાળતાંરે, વાઘે ખમણો વાન;
 અખૂટ ખજાનો પ્રભુ તાહરોરે, દીજીએ વંછિત દાન—શાંતિ૦ ૪
 આશ કરે જે કોઈ આપણીરે, નવી મૂકીએ નિરાશ;
 સેવક જાણીને આપણોરે, દીજીએ તાસ વિલાસ— શાંતિ૦ ૫
 દાયકને દેતાં થકારે, ક્ષણ નવિ લાગે વાર;
 કાજ સરે નિજ દાસનાંરે, એ મહોટો ઉપકાર— શાંતિ૦ ૬
 એવું જાણીને જગદણીરે, દિલમાંહિ ધરજો પ્યાર;
 રૂપવિજય કવિરાયનોરે, મોહન જય જયકાર—શાંતિ૦ ૭

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમે—

ખિમર ગર્ધ દુવિધા તનમનકી, અચિરાચુત ગુણગાનમે—હમ૦
હરિ હર પ્રદ્ધ પુરદર કી ઋદ્ધિ, આવત નહિ કૌંઈ માનમે,
ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ, સમતારસકે પાનમે—હમ૦ ૧
ઇતનેદિન તુમ નાહિ પીછાન્યો, મેરો જન્મગમાયો અજાનમે,
અખ તો અધિકારી હોઈ બેઠે, પ્રભુગુણ અખય અજાનમે—હમ૦ ૨
ગર્ધ દીનતા સખહિ હમારી, પ્રભુ તુમ સમકિતદાનમે,
પ્રભુગુણ અનુભવ રસકે આગે, આવત નહિ કૌંઈ માનમે—હમ૦ ૩
નિનહિ પાયા તિનહિ છિપાયા, ન કહે કૌંઈકે કાનમે,
તાલી લાગી જળ અનુભવકી, તળ સમજે કૌંઈ સાનમે—હમ૦ ૪
પ્રભુગુણ અનુભવ ચદ્રહાસ જયો, સો તો ન રહે મ્યાનમે,
વાચકયશ કહે મોહ મહાઅરિ, છત લીયો હૈ મેદાનમે—હમ૦ ૫

ગાંતિ જિનેશ્વર ! માયો સાહેબ, શાંતિકરણ અનુકળમે,
હો જિનશ ! તુ મેગ મનમે, તુ મેરા દિલમે,
મ્યાન ધર પલપલમે સાહેબશ !—તું મેરા૦ ૧
જવમે ભગવા મે દરિગત પાયો, આશા પૂરે એક પલમે—
હો૦ તું૦ ૨
નિર્ભળ જયોત વદન પર સોહે, નિઃશ્ચયો જયુ ચદ વાદલમે—
હો૦ તું૦ ૩
મેરો મન તુમ આવે લીનો, મીન વને જયુ જલમે—
હો૦ તું૦ ૪
નિનગંગ કહે પ્રભુ ગાંતિ જિનેશ્વર, દીઠાશ દેવ સદલમે—
હો૦ તું૦ ૫

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતિ, સુણો ત્રિભુવન રાય ! રે;
 શાંતિસ્વરૂપ કિંમ જાણીએ, કહો મન કિમ પરખાયરે-શાંતિ૦ ૧
 ધન્ય તું આતમ જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશ રે;
 ધીરજ મન ધરી સાંભળો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસ રે-શાંતિ૦ ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ સવિ શુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવરે;
 તે તિમ અવિતથ સદ્દે, પ્રથમ એ શાંતિ-પદ સેવરે-શાંતિ૦ ૩
 આગમ ધર ગુરુ સમકિત, ક્રિયા સંવર સાર રે;
 સંપ્રદાય અવંચક સદા, શુચિ અનુભવ ધારરે-શાંતિ૦ ૪
 શુદ્ધ અવલંબન આદરે, તણ અવર જંજળરે;
 તામસી વૃત્તિ સવિ પરિહરી, ભજે સાન્નિધી સાદરે-શાંતિ-૫
 ક્ષણ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધીરે;
 સકળ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાધન સંધીરે-શાંતિ૦ ૬
 વિધિ પ્રતિષેધ કરી આતમા, પદારથ અવિરોધરે;
 ગ્રહણવિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇચ્છ્યો આગમે ઔધરે-શાંતિ૦ ૭
 દુષ્ટજન સંગતિ પરિહરી, ભજે સુગુરુ સંતાનરે;
 ભોગ સામથર્થ ચિત્ત ભાવ જે, ધરે મુગતિ નિદાનરે-શાંતિ૦ ૮
 માન અપમાન ચિત્ત સમગણે, સમગણે કનક પાષાણરે;
 વંદક નિંદક સમગણે, ઇસો હોય તું જાણરે— શાંતિ૦ ૯
 સર્વ જગજંતુને સમગણે, સમગણે તૃણ મણિ ભાવરે;
 મુગતિ સંસાર ણિહુ સમગણે, ચુણે ભવજલ નિધિનાવરે—

શાંતિ૦ ૧૦

આપણો આતમ ભાવ જે, એક ચેતના ધારરે;

અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ પરિકર સારરે—

શાંતિ૦ ૧૧

પ્રભુ મુખથી ઇમ આભળી, કહે આતમરામરે,
 તારૂંરે રિમણે નિસ્તર્યો, મુજ મિથ્યા મવિ કામરે-શાતિ૦ ૧૦
 અહો અહો હુ મુજને કહુ, નમો મુજ નમો મુજરે.
 અમિતકૃપા દાન દાતારની, જેહને ભેટ થઈ તુજરે-શાતિ૦ ૧૩
 શાનિમરૂપ અક્ષેપથી કહ્યો નિજ-પર-ઉપરે,
 આગમમાહિ વિસ્તર ધણો, કહ્યો શાનિજિન ભૂપરે-શાતિ૦ ૧૪
 શાંતિસરૂપ ઇમ ભાવરૂપે, ધરિ શુદ્ધ પ્રણિધાનરે,
 આનંદધન પદ પામરૂપે, તે લક્ષિરૂપે બહુ માનરે-શાતિ૦ ૧૫

૧૧

[તોટક છંદ]

સૂર-ગજ-મગાજ-નતા ડહિરિ-યુગ
 યુગપજાન-જાત-વિભોધ-કરમ્ ।
 ડરણ દિગ-કૃત્ત-કઠોર-હરિ
 હરિણા-ડહિતમણ્ન નુકય રચિમ્ ॥૧॥
 રચિગ ડડગા-નજન-રામ્ભુ-મમ
 મમ-ભાન-વિલોકિત-જન્તુ-ગણમ્ ।
 ગણ-નાયક-મુખ્ય મુનીન્દ્ર-નત
 નત-વાગ્જિત પૂરણ-કલ્પ-નગમ્ ॥૨॥
 નગ-રાજ વિનિર્મિત-જન્મ-મહ
 મહનીય-ચરિત્ર-પવિત્ર-નનુમ્ ।
 નનુકૃત વૈરિ નરેશ-મહ
 મહ-મત્ત-ગજેન્દ્ર-મહા જમનમ્ ॥૩॥
 ગમ કલ્પિત-નોબ-વિધાન-પદ
 પદ-વાણિ-જનોધ-નૃત સ્તવનમ્ ।

વન-જેઠર-સોઠર-પાણિ-પદં

પદ-પદ્મ-વિલીન-જગત્-કમલગ્ ॥૪૧॥

ગદ્ગદ-માન્ધ-વિમુક્ત-પદ-પ્રભવં

ભવ-હુઃખ-સુ-હારણુ-દાન-ધનગ્ ॥

ધન-સાર-સુ-ગન્ધિ-સુખ-શ્વચિતં

સિત-સંયમ-શીલ-ધુરૈક-વૃષભ ॥૪૨॥

વૃષ-કાનન-સેવન-નીર-ધરં

ધરણી-ધર-વન્દ્યમનિન્દ્ય-શુભ્રગ્ ॥

શુભ્રવજ્જનતા-ડડશ્રિત-સચ્ચરણું

રણુ-રજ્જી-વિનિર્જિત-દેવ-નરમ્ ॥૪૩॥

નરકા-ડડદિકે-હુઃખ-સમૂહ-હરં

હર-હાર-તુષાર-સુ-પ્રીતિ-ભરમ્ ॥

ભરત-ક્ષિતિ-પા-ડમિત-ખાહુ-ખલં

ખલ-શાસન-શંસિત-સાધુ-જનમ્ ॥૪૪॥

જનકા-ડડધનુરાગ-વિધૌ વિમુખં

સુખ-કાન્તિ-વિનિર્જિત-ચન્દ્ર-કલગ્ ॥

કલના-ડતિગ-સિદ્ધિ-સમૃદ્ધિ-પરં

પર-ભક્તિ-જના ! નુત શાન્તિ-જનમ્ ॥૪૫॥

જિન-પુર્ણવ-નાયક ! શિવ-સુખ-દાયક !

નત-દેવેન્દ્ર-મુનીન્દ્ર-વર ! ॥

ત્રિ-ભુવન-જન-ખન્ધુર ! ભવ-તરુ-સિન્ધુર !

ભવ ભવિનાં ભવ-ભીતિ-હરઃ ॥૪૬॥

૧૭ શ્રી કુન્થુનાથ સ્વામિના-૨

૧

મનડું કિમહિ ન જાએ? હો કુન્થુજિન! મનડું કિમહિ ન જાએ?
જેમ જેમ જતન કરીને રાખુ, તેમ તેમ અળગુ ભાએ-

હો કુન્થુજિન૦ ૧

રજની-વામર-વમતી ઊજડ, ગયણુ-પાયાલે બાય,
નાપ ખાય ને મુખડું ચોથુ, એહ ઉખાણો ન્યાય—

હો કુન્થુજિન૦ ૨

મુગતિતણા અભિલાપી તપીયા, જ્ઞાન ધ્યાન વંરાગે,
વૈગીડું કાઈ એહવુ ગિતે, નાખે અવળે પામે હો-કુન્થુજિન૦ ૩
આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આકુ,
કિહાકોયે જો હઠ કરી હટકુ, (તો) બ્યાલતણી પરે વાકુ—

હો કુન્થુજિન૦ ૪

જો ઠગ કહુ તો ઠગ તો ન દેખુ, શાહુકાર પણ નાહિ,
મવંમાહે ને સદુની અળગુ, એ અચરિજ મનમાહિ—

હો કુન્થુજિન૦ ૫

જે જે કહુ તે કાન ન ધાએ, આપમતે રહે કાલો,
નુર નર પડિત જન મમલવે, નમજે ન માહડે માલો—

હો કુન્થુજિન૦ ૬

મે બાણુ એ સિંગ નપુમન, મકળ મગ્દને ઠેલે,
બીજી વાતે મમરથ છે નર, એહને કોઈ ન જોલે—

હો કુન્થુજિન૦ ૭

મન માધ્યુ તેજી મધળુ માધ્યુ, એહ વાત નહિ જોટી,
એમ કહે “માધ્યુ” તે નવિ ગાનું, એહ હી વાત છે ગોટી—

હો કુન્થુજિન૦ ૮

મનહું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, (તે) આગમથી મતિ આણ્યું,
આનંદઘન ! પ્રભુ ! મોહકું આણ્યો, તો સાચું કરી જાણ્યું—
હો કુંથુજિન ૦ ૯

૨

આહેલાં હે ! કુંથુજિનેશ્વર દેવ !

રત્નદીપક અતિ દીપતો હો લાલ;

સાં મુજ મનમંદિરમાંહિ, આવે જો અરિણણ છપતો હો લાલ. ૧

સાં મીટે તો મોહઅંધાર, અનુભવતેજે જળહળે હો લાલ,

સાં ધૂમકપાય ન રેખ, ચરણ-ચિત્રામણ નવિ ચળે હો લાલ. ૨

સાં પાત્ર કરે નહિ હેઠ, સૂરજતેજે નવિ છિપે હો લાલ;

સાં સર્વ તેજનું તેજ. પહેલાંથી વાધે પછે હો લાલ. ૩

સાં જેહ ન સમીરને ગમ્ય, ચંચળતા જે નવિ લહે હો લાલ;

સાં જેહ સહા છે રમ્ય, પૃથ ગુણે નવિ કૃશ રહે હો લાલ. ૪

સાં પુદ્ગલતેલ ન ખેય, જેહ ન શુદ્ધ દશા દહે હો લાલ;

સાં શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય, ત્રાચક્રયશ ઇણી પરે કહો લાલ. ૫

૧૮. શ્રી અરનાથ પ્રભુના-૩

૧

શ્રી અરજિન ભવજળનો તારુ, મુજ મન લાગે વારુરે—

મનમોહન સ્વામિ !

બાંહ્ય ગ્રહી એ ભવિજન તારે, આણે શિવપુર આરેરે-મન ૦ ૧

જપતપ મોહ મહાતોફાને, નાવ ન ચાલે માનેરે-મન ૦

પણ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથેરે-મન ૦ ૨

લક્ષ્મીને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, જ્ઞાનીને કૃણ દેધરે-મન ૦

કાયાક્રષ્ટ વિના કૃણ લહીએ, મનમાં ધ્યાન ધરેધરે-મન ૦ ૩

જે ઉપાય બહુવિધની રચના, યોગમાયા તે જાણોરે-મન૦
શુદ્ધ દ્રવ્ય શુણ્ણ પરચાય ધ્યાને, શિવ દિગ્ધે પ્રભુ સપરાણોરે-

મન૦ ૪

પ્રભુપદ વળગ્યા તે રહ્યા તાબ, અળગા અગ ન સાજારે-મન૦
વાચકેયશ કહે અવર ન ધ્યાઈ, એ પ્રભુના શુણ્ણ ગાઉરે-મન૦ ૫

૨

અરનાથકુ સહા મેરી વહના,

જગનાથકુ સહા મેરી વહના—જ૦

જગ ઉપગાગી ધન જ્યૌ વરમે,

વાણી શીતલચહના રે— જ૦ ૧

રૂપે રભા રાણી શીદેવી

ભૂપ સુદર્શન નહના રે— જ૦ ૨

ભાવ ભગતિશુ અહનિશિ સેવે,

કુરિત હંતે ભવકેહના રે— જ૦ ૩

છ ખડ માધી કેધા કીધી,

કુર્જય શત્રુ નિકેહના રે— જ૦ ૪

ન્યાયસાગર પ્રભુ-મેવા મેવા,

માગે પરમાનહના રે— જ૦ ૫

૩

મહે તો આણુ વહેસ્યાણ માહરાટે માહેળગી,

મહે તો આણુ વહેસ્યાણ

આણુ વહેસ્યા, ભક્તિ કરેસ્યા, રહેસ્યા નયણ હંજુર,

અરજિન આગળ અરજ કરતા, લહેસ્યા મુખ ભરપુર—

મહે તો૦ ૧

એકને છંડી, બેને ખંડી, ત્રણ ચું બેડી નેહ,
ચાર જણા શિર ચોટ કરેસ્યું પણનો આણી છેહ—

મહેં તો ૦ ૨

છ-સત-અડ-નવ-દશને ટાળી, અજવાળી અગ્યાર,
બાર જણાનો આદર કરેસ્યું, તેરનો કરી પરિહાર—

મહેં તો ૦ ૩

પણુ-અડ-નવ-દશ-સત્તર પાળી, સત્તાવીશ ધરી સાથ,
પચવીશ જણેસું પ્રીતિ કરેસ્યું, ચાર ચતુર કરી હાથ—

મહેં તો ૦ ૪

ખત્રીશ-તેત્રીશ ને ચોરાશી-ઓગણીશ દૂર નિવારો,
અડતાળીશનો સંગ તજેસ્યું, એકાવન દિલ ધારી—

મહેં તો ૦ ૫

વીશ આરાધી, બાવીશ બાંધી, ત્રેવીશનો કરી ત્યાગ,
ચોવીશ જિનના ચરણ નમીને પામસું ભવજલ તાગ—

મહેં તો ૦ ૬

ધ્યાતા-ધ્યેય ને ધ્યાન સ્વરૂપી, તન-મન-તાન લગાય,
દ્વિમાવિજય કવિ પદકજ મધુકર, સેવક જિન ગુણગાય—

મહેં તો ૦ ૭

૧૯. શ્રી મદિલનાથ સ્વામિના-૩

૧

સેવક કિમ અવગણીએ? હો મદિલજિન! એ અબ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીએ, તેહને મૂવ નિવારી હો મદિલ ૦ ૧
જ્ઞાનસ્વરૂપ અનાદિ તમારું, તે લીધું તમે તાણી,
નુઓ અજ્ઞાનદશા રીસાવી, જાતાં કાંણુ ન આણી હો મદિલ ૦ ૨

નિદ્રા-સુપન-જાગર-ઉજાગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી,
 નિદ્રા સુપન દગા રીસાણી જાણી, ન નાથ ! મનાવી હો મહિં ૩
 સમજિન માથે સગાઈ કીધી, સ્વપરિવારશુ ગાઢી,
 મિથ્યામનિ અપરાધણુ જાણી, ઘઘ્થી બાહર કાઢી હો મહિં ૪
 હાસ્ય અગ્તિ રતિ શોક દુગછા, ભય પામર કરસાતી,
 નોકપાય શ્રેણી જળ ગહકતા, શ્વાનતણી ગતિ આલી હો મહિં ૫
 રાગદ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, (એ) ચરણમોહના ચોદા,
 વીતનાગપરિણતિ પરિણમતા, ઉઠી નાઠા બોદા હો મહિં ૬
 વેદોદય કામા પગિણામા, દાગ્ય કરમ મહુ ત્યાગી,
 નિષ્કામી કરુણારસ આગર, અનત ચતુષ્કપકપાગી હો મહિં ૭
 દાનવિધન વારી મહુ જનને, અભયદાનપદ દાતા,
 લાભવિધન જગવિધન નિવારક, પરમલાભરસમાતા હો મહિં ૮
 વીર્યવિધન પડિતવીર્યે હુણ્યો, પૂરણ પદવી ચોગી,
 ભોગોપભોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણ ભોગમુભોગી-
 હો મહિં ૯
 એ અદાર દુષણ વરજિત તનુ, મુનિજનવૃદ્ધે ગાયા,
 અવિનિરૂપક દોષનિરૂપણુ, નિરૂપણુ મન ભાયા હો મહિં ૧૦
 ઇન્દ્ર વિધ પરખી મનવિશગમી, જિનવરણુ જે ગાવે,
 દીનગધુની મહેગનજગ્ની, આન દધન પદ પાવે હો મહિં ૧૧

૨

તુજ મુજ ગીઝની ગીઝ, અટપટ એક ખરીરી,
 લટપટ નાવે કામ, ખટપટ બાજ પરીરી— ૧
 મહિનાથ ! તુજ ગીઝ, જન ગીઝે ન હુએની,
 દોઝે ગીઝવનો ઉપાય, મામુ કાઈ ન જુએની?— ૨

દુરારાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શશીરી;
 એક દુહવાએ ગાઠ, એક ને યોલે હસીરી— ૩
 લોક-લોકોત્તર વાત, રીઝ છે દોય જીધરી;
 તાત ચક્રધર પૂજ્ય, ચિંતા એહ હુધરી— ૪
 રીઝવે એક સાંધ, લોક તે વાત કરેરી;
 શ્રી નયવિજયસુશિષ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી— ૫

૩

કૌ ન રમે ચિત્ત કૌ ન રમે,
 મહિનાથજી વિના ચિત્ત કૌ ન રમે,
 માતા પ્રભાવતી રાણી જયો,
 કુંભ-નૃપતિ-સુત કામ દમે— મં ૧
 કામકુંભ જિમ કામિત પૂરે,
 કુંભલંછન જિન મુખ ગમે— મં ૨
 મિથિલા નયરી જનમ પ્રભુકો,
 દર્શન દેખત દુઃખ શમે— મં ૩
 ઘેખર લોજન સરસાં પીરસ્યાં,
 કુકસ ગાકસ કૌ ન જમે— મં ૪
 નીલ વરણ પ્રભુ કાન્તિ કે આગે,
 મરકત મણિ છળી દૂર ભમે— મં ૫
 ન્યાયસાગર પ્રભુ જગનો પામી,
 હરિ હર બ્રહ્મા કૌ ન નમે— મં ૬

૨૦. શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિના-૪

૧

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉલ્લસિત તન મન થાય રે;

વહન અનોપમ નિરખતા, મારા ભવ ભવના હું ખ જાણ્ય રે
મારા ભવ ભવના હું ખ જાણ્ય, જગતગુરુ જાગતો સુખકદરે,
સુખકદ અમદ આનદ, પરમ ગુરુ દીપતો સુખકદરે—

પ૦ જ૦ સુ૦ ૧

નિશ્ચિન સૂતા જાગતા, હૈયાથી ન રહે દૂર રે,
જખ ઉપકાર મ ભારીએ, તવ ઉપજે આનદપૂર રે—

ત૦ જ૦ સુ૦ ૨

પ્રભુ ઉપકાર ગુણે ભર્યાં, મન અવગુણ એક ન માય રે;
ગુણ ગુણઅનુબધી હું આ, તે તો અક્ષયભાવ કહાયરે—

તે૦ જ૦ સુ૦

અક્ષય પદ દીએ પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવરૂપ રે,
અભરસ્વરગોચર નહિ, એતો અકલ અમાય અરૂપરે—

એ૦ જ૦ સુ૦ ૪

અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લિખાયરે,
વાચકયશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાં હે પરખાયરે—

પ૦ જ૦ સુ૦ ૫

સુનિમ્મુત્તન જિનરાય ! એક મુજ વિનતિ નિમુણે,
આત્મતત્ત્વ કથુ જાણ્યુ જગતગુરુ ! એહ વિચાર મુજ કહિયો,
આત્મતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિરમલ, ચિત્તસમાધિ નવિ લહિયે—૧
ઘેઈ અણધ આત્મતત્ત્વ માને, કિરિયા કરૂં તો દીએ,
“કિયા તણુ ફલ કહો કુણુ ભોગવે ?” ઇમ પૂછ્યુ ચિત રીસે—મુ૦
જડ ચેતન એ આત્મ એકજ, થાવર જગમ મરિજો,
હું ખ સુખ મ કરૂં દુષણ આવે, ચિત વિચારી જો પરિજો—મુ૦ ૩
એ૦ કહે “નિત્યજ આત્મતત્ત્વ”, આત્મ દરશણ લીનો,

કૃત-વિનાશ અકૃતાગમ દૂષણ, નવિ દેખે મતિ હીનો- મુ० ૪
 સુગત મતિરાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો,
 બંધ-મોક્ષ સુખ દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો-મુ० ૪
 ભૂત ચતુષ્ક વરજિત આતમતત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે;
 અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે શકટે ?- મુ० ૬
 એમ અનેકવાદી મતવિભ્રમ, સંકટ પડ્યા ન લહે,
 ચિત્તસમાધિ તે મારે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત દોષ ન કહે-મુ० ૭
 વલતું જગગુરુ ! ઈણિ પરે ભાળે, પક્ષપાત સખ છંડી,
 રાગ-દ્વેષ-મોહપખ વર્જિત, આતમશું રઢ મંડી- મુ० ૮
 આતમધ્યાન કરે જો કોઈ, સો ફિર ઈણમેં નાવે;
 વાગૂબલ ધીનું સહુ જાણે, એહ તત્તચિત્ત આવે- મુ० ૯
 જેણે વિવેક ધરી એ પખ વહિયે, તે તત્તવજ્ઞાની કહિયે;
 શ્રી મુનિમુવન કૃપા કરો તો, આત્મદધન પદ લહિયે-મુ० ૧૦

૩

હો પ્રભુ ! મુજ ખ્યારા ! ન્યારા થયા કેઈ રીતજો ?
 એાળશુઆને આળાલુંબન તાહરોરે લોલ,
 હો પ્રભુ ! મુજ ખ્યારા ! ભક્તિવત્સલ ભગવંતજો,
 આય વસો મનમંદિર સાહિબ ! માહરે રે લોલ— ૧
 હો પ્રભુ ! મુજ ખ્યારા ! ખીણુ ન વિસારું તુજ જો,
 તંબોલીના પત્રતણી પેરે ફેરતો રે લોલ,
 હો પ્રભુ ! મુજ ખ્યારા ! લાગી મુને માયા જોરજો,
 દિલયરવાસી સુસાહિબ ! તુમને હેરતોરે લોલ— ૨
 હો પ્રભુ ! મુજ ખ્યારા ! તું નિઃસનેહી જિનરાય ! જો,
 એકપખી પ્રીતલડી કીણુ પરે રાખીયેરે લોલ,

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! અતરગતની મહારાજ ! ને,
વાતલડી વિણ માહિળ કેહને દાખીયે ? રે લોલ— ૩

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! અલખડપ થઈ આપને,
લઈ વસ્યા શિવમદિરમાડી તુ જઈ રે લોલ,
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! લાધ્યો તુમારો લેદને,
મૂત્ર-મિદ્ધાત ગતિને માહિળ ! તુમ લકી રે લોલ— ૪

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! જગજીવન જિનરાય ! ને,
સુનિમુદ્રત ! જિન ! મુજગે માનને માહરો રે લોલ,
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! પય પ્રભુમી જિનરાય ! ને,
ભવ ભવ ગરણો માહિળ ! સ્વામી તાહરો રે લોલ— ૫

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ગખશુ હૃદય મઝાર ને,
આપો ગામળીયા ! ઘો પદવી તાહરી રે લોલ,
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! રૂપવિજયનો શિખ્યને,
મોહનને મન લાગી માયા તાહની રે લોલ— ૬

શ્રી સુનિમુદ્રત હરિકુલ ચદા, દુરનય પથ નિમાયો,
સ્થાદ્વાદ ગમ ગલિત જાની, તત્ત્વ મરૂપ જનાયો
મુગ્ધ જાની ! જિન જાની, રમ પીલો અતિ મન્માની— ૧
બવ-મોક્ષ એકાતે માની, મોક્ષ જગત ઉછેદે,
હમય નયાતમ લોદ ગ્રહીને, તત્ત્વ પદારથ વેદે— મુલ્લ૦ ૨
નિત્ય અનિત્ય એકાતે દહીને, અરથ ક્રિયા મળ નામે
નિત્ય મરૂપે વસ્તુ બિનારે, સ્થાદ્વાદ ઇમ ભાને—મુલ્લ૦ ૩
મરૂતા ભુગતા જાહિજ દૃષ્ટે, એકાતે નહી યાવે,
નિત્યય મુદ્ધ નયાતમ રૂપે, દુગ્ધ કરતા ભુગતાવે— મુલ્લ૦ ૪

રૂપ વિના લયો રૂપસ્વરૂપી, એક નયાતમ સંગી;
 તન વ્યાપી વિભુ એક અનેકા, આનંદધન દુઃખરંગી-સુષુ ૦ ૫
 શુદ્ધ અશુદ્ધ નાશ અવિનાશી, નિરંજન નિરાકારો;
 સ્યાદ્વાદ સગરો નીકો. દુરનય પંથ નિવારો— સુષુ ૦ ૬
 સમભંગી મતદાયક જિનજી, એક અનુગ્રહ કીન્ને;
 આતમ રૂપ જિહો તુમ લીધો, સો સેવકકું દીન્ને—સુષુ ૦ ૭

૨૧. શ્રી નમિનાથ સ્વામિના-૩

૧

શ્રીનમિજિનની સેવા કરતાં, અલિય-વિધન સવિદ્ધરે નાસેજી;
 અષ્ટમહાસિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ મહમૂર પાસેજી—શ્રી ૧
 મયમત્તા અંગણુ ગજ ગાજે, રાજે તેજી તુખાર તે ચંગાજી;
 ખેટાખેટી બંધવ જોડી, લહિયો બહુ અધિકાર રંગાજી—શ્રી ૦ ૨
 વલ્લભસંગમ રંગ લહી જે, અણવાલહા હોય દુર સહેજેજી;
 વાંછાતણો વિલંબ ન હુજો, કારજ સીએ ભૂરિ લહેજેજી—શ્રી ૦ ૩
 ચંદ્રકિરણ ઉજજવલ જસ ઉલસે, સુરજ તુલ્ય પ્રતાપી દીપેજી;
 જે પ્રભુભક્તિ કરે નિત્ય વિનયે, તે અરિયણુ બહુ પ્રતાપી જીપેજી—૪
 મંગળમાળા લચ્છી વિશાળા, બાળા બહુલે પ્રેમ રંગેજી;
 શ્રી નયવિજય વિષ્ણુ પથ સેવક, કહે લહીયો સુખ પ્રેમ
 અંગેજી—શ્રી ૦ ૫

૨

પરમ રૂપ નિરંજન, જન મન-રંજણો લલના;
 ભક્ત વચ્છલ લગવંત તુ, ભવ ભવ ભંજણો—લલના—
 જગત જંતુ હિતકારક, તારક જગધણી લલના—
 તુજ પદ પંકજ સેવ, હેવ મુજને ઘણી—લલના ૦

- આવ્યો રાજ ! હજુર, પૂરણ ભગતિ ભયે-લલના-
 આપો સેવના આપ, પાપ જિમ સવિ ટળે લલના-
 તુજ મરીખા મહારાજ ! મહેર જો નહિ કરે લલના—
 તો અમ મરીખા જીવના, કારજ કીમ સરે ? લલના— ૨
 જગતારક જિનરાજ ! બિરુદ છે તુમ તણો લલના—
 આપો સમકિતદાન પરાયા મત ગણો લલના—
 મમરથ જાણી દેવ, મેવના મે કરી લલના—
 તુહિ જ છે સમરથ, તરણ તારણ તરી લલના— ૩
 મૃગશીર સિત એકાદશી, ધ્યાન શુદ્ધ ધરી લલના—
 ઘાતી કરમ કરી અંત કે, કેવલ-થી વરી લલના—
 જગનિસ્તારણ કારણ, તીરથ થાપીયો લલના—
 આતમ મત્તા ધર્મ લક્તોને આપીયો લલના— ૪
 અમ વેળા કિમ આજ, વિલગ કની રહ્યા ? લલના—
 જાણો છો મહારાજ ! મેવકે ગરણ ગ્રહ્યા લલના—
 મન માન્યા વિના માહજ, નવિ છોડુ કદા લલના—
 માત્રો મેવક તેહ જો સેવ કરે મદા લલના— ૫
 વપ્રા માત સુજાત, વહાવો રથ ધણ ? લલના—
 આપો ચિદાનંદ દાન, જનમ મફલો ગણુ લલના—
 જિન ઉત્તમ પદ પદા, વિજય પદ લીજીયે લલના—
 રૂપવિજય કહે માહિજ ! મુજરો લીજીયે લલના— ૬

૩

- પદ દરિશન જિન અગ લણીજે, ન્યામ પકગ જો આધેરે,
 નમિ જિનવરના ચગણુ ઉપાસક, પદ દરિશન આગધેરે-પદ્મ ૧
 જિન મુગ પાદપ પાપ વખાણું, આખ્ય-યોગ દોય ભેદેરે,
 આનમમત્તા વિવગણુ કરતા, લહો દુગ અગ અખેદેરે-પદ્મ ૨

લેહ-અલેહ સુગત-મિસાંસક, જિનવર હોયકર ભારીરે;
 લોકાલોક અવલંબન ભજિયે, ગુરુગમથી અવધારીરે- ૫૮૦ ૩
 લોકાયતિકે દૂષ જિનવરની, અંશ વિચાર જો કીજેરે;
 તત્ત્વવિચાર સુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિણ કિમ પીજેરે ? ૫૮૦ ૪
 જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગેરે,
 અક્ષર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગેરે- ૫૮૦ ૫
 જિનવરમાં સઘળા દરિશન છે, દર્શન જિનવર ભજનારે;
 સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિની સાગર છજનારે-૫૮૦ ૬
 જિનસરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવેરે;
 ભૂંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ ભેવેરે- ૫૮૦ ૭
 ચૂણિ, ભાષ્ય, સૂત્ર, નિર્ચુક્તિ, વૃત્તિ, પરંપર, અનુભવેરે;
 સમય પુરુષના અંગ કહ્યાં એ, જે છેદે, તે દુરભાગ્યરે-૫૮૦ ૮
 સુદ્રા, બીજ, ધારણા, અક્ષર, ન્યાસ, અરથ વિનિયોગેરે;
 જે ધ્યાવે, તે નવિ વંચી જે, ક્રિયાઅવન્યક લોગેરે-૫૮૦ ૯
 શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, ગુગુરુ તથાવિધ ન મિલેરે;
 ક્રિયા કરી નવિ સાધી શકિયે, એ વિખવાદ ચિત સધળેરે- ૧૦
 તે માટે ઉભા કર ભેડી, જિનવર આગળ કહિયે રે;
 સમય ચરણ સેવા શુચિ હીજે, જિમ આનંદધન લહિયેરે ૧૧

૨૨ શ્રી નેમિનાથ સ્વામિના-૬

૧

પરમાત્મ પૂરણકલા, પૂરણગુણ હો પૂરણ જન આશ;
 પૂરણ દષ્ટે નિહાળીએ, ચિત્ત ધરીએ હો અમચી અરદાસ-
 પરમા ૧
 સર્વ-દેશ-ધાતી સદુ-અધાતી હો કરી ધાત દયાળ !

વામ ક્રિયો શિવમ દિરે, મોહે વિસંગી હો ભમતો જગન્નાથ—
પરમા૦ ૨

જગતારક પદવી લહી, તાર્યા સહિ હો અપરાધી અપાર,
તાત ! કહો મોહે તાન્તા કિમ ક્રીની હો ઇણ અવસર વાર ?
પરમા૦ ૩

મોહ મહામદ છાકથી, હુ છકિયો હો નહિ મૂઘ લગાર,
ઉચિત મહિ ઇણે અવસરે, મેવકની હો કરવી સભાળ—
પરમા૦ ૪

મોહ ગયે ને તારશે, તિણ વેલા હો કહા તુમ ઉપગાર ?
મુખવેળા મજ્જન ઘણા, હુ ખવેળા હો વિરલા સસાર—
પરમા૦ ૫

પણ તુમ દરિયાણુ યોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવપરકાશ,
અનુભવઅભ્યામી કરે, હુ ખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ—
પરમા૦ ૬

કર્મદલક નિવારીને, નિજ કપે હો રમે રમતા રામ,
લલત અપૂર્વ ભાવથી, ઇણ રીતે હો તુમ પદ વિશરામ—
પરમા૦ ૭

ત્રિકળ-યોગે વિનણુ, મુખદાયી હો શિવાદેવીના નંદ !
શિદાન દ મનમે મદા, તુમે આપો હો પ્રણુ ! નાણુદિણુ દ—
પરમા૦ ૮

૦

નેમિનિગેમર નિજ કાગ્ગ કથું, છાંલ્યો મર્મ વિલાવોણ,
આતમગમ્નિ ગ્રહવપ્રગટી કરી આત્માધોનિજ લાવોણ-નેમિ૦ ૧
ગણુવ નારીકે ગારી મનિ ધારી, અવવંળ્યા અરિદ તોણ;
ઉત્તમમગેરે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનતોણ-નેમિ૦ ૨
મર્મ અધર્મ આત્રાથ અચેનના, તે વિવતિ અગ્રાધોણ,

પુદ્ગલ ગ્રહવેરે કર્મકલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોછ-નેમિં ૩
 રાગીસંગેરે રાગદશા વધે, થાય તિણે સંસારોછ;
 નીરાગીથીરે રાગનું જોડવું, લહીએ ભવનો પારોછ-નેમિં ૪
 અપ્રશસ્તતારે ટાળી પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નાસેછ;
 સંવર વાધેરે સાથે નિજંરા, આતમભાવ પ્રકાશેછ-નેમિં ૫
 નેમિ પ્રભુ ધ્યાનેરે એકત્વતા, નિજ તત્ત્વે એકતાનોછ;
 શુદ્ધધ્યાનેરે સાધી સુસિદ્ધતા, લહીએ મુક્તિ નિદાનોછ-નેમિં ૬
 અગમ અરૂપીરે અલબ અગોચરુ, પરમાતમ પરમીશોછ;
 દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશોછ-નેમિં ૭

૩

નિરખ્યો નેમિજિણુંદને, અરિહંતાછ, રાજિમતી કર્યો ત્યાગ,
 ભગવંતાછ;

બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રહ્યો, અં અનુક્રમે થયા વીતરાગ-ભં ૧
 આમર ચક્ર સિંહાસન, અં પાદપીઠ સંયુત-ભં
 છત્ર ચાલે આકાશમાં, અં દેવહુંદુભિવરચુત- ભં ૨
 સહસ્ર જ્યેષ્ઠ ધ્વજ સોડતો, અં પ્રભુ આગળ ચાલંત-ભં
 કનક-કમળ નવ ઉપરે, અં વિચરે પાય ઠવંત- ભં ૩
 ચાર મુખે દીએ દેશના, અં ત્રણ ગઢ ઝાકઝમાલ-ભં
 કેશ-રોમ-રમશ્રુ નખા, અં વાધે નહિ કોઈ કાલ-ભં ૪
 કાંટા પણ ઉંધા હોયે, અં પંચ વિષય અનુકૂળ-ભં
 પદ ઋતુ સમકાળે ફળે, અં વાયુ નહિ પ્રતિકૂળ- ભં ૫
 પાણી સુગંધ સુરકુસુમની, અં વૃષ્ટિ હોયે સુર-સાલ-ભં
 પંખી દીએ સુપ્રદક્ષિણા, અં વૃક્ષ નમે અસરાલ- ભં ૬
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અં સેવા કરે સુરકોડી-ભં
 ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અં ચૈત્ય વૃક્ષ તેમ જોડી- ભં ૭

તોરણ આવી ગયું ફેરી ગયાં હા, પશુઆ જેમ દોષ મેરે વાલના ।
નન ભવ નેક નિવારીયોડે હા ઝો જોઈ આવ્યા તોય ?

મેરું તોરણ ૧

મદ નલગી જેલથીરે હા, રામને સીતા વિયોગ-મેરું
તેડ ફુગને વચણુડેડે હા, ગત આવે કુણુ ટોગ ?

મેરું તોરણ ૨

ઉનારી હુ ચિત્તની રે હા, મુકિત પતાની હેત-મેરું
મિડ અનતે જોગવી રે હા, તેલગુ કવણુ મંડત ?

મેરું તોરણ ૩

પ્રીત હંતા નાહિલી રે હા, નિવંહિતા જનણ-મેરું
જેલયો વ્યાસ જોલાવયોડે હા જેલવી અગનની જાળ—

મેરું તોરણ ૪

જે વિવાહ અવમરે દીજાં હા, હાથ-ઉપર નવિ હાથ—મેરું
દીમા અવમરે દીજીએ રે હા, શિર ઉપર જનનાથ ।

મેરું તોરણ ૫

અમ વસવસતી રાણુલ ગમરે હા નેમિ કને પ્રત લીધ-મેરું
વાચક યમ કાંડ પ્રાપ્તીએડે હા એ રૂપતી હોય નિહ—

મેરું તોરણ ૬

રહો રહો - યાદવ ! હો પટ્ટીયા. રહો

હો પટ્ટીયા, હો ચાર પટ્ટીયા-રહો જોડે યાદવ ! હો પટ્ટીયા
શિવામાન મન્દાર નગીને, ક્યું સ્વીચ દમ વિહારીયા ? રહો
યાદવશ વિજયન અમારી ! તુમે આપાન છો અઘરારીયા રહો
તા જિન આપને નેક ન કીના, જાન દે-કી આખારીયા રહો

ઇતને બીચ હમ છોડ ન જઈએ, હોત પુરાઈ લાજડીયાં-રહો ૨
 પ્રીતમ ખ્યારે ! નેહ કર જનાં, જે હોત હમ શિર ણાંકડીયાં-રહો ૩
 હાથએ હાથ મિલાદે સાંધ ! ફૂલ બિછાઉ સંજડીયાં-રહો ૪
 પ્રેમકે ખ્યાલે બહુત મચાલે, પીવત મધુરે સેલડીયાં-રહો ૫
 સમુદ્રવિજય ફૂલ નિલક નેમિકું, રાજુલ ઝરતી આંખડીયાં-
 રહો ૬

રાજુલ છોર ચલે ગિરનારે, નેમ યુગલ કેવલ વરીયાં-રહો ૭
 રાજિમતી પણ દીક્ષા લીની, ભાવના રંગ રસે ચડીયાં-રહો ૮
 કેવલ લઈ કરી મુગતિ સિધારે, દંપતી મોહન વેલડીયાં-રહો ૯
 શ્રી શુભવીર અચલ ભઈ જોડી, મોહરાય-શિર લાકડીયાં રહો ૧૦

૬

અષ્ટ ભવાંતર વાલહોરે ! તું મુજ આતમરામ, મનરાવાલા !
 મુગતિ નારીશું આપણેરે, સગપણ કોઈ ન કામ- મન ૦ ૧
 ઘર આવો હો વાલમ ! ઘર આવો, મારી આશાના વિશરામ !- મન ૦ ૨
 રથ ફેરો હો સાજન ! રથ ફેરો, સાજન ! માહરા મનોરથ
 સાથ-મન ૦

“નારી પળે શો નેહલોરે ?” વાલા ! સાચ કહે જગનાથ ! -મન ૦ ૩
 ઇશ્વર અરધાંગે ધરીરે, વાલા ! તું મુજ ઝાલે ન હાથ-મન ૦ ૪
 પશુજનની કરુણા કરીરે, વાલા ! આણી હૃદય મઝાર-મન ૦ ૫
 માણસની કરુણા નહિંરે, વાલા ! એ કુણુ ઘર આચાર ? મન ૦ ૬
 પ્રેમ કલ્પતરુ છેદીયોરે, વાલા ! ધરીયો યોગ ધતુર-મન ૦ ૭
 ચતુરાઈરો કુણુ કહોરે, વાલા ! ગુરુ મિલિયો જગસૂર ?-મન ૦ ૮
 માહરુ તો એમાં કશું નહિરે, વાલા ! આપ વિચારો રાજ ! મન ૦ ૯
 રાજ સભામાં બેસતાંરે, વાલા ! કીસડી વધશે લાજ ? મન ૦ ૧૦
 પ્રેમ કરે જગ જન સહુરે, વાલા ! નિરવાહે તે ચોર- મન ૦ ૧૧

પ્રીત કરીને છાડી દે રે, વાલા ! તેહશુ આવે ન જો-મન ૬
 તે મનમા એહુધુ હતુંકે, વાલા ! નિમપત કરત ન જાણુ-મન ૭
 નિમપતિ કરીને છાડનારે વાલા ! માણુમ હુવે નુશાન-મન ૭
 દેના દાન મવત્મરીકે, વાલા ! મહુ લહે વાછિત પોપ-મન ૮
 નવક વાછિત નવિ લહેકે, વાલા ! તે મેવકનો દોષ ? મન ૮
 અખી કહે 'જો મામળો'કે, વાલા ! હુ કહુ "લક્ષણ મેત" મન ૯
 ધીનુ લક્ષણ નાચી નખીકે, વાલા ! આપ વિચારે હેત-મન ૯
 નખી મુ નખી મહુકે, વાલા ! વે-નખીની શો નાન ? મન ૧૦
 નાન વિના કિમ રાખવોકે, વાલા ! મુમતિ મુદરી માન ? મન ૧૦
 એક ગુણ પટનુ નથી કે, વાલા ! અપસોધ નામે લોગ-મન ૧૧
 અનંતનિક જોગવોકે, વાલા ! પ્રદાયાગી જન જોગ-મન ૧૧
 જિત જોગે તુજને જોડકે વાલા ! નિતુ જોગે જુવો માન ? મન ૧૨
 એક વાન મુજને જુવોકે, વાલા ! તો મીઝે મુજ માન-મન ૧૨
 મોદદના મની બાવના, વાલા ! નિત ન લહે તર વિચાર-મન ૧૩
 વી ૧ ૧ના આ-ગીકે, વાલા ! પ્રાપ્તનાથ ! નિ-ધાર- મન ૧૩
 નવક પદ સે આ-ગીકે, વાલા ! તો એ નેરક માન- મન ૧૪
 અગ્રમ ગ્રામે આસીયે, વાલા ! એલિજ કટ્ટે દાન- મન ૧૪
 વિનિમ મો ૧ પડી આ-ગીકે, વાલા ! નેમિનાથ જાના નન ૧૫
 માન પેવલ ના-ગીકે, વાલા ! નવનન મુનના દાન-મન ૧૫
 મા દાનથી પ્રજુ જલ્યે, વાલા ! મોયો ન માન અમાન-મન ૧૬
 મા ૧૧ ૧૧ મા રીજ્યે, વાલા ! આન દધન પદ માન મન ૧૬

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના—

૧

પરમાત્મ ! પરમેશ્વર ! જગદીશ્વર ! જિનરાજ !
જગબંધવ ! જગભાણુ ! બલિહારી તુમતણી;

લવ-જલધિમાંહી જહાજ— પરમા૦ ૧

તારક, વારક મોહનો, ધારક નિજગુણ ઋદ્ધિ;
અતિશયવંત લદંત રૂપાળી શિવવધૂ—

પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ—પરમા૦ ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત;
એમ દાનાદિ અનંત, ક્ષાયિક ભાવે થયા,

ગુણ તે અનંતાનંત— પરમા૦ ૩

ખત્રીશ વણું સમાય છે, એકજ શ્લોક મોઝાર;
એક વરણુ પ્રભુ ! તુજ ન માયે જગતમાં,

કેમ કરી યુણીએ ઉદાર ?— પરમા૦ ૪

તુજ ગુણ કેાણુ ગણી શકે ? જો પણ કેવલ હોય,
આવિરભાવથી તુજ, સયલ ગુણ માહરે,

પ્રચ્છન્નભાવથી જોય— પરમા૦ ૫

શ્રી પંચાસરા પાસજી ! અરજ કરું એક તુજ;
આવિરભાવથી થાય દયાળ ! કૃપાનિધિ !

કરુણા કીજેજી મુજ— પરમા૦ ૬

શ્રી જિન ! ઉત્તમ ! તાહરી આશા અધિકી મહારાજ !
પદ્મવિજય કહે એમ, લહું શિવનગરીનું,

અક્ષય અવિચલ રાજ— પરમા૦ ૭

[મસ્તિશ્નિન નાથજી નન વીજે રે—એ દેશી]

ચિત્ત મમગી શારદ માય રે, વલી પ્રણુમુ નિજ ગુરુ-પાય રે,
ગાઉ ત્રેવીશમા જિનગય, બહાલાજીતુ જન્મ કલ્યાણુક ગાઉરે૦
મોના ડપાને ફૂલડે વધાણુ, બહા૦

ચાલ ભગી ભરી મોતીડે વધાણુ— બહા૦ ૧
કાશી દેશ વણારશી ગજે રે, અશ્વસેન છત્રપતિ છાજે રે,
રાણી વામા ગૃહિણી મુગજે— બહા૦ ૨

ચૈત્ર વદિ ચોવે તે અવિયા રે, માતા વામા કુખે અવતરીયા રે,
અનુઆળ્યા એહના પરીયા—બહા૦ ૩
પોશ વદિ દશમી જગલાણુ રે, હોવે પ્રણુતુ જન્મ કલ્યાણુ રે,

વીશસ્થાનક સુકૃત કમાણુ— બહા૦ ૪
નાગ્કી નગ્કે મુખ પાવે રે, અતરમુદ્ત દુખ જાવે રે,
એ તો જન્મકલ્યાણુ ઠહાવે— બહા૦ ૫

પ્રભુ ત્રણ ભુવન શિરતાજ રે, તુમે તારણુ તરણુ જહાજ રે,
કહે દીપવિજય કવિરાજ— બહા૦ ૬

અળ મોલે ઝોમી આય બની,
શ્રી શંખેમર પામ જિનેમર, મેરો તુ એક ધની—અળ૦ ૧
તુમ જિતુ કોઉ ચિત્ત ન મુહાવે, આવે કોડી ગુણી,

મેરો મન તુજ ઉપર રમિયો, અલિ જિમ કમલ ભણી—અળ૦ ૨
તુમ નામે મવિ મકટ ચૂડે, નાગરાજ ધરણી,

નામ જપુ નિશિ-વામર તેરો, એ શુભ મુજ કગળી—અળ૦ ૩
દોપાનસ ઉપજાવત દુજન, મયન વચન અન્ની,

નામ જપુ જલધાર નિહા તુજ, ધાર દુખ દગળી—અળ૦ ૪

મિથ્યામતિ ખહુ જન હૈ જગમેં, પદ ન ધરત ધરની;
 ઉનકો અળ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે, ભય નહિ એક કની-અળ૦ ૫
 સર્જન-નયન સુધારસ-અંજન, દુરજન રવિ ભરની;
 તુજ મૂરતિ નીરખે સો પાવે, સુખ જસ લીલ ઘની-અળ૦ ૬

૪

મેરે સાહિબ ! તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિણુંદ !

ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા- મેરે૦ ૧
 મેં ચકોર કરું ચાકરી, જબ તુમહિ ચંદા;

ચકવાક મેં હુઇ રહું, જબ તુમહિ દિણુંદા- મેરે૦ ૨
 મધુકર પરે મેં રનઝતું, જબ તુમ અરવિંદા;

ભક્તિ કરું ખગપતિ પરે, જબ તુમહિ ગોવિંદા- મેરે૦ ૩
 તુમ જબ ગર્જિત ઘન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;

તુમ સાચર જબ મેં તદા, સુરસરિતા અમંદા- મેરે૦ ૪
 દૂર કરો દાદા પાસજી ! ભવ-દુઃખકા કંદા:

વાચક જશ કહેં દાસકું, દીયો પરમાનંદા- મેરે૦ ૫

૫

જય ! જય ! જય ! જય ! પાસ જિણુંદ ! ટેક૦

અંતરીક પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન !

ભવિક કમલ ઉલ્લાસ દિણુંદ- જય૦ ૧

તેરે ચરન શરનમેં કીને, તું ખિતું કુન તોરે ભવકંદ ?

પરમ પુરુષ પરમારથ-દર્શી !

તું દીયે ભવિકકું પરમાનંદ- જય૦ ૨

તું નાયક તું શિવસુખ-દાયક, તું હિતચિંતક તું સુખકંદ;

તું જનરંજન તું ભવભંજન,

તું કેવલ-કમલા-ગોવિંદ- જય૦ ૩

કોણ દેવ મિલકે કર ન શકે, એક અગુઠ રૂપ પ્રતિષ્ઠ,
 એમો અદ્ભુત રૂપ તિહારો,

વચ્ચત માતુ અમૃતકો ખુદ- જયં ૪
 મેં મન મધુકરકે મોહન, તુમહો વિમલ મદલ અરવિહ,
 નયન ચકોર વિલાસ કરતુ હે,

દેખત તુમ મુખ પૂરનચદ- જયં ૫
 દર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરિગનતે, હુ ખ-દોહજ દારિદ્ર-અધ-દદ,
 વાચકે જશ કહે મહસ ફલતે તુમ હો,

જે બોલે તુમ શુનકે વૃદ- જયં ૬

૬

રાના જેવા ફૂલડાને, શામળ જેવો રંગ,
 આજ તારી આગીનો ઢાઈ, ફૂડો બન્યો રંગ
 પ્યારા પાસજી ! હો લાલ ! દીન દયાલ ! મને નયજો નિહાળ- ૧
 જોગીવાડે જાગતો ને, માનો ધિજડ મલ,
 શામળો મોહામજો કાઈ, છુત્યા આઠે મલક- પ્યારાં ૨
 તુ છે માંડે માહિજો ને, હુ છુ તારો દામ,
 આગા પૂરો દાનની કાઈ, માભજો અરદામ- પ્યારાં ૩
 દેવ મધજા લીલા તેમા, એક તુ અવજ,
 લાખેલું છે લટકુ ત્હારુ, દેખી રીઝે દિલ- પ્યારાં ૪
 ઢાઈ નમે પીરને ને, દોઈ નમે રામ,
 ઉદયગત્તન ઢહે પ્રજુજી ! માંડે તુમજી દામ- પ્યારાં ૫

૭

પાર્શ્વજિન ! તારા ઉપજી, મુજ પ્રનિભામ કેમ હોય ?
 મુજ મુજ ગત્તા એકતા અચલ વિમલ અકલ નેયરે- પાર્શ્વં ૧

મુજ પ્રવચન પક્ષથી, નિશ્ચયે ભેદ નહિ કોય રે;
 વિવહારે લખી દેખીએ, ભેદ પ્રતિભેદ બહુ લોયરે- પાર્શ્વ૦ ૨
 બંધ નહિ મોક્ષ નહિ નિશ્ચયે, વિવહારે લજ દોયરે;
 અખંડિત અખાદિત સોય કહા, નિત્ય અખાદિત સોયરે-પાર્શ્વ૦ ૩
 અન્વય-હેતુ વ્યતિરેકથી, અંતરો તુજ મુજ રૂપરે;
 અંતરો મેટવા કારણે, આત્મસ્વરૂપ અનુપરે- પાર્શ્વ૦ ૪
 આત્મ પરમાત્મતા, શુદ્ધ નય ભેદ નહિ એકરે;
 અવર આરોપિત ધર્મ છે, તેહના ભેદ અનેકરે- પાર્શ્વ૦ ૫
 ધરમી ધરમથી એકતા, તેહ મુજ રૂપ અભેદ રે;
 એક સત્તા લખ એકતા, કહે તે મૂઢમતિ ખેદ રે- પાર્શ્વ૦ ૬
 આત્મધરમ અનુસરી, રમે જે આત્મરામ રે;
 આનંદધન પદવી લહે, પરમઆત્મ તમ નામ રે-પાર્શ્વ૦ ૭

૮

ચિદાનંદ પરમનિરંજન, જન મનરંજન દેવ: લલના,
 ચામા નંદન જિનપતિ થુણીએ, સુરપતિ જસ કરે સેવ,
 મનમોહન જિનજી ! ભેટીએ હો.
 અહો મેરે લલના મેટીએ પાપકો પૂર- મનમોહન૦ ૧
 કેસર ઘોળી ઘસી ઘન ચંદન, આનંદધન ઘનસાર, લલના,
 પ્રભુજીકી પૂજ કરી મનરંજે, પાઈએ પુણ્ય અપાર-મન૦ ૨
 જાઈ જૂઠ ચંપક કેતકી, દમણો ને મચકુંદ; લલના,
 કુંદ પિયંશુ રૂચિ સુંદર જોડી, પૂજીએ પાસ જિણુંદ-મન૦ ૩
 અંગી અંગી અંગ બનાઈ, અલંકાર અતિસાર; લલના,
 દ્રવ્ય સ્તવવિધિ પૂરણ અરચી, લાવીએ લાવ ઉદાર-મન૦ ૪
 પરમાત્મ પૂરણ ગુણ પરતક્ષ, પુરુષોત્તમ પરધાન; લલના,
 પ્રગટપ્રભાવ પ્રભાવતી વદ્ધલ, તું જયો સુગુણ નિધાન-મન૦ ૫

જે તુજ ભક્તિ મયૂરી મુજ મન, વન વિચરે અતિચિત્ત લલના,
 દુરિત ભુજગમ બધન ત્રુટે, તુ સઘલો જગમિત્ત-મન૦ ૬
 તુજ આણા સુરવેલી મુજમન, નદનવન જિહા ૩૬, લલના,
 કુમતિ કદાચહ કટકે શાખી, સલવે તિહા નહીં ગૂઢ-મન૦ ૭
 ભક્તિરાગ તુજ આણુ આરાધન, હોય ચક્ર સંસાર, લલના,
 મહમ અઢાર શિલાગરથ ચાલે, વિઘનરહિત શિવદુવાર-મન૦ ૮
 ગુરુ ઉપદેશે જે મુજ લાગ્યો તુજ શામનકો રાગ લલના,
 મહાનદ પદ જોય લીએગે, જયુ અલિકુસુમ પરાગ-મન૦ ૯
 ગાદિર મન નિકસત નાહિ ચાહત, તુજ શાસનમે લીન, લલના
 કિમગ નિમગકરી નિજપદ ગહેવે, જયુ જલ નિધિ માહી મીન-૧૦
 મુજ તુજ શાસન અનુભવડા ગમ, કયુ કરી જાણે લોગ, લલના,
 અપરિણીત કન્યા નવિ જાણે, જયુ મુખદયિત મયેગ-મન૦ ૧૧
 ઝોરનકી ગળુના નાહિ પાઉ, જે તુ માહિળ એક, લલના
 કલે વામના કૂઠ નિજ મનકી, જે અવિચલ હોય ટેક-મન૦ ૧૨
 તું માહિળ હુ એવડ તેડો, એ વ્યવહાર વિભાગ, લલના
 નિશ્ચયનયમત હોતુ જિથે, હોય નાહિ બેઠે હો લાગ-મન૦ ૧૩
 મન વચ્ચનાદિ પુદ્ગલ ન્યાગ, ન્યાગે મઠલ વિભાવ લલના,
 સુદ્ધ દ્રવ્ય શુણ્ણ પર્યાય ઘટના, તુજ મમ શુદ્ધ સ્વભાવ-મન૦ ૧૪
 તુ ઘટ અતઃ પ્રગટ વિરાજે, જયુ નિર્મલ શુણ્ણ કાત, લલના,
 ગાદિર દુઢન મૂઢ ન પાવે જયુ મૃગમદ મનઘ્રાત-મન૦ ૧૫
 શુણ્ણ કાણાદિઠ ભાવે મિશ્રિત, મળમે હે તુજ અગ, લલના,
 ખીઠ નીઠ જયુ સિન્ન કગન હે ઉજ્જવલ અનુભવહ મ-મન૦ ૧૬
 આતમજ્ઞાન દશા જમ જાગી, વેગગી તુજ ગ્યાન, લલના,
 મો પાવે જયુ ગ્નન પરીક્ષા, પરખત રતન પ્રધાન-મન૦ ૧૭

પુણ્ય પ્રગટ દેવનકો લછન, મૂઠ લહે નાંહિ ધર્મ; લલના,
 જ્યું પિયરાકું કંચન માને, લહે નાંહી અંતર મર્મ—મન૦ ૧૮
 ગંધ-રૂપ-રસ-ક્રસ-વિવર્જિત, ન ધરત હૈં સંઠાણુ; લલના,
 અન-અવતાર અશરીર અવેદી, તું પ્રભુ સિદ્ધ પ્રમાણુ—મન૦ ૧૯
 કેવલ જ્ઞાનદશા અવલોકી, લોકાલોક પ્રમાણુ; લલના,
 દર્શન-વીર્ય-ચરણ ગુણધારી, શાશ્વતાં સુખ અહિઠાણુ—મન૦ ૨૦
 સત્તા શુદ્ધ અરૂપી તેરી, નહિ જગકો વ્યવહાર; લલના,
 કા કહીએ? કહ્યું કહ્યો ન જાણે, તું પ્રભુ અલખ અપાર—મન૦ ૨૧
 દીપ ચંદ્ર રવિ ગ્રહણ કેરો, જિહાં પસરત નહિ તેજ; લલના,
 તિહાં એક તુજ ધામ વિરાજે, નિર્મલ ચેતના સેજ—મન૦ ૨૨
 આદિ રહિત અજરામર નિર્ભય, વ્યાપક એક અનંત; લલના,
 શુદ્ધ પ્રકૃતિ અક્ષયિ અમાયિ, તું પ્રભુ બહુ ગુણવંત—મન૦ ૨૩
 તું માતા, તું ત્રાતા, બ્રાતા, તું પિતા, ખંધુ, તું મિત્તા; લલના;
 શરણ તુંહિ તુજ સેવા કીજે, દૃઢ કરી એકજ ચિત્ત—મન૦ ૨૪
 પાસ આસ પૂરો અળ મેરી, અરજ એક અવધાર, લલના,
 શ્રી નયવિજય વિબુધ પયસેવક, જસ કહે ભવજલતાર—

મન૦ ૨૫

૯

પૂજાવિધિ માંહે ભાવિયેણ, અંતરંગ જે ભાવ:

તે સવિ તુજ આગલ કહુંજી, સાહેબ! સરલ સ્વભાવ.

સુહંકર ! અવધારો પ્રભુ પાસ!— ૧

દાતાણુ કરતાં ભાવિયેણ, પ્રભુ ગુણ જલ સુખ શુદ્ધ:

ઉલ ઉતારી પ્રમત્તતાણુ, હો મુજ નિર્મલ બુદ્ધ—સુહં૦ ૨

જતનાએ સ્નાન કરીજીએણ, કાઠો મેલ મિથ્યાત;

અંગુષ્ઠો અંગ શોષવીજી, જાણું હું અવદાત— સુહં૦ ૩

લીરોદકના ધોતીયાળ, ચિતવો ચિત્ત સતોષ,
 અષ્ટકમં સવર ભક્ષોળ, આઠ પડો મુખકોપ— મુહ ૦ ૪
 ઝોરસીથો ઝોકાગ્રતાળ કેસર ભક્તિ કલ્લોલ,
 શ્રદ્ધા ચ દન ચિતવોળ, ધ્યાન ઘોલર ગરોલ— મુહ ૦ ૫
 ભાવ વહુ આણા ભઝીળ, નિલકે તણો તેહ ભાવ,
 જે આભરણ ઉતાગીયેળ, તે ઉતાગે પગભાવ— મુહ ૦ ૬
 જે નિર્માદ્ય ઉતાગીયેળ તે તો ચિત્ત ઉપાવિ,
 પખાલ કગ્તા ચિતવોળ, નિર્મલ ચિત્ત મમાધિ— મુહ ૦ ૭
 અગલુહણુ બે ધર્મનાળ, આત્મ સ્વભાવ જે અગ,
 જે આભરણ પહેરાવીયેળ, તે સ્વભાવ નિજ ચગ— મુહ ૦ ૮
 જે નવવાડ વિશુદ્ધતાળ, તે પૂજા નવઅગ,
 પચાગ્રા વિશુદ્ધતાળ, તેહ ફૂલ પચરંગ— મુહ ૦ ૯
 દીવો કરતાં ચિતવોળ, જ્ઞાન દીપક મુપકાશ,
 નય ચિતા ઘૂત પૂરીયુળ, તરવ પાત્ર મુવિલાસ— મુહ ૦ ૧૦
 યપ કપ અતિ કાર્યતાળ, કૃષ્ણાગરુનો ભોગ,
 ગુદ વામના મહમહેળ, તે તો અનુભવ યોગ— મુહ ૦ ૧૧
 મહ ચ્યાનક અડ છાડવાળ, તેહ અષ્ટ મ ગલિકે,
 જે નંવેદ્ય નિવેદીયેળ, તે મન નિશ્ચલ ટેક— મુહ ૦ ૧૨
 લવણુ ઉતાગી ભાવીયેળ, કૃત્રિમ ધર્મના જે ત્યાગ
 મગલ દીવો અતિ ભક્ષોળ, ગુદ ધર્મ પરભાગ— મુહ ૦ ૧૩
 ગીન નૃત્ય વાજિંત્રનેળ, નાદ અનાદત માગ
 અગ ગ્તિ રમણી જે કરેળ, તે માત્રો યેઈ કાર— મુહ ૦ ૧૪
 ભાવપૂજા એમ માચવીળ, ગત્ય બળવોડે ઘટ
 ત્રિભુવન માહે તે ચિત્તગેળ ટાલે કર્મનો કટ— મુહ ૦ ૧૫

ઝોણીપરે ભાવના ભાવનાંજી, શાંતિ ! જગ સુપ્રસન્ન;
જનમ સફલ જગ તેડનોજી, તેડ પુરુષ ધન ધન-સુદં ૧૬
પરમ પુરુષ ! પ્રભુ ! સામળાજી ! માનો એ મુજ દેવ;
દૂર કરો ભવ આમળાજી, વાચકજશ કહે દેવ !—સુદં ૧૭

૧૦

સુખદાઈરે સુખદાઈ, દાદો પામજી સુખદાઈ;
ઐસો સાહિજ નહિ દોડ જગમે, સેવા કીજે દીલલાઈ—સુખ ૧
સળ સુખદાઈ એહિજ નાયક, એહિ સાયક સુ-અદાઈ;
કિંકરકું કરે શંકર સરીજો, આપે અપની ઠકુરાઈ—સુખ ૨
મંગલરંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપ વેલી જાગે કરમાઈ,
શીતલતા પ્રગટે ઘટ અંતર, મીટે મોહકી ગરમાઈ—સુખ ૩
કહા કરું ચિંતામણિ સુરતરુ ? જો મેં પ્રભુ સેવા પાઈ;
શ્રી જશવિજય કહે દર્શન દેખ્યો, ઘર અંગન નવનિધિ આઈ—
સુખ ૪

૧૧

“ચાલ ચાલરે કુમર ! ચાલ તાહરી. ચાલ ગમેરે;
તુજ દીઠડા વિના મીઠડા માહરા, પ્રાણ લમેરે” —ચાલ ૧
જોળા માંહિ પડતું મેહલે, રીસે હમે રે;
માવડી વિના આવડું ખુંદું, કુણુ જમે રે ? — ચાલ ૨
માતા વામા કહે મુખડું જોતાં, દુઃખડાં શમેરે;
લજિ લજિ ઉદયરતન પ્રભુ, તુજને નમે રે — ચાલ ૩

૧૨

અંતરજામી સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તમારો;
સાંભળીને આંખો હું તીરે, જનમ મરણ દુઃખ વારો—
સેવક અરજ કરે છે રાજ ! અમને શિવસુખ આપો— ૧

મહુ કોના મનવચિત પૂરો, ચિતા મહુની ચૂરો,
 એહવુ બિરુદ છે ગજ ! તમારુ, કેમ ગણો છો ?—સેવક૦ ૭
 સેવકને વલવલતો દેખી, મનમા મહેર ન ધરશો,
 કષ્ટભાગ્ય કેમ કહેવાશે ? જો ઉપકાર ન કરશો—સેવક૦ ૩
 લટપટનુ હવે કામ નહિ છે, પ્રત્યક્ષ દષ્ટિગન દીજો,
 ધુઆટે ધીજુ નહિ સાહેબ ! પેટ પડ્યા પતીજો—સેવક૦ ૪
 શ્રી ગોપેશ્વરમહન સાહેબ ! વિનતણી અવધારો,
 કહે જિનહર્ષ મયા કરી મુજને, ભવમાગરથી તારો—સેવક૦ ૫

૧૩

વામાનદન જિનવર મુનિમાહે વડોટે કે મુનિમાહે વડો,
 જિમ મુરમાહિ સોહો મુરપતિ પરવડોરે કે મુરપતિ પગવડો,
 જિમ ગિરિમાહિ મુરાચલ, મૃગમાહે કેશરી કે મૃગમાહે
 કેશરી,

જિમ ચદન તરુમાહિ, મુલટમાહિ મુરઅગિરે મુલટમાહિ
 મુઅગિ—૧

નદીયમાહિ જિમ ગંગ, અનગ મુકપમારે અનગ મુરૂપમા,
 દૂલમાહિ અગવિદ, ભરતપતિ ભૂપમારે ભરતપતિ ભૂપમા,
 ઝાગવત ગજમાહિ, ગરુડ ખગમા યથાટે ગરુડ ખગમા યથા,
 તેજવતમાહિ ભાણુ, વખાણુમાહિ જિનકથાટે, વખાણુમાહિ
 જિનકથા—૨

મત્રમાહિ નયકાર, રત્નમાહિ મુરમણિરે, રત્નમાહિ મુરમણિ,
 નાગમાહિ સ્વયભૂરમાણુ ગિરોમણિરે, કે રમણુ ગિરોમણિ,
 મુલધ્યાનજિમ વ્યાનના અતિ નિમંલપણે કે અતિ નિર્મલપો
 ધી નયવિજય વિબુધ પથ એવક ધન ભણે કે એવક
 ધન ભણે—૩

માહરા પરિણતિદોષની, તીવ્રતા વારણકારે;
 તાહરા શાસન શુભતણા, રાગ છે એક આધાર રે - ભક્તિ ૦ ૯
 ક્ષણ ક્ષણ નામ તુમરો જણું, તુજ ગુણ સ્તવન ઉદ્ધાનરે;
 ચિંતવી રૂપ પ્રભુજીતણા, શ્રીજીએ આત્મપ્રકાશ રે - ભક્તિ ૦ ૧૦
 વળીવળી વિનવું સ્વામીજી ! નિતપ્રતિ તુંદિગ્દેવ રે;
 શુદ્ધ આશયપણે મુજ હજ્યો, ભવભવ તાહરી એવરે - ભક્તિ ૧૧
 વીરઆણા અવિહંગપણે, આદરું સાધન એહ રે;
 તાહરી શાળથી સત્ય તે, સીધશે માહરે તેહરે - ભક્તિ ૦ ૧૨
 ભદ્રકભાવ રાગીપણું, વિનતિ એમ કરાય રે;
 દેવચંદ્રહ પદ નીપજે, નાથજી ! ભક્તિ સુપાય રે ભક્તિ ૦ ૧૩

૨

તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક ભાણી,
 જગતમાં એટલું મુજશ કીજે;
 દાસ અવશુભલ્યો જાણી પાતાનણા, દયાનિધિ !
 દીને પર દયા કીજે— તાર ૦ ૧
 રાગદ્રેષે ભયો મોહ વૈરી નહ્યાં,
 દોહની રીતિમાં ઘણુંયે રાતો;
 ક્રોધવશ ધમધમ્યો શુદ્ધ ગુણ નવિ રચ્યો,
 ભમ્યો ભવમાંહિ હું વિપયમાનો—તાર ૦ ૨
 આદ્યું આચરણ લોકઉપચારથી,
 શાસ્ત્રઅભ્યાસ પણ કાંઈ કીધો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વળી આત્મ અવલંબ વિનુ,
 તેહવો કાર્ય તિણે કેા ન સીધો—તાર ૦ ૩
 સ્વામિ દરિશણ સમો નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
 જો ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે,

દોષ ડો વસ્તુનો અહવા ઉદ્યમતણો,
 સ્વામિએવા મહિ નિકટ લાગે— તાગ ૪
 સ્વામિગુણ ઓળખી સ્વામિને જે ભજે,
 દશિશણુગુહતા તેહ પામે,
 જ્ઞાન યાગ્રિ તપ વીર્ય ઉદ્ધામથી,
 કર્મ છૂપી વચે મુક્તિધામે— તાગ ૫
 જગતવત્સલ મહાવીર જિનવર મુણી,
 ચિત્ત પ્રભુચગ્ણને શરણુ વાસ્યો,
 તારજો બાપણ ! જિરદ નિજ રાખવા,
 દામની એવના ગ્ણે જોશો— તાગ ૬
 વિનતિ માનજો, શક્તિ એ આપજો,
 ભાવસ્યાઈફતા શુદ્ધ ભાગે,
 માગી માધક દશા મિહતા અનુભવી,
 દેવચ દ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે— તાગ ૭

૩

વીર નિષ્ણદ જગત ઉપગારી, મિશ્ર્યાધામ નિવારી,
 દેવના અમૃતધાગ વચ્ચી, પચ્ચગિણુનિ મવિ વારી—વીગ ૧
 પચ્ચમે આજે જેહનુ ગામન, હોય હનગને આગ—
 શુભપ્રધાન મૂરીધર વહજો, મુવિહિત મુનિ આધાર— વીગ ૨
 ઉત્તમ આચાર્ય મુનિ અજ્ઞાત, શ્રાવક શ્રાવિકા અગ્જ,
 લગણુ જલવિ માહે મીહુ જગ, પીવે સીંગી મગ્જ—વીગ ૩
 દગ અગ્જે દુષિત ભરતે, બહુ મતભેદ કગાગ,
 નિત, કેવળી, પૂચ્ચધગ વિગ્જે, ક્ષપ્પીઅમ પચ્ચમ કાગ—વીગ ૪

સેવો ભવિષ્ય ! જિન ત્રેવીશમારે, લાંછન નાગ વિગ્યાત;
 સુંદર જળહળે પ્રભુજીની દેહડીરે, વામારાણીના જાત-સેવો ૦ ૧
 ચઉ દિશે ઘોર ઘટા ઘનશું મિલ્યોરે, કમઠે રચ્યો જળધાર;
 મુશળધારે જળ વરસે ઘણારે, જળથળનો નક્કુ પાર-સેવો ૦ ૨
 વહાલા ! મારા વડ હેઠળ કાઉસગ રહ્યારે, મેરુતાણી પેરે ધીર;
 ધ્યાનતણી ધારા વાધે તિહારે, અડિયાં ઉંચેરા નીર-સેવો ૦ ૩
 અચળ ન અગિયા પ્રભુજી માહારારે, પામ્યા કેવલનાગ;
 સમવસરણે સુરકોડી મળ્યાતિહારે, વાગ્યા જીતનિશાન-સેવો ૦ ૪
 નવકર ઉચપણે પ્રભુ જોપતારે, અશ્વસેનરાયના નંદ;
 પરચાપૂજણ પરગટ પાસજીરે, દીઠે હોવે પરમાનંદ-સેવો ૦ ૫
 એક શત વરસનું આઉણું લોગવીરે, પામ્યા અવિચળ કલ્દ;
 બુધ શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ નામથીરે, રામ લહે વરસિદ્ધ-
 સેવો ૦ ૬

અહો ! અહો ! પામજી ! સુજ મળિયારે,
 મારા મનના મનોરથ ફળિયા— અહો ૦
 તારી મૂરતિ મોહનગારીરે, સહુ સંઘને લાગે પ્યારીરે;
 તમને મોહી રહ્યા ગુર નર નારી—અહો ૦ ૧
 અલખેલી મૂરત પ્રભુ ! તારીરે, તારા મુખડા ઉપર જાઉ વારીરે;
 નાગનાગણી જોડ ઉગારી— અહો ૦ ૨
 ધન્ય ધન્ય દેવાધિ દેવારે, સુરલોક કરે તારી સેવારે;
 અમને આપો શિવપુર મેવા— અહો ૦ ૩
 તમે શિવરમણીના રસીયારે જઈ સુક્તિપુરીમાં વસીયારે;
 મારા હૃદયકમળમાંહે વસિયા— અહો ૦ ૪

જે કાંઈ પાશ્વૈતણા ગુણ જાગે, લવલવના પાનકે જાગે,
 તેના મમકિત નિગમન થાશે— અહો ૦ ૫
 પ્રભુ ત્રેવિગમા જિનગયા, માતા વામા દેવીના જાયા,ે,
 અનને દરિયન દોને દયાળા— અહો ૦ ૬
 તો લળીલળી લાગુ પાય, માગ ઉગ્મા તે હુગ્મ ન માય,ે,
 એમ માણેકરિજય ગુણ જાય— અહો ૦ ૭

૨૪ શ્રી મહાવીર સ્વામિના—૭

૧

ભક્તિ અમ ચિત્ત આચી ધરી, ધારીએ ગામનતીરે,ે,
 વારીએ દુષ્ટ દુગ્વાનના, દ્વંષીએ લવતણી ભીતિ-ભક્તિ ૦ ૧
 વીરજિનગજ મમ પ્રભુ લાડી, ગહગાડી મુદ્ધિ ગુણમામરે,
 ગાપ પગ દેવને આદરે ? હૃદયતરુ મમ પ્રભુ પામી-ભક્તિ ૦ ૨
 એક આધાર છે તાહરે, માહરે દીનદયાળ !,ે,
 આ દીને હૃદયે દામની, નાવ ! જગજીવ પ્રતિપાળ !,ે ભક્તિ ૦ ૩
 વિનલિ દામની ધારીએ, ધારીએ કંઈ ઉપકાર રે,
 દેવ અનાદિ નિવારીએ, આપીએ અનુભવ નાગ રે- ભક્તિ ૦ ૪
 મોહ જલજ વશ જીવડા, રૂવડે પુદ્ગલગગ રે,
 તેહને શુદ્ધ મનગ્રથી, દાખવી તે મહાભાગ !,ે- ભક્તિ ૦ ૫
 એક આશ્રયન સ્વામીનો, દામના ચિત્તને નાહ !,ે
 અનુભવગમનુભવઅટવીનો, તુલિજ પગમ મલ્લવાહ રે-ભ ૦ ૬
 તજ ગુણ ગજ ભગ દુષ્ટ્યમે દિમ વમે દુષ્ટ કપાય ?,ે
 નિર્મળ તરવના ધ્યાનથી, ધ્યાયક નિર્મળ વાય રે ભક્તિ ૦ ૭
 મોચની શુદ્ધતા અવની વિદ્ધ અય હવન વાય રે,
 નેમ અ મોહને એતના પૂર્ણઆનંદ ઉપાય રે ભક્તિ ૦ ૮

તેહતું ઝેર નિવારણ મળિસમ, તુંજ આગમ તુંજ ખિંબણ;
 નિશિદીપક, પ્રવહણ જેમ દરિયે, મરુમાં સુરતરુદુંગણ—વીર૦ ૫
 જૈનાગમ વક્તા ને શ્રાતા, સ્યાદ્વાદ શુચિ ગોધણ;
 કલિકાળે પણ પ્રભુ ! તુંજ આસન, વરતે છે અવિરોધણ—વીર૦ ૬
 માહરે તો સુપમાથી દુષમે, અવસર પુણ્યનિધાનણ;
 ખિમાચિજય જિન વીર સદ્ગમ, પારથો સિદ્ધિનિદાનણ—
 વીર૦ ૭

૪

ગિરુઆ રે શુણુ તુમતણા, શ્રી વર્ધ્ધમાન જિનરાયા ! રે;
 મુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મહારી નિર્મળ થાયે કાચારે—ગિરુ૦ ૧
 તુમ શુણુ ગણુ ગંગાજળે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉંરે;
 અવર ન ધંધો આદરું, નિશિ-દિન તોરા શુણુ ગાઉંરે—ગિરુ૦ ૨
 ઝીલ્યા જે ગંગાજળે, તે છીલ્લરજળ નવિ પેસેરે;
 જે માલતી કૂલે મોહિયા, તે ખાવળ જઈ નવિ ઊસેરે—ગિરુ૦ ૩
 એમ અમે તુમ શુણુ ગોઠશું, રંગે રાગ્યા ને વળી માગ્યારે;
 તે કેમ પર સુર આદરે ? જે પરનારી વશ રાગ્યારે— ગિરુ૦
 તું ગતિ, તું મતિ, આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારોરે;
 વાચકચશ કહે માહરે, તું જીવજીવન આધારોરે—ગિરુ૦ ૫

૫

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે,
 તું કૃપાકુંભ જો મુજ તૂઠો;
 કલ્પતરુ, કામઘટ, કામધેનુ મિલ્યો,
 આંગણે અમિયરસ મેહ વૂઠો— આજ૦ ૧

વીર તું કુંડપુરનયન ભૂષણ હુઓ,
 ગય સિદ્ધાર્થ-ત્રિશલા તનુને,
 મિહ લછન, કનક વર્ણ, કર માત તનુ,
 તુજ મમો જગતમા ડોન દૂને?—આજ૦ ૨
 મિહ પર એકલો ધીર મયમ અહી,
 આયુ જોહોતો વગ્ધ પૂર્ણ પાળી,
 પુત્રી અપાપાયે નિપ્પાપ-શિવ-વહુ વર્યો,
 તિહા થકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી આજ૦ ૩
 મહન તુજ ચઉદ મુનિવર મહા મયમી,
 માહુણી મહમ છત્રીગ ગને,
 યન માત ગ, સિદ્ધાયિકા વગ્મુગી,
 મકળ તુજ લવિકની લીતિ ભાને—આજ૦ ૪
 તુજ વચન ગગ મુખ સાગરે ઝીલતો,
 પીલતો મોહ મિથ્યાત્વ વેલી,
 આવીઓ ભાવીઓ ધર્મ પથ હું હવે,
 દીછએ પગમ પદ હોઈ એકી—આજ૦ ૫
 મિહ નિનિતીહ ને હૃદય ગિરિ મુજ રમે,
 તુ મશુણત્રીહ અવિચલ નિનીહો,
 તો કુમત ગગ માત ગના જૂથથી
 મુજ નહિ દોઈ લવલેગ ખીહો—આજ૦ ૬
 ચગતુ તુજ ગગળ મે ચગળ-ગુણનિપિ અઘા,
 ભવતગળ ! કગળ-દમ ! ગર્મ દાળો,
 હાથ નેડી કહે જશવિજય બુધ ઇચ્છુ,
 દેવ ! નિજ ભુવનમા દામ ગળો—આજ૦ ૭

સિદ્ધારથના રે નંદન ! વિનવું, વિનતડી અવધાર;
 ભવમંડપમાંરે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવરાવ-સિદ્ધાં ૧
 ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી ! જિમ નાવેરે સંતાપ;
 દાન દીયંતારે પ્રભુ! કોસર કીચી ? આપો પદવીરે આપ-સિદ્ધાં ૨
 ચરણઅંગુઠેરે મેરુ કંપાવીઓ, મોડ્યાં મુરનાંરે માન;
 અષ્ટ કરમના રે ઝગડા જીતીયા, દીધાં વરસીરે દાન-સિદ્ધાં ૩
 શાસનનાયક શિવમુખદાયક, ત્રિશલા કુળે રતન;
 સિદ્ધારથનોરે વંશ દીપાવિયો, પ્રભુજી ! તમે ધન ધન-સિદ્ધાં ૪
 વાચકશેખર કીર્તિવિજય ગુરુ, પામી તાસ પસાય;
 ધરમતણે રસ જિન ચોવીશમા, વિનયવિજય ગુણુગાય-સિં ૫

વિહરમાન-શ્રી સીમંધર સ્વામિના-૮

૧

પુક્ખલવધ વિજયે જયોરે, નયરી પુંડરીગિણી સાર;
 શ્રી સીમંધર સાહિબા ! રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર !
 જિણુંદરાય ! ધરજો ધર્મ સનેહ. ૧
 મોટા નાના અંતરો રે, ગિરુઆ નવિ દાળંત;
 શશિદરિશણુ સાયર વધે રે, કૈરવ-વન વિકસંત-જિણુંદં ૨
 ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર;
 કર દોય કુસુમે વાસિયેરે, છાયા સવિ આધાર-જિણુંદં ૩
 રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉઘોતે શશી સૂર;
 ગંગાજળ તે ગિર્દુ તણાં રે, તાપ કરે સવિ દૂર-જિણુંદં ૪

મરીખા મહુને તારવા જે, તિમ તુમે છો મહારાજ ।
 મુજશુ આતરો કિમ કરો રે ? બાહ્ય ગ્રહ્યાની લાજ જિણુ દ૦ ૫
 મુખ દેખી ટીલુ કરે જે, તે નવિ હોય પ્રમાણુ,
 મુજરો માને અવિ તણુ જે, માહિણ તેહ મુજણુ જિણુ દ૦ ૬
 વૃષભ લછન, માતા સત્યકીરે-નદન, રુકિમણી કંત;
 વાચકયશ એમ વિનવે રે, લય લજન ભગવત જિણુ દ૦ ૭

૨

તારી મૂર્તિએ મન મોહુરે, મનના મોહનીયા ।
 તારી મુર્તિએ જગ મોહુર, જગના ડવનીયા ।
 તુમ જોતા મવિ દુરમતિ વિમરી, કિન ગતડી નવી જાણી,
 પ્રભુ ગુણ ગણુ આકળશુ બાધુ, અચલ ચિત્તડુ તાણીરે-મ૦ ૧
 પહેલા તો એક કેવલ હગ્ગે, હેજાણુ ધર્મ હજિયો,
 ગુણુ જાણીને રૂપે મિલિઓ, અભ્ય તજ જઈ ભગિઓરે-મ૦ ૨
 વીનગગ ઈમ જમ નિમુણીને, રાગી ગગ કહેહ,
 આપ અડખી ગગ નિમિત્તે, દામ અડપ ધરેહ રે- મ૦ ૩
 શ્રી મીમ ધર । તુ જગણધુ, મુદર તાહરી વાણી,
 મદ્ય બૂધગ અધિક ધીગજ ધર, વહે તે ધન્ય પ્રાણી રે મ૦ ૪
 શ્રી એયામ નરેમગ નદન, અદન શીતલ વાણી,
 મત્યકી માતા વૃષભ લછન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણુજાણીરે-
 મ૦ ૫

૩

મુજો અજાજ । મીમ ધર પરમાતમ પાને જાને,
 મુજ વિનતડી પ્રેમ ધરીને, એણી પેરે તુમે અલખાવને

જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઇંદ્ર પાયક છે;
 નાણુ દરિસણુ જેહને ખાયક છે— મુણો ૧
 જેની કંચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લાંછન પાયા છે;
 પુંડરીકગિરી નગરીના રાયા છે— મુણો ૨
 ખાર પર્ષદામાંહી ખિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે;
 ગુણ પાંત્રીશ વાણીયે ગાજે છે— મુણો ૩
 ભવિજનને જે પડિખોડે છે, તુમ અધિક શીતલ ગુણ મોડે છે;
 રૂપ દેખી ભવિજન મોડે છે— મુણો ૪
 “તુમ સેવા કરવા રસિયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસિયો છું;
 મહા મોહરાયકર રસિયો છું— મુણો ૫
 પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરિયો છે, તુમ આણુ ખડ્ગ કર અહિયો છે;
 તો કાંઈક મુજથી ડરિયો છે— મુણો ૬
 જિન ઉત્તમ પૂંઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો;
 તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો”— મુણો ૭

૪

સ્વામિ સીમંધરા ! વિનતિ, સાંભલો માહરી દેવ ! રે;
 તાહરી આણુ હું શિર ધરું, આદરું તાહરી સેવ રે.
 સ્વામિ સીમંધરા ! વિનતિ — એ ટેક ૧
 કુચુરુની વાસના પાસમાં, હરિણુ પરે જે પડ્યા લોક રે;
 તેહને શરણુ તુજ વિણુ નહીં, ટળવળે ખાપડા ફેાકરે—સ્વામિ ૨
 જ્ઞાન-દર્શન-ચરણુ-ગુણુ વિના, જે કરાવે કુલાચાર રે;
 હાંટિયા તેણે જગિ દેખતાં, કિહાં લોક પોકાર રે?—સ્વામિ ૩
 જેહ નવિ ભવ તર્યાં નિરગુણી, તારશે કેણી પરે તેહ રે ?
 ઇમ અબાણુયા પડે કંદમાં, પાપ બંધે રહ્યા જેહરે—સ્વામિ ૪

કામકુલાદિક અધિકનુ, ધર્મનુ કેા નવિ મૂલ રે,
 દોકડે કુચુરુ તે દાખવે, શુ થયુ એહ જગ શૂલ રે ?-સ્વામિં ૫
 અર્થની દેશના જે દીએ, ઝોળવે ધર્મના અથ રે,
 પરમ પદનો પ્રગટ ચારતે, તેહથી કિમ વહે પથરે ?-સ્વામિં ૬
 વિષય ગમમા ગૃહી માગિયા, નાગિયા કુચુરુ મદપૂરે,
 ધુમધામે ધમાધમ ચલી, જ્ઞાન મારગ ગહો ફરરે- સ્વામિં ૭
 કલહકારી કદાબહ લર્યા, થાપતા આપણો ભોલ રે,
 જિનવચન અન્યથા દાખવે, આજતો વાજ તે ઢોલરે-સ્વામિં ૮
 કેઇ નિજ દોષને ગોપવા, રોપવા કેઇ મત કદ રે,
 ધર્મની દેશના પાલદે, મત્ય લાપે નહી મદ રે- સ્વામિં ૯
 બહુ મુળે ભોલ એમ ચાલળી, નવિ ધરે લોક વિશ્વાસરે,
 હુઠતા ધર્મને તે ધયા, બ્રમગ જિમ કમલની વાસરે-સ્વામિં ૧૦

૫

શ્રી આત્મ-ધર્મનાસ્વરૂપની ઝોળખાણુ

ઢાળ બીજી

[ગગ ગોગ- ભોલીડા હ સારે । વિષય ન ગચીએરે-એ દેશા]

એમ હુઠતારે ધર્મ મોહામણો, મિલિએ સદ્ગુરુ એક,
 તેણે માચોરે મારગ દાખવ્યો, આણી હૃદય વિવેક

શ્રી સીમ ધર આહિખ । સાબલો, એ આકણી- ૧૧
 પગ્ધર જોતારે ધર્મ તુમે કિરો, નિજ ધર ન લહો રે ધર્મ,
 જિમ નવિ જાણેરે મૃગ કસ્તુરીઓ, મૃગમદ પરિમલ મર્મ-
 શ્રી સીમ ધર ૧૨

જિમ તે ભૂલ્યો રે દશ દિશિ કરે, લેવા મૃગમદ ગંધ;
તિમ જગ હુંઢેરે બાહિર ધર્મને, મિથ્યાદૃષ્ટિરે અંધ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૩

જાતિ અંધનોરે દોષ ન આકરો, જે નવિ દેખેરે અર્થ;
મિથ્યાદૃષ્ટિરે તેહથી આકરો, માને અર્થ અનર્થ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૪

આપ પ્રશંસેરે પરગુણ ચોળવે, ન ધરે ગુણનોરે લેશ;
તે જિન વાણીરે નવિ શ્રવણે સુણે, દિએ મિથ્યા ઉપદેશ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૫

જ્ઞાન પ્રકાશેરે મોહ ત્રિભિર હરે, જેણે સદ્ગુરુ સૂર;
તે નિજ દેખેરે સત્તા ધર્મની, ચિદાનંદ ભરપૂર—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૬

જિમ નિરમલતારે રતન સ્ફટિકતણી, તિમ એ જીવ સ્વભાવ;
તે જિન વીરે રે ધર્મ પ્રકાશીઓ, પ્રબલ કષાય અભાવ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૭

જીમ રાતે રે ફૂલે રાતડું, શ્યામ ફૂલથીરે શ્યામ;
પાપ પુણ્યથીરે તિમ જગ જીવને, રાગદ્વેષ પરિણામ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૮

ધર્મ ન કહિયેરે નિશ્ચે તેહને, જેહ વિભાવ વડ વ્યાધિ;
પહેલે અંગેરે એણીપેરે ભાષિયું, કર્મે હોયે ઉપાધિ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૯

જે જે અંશેરે નિરુપાધિકપણું, તે તે જાણોરે ધર્મ;
સમ્યગ્દૃષ્ટિરે ગુણુઠાણુ થકી, જાવ બહે શિવશર્મ—

શ્રી સીમંધર૦ ૨૦

એમ જાણીનેરે જ્ઞાન દશા ભઁ, ગહીએ આપસ્વરૂપ,
 ૫૦ પઠિણુતિથીએ ધર્મ ન છાડીએ નવિ પડિએ ભવકૃપ—
 શ્રી મીમ ધર૦ ૨૧

૬

કહખાની દેશી

આજ નિનગજ ! મુજ કાજ મિધ્યા મવે,
 વિનતિ માહરી ચિત્ત ધારી,
 માર્ગ ને મે લહ્યો તુઝ કૃપાગ્મ થકી,
 તો હુઈ મમ્પદા પ્રગટ મારી—આજ૦ ૧

વેગલો મત હુલે દેવ ! મુઝ મન થકી,
 કમલના વન થકી નિમ પગગો,
 ચમક પાપાણુ નિમ લોહને જેચરો,
 મુજિને મહેલ તુજ ભક્તિ ગગો—આજ૦ ૨

તું વને ને પ્રભો ! હર્ષભર દિયડલે,
 તો મકલ પાપના બધ તૂટે,
 ઠાને નગન મર્યાતતે મરડલે,
 દલ દિગિ નિમ તિમિર પડલ કૂટે—આજ૦ ૩

ચીચરે તું અદા વિપુલ કરગાગમે,
 મુઝ મને શુદ્ધ મતિ કલ્પવેલી,
 નાણુ દમણુ કુચુમ ચગણુવઁ મજરી,
 મુજિ કલ આપરો તે એકલી—આજ૦ ૪

લોક ચન્નાયમી લોક બહુ વાડલો,
 ગડલો દાસ તે મવિ ઉવેજે,

એક તુઝ આણુસું જેહ રાતા રહે,

તેહને એહ નિજ મિત્ર દેખે— આજ૦ ૫

આણુ જિન લાણુ ! તુઝ એક હું શિર ધરું,

અવરની વાણી નવિ કાને સુણીએ;

સર્વ દર્શન તણું મૂલ તુઝ શાસન,

તેણે તે એક સુવિવેક થુણિએ—આજ૦ ૬

તુઝ વચન રાગ સુખસાગર હું ગાણું,

સકલ સુર મનુજ સુખ એક ણિહ;

સાર કરજો સદા દેવ ! સેવક તણી,

તું સુમતિ કમલિની વન દિણુંહ—આજ૦ ૭

જ્ઞાન યોગે ધરી તૃપ્તિ નવિ લીજિયે,

ગાજીયે એક તુઝ વચન રાગે;

શક્તિ ઉદ્ધાસ અધિકો હોશે તુઝ થકી,

તું સદા સકલ સુખહેત જાગે— આજ૦ ૮

વડ તપાગચ્છ નંદન વને સુરતરુ.

હીર વિજયો જયો સૂરિરાયા;

તાસ પાટે વિજયસેનસૂરિસરુ,

નિત નમે નરપતિ જાસ પાયા—આજ૦ ૯

તાસ પાટે વિજયદેવસૂરિસરુ,

પાટ તસ ગુરુ વિજયસિંહ ધોરી;

જાસ હિત ત્રીખથી માર્ગ એ અનુસર્યો,

જેહથી સવિ ટલી કુમતિ ચોરી—આજ૦ ૧૦

હીરગુરુ શીષ અવતંસ મોટો હુઓ,

વાચક રાજ કદયાણુવિજયો;

હેમગુરુ મમ વડો શબ્દ અનુશાસને,

શીય તસ વિબુધવર લાભવિજયો—આજ્ઞ૦ ૧૧

શીય તમ છતવિજયો જયો વિબુધવર,

નયવિજય વિબુધ તમ મુગુરુ ભાયા,

ગહિઅ કાશી મઠે જેહથી મે ભલે,

ન્યાયદર્શન વિપુલ ભાવ પાયા—આજ્ઞ૦ ૧૨

જેહથી શુદ્ધ લહિયે સકલ નય નિપુણ,

નિદ્ધસેનાદિ કૃત શાસ્ત્રભાવા,

તેહ એ મુગુરુ-કરણા પ્રભો ! તુઝ મુગુણ-

વયણગ્યણાયરિ મુઝ નાવા— આજ્ઞ૦ ૧૩

કળશ

ધમ મકલ મુખકર દુરિત ભય હર સ્વામી સીમ'ધર તણી,

એ વિનતિ જે મુણે ભાવે, તે લહે લીલા ઘણી,

શ્રી નયવિજય વિબુધ ચરણ સેવક જસવિજય બુધ આપણી

રુચિ શક્તિ માત્ર પ્રગટ કીધી ગાસ મર્યાદા ભણી ૧

૭

સાચી-ભક્તિ-પ્રભુ પ્રેમ.

કૃમતિ ધમ મકલ દૂરે કરી ધાત્રીએ ધર્મની રીતરે,

હાત્રીએ નવિ પ્રભુબલ થકી, પાત્રીએ જગતમા છતરે,

સ્વામિ સીમ ધરા ! તુ જયો ! એ આકણી— ૧

ભાવ જાણે મકલ જ તુના, ભવ થકી દામને ગળે,

ખોલિયા ગોલ જે તે ગાળું, મકલ જો છે તુજ માખરે—સ્વામિ૦ ૨

એક છે રાગ તુજ ઉપરિ, તેહ મુજ શિવ તરુ-કંદરે;
 નવિ ગણું તુજ પરે અવરને, જો મિલે સુરનરવૃંદરે-સ્વામિ૦ ૩
 તુજ વિના મેં બહુ દુઃખ લાધ્યા, તુજ મિલ્યે તે કેમ હોયરે?
 મેહ વિણ મોર માથે નહિ, મેહ દેખી માથે સોયરે-સ્વામિ૦ ૪
 મનથકી મિલન મેં તુજ કીયો, ચરણ તુજ ભેટવા સાંધરે!
 કીજીએ જતન જિન! એ વિના અવર ન વાંછીએ કાંધરે-સ્વા૦ ૫
 તુજ-વચન-રાગ-મુખ-આગલે, નવિ ગણું સુરનર શર્મરે;
 કોડી જો કપટ કોઈ દાખવે, નવિ તણું તો એ તુજ ધર્મરે-સ્વા૦ ૬
 તું મુજ હૃદયગિરિમાં વસે, સિંહ જો પરમ નિરીહ રે;
 કુમત માતંગના જીથથી, તો કિશી પ્રભુ! મુજ ખીહરે? સ્વા૦ ૭
 કોડી છે દાસ પ્રભુ! તાહરે, માહરે દેવ તું એક રે;
 કીજીએ સાર સેવક તણી, એ તુજ ઉચિત વિવેક રે-સ્વામી૦ ૮
 ભક્તિભાવે ઈચ્છું ભાખીએ રાખીએ એહ મન માંહીરે;
 દાસના ભવ દુઃખ વારીએ. તારીએ સોગ્રહી બાહીરે-સ્વામી૦ ૯.
 બાલ જિમ માતની આગળ કહે, વિનવું હું તિમ તુજરે,
 ઉચિત જાણો તિમ આચરો, નવિ રહું તુજ કિચ્છું ગુજરે-૧૦
 મુજ હોજો ચિત્ત-શુભલાવથી, ભવભવ તાહરી સેવરે;
 યાચીએ કોડી ચતને કરી, એહ તુજ આગળે દેવ! રે-સ્વા૦ ૧૦

કુળશ

ઈમ સયલ મુખકર-દુરિત-ભયહર, વિમલ લક્ષણ ગુણ ધરો;
 પ્રભુ અજર અમર નરિંદ વંદિત, વીનવ્યો સીમંધરો,
 નિજ નાદ તર્જિત મેઘ ગર્જિત, ધૈર્ય નિર્જિત મંદરો;
 શ્રી નયવિજય બુધ ચરણ સેવક જશવિજય બુધ જય કરો.

૮

ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહજી, ધન્ય પુંડગિરીણી ગામ;

ધન્ય તિહાના માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરે રે પ્રણામ—
 સીમંધર સ્વામી ! કહી એરે હું મહાવિદેહ આવીશ ?
 જયવતા જિનવર ! કહી એરે હું તમને વાદીશ ?— સીં ૧
 આઠલિયા ! મદેગડોજી, કહેજો સીમંધરસ્વામ;
 ભરતક્ષેત્રનાં માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરેરે પ્રણામ— સીં ૨
 મમવચ્છે દેવે રચ્યુ તિહા, ચોસક ઇંદ્ર નૈશ,
 મોનાતણે મિહામન બેઠા, ચામર છત્ર ધરેશ— સીં ૩
 ધીણી કાઢે ગહુ અળીજી, મોતીના ચોક પૂરેશ,
 લગી લગી લિયે લૂછણાજી, જિનવર દિયે ઉપદેશ— સીં ૪
 એહવે મમે મે માલજ્યુજી, હવે કરવા પરચક્ષણાજી,
 પોથી ઠવણી તિહાકણેજી, અમૃતવાણી વખાણ— સીં ૫
 ગયને વહાલા ગોડલાજી, વેપારીને વહાલા છે દામ,
 અમને વહાલા સીમંધર સ્વામી, જેમ સીતાને શ્રીરામ— ૬
 નહિ માણુ પ્રભુ ગજઝલિજી, નહિ માણુ ગરથ લ ડાર,
 હું માણુ પ્રભુ એટલુજી, “તુમ પાસે અવતાર”— સીં ૭
 દેવે ન દીધી પાખડીજી, કેમ કરી આવુ હંબુર ?
 મુજરો મારો માનનોજી, પ્રહ ઉગમતે સૂર— સીં ૮
 મમચમુંદરની વિનતિજી, માનજો વારવાર,
 જો કર જોડી વિનવુજી, વિનતડી અવધાર— સીં ૯

વિહરમાન-શ્રી બાહુ જિનનું—૧

હો ગાદેજી બાહુજિજોસર ! વિનવું, વિનતડી અવધાર,
 હો ગાદેજી ભવ ભવથી હું ઉભજ્યો, હવે ભવપાર ઉતાર—હો માં ૧
 તુમ ત્રિપિા મુજ શિર છતે, કર્મ કરે દેમ જોર ?
 હો ગાદેજી! મુજ જતપો ભય તિહા નહિ, જિહા વન વિગ્રહે ચોગ—

જિહાં રવિ તેજે જળહજે, તિહાં કેમ રહે અંધકાર ?
 હો સાં! કેશરી જિહાં કીડા કરે, તિહાં નહિ ગજનો પ્રચાર-હોં
 તેમ જો તુમે સુજ મન રમો, તો નાસે દુરિતનંભાર;
 હો સાં ! વચ્છવિજય સુસીમાપુરી, રાય સુગ્રીવ મહાર-
 હો સાં

હરિણુલંછન ઇમ મેં સ્તવ્યો, મોહના રાણીનો કંત;
 હો સાં વિજયાનંદન સુજ દિયો, યશ કહે સુખ અનંત હોં

વિહરમાન-શ્રી દેવજશા જિનનું-૧

દેવજશા દરિશન કરો, વિઘટે મોહવિભાવ લાલરે;
 પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલરે— દેવં
 સ્વામી વસો પુરુષરવરે, જંબુલરતે દાસ લાલ રે—
 ક્ષેત્રવિલેદ ઘણો પડ્યો, કિમ પહોંચે ઉદ્ધાસ ? લાલરે— દેવં
 હોવત જો તનુ પાંખડી, (તો) આવત નાથ હજુર લાલ રે;
 જો હોવત ચિત્ત આંખડી, (તો) દેખત નિત્ય પ્રભુનૂર લાલરે-દેવં
 શાસનભક્ત જે સુરવરા, વિનવું શીષ નમાય લાલ રે;
 કૃપા કરો સુજ ઉપરે, તો જિનવંદન થાય લાલ રે— દેવં
 પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી એણે જીવ ? લાલ રે;
 અવિરતિ મોહ ટળી નહિ, દીઠે આગમદ્વીપ લાલ રે— દેવં
 આતમ તત્ત્વ સ્વભાવને, શોધન કાજ લાલ રે;
 રતનત્રયીપ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહો મહારાજ ! લાલ રે—દેવં
 તુમ સરિખા સાહિબ મળે, ભાંજે ભવ ભ્રમ ટેવ લાલ રે;
 પુષ્ટાલંબન પ્રભુ લહી, કોણુ કરે પરસેવ ? લાલ રે— દેવં
 દીનદયાલ ! કૃપાળ ! તું, નાથ ! ભવિક આધાર લાલ રે;
 દેવચંદ્ર જિનસેવના, પરમામૃત સુખકાર લાલ રે— દેવં

વિહરમાન-શ્રી અનતવીર્યજિનનું—૧

- અનતવિરજ અરિહત ! સુણે! મુજ વિનતિ,
અવમર પામી આજ હું આજ્યો દિલ છતી,
આતમમત્તા હાગી મમાટે હું ભમ્યો,
મિથ્યા અવિગતિ રગ કપાચે બહુ દમ્યો— ૧
- દોષદાવાનળદબ્ધ માનવિપધર ડસ્યો,
માયાજાલે બદ્ધ લોભઅજગર ગ્રસ્યો,
મન વચ કાયાના યોગ ચપળ થયા પરવશા,
પુરુષલપરિચય પાપતણી અહમિશ દયા— ૨
- દામગણે અણનાથ્યા માઠ પટે ધમ્યો,
એકરાગની રાચે ભવપિંજર વસ્યો,
દુષ્ટિગગનચિ કાચપાચ મમકિત ગણુ,
આગમગીતિ નાથ ! ન નિરખુ નિજપાતુ— ૩
- ધર્મ દેખ હો માઠ, ભાડ પડે અતિ લહુ,
'અચિટે અચિટિ રામ' શબ્દ પટે કહુ
કપટપટુ નટુવા પડે મુનિમુકા ધરુ,
પચવિપચ મુખયોપ મદોષવૃત્તિ ભરુ— ૪
- એક દિનમા નવ વાગ 'કરમિ ભતે' હું કરુ,
ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્યખાણુ ક્ષણુ એક નવિ ઠરુ,
મા—માહન બગગીતિ નીતિ ઘણી કહુ,
ઉત્તમ કુલવટવાટ એ પણુ નિશ્વદુ— ૫
- દીનદયાળ ! દુપાળ ! પ્રજુ ! મહાગાજ ! હા,
બળુ આગળ શુ કહેવુ ? ગરીબનિવાન હો,

પૂરવ ધાતકીખંડ નહિની વિજયાવતી,
 નયરી અયોધ્યા નાયક, લાયક થતિ પતિ— ૬
 મેઘમહીપ મંગલાવતી સુત વિજયાવતી,
 આનંદન ગજલંછન જગ જનતા રતિ;
 ક્ષમાવિજય જિનરાજ ! અપાય નિવરજે,
 વિહરમાન ભગવાન્ ! સુ-નજરે તારજો— ૭

વીશ વિહારમાન તીર્થંકરોનું-૧

સીમંધર, યુગંધર, ખાહુ, ચોથા સ્વામિ સુખાહુ,

જંખૂ દ્વીપ વિદેહે વિચરે, કેવળ કમળા નાહો;

રે ભવિકા ! વિહરમાન જિન બંદો,

આતમ પાપ નિકદો રે ભવિકા !— ૧

સુજાન, સ્વયંપ્રભ, ઋષભાનન, અનંતવીરય ચિત્ત ધરિયે,

સુરપ્રભ, સુવિશાળ, વજ્રંધર, ચંદ્રાનન ધાતકીયેરે ભવિકા ૦ ૨

ચંદ્રખાહુ, ભુજંગ, ઇશ્વર, નેમિનાથ, વીરસેન,

દેવજશા, ચંદ્રજશા, અજિતવર્ચ, પુકૂખરદ્વીપ પ્રસન્નરે—

ભવિકા ૦ ૩

આઠમી, નવમી, ચોવીશ, પચવીશમી વિદેહવિજયે જયવંતા;

દશલાખ કેવળી, સોકોડ સાધુ-પરિવારે ગહગહંતારે—ભવિકા ૦ ૪

ચોરાશી લાખ પૂરવ જિન જીવિત, ચોત્રીશ અતિશય ધારી;

સમવસરણ ખેઠા પરમેશ્વર, પડિખોહે નરનારી—ભવિકા ૦ ૫

ક્ષમાવિજય જિન કરુણાસાગર આપ તર્યા પર તારે;

ધર્મનાયક શિવમારગદાયક, જન્મજરા દુઃખ વારેરે—ભવિકા ૦ ૬

*ધનુષ પાચશે ઉચી મોઢે મોવન વરણી કાયા,
દોષ રહિત સુર મહી મહીતળ વિચરે પાવન પાચારે-ભવિકાં ૫

૨૬ સિદ્ધાયળના સ્તવનો-૧૩

૧

સિદ્ધાયલ ગિરિ ભેટયા રે ધન્ય ભાગ્ય હમારાં
એ ગિરિવત્નો મહિમા મોટો, દહેતા ન આવે પારા.
ગયણ રૂખ મમોસયાં સ્વામી, પૂર્વ નવાણુ વાગ રે ધન્ય૦ ૧
મૂળનાયક ત્રી આદિ ત્રિનેશ્વર, ચંદ્રમુખ પ્રતિમા આગ
અષ્ટ દ્રવ્યશુ પૂજે ભાવે, નમકિત મૂલ આધાર રે ધન્ય૦ ૨
ભાવ ભક્તિશુ પ્રભુગુણ ગાતા, અપના જન્મ મુધારા,
યાત્રા કરી ભવિજન શુભભાવે, નગક તિર્યંચ ગતિવારા ધન્ય૦ ૩
દ્વં દેશાતઘ્ની હુ આવ્યો, શ્રવણે મુણી ગુણ તારા,
પતિત ઉદ્ધાગણુ બિરુદ તુમારુ, એ તીર્થ જગ માગ રે ધન્ય૦ ૪
અવત્ અઢાગ ત્યાસી મામ અપાટો, વધી આઠમ ભોમવારા,
પ્રભુછંદે ચગણુ પ્રતાપડે મધમે, બિમારતન પ્રભુ પ્યાગ રે
ધન્ય૦ ૫

શ્રી પ્રતિમા સ્થાપન સ્તવન

૨

ભરતાદિકે ઉદ્ધાન કીધા શત્રુ જય મોઝાગ,
મોનાતણા જેલે દહેગ બધાવ્યા, ગ્લતતણા બિજા સ્વાખ્યા,
હો ! કુમતિ કા પ્રતિમા ઉત્થાપી ? એ જિન વચને સ્થાપી-હો ! કુ૦ ૧
વીર પાત્રી બને નેવુ વરે સંપ્રતિરાય સુલ્તણ,
અપાસાખ જિન દેરેગ દગચ્યા બિબંદાદી સ્વાખ્યા, હો ! કુમતિ૦ ૨

*પાચળી માધા અદોળી વાયવી

તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ !

અધિક અધિક મંડાણુ નિરધારી રે.”—એ૦ ૨

એમ નિસુણીને ઇહાં આવીઆ રે લાલ !

ઘાતી કરમ ક્યાં દૂર તમ વારી રે;

પંચ કોડી મુનિ પરિવ્યાં રે લાલ !

હુઆ સિદ્ધિ હળુર ભવ-વારી રે— એ૦ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીએ રે લાલ !

પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલધારી રે;

ફળ પ્રદક્ષિણા કાઉસ્સગ્ગા રે લાલ !

લોગસ્સ થુઇ નમુઝ્કાર નરનારી રે— એ૦ ૪

દસ વીસ ત્રીસ ચાલીસ ભલા રે લાલ !

પચ્યાસ પુષ્પની માળ અતિ સારી રે;

નરભવ લાહો લીજીએ રે લાલ !

જેમ હોય જ્ઞાન વિશાલ મનોહારી રે—એ૦ ૫

૫

શ્રી રે સિદ્ધાચલ લેટવા, મુજ મન અધિક ઉંમાહો;

ઋષભ જિણુંદ પૂજા કરી, લીજે ભવ તણો લાહો—શ્રી રે૦ ૧

મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, નિપાઈ અભિરામ;

ભવન કરાવ્યા કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ— શ્રી રે૦ ૨

નેમિ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધ ક્ષેત્ર જાણી

શેત્રુંજ સમું તીરથ નહિ, જોડ્યા સીમંધર વાણી— શ્રી રે૦ ૩

પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદ;

રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ— શ્રી રે૦ ૪

પૂરવ પુણ્ય પસાઉલે, પુંડરિકગિર પાચે;

કાન્તિવિજય હરણે કરી શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયો—શ્રી રે૦ ૫

વિમલાચલ નિતુ વદીએ, કીજે એહની સેવા
 માતુ હાથ એ ધર્મનો, શિવતરુ કળ લેવા— વિં ૧
 ઉત્તમવલ જિન ગૃહ મહલી, તિહા દીપે ઉત્તુગા,
 માતુ હિમગિરિ-વિભ્રમે, આઈ અંબર ગગા— વિં ૨
 “કોઈ અનેરુ જગ નહિ, એ તીગ્થ તોલે,”
 એમ શ્રીમુખ હરિ આગલે શ્રી સીમ ધર જોલે— વિં ૩
 જે મધળા તીરથ કર્યા, યાત્રા કળ કહીએ,
 તેહથી એ ગિગિ ભેટતા ગતગણુ કળ લહીએ— વિં ૪
 જનમ મફલ હોય તેહનો, જે એ ગિગિ વદે,
 મુજમવિજય મપદ લહે, તે નગ ગિગ નદે— વિં ૫

૭

માનમન મોહુ કે શ્રી સિદ્ધાચલેરે, દેખીને હગ્ગિત થાય,
 વિધિશુ કીજે કે જાત્રા એહની રે, લવલવના હુ ખ જાય— માં ૧
 પાચમે આરેરે પાવન કાગણે કે, એ અમુ તીગ્થ ન કોય,
 મોટો મહિમારે જગમા એહનોરે આ ભરતે ઇહા ભોય— માં ૨
 ઇણુગિરિ આચ્યા કે જિનવગ ગણુધગ કે, સિદ્ધ્યા માધુ અનત,
 ઠકિન કરમ પણુ ઇણુ ગિગિ ફરસતારે, હોયે કરમ નિશત— માં ૩
 જેન ધર્મ તે માચો જાણીએ રે, માનવ તીગ્થ એ સ્તલ,
 મુગ્ધન કિન્નર નૃપ વિદ્યાધગ કે કરતા નાટાલ— માં ૪
 ધનધન દહારોરે ધન વેળા ઘડીરે, ધરીએ હૃદય મોઝાર,
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિ ગુણુ એહના ઘણુરે,
 કહેતા ના આવે પાગ— માં ૫

દ્રૌપદીએ જિન પ્રતિમા પૂજી, સૂત્રમેં શાખ ઠરાણી !
 છઠ્ઠાઅંગે એ વીરે ભાખ્યું, ગણધર પૂરે છે સાખી હો ! કુમ ૩
 સંવત્ નવસેં ત્રાણું વરસે, વિમલમંત્રીશ્વર જેહ !
 આણુ તણાં દેહિરાં કરાવ્યા, પાંચહજાર જિંખ સ્થાપ્યા-હો ! કુમતિ ૪
 સંવત્ અગીઆર નવાણું વર્ષે, રાજા કુમારપાલ,
 પાંચહજાર પ્રાસાદ કરાવ્યા, સાતહજાર જિંખ સ્થાપ્યા હો ! કુમ ૫
 સંવત્ બાર પંચાણું વર્ષે વસ્તુપાલ તેજપાલ,
 પાંચ હજાર પ્રાસાદ કરાવ્યા, અગીઆર હજાર જિંખ સ્થાપ્યા-
 હો ! કુમતિ ૬
 સંવત્ બાર બહોંતેર વર્ષે, ધનો સંઘવી જેહ !
 રાણકપુરે જિન દેહિરાં કરાવ્યાં કોડ નવાણું દ્રવ્ય ખરચ્યા હો !
 કુમતિ ૭
 સંવત્ તેર એકોતેર વરષે, સમરો શા. રંગ શેઠ;
 ઉદ્ધાર પંદરમે શત્રુંજય કીધો, અગીયાર લાખ દ્રવ્ય ખરચ્યો-
 હો ! કુમતિ ૮
 સંવત્ પંદર સત્યાશી વરષે, બાદશાહને વારે;
 ઉદ્ધાર સોળમે શત્રુંજય કીધો, કર્માશાએ જશ લીધો-
 હો ! કુમતિ ૯
 જિન પ્રતિમા જિન સરખી જાણી, પૂજે ત્રિવિધેં તુમે પ્રાણી !
 જિન પ્રતિમામાં સંદેહ ન રાખો, વાચકજશની એ વાણી-
 હો ! કુમતિ ૧૦

વિમલાચલ વિમલા પ્રાણી, શીતલ તરુ છાયા ઠરાણી;
 રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ઈન્દ્ર સુણે ઈન્દ્રાણી !

મનેહિ મ ત । એ ગિગિ એવો,
આદ ક્ષેત્રમા તિગ્થ નહિ એવો” સનેહી૦ ૧

પટ રી પાળી ઉલ્લસીએ, છટ્ઠ અટ્ઠમ કાયા કસીએ,
મોહમલની મામા ધગીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ—
સનેહી૦ ૨

અન્ય ધ્યાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠા હગીએ,
પાછળ પ્રદક્ષિણા કરીએ, લવજળનિધિ હેલા તરીએ—સનેહી૦ ૩

ગિવમદિર ચઢવા કાળે, મોપાનની પક્ષિ ણિરાળે,
ચઢતા મમકિતિ છાળે, દુગ્ધલવ્ય-અલવ્ય તે લાળે—સનેહી૦ ૪

પાડવ પમુહા કેઈ મ તા, આદીશ્વર ધ્યાન ધગતા,
પગ્મભાતમ ભાવ લજતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધયા અનતા—
સનેહી૦ ૫

૫. માસી ધ્યાન ધગવે, શુક્ર ગળ તે ગન્યને પાવે,
બહિષ્તર ગત્રુ હગવે, ગત્રુ જય નામ ધગવે—સનેહી૦ ૬

પ્રણિધાને લખે ગિગિ જાઓ, તીર્થકગ નામ નિકાઓ,
મોહગયને લાગે તમાઓ, શુભવીર વિમલગિરિ માઓ—
સનેહી૦ ૭

૪

શ્રી પુંડરીક સ્વામિનું

એક દિન પુંડરીક ગણધર કે લાલ ।
પૂછે શ્રી આદિજિણુ દ મુખકાગી રે,
“કહીયે તે લવજલ ઉતરીયે લાલ !

પામીશ પગ્મભાનદ લવવાગી રે?”—એ૦ ૧
કહે જિન—“ઈણગિગિ પામગો કે લાલ ।

જાન અને નિગ્વાગપુ જયકાગી રે,

સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો લાગે, મોરા રાજ'દા.

ધણેરે ડુંગરીઆમાં ઝીણીઝીણી કોરણી,

ઉપર શિખર ખિરાળે— મોં સિં ૧

કાને કુંડલ માથે મુગટ ખિરાળે,

ખાંહે ખાળુખંધ છાળે— મોં સિં ૨

ચોમુખ ખિંખ અનોપમ છાળે,

અદ્ભુત દીઠે દુખ લાંળે— મોં સિં ૩

ચુવા ચુવા ચંદન ચોર અરગળ,

કેસર તિલક વિરાળે— 'મોં સિં ૪

ધણે ગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધ્યા,

કહેતાં પાર ન આવે— મોં સિં ૫

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે ખોલે,

“આ લવ પાર ઉતારો”— મોં સિં ૬

વિવેકી ! વિમલાચલ વસીએ, તપ જપ કરી કાયા કસીએ;

ખોટી માયાથી ખસીએ, વિવેકી ! વિમલાચલ વસીએ;

વસી ઉન્મારગથી ખસીએ— વિવેકી ! ૧

માયા મોહિનીએ મોહ્યું, કોણ રાખે રણમાં રોયો ?

આ નરલવ એળે ખોયો— વિવેકી ! ૨

ખાળ લીલાએ હુલારવ્યો, ચૌવન યુવતિએ ગાયો;

તોએ તૃપ્તિ નવી પાયો— વિવેકી ! ૩

રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મદીરાએ માર્યો;

નવ નવ વેશ કરી નાચ્યો— વિવેકી ! ૪

આગમ વાણી સમી આસી, લવજળધિમાહી વાસી,
 રોહિત મત્સ્ય સમો થાગી— વિવેકી ! ૫
 મોહની જલને સહારે, આપ કુટુંબ સકલ તારે,
 વળુવીએ તે મસારે— વિવેકી ૬
 મસારે કુડી માયા, પથ શિરે પથી આયા,
 મૃગ તૃષ્ણા જલને ધાયા— વિવેકી ! ૭
 ભવદવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા,
 ગીતલ સિદ્ધાચલ ધ્યાયા— વિવેકી ! ૮
 ગુરુ ઉપદેશ મુણી ભાવે, સઘ દેશોદેશ આવે,
 ગિરિવર દેખી ગુણ ગાવે— વિવેકી ! ૯
 મવત્ અઢાર યોગમીએ માઘ ઉજ્જવલ એકાદશીએ,
 વાઘો પ્રભુજી વિમલમહીએ— વિવેકી ! ૧૦
 જાત્રા નવાણુ અળ ડરીએ, લવલવ પાતિકડા હરીએ,
 તીર્થ વિના કહો કિમ તરીએ ?— વિવેકી ! ૧૧
 હમ, મયુગ, ઇંછે ઠામે, ચકવા, શુક, પિક, પરીણામે,
 દર્શને દેવગતિ પામે— વિવેકી ! ૧૨

૧૦

નીલુડી રાયણુ તરતજે ! મુણુ મુદ્દની !
 પીલુડા પ્રભુના પાય, રે ! ગુણ મજરી !
 ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યાઈએ, મુણુ મુદ્દની !
 એહિજ મુક્તિ ઉપાય રે, ગુણ મજરી ! ૧
 શીતળ છાયાએ જોસીએ, મુણુ મુદ્દની !
 રાતડો કરી મન રગ, રે ગુણ મજરી !
 પૂજાએ મોવન કુલડે, મુણુ મુદ્દની !

જેમ હોય પાવન અંગ, રે ગુણ મંજરી ! ૨
ખીર ઝરે જેહ ઉપરે, સુણ સુંદરી !

નેહ ધરીને એહ, રે ગુણ મંજરી !
ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે, સુણ સુંદરી !

થાયે નિર્મળ દેહ, રે ગુણ મંજરી ! ૩
પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા, સુણ સુંદરી !

હીએ એહને જે સાર, રે ગુણ મંજરી !
અભંગ પ્રીતિ હોય જેહને, સુણ સુંદરી !

ભવભવ તુમ આધાર, રે ગુણ મંજરી ! ૪
કુસુમ, પત્ર, ફળ, મંજરી, સુણ સુંદરી !

શાખા, થડ ને મૂળ; રે ગુણ મંજરી !
દેવતણા વાસાય છે, સુણ સુંદરી !

તીરથ ને અનુકુળ, રે ગુણ મંજરી ! ૫
તીરથ ધ્યાન ધરે મુદ્દા, સુણ સુંદરી !

સેવો એહની છાંય, રે ગુણ મંજરી !
જ્ઞાનવિમલ ગુણ લાખીઓ, સુણ સુંદરી !

શત્રુજયમાહાત્મ્યમાંહી, રે ગુણ મંજરી ! ૬

૧૧

પ્રણમોપેન્દ્ર પુંડરીકગિરિરાજિયો, ગાજિયો જગમાંરેજેહ, સોભાગી!
યાત્રાએ જાતાં પગે પગે નિરજરે, બહુભવસંચિત ખેહ, સો-૦-૩૦ ૧

પાપ હોય વજ્રદેવ સમોવડે, તે પણ જાયરે દૂર, સોભાગી ૦
જે એ ગિરિનું દરિશન કીજીએ, ભાવભગતિ-ભરપૂર-સો ૦ પ્ર ૦ ૨

ગોહત્યાદિક હત્યા પંચ છે, કારક તેહના જે હોય, સોભાગી.
તે પણ એ ગિરિનું દરિશન જો કરે, પામે શિવગતિ સોય-સો. પ્ર. ૩

મી શુકરાજ નૃપતિ પણ ઇણ ગિરિ, ધરતો જિનવં ધ્યાન, સોં
 પટ માએ ણિપુ વિલય ગયા મવે, વાઘ્યો અધિક તમ વાન, સો પ્ર ૪
 ચન્દ્રશેખર નિજ લગિની ભોગવી, કીધુ પાપ મહત, મોભાગી,
 તે પણ એ તિરથ આરાધતા, પામ્યો શુભ ગતિ સત, મોં પ્રં ૫
 મોર મર્પ વાઘણ પ્રસુખ બહુ, જીવ છે જે વિકરાળ, સોભાગી,
 તે પણ એ ગિરિ દરિશન પુન્યથી, પામે સુગતિ વિશાળ, મોં પ્રં ૬
 એવો મહિમા એ તિગ્થ તણો, ચૈત્રી પૂનમે વિશેષ, મોભાગી,
 શ્રી વિજયરાજ સુગીશ્વર ગિપ્યને, દાન ગયા દુ ખ લેશ, મોં પ્રં ૭

૧૨

યાત્રા નવાણુ કરીએ વિમલગિરિ યાત્રા નવાણુ કરીએ
 પૃથ્વનવાણુ વાર શેત્રુ જાગિરિ નકપભાજણુ દમમોમરીએ-વિં ૧
 કોડી મહસ ભવ પાતક ત્રૂટે, શેત્રુ જા મામા ડગ ભરીએ-વિં ૨
 નાત છટ્ટ દોય અટુંમ તપસ્યા-કગી ચઢીએ ગિગ્ગિરિએ-વિં ૩
 પુકરીકપદ જપીએ હરખે, અધ્યવમાય શુભ ધરીએ-વિં ૪
 પાપી અલબ્ય ન નજરે દેખે, હિમક પણ ઉદ્ધમીએ-વિં ૫
 ભૂધમથાગે ને નાગીતણો મગ, ક્ષુધકી પરિહરીએ-વિં ૬
 નચિત્તપગિહારી ને એકલઆહારી, ગુરુમાથે પદ ચગીએ-વિં ૭
 પડિલ્લમણા દોય વિધિશુ કરીએ, પાપપટલ વિખરીએ-વિં ૮
 કલિગલે એ તિગ્થ મોહુ, પ્રવહણ જેમ ભવદરીએ-વિં ૯
 ઉત્તમ એ ગિગ્ગિરિ સેવતા, પદા ડહે ભર તગીએ-વિં ૧૦

૧૩

આખડીએ રે મે આજ, ગતુ જય દીઠાએ,
 નવા લાખ દકાનો દહાડો રે, લાગે મને મીઠો રે
 નકળ થયો મારા મનનો ઉમાહો, વાલા માગ, ભવનો મથય
 લાગ્યોએ,

નરક તિથિયગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે-શત્રુ'ં ૧
 માનવભવનો લાહો લીજે, વાલાં દેહડી પાવન કીજેરે;
 સોનારૂપાને કુલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજેરે-શત્રુ'ં ૨
 દુધડે પખાળી ને કેસર ઘોળી, વાલાં શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યારે;
 શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપમેવાસી મૂળ્યારે-શત્રુ'ં ૩
 શ્રીમુખ સૌધર્મા સુરપતિઆગે, વાલાં વીરજિણું દએમખોલેરે;
 “ત્રણ ભુવનમાં તિરથ મોટું, નહિ કોઈ શત્રુ'ં જય તોલેરે-શત્રુ'ં ૪
 ઇંદ્ર સરિખા એ તિરથની, વાલાં ચાકરી ચિત્તમાં ચાહેરે;
 કાયાની તો કાયર કાઢી સુરજકુંડમાં નાહે રે— શત્રુ'ં ૫
 કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે, વાલાં આધુ અનંતા સિદ્ધ્યારે;
 તે માટે એ તિરથ મોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધારે” —શત્રુ'ં ૬
 નાભિરાયાસુત નયણે જોતાં, વાલાં મેહ અમીરસ વૂઠ્યારે;
 ઉદયરત્ન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર ત્રુંચારે-શત્રુ'ં ૭

૧૪

ચાલો ચાલોને રાજ ! શ્રી સિદ્ધાચલ ગિરિએ,
 શ્રી વિમલાચલ તીરથ ફરસી, આત્મ પાવન કરીએ—ચાલો ૧
 ઇણુ ગિરિ ઉપર મુનિવર કોડી, આત્મતત્ત્વ નિપાચો,
 પૂર્ણાનંદ સહજ અનુભવ રસ, મહાનંદ પદ પાચો— ચાલો ૨
 પુંડરીક પમુહા મુનિવર કોડી, સકલ વિભાવ ગમાચો,
 લેદાલેદ તત્ત્વ પરિણતિથી, ધ્યાન અલેદ ઉપાચો— ચાલો ૩
 જિનવર, ગણધર, મુનિવર કોડી, એ તીરથ રંગરાતા,
 શુદ્ધ શક્તિ વ્યકતે ગુણ સિદ્ધિ, ત્રિભુવન જનના ત્રાતા—ચાલો ૪
 એ ગિરિ ફરશ્યે ભવ્ય પરીક્ષા દુર્ગતિનો હોય છેદ;
 સમ્યગદરિસણુ નિર્મળકારણ, નિજ આનંદ અલેદ—ચાલો ૫

અવત અઢાન ચુ મોત્તરા વગ્ધે, શુદ્ધિ માગશિઃ તેરશીએ,
 શ્રી સુરતથી લક્ષ્મિ હરખથી, સઘસહિત ઉલ્લસીએ—ચાલો ૬
 દેવરા કીકા જિનવર લક્ષ્મિ, રૂપચંદ્રણ એક,
 શ્રી શ્રી સઘને પ્રભુ ભેટાવ્યા, જગપતિ પ્રથમ જિનેદ્ર—ચાલો ૭
 જાનાનદી ત્રિભુવન વહિત, પગમેશ્વર શુભ લીના,
 દેવચંદ્ર પદ પામે અદ્ભુત, પરમ મગલ લય લીના—ચાલો ૮

સામાન્ય જિનસ્તવન-૬

૧

આજ મારા પ્રભુજી ! મામુ જુઓ “એવઠ” કહીને જોલાવોરે,
 એટલે હું મનગમતું પામ્યો રૂઠડા બાળ મનાવો, મારા માઈરે- ૧
 પતિતપાવન શઙ્ખાગતવત્સલ, એ જગ જગમા ચાવોરે,
 નનરે મનાવ્યા વિણ નહિ મૂકું, નેહિજ માટે દાવો, માંઆં
 જાળે આવ્યા તે નહિ મૂકું, જિહાલગે તુમ મમ ચાવોરે,
 ને તુમ ધ્યાન વિના શિવ લહીએ, તો તે દાવળતાવો, માંઆં
 મહાગોપ ને મહાનિયાંમડ, ઇણિ પટે જિજ્ઞાસા ધરાવોરે,
 તો જુ આશ્રિતને ઉદ્ધરતા, બહુ બહુ શુ ડહાવો ? માં આં ૪
 જાનવિમલ ગુરુનો નિધિ મહિમા, મગળ એહિ વધાવોરે,
 અચળઅભેદપણે અવલળી, અહોનિશએહિદિલ ધ્યાવુ, માંઆં ૫

૨

પ્રજાયા પૂન નગ મેટે પ્રભુજી, પ્રગટ્યો પૂન ગગ
 જિનગુણ ચદ્વિગ્લગુ ઉમગ્યો, અહજ મમુદ અથાજ—મેં
 ધ્યાતા એય ભયે દોઉ એહુ, મિથ્યો ભેદકો ભાગ,
 તીર વિનાગી હલે જળ મગ્નિતા, તળ નહિ રહત તડાગ—મેં ૧
 પૂન મન પૂન મળ નીમે, નહિ દુવિધાકો ભાગ,

પાંઉ ચલત પનહી જો પહેરે, તસ નવિ કંટક લાગ—મેરે ૦ ૨
 ભયો પ્રેમ લોકોત્તર જૂઠો, લોકખંધકો ત્યાગ;
 કહો કોઉ કછુ હમ તો ન રુચે, છુટી એક વીતરાગ—મેરે ૦ ૩
 વાસત હૈ જિનશુન મુજ દિલકો, જૈસે સુરતરુ ખાગ;
 ઓર વાસના લગે ન તાકો, જસ કહે તું વડલાગ— મેરે ૦ ૪

૩

મનમાં આવજોરે નાથ ! હું થયો આજ સનાથ— મન ૦
 જયજિનેશ નિરંજણો, ભંજણો ભવદુઃખરાશ;
 રંજણો સવિ ભવિચિત્તનો, મંજણો પાપનો પાશ— મનમાં ૦ ૧
 આદિ શ્રદ્ધા અનુપમ તું, અશ્રદ્ધા ક્રીધાં દૂર;
 ભવભ્રમ સવિ લાંછ ગયા, તુંહિ ચિદાનંદ સનૂર મનમાં ૦ ૨
 વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવ;
 તિહાં લગે તુમ પદકમલની, સેવના રહેજો એ ટેવ—મનમાં ૦ ૩
 યદ્યપિ તુમે અતુલખત્રી, યશવાદ એમ કહેવાય;
 પણ કબજે આવ્યા મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય—મનમાં ૦ ૪
 મન મનાવ્યા વિણું માહરું, કેમ ખંધનથી છુટાય ?
 મનવાંછિત દેતાં થકાં કાંઈ, પાલવડો ન ઝલાય—મનમાં ૦ ૫
 હઠ બાલનો હોય આકરો, તે લહો છો જિનરાજ !
 ઝાઝું કહાવે શું હોવે, ગિરુઆ ગરીબનિવાજ— મનમાં ૦ ૬
 જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહો, સવિ ભવિક મનના ભાવ;
 તો અક્ષય સુખ લીલા દીયો, જિમ હોવે સુજસ જમાવ—મન ૦ ૭

૪

[રાગ-ધન્યાશ્રી તથા દેવગંધાર]

પ્રભુ ! તેરો મોહન હે મુખ મટકો,

નીગળી નીગળી અતિ હુગ્ધિત હોવે,

અનુભવ મેરે ઘટકો—પ્રભુ ૧

મહાજ સુભગતા મમતા ફેરી, એહિજ ચરણકો ચટકો,
દરિમન જ્ઞાન અક્ષય શુભ્રનિધિ તુમ,

દીઝા પ્રેમે તમ કટકો—પ્રભુ ૨

ગુદ સુવામન મુગ્ધિ મમીઝે, મિથ્યામત-રજ ઝટકો,

દશ પ્રપચ જોર જિમ ન હોય, પટકટકે મોહ નટકો—પ્રભુ ૩

ધર્મ મન્યાસ યોગ શિર પાગે, બધન પચ જય પટકો,

દર્શન ચક્રે કર્મ નૃપતિશુ, કરત સદા ગ્ણુ ગટકો—પ્રભુ ૪

વીતગતા દિલમે ઉલ્લમત, નહીં અવર ખલ ખટકો,

પૂર્વસચિત પાતક જાતક, અમથી ફરે મટકો—પ્રભુ ૫

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન પમાયે, લવે લવે લવિ ! નવિ લટકો,

આઈ મીલે ન્યુ એકી ભાવે, શિવમુંદરીકો લટકો—પ્રભુ ૬

૫

નકળ મમતા મુગ્ધતાનો તુહિ અનોપમ ઝદકે

તુહિ દૃપાગ્ન કનઠક્રમો, તુહિ જિહ્વિદ મુહિરે— ૧

પ્રભુ ! તુહિ તુહિ તુહિ, તુહિ તુહિ ધમ્તા ધ્યાનકે,

તુજ અવતપી જે થયા, તેણે લાડુ તાહરે તાનરે—પ્રભુ ૨

તુહિ અગ જીવે ભવચક્રી, પણ ભવિક તાહરે નામકે,

પાન ભવનો તેહ પામે, એહ અચરિજ હામકે—પ્રભુ ૩

જન્મ પાવન આજ માદકે, નિગળીઓ તુજ નૃકે,

ભવો ભવ અનુમોદનાજી, હુઓ આપ હનુકે—પ્રભુ ૪

એક માદકે અખય આતમ, અમખ્યાન પ્રદેશકે,

તાહરે ગુણ છે અનતા કિમ કરતામનિવેશકે ?—પ્રભુ ૫

એક એક પ્રદેશ તાહરે, ગુણ અનંતા વાસરે,
 એમ કરી તુજ સહજ મિલત, હુએ ગ્યાન પ્રકાશરે—પ્રભુ ૬
 ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકે, લાવ હોયે એમરે;
 એમ કરતાં સેવ્ય સેવક, લાવ હોય એમરે— પ્રભુ ૭
 શુદ્ધ સેવા તાહરી જે, હોય અચળ સ્વભાવરે;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદ પ્રભુના, હોય સુજસ જમાવરે—પ્રભુ ૮

૬

[રાગ માલકોળ]

કયુંકર ભક્તિ કરું પ્રભુ ! તેરી ?— કયું ૦
 ક્રોધ લોભ મદ માન વિષય રસ, છાંડત ગેલ ન મેરી-કયું ૦ ૧
 કર્મ નચાવે તિમહી નાચત, માયા વશ નટ ચેરી— કયું ૦ ૨
 દષ્ટિ રાગ દૃઢ બંધન બાંધ્યો, નિકસન ન લહી સેરી-કયું ૦ ૩
 કરત પ્રશંસા સખ મિલ અપની, પરનિંદા અધિકેરી-કયું ૦ ૪
 કહત માન જિન લાવ ભક્તિ જિન, શિવગતિ હોત ન નેરી-૫

બીજ તિથિનું મોટું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી (દેશી-સુરતી મહોમાની)

સરસ વચનરસ વરસતી, સરસતી કળા ભંડાર
 બીજ તણે મહિમા કહું, જેમ કહ્યો શાસ્ત્ર મોઝાર ૧
 જંબૂદ્વીપના ભરતમાં રાજગૃહી નગરી ઉદ્યાન
 વીરજિણુંદ સમોસર્યા, વાંદવા આબ્યા રાજન ૨
 શ્રેણિક નામે ભૂપતિ, બેસણઠાય
 પૂછે શ્રી જિનરાયને “ઘો ઉપદેશ મહારાય !” ૩
 ત્રિગટે બેઠા ત્રિભુલનપતિ, દેશના દીયે જિનરાય
 કમળ સુકોમળ પાંખડી, એમ જિન હૃદય સોહાય ૪

“ગાંધી પ્રગટે જેમ તે દીને, ધન્ય તે દીન મુવિહાણ
એક મને આગધતા, પામે પદ નીર્વાણ

૫

દાણ ૨ છ (અષ્ટાષ્ટ અઢિતાછ—એ ગગ)

કલ્યાણક જિનના કહું, મુણ પ્રાણીછરે ।
અભિનંદન અરિહત, એ ભગવત, ભવિ પ્રાણીછરે ।
માઘ મુદ્દી ખીજને દીને, મુણ પ્રાણી ।
પામ્યા શિવમુખસાગ હગ્ગ અપાર, ભવિ પ્રાણી । ૧
વાસુ પૂજ્ય જિન ખાગ્મા, મુણ પ્રાણી ।
એહિજ તિથે થયુ નાણ, મ'ળ વિહાણ ભવિ પ્રાણી ।
અષ્ટકર્મ ચગણ કરી, મુણ પ્રાણી ।
અવગાહન એવગાગ રુ જોમોજાગ, ભવિ પ્રાણી । ૨
અરનાથ જિનછ નમુ, મુણ પ્રાણીછરે ।
અખાદગમા અઢિહત એ ભગવત, ભવિ પ્રાણી ।
જેજવળ તિથિ ફાગણની લડી, મુણ પ્રાણીછરે ।
વગ્યા શિવ વલુ માગ મુદ્દનાગ, ભવિ પ્રાણીછરે । ૩
દશમા શીતળજનેશ્વર, મુણ પ્રાણીછરે ।
પન્ન પદની એ વેલ ગુણની વેલ ભવિ પ્રાણીછરે ।
વશાખ વદી ખીજને દીને, મુણ પ્રાણી ।
મુકયો મગ્ધે એ માઘ, મુગ્ધ નાથ, ભવિ પ્રાણીછરે । ૪
આવણ મુદ્દની ખીજ લડી, મુણ પ્રાણીછરે ।
મુમતિનાથ જિન દેવ આગે એવ, ભવિ પ્રાણીછરે ।
આગી તિથિએ જિનછતણા મુણ પ્રાણીછરે ।
કલ્યાણક પદ માગ ભવનો પાગ, ભવિ પ્રાણીછરે ।” ૫

ઢાળ ૩ છ

જગપતિ જિન ચોવીશમોરે લાલ

એ ભાળ્યો અધિકારે ભવિક જન !

શ્રેણિક આદે સહુ મળ્યારે લાલ !

શક્તિ તણે અનુસારે ભવિજન !

ભાવ ધરીને સાંભળોરે લાલ ૧

હોય વરસ હોય માસનીરે લાલ, આરાધો ધરી ખંતરે; ભવિક !

ઉજમાણું વિધિશ્યું કરોરે લાલ, ખીજને મુક્તિ મહંતરે; ભવિક !

ભાવ ધરીને ૨

માર્ગ મિથ્યા ફરે તળેરે લાલ, આરાધો ગુણના થોકરે; ભવિક ૦

વીરની વાણી સાંભળીરે લાલ, ઉચ્છરંગ થયા ખહુ લોકરે. ભવિક

ભાવ ધરીને ૩

એણીખીજે કેઈ કેઈ તર્યાંરે લાલ, વળી તરશે કરશે સંગરે ભવિક ૦

શશિ સિદ્ધિ અનુમાનથીરે લાલ, શૈલ નાગધાર અંકરે. ભવિક,

ભાવધરીને ૪

અષાઢ સુદી દશમી દીનેરે લાલ,

એ ગાયો સ્તવન રસાળરે ભવિક ૦

નવલવિજય સુપસાયથીરે લાલ, ચતુરને મંગળ માળરે ભવિક ૦

ભાવધરીને ૫

કળશ

એમ વીર જિનવર સયલ સુખકર ગાયો અતિ ઉલટ ભરે

અષાઢ ઉજવળ દશમી દીવસે, સંવત્ અઢાર અઢૂત્તરે

ખીજ મહિમા એમ વર્ણવ્યો, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસ એ

જેહ ભવિક ભાવે મુણે ગાવે, તમઘર લીલ વિલાસ એ. ૧

શ્રી પાંચમના સ્તવન-૨

[૭ ઠાળનું]

- ૧

મુત સિદ્ધારથ ભૂપનોરે, સિદ્ધારથ ભગવાન
 ભાગ્ય પગપદ આગળેરે, ભાગે શ્રી વર્ધમાનો રે,
 ભવિયણુ ! ચિત્ત ધરે। ૧
 મન વચન કાય ઉમાદ્યોરે, જ્ઞાન-ભગતિ કરે—
 ગુણ અનત આતમતણારે, મુખ્યપણે તિહા દોય
 તેમા પણ જ્ઞાનજ વડુ રે, જિણથી દ મણ હોયરે-ભવિં ૨
 જ્ઞાને આગ્નિગુણ વધેરે, જ્ઞાને ઉદ્યોત મહાય,
 જ્ઞાને ધિવિગ્ધપણુ લહેરે, આચાર્ય ઉવજ્જાઓરે-ભવિં ૩
 જ્ઞાની શ્વામોરુવામમારે, કઠિન કઠમ કંઠે નાશ,
 વનિહ જેમ ઈધણુ ફહેરે, દાણુમા જ્યોતિ પ્રકાશેરે-ભવિં ૪
 “પ્રથમ જ્ઞાન પછે દયા” રે, અવગ મોહ-વિનાશ
 ગુણ-વાનક પગથાલિએરે, જેમ ચઢે મોલઆવાઓરે-ભવિં ૫
 મધ મુઝ ઓહિ મણુપજ્જવારે, પચમ કેવલજ્ઞાન
 ચડે મૂળા, હુત એક છે રે, અવગ પ્રકાશ નિર્દાનોરે-ભવિં ૬
 નેકના માધન જે કહ્યારે, પાટી પુન્ત-આદિ
 લખે લખાવે માત્રવેરે, (જેમ) ધર્મી અપ્રમાદોરે- ભવિં ૭
 ત્રિવિધ આગાતના જે કહે રે, ભણુતા કહે અતમય
 અધા બહેગ જોખડારે, મૂળા પાણુળા વાયરે- ભવિં ૮
 ભણુતા ગુણુતા ન આવડેરે, ન મળે વડલલ ચીજ
 ગુણુમ જરી વરદત્ત પડેરે જ્ઞાનવિગધન બીજરે-ભવિં ૯
 પ્રેમે પૂછે પગપદારે, પ્રણમી જગગુરુપાય
 “ગુણુમ જરી વરદત્તનોરે, કહો અધિકાર પસારોરે-”
 ૯૨ ભવિં ૧૦

“જાંબૂદીપના ભરતમારે, નયર પદમપુર આસ
 અજિતસેન રાજા તિહારે, રાણી યશોમતી તાસરે-
 પ્રાણી આરાધો વર જ્ઞાન, એહિજ મુક્તિનિદાનરે-પ્રાં આં ૧
 વરદત્ત કુંવર તેહનોરે, વિનયાદિ ગુણવંત
 પિતરે ભણવા મૂકિયોરે, આઠ વરસ જળ હુંતરે-પ્રાં આં ૨
 પંડિત યત્ન કરે ઘણોરે, છાત્ર ભણાવણ હેત
 અક્ષર એક ન આવડેરે, અંથતણી શી ચેતરે-પ્રાં આં ૩
 કોઠે વ્યાપી દેહડીરે, રાજા રાણી સચિંત
 શ્રેષ્ઠી તેહીજ નયરમારે, સિંહદાસ ધનવંતરે-પ્રાં આં ૪
 કપૂરતિલકા ગેહિનીરે, શીલે શોભિત અંગ
 ગુણમંજરી તસ બેઠીરે, સુંગી રોગે વ્યંગરે પ્રાં આં ૫
 સોલ વરસની સા થધરે, પામી યૌવન વેશ
 હુલંગ પણુ પરણે નહીંરે, માતપિતા ધરે ગેદરે પ્રાં આં ૬
 તેણે અવસરે ઉદ્યાનમારે, વિજયસેન ગણધાર
 જ્ઞાન રચણુ રચણાયરુરે, ચરણ કરણ વ્રતધારરે-પ્રાં આં ૭
 વનપાલક ભૂપાલનેરે, દીધી વધાઈ જામ
 ચતુરંગી સેના સજીરે, વંદન જાવે તામરે- પ્રાં આં ૮
 ધર્મદેશના સાંભળેરે, પુરજન સહિત નરેશ
 વિકસિત નયણુ વદન મુદારે, નહિ પ્રમાદ પ્રવેશરે-પ્રાંઆં ૯
 “જ્ઞાન-વિરાધન પરભવેરે, મુરખ પર આધીન
 રોગે ખીડ્યા ટળવળેરે, દીસે દુઃખિયા દીનરે-પ્રાં આં ૧૦
 જ્ઞાન સાર સંસારમારે, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત
 જ્ઞાનવિના જગણુવડારે, ન લાહે તત્ત્વઅંકેતરે”-પ્રાંઆં ૧૧
 શ્રેષ્ઠી પૂછે મુણિંદનેરે. “ભાગો કરુણાવંત !

ગુણુમ જરી મુજ અગતરે, કવણુ કર્મ વિગત તરે ?”

પ્રાં આં ૧૨

૩

- “ધાતકી ખડના ભરતમાં, ખેટક નયર મુઠામ
વ્યવહારી જિનદેવ છે, ઘગણી મુંદરી નામ ૧
- અગજ પાચ સોહામણા, પુત્રી ચતુગ આગ
પડિત પાને શીખવા, તાતે મૂક્યા કુમાગ ૨
- ખાળ સ્વભાવે ગમત-કગ્તા દહાડા બય
પડિત મારે લાગે, મા-આગળ કહે આય ૩
- મુંદરી ગખિણી શીખવે, “લણુવાનુ નહિ જમ,
પણા આવે તેડવા, તો તસ હણજો તામ”
- પાટી ખડિયો લેખણુ, ખાળી કીધા ગખ
ગંને વિદ્યા નવિ ગ્યે, જેમ કગ્દાને દ્રાગ ૪
- પાગ પડે મોટા થયા, કન્યા ન દીગ્યે ગાય
ગેક કહે “મુણુ મુંદરી, એ તુજ કગ્ણી ભેય” ૫
- તટકી ભાખે ભામિની “જેટા ખાપના હોય,
પુત્રી હોયે માતની, બાણે છે મા કોય” ૬
- “કે કે પાપિણી ! માપિણી ! મામા બોલ મ બોલ !”
ગિમાળી કહે, “તાહગે, પાપી ખાપ નિટોલ” ૭
- ગેકે મારી મુંદરી, ગાળ કરી તતખેવ
એ તુજ બેટી હપની, જાન વિગધન હેન ૮
- મગ્ગગત ગુણુમ જરી, બતિમમગ્ણ પારી
‘જાનરિવાડ માર્યા’ ગુરુને કહે ગિગ નારી ૧૦
- ગેક કહે “મુગો ચ્વામી ! કેમ બગ્યે એ રોગ ?”

ગુર કહે “ જ્ઞાન આરાધો, સાધો વંછિત યોગ	૧૧
ઉજ્જવલ પંચમી સેવો, પંચ વરસ પંચ માસ	
નમો નાળસ ગણુણું ગણો, ચોવિહાર ઉપવાસ	૧૨
પૂરવ ઉત્તર સન્મુખ, જપીએ દોય હજાર	
પુસ્તક-આગળ ઢાંઢએ, ધાન્ય-ફલાદિ ઉદાર	૧૩
દીવો પંચ દીવટ તણો, સાથિયો મંગળ-ગેહ	
પોસહમાં ન કરી શકે, તેણે વિધિ પારણે એહ	૧૪
અથવા સૌભાગ્ય-પંચની, ઉજ્જવલ કાર્તિક માસ	
જાવજીવ લગે સેવીએ, ઉજમણાં-વિધિ ખાસ	૧૫

૪

પાંચ પોથીરે, ઠંવણી, ખાઠાં, વિટાગણાં,
 ચાખખી, દોરાંરે, ખાટી, પાટલા, વતરણાં.
 મસી, કાગળરે. કાંખી, ખડિયા, લેખિણી.
 કવલી, ડાખલીરે, ચંદુઆ, ઝરમર, પુંજણી, ૧
 પ્રાસાદ, પ્રતિમા, તાસ ભૂષણું કેસર, ચંદન, ડાખલી,
 વાસકુંખી, વાળાકુચ્ચી, અંગલુંહણા. છાખડી,
 કળશ, થાળી, મંગળદીવો, આરતિ ને ધૂપણાં,
 ચરવલા, મુહપત્તિ, સામીવચ્છલ, નોકારવાલી, થાપના, ૨
 જ્ઞાન, દરિસણુ રે ચરણનાં સાધન જે કહ્યાં ”
 તપસંયુત રે ગુણુમંજરીએ સહ્યા
 નૃપ પૂછે રે “ વરદત્ત કુંવરને અંગ રે
 રોગ ઉપન્યો રે કવણુ કરમના લંગ રે ? ” ૩
 મુનિરાજ ભાળે “ જંબુકીપે ભરત સિંહપુર ગામ એ
 વ્યવહારી વસુ. તાસ નંદન વસુસાર વસુદેવ નામ એ

- વનમાહે ગમતા દોય બાધવ પુણ્યયોગે ગુરુ મળ્યા
 વેગગ્ય પામી ભોગ વામી ધર્મધામી મચ્યા ૪
- લઘુ બાધવ કે ગુણુવત ગુરુપદવી લહે
 પતુ મય મુનિને રે સારણ-વાગણુ નિતુ દીએ
 ઝર્મયોગે રે અશુભ ઉદય થયો અન્યદા
 નધાકે રે પોઝિમી ભણી પોદ્યા યદા ૫
- મર્વધાતી નિદ વ્યાપી નાધુ માગે વાયણા
 ઉદમા અતરાય થાતા સૂઝિ હુઆ દુમણા
 જ્ઞાન-ઉપગ દંપ નાગ્યો, લાગ્યો મિથ્યા-ભૂતડો
 પુણ્ય-અમૃત ઢોળી નાગ્યુ ભર્યો પાપતણો ઘડો ૬
- મન ચિતવેરે “ક્યા મુજ લાગ્યુ પાપ કે ?
 કૃત અભ્યાસ્યો રે નો એવડો મતાપ રે
 મુજ બાધવ કે ભોચણુ-મચણુ મુખે કરે
 મુખનાકે આં ગુણુ મુખ ઉચકે ” ૭
- ગાં વામર ઢાઈ મુનિને વાયણા દીધી નહિ
 અમુલ ન્યાને આયુ પૂરી ભૂપ ! તુજ નદન નહિ
 જ્ઞાનવિગધન મૂઠ, જડપાત્ર, ઢોઢની વેદન લહિ
 વૃદ્ધ બાધવ માન-મગ્ગ હુ મગતિ પામ્યો મહિ ” ૮
- વગદત્તને રે જાતિમમગણુ ઉપન્યુ
 ભવ દીઠે કે ગુરુ પ્રણમી કહે ગુલ મનો
 “ધન્ય ગુરુજી કે ! જ્ઞાન જગત્રયદીવડો
 ગુણુ-અવશુણુ કે ભાનન જે જગ પગવડો ૯
- જ્ઞાન ગવન મિદ્ધિમાધન જ્ઞાન કહો કેમ આવડે ? ”
 ગુરુ ઠહે “તપથી પાપ નામે, ટાઢ જેમ ધન તાવડે”

ભૂપ પલણે “પુત્રને પ્રભુ ! તપની શક્તિ ન એવડી”
 ગુરુ કહે “પંચમી તપ આરાધો સંપદા લ્યો એવડી” ૧૦

૫

સદ્ગુરુ વયણ સુધારસેરે, ભેદી સાતે સાત-તપશું રંગ લાગ્યો
ગુણમંજરી વરદત્તનેરે, નાઠો રોગ મિથ્યાત્વ-તપશું. ૧
 પંચમી તપ મહિમા ઘણોરે, પ્રસર્યો મહિયલ-માંહી-ત૦
 કન્યા સહસ્ર સચંવરારે, **વરદત્ત** પરણ્યો ત્યાંહી- તપશું. ૨
 ભૂપે કીધો પાટવીરે, આપ થયો મુનિ ભૂપ-ત૦
ભીમ-કાંત ગુણે કરીરે, **વરદત્ત** રવિ શશી રૂપ-તપશું. ૩
 રાજ રમા રમણી તણારે, ભોગવે ભોગ અસંખ-ત૦
 વરસે વરસે ઉજવેરે, પંચમી તેજ પ્રચંડ- તપશું. ૪
 ભુકતભોગી થયો, **મંજરીરે**, પાળે વ્રત ખટકાય-ત૦
ગુણમંજરી જિનચંદ્રનેરે, પરણાવે નિજ તાય-તપશું. ૫
 મુખ વિલસી થઈ સાધવીરે, **વૈજયંતે** દોય દેવ-ત૦
વરદત્ત પણ ઉપન્યોરે, જિહાં **સિમંધર** દેવ— તપશું. ૬
અમરસેન રાજ ઘરેરે, **ગુણવંતી** નારી પેટ-ત૦
 લક્ષણ-લક્ષિત રાયનેરે, પુણ્યે કીધો ભેટ— તપશું. ૭
સુરસેન રાજ થયોરે, સો કન્યા ભરતાર-ત૦
સીમંધર સ્વામી કનેરે, મુણી પંચમી-અધિકાર—તપશું. ૮
 તિહાં પણ તે તપ આદર્યું રે, લોક સહિત ભૂપાળ-ત૦
 દશ હજાર વરસાં લગેરે, પાળે રાજ્ય ઉદાર— તપશું. ૯
 ચાર મહાવ્રત ચોપશુંરે, શ્રી **જિનવરની** પાસ-ત૦
કેવળધર મુક્તિ ગયોરે, સાદિ અનંત નિવાસ— તપશું. ૧૦
રમણી વિજય શુભા પુરીરે, જંબુવિદેહ મઝાર-ત૦

અમરસિંહ મહીપાળનેરે, અમગવતી ઘડનાર-તપશુ ૧૧
 વૈજયંત-વક્રી ચ્યવીરે, ગુણુમ જરીનો જીવ-ત૦
 માનમનર જેમ હુમલોરે, નામ ધર્મુ સુગ્રીવ- તપશુ ૧૨
 વીશે વરમે ગજવીરે, મહુમ ઓગણી પુત્ર-ત૦
 લાળ પૂરવ અમતા ધરેરે, ડેવગજાન પવિત્ર— તપશુ ૧૩
 પથમી તપ મહિમા વિષેરે લાળે નિજ અપિકાર-ત૦
 જાંને જેહુથી શિવપદ લાલુરે, તેહને તમ ઉપકાર-”તપશુ ૧૪

ગોવીંદ ૬૬૬ વાગવા, હુ વાગી લાલ

ગોવીંદમો જિનચ દરે હુ વાગીલાલ

પ્રગત્યા પ્રાણુત સ્વર્ગથી, હુ ત્રિશલા-ઉર મુળદરે

હુ મહાવીરને ૬૬ વદતા, હુ વાગી ૧

પથમી જનિને નાથવા હુ પથમ નાણ વિલાનરે, હુ વા

મહાનિશીથ-મિઠાતમા, હુ પથમી તપ પચકાર હુ મ૦ ૨

અપગથી પાણુ ઉદરે, હુ ચક્રોશિયો આપરે હુ વા

યજ કનતા ગાભણા, હુ મળા કીધા આરે, હુ મ૦ ૩

દેવાનંદા ગ્રાહ્યા ૬૬ ગિજવદત વળી વિષરે હુ વા

ગ્યાની દિવન અબધથી, હુ કામિત પૂર્યો દિવરે હુ મ૦ ૪

દર્મ કેગને દાગવા હુ અગિ આપધનો નાળરે, હુ વા

આગે મે આગા ધરી હુ મુજ ઉપર દિત આપરે, હુ મ૦ ૫

શ્રી વિજયમિહ મનગનો હુ મત્યવિજય પન્યાનરે હુ

ગિજ કપૂરવિજય નિ હુ અંદકિરણ નનતનરે, હુ મ૦ ૬

પાનપથામરા આગિયે, હુ અમ વિજય ગુનનાનરે હુ વા

જિનવિજય ને મુજ હરે હુ પગનીતપ પગિામરે હુ મ ૭

કળશ

ધય વીર લાયક વિશ્વનાયક સિદ્ધિદાયક અંસ્તર્યો
 પંચમી તપ સ્તવન ટોડર ગુંથી જિનકંઠે ઠંચો
 પુણ્ય પાટણ ક્ષેત્ર માંહે સત્તર ત્રાણું અંવત્સરે
 શ્રી પાર્શ્વ જન્મ કહ્યાણ દિવસે સકળ ભવિ મંગળ કરે ૧

૨

પંચમી તપ તમે કરોરે પ્રાણી, જેમ હોય નિર્માળ જ્ઞાન રે
 પહેલું જ્ઞાન ને પછી કિરિયા, નહિ કોઈ જ્ઞાન-અમાનરે-પં. ૧
 નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વળાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે
 મતિશ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યાવ, કેવળ એક ઉદ્ધારરે પં. ૨
 મતિ અઠ્ઠાવીશ શ્રુત અઠ્ઠહ વીશ, અવધિ છ અસંખ્ય પ્રકારરે
 દોય ભેદે મનઃપર્યાવ દાખ્યું કેવળ એક ઉદ્ધારરે- પં. ૩
 ચંદ્ર સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર તારા એકથી એક અપારરે
 કેવળજ્ઞાન સમું નહિ કોઈ, લોકાલોક-પ્રકાશરે— પં. ૪
 પાર્શ્વનાથ પસાય કરીને, માહરી પૂરો ઉમેદરે
 સમયસુંદર કહે હું પણ પામું, જ્ઞાનનો પાંચમે ભેદરે-પં. ૫

આઠમનાં સ્તવન-૨

૧

ઠાળ પહેલી

હાંરે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશજો
 દીપે રે તિહાં દેશ મગધ સૌમાં શિરે રે લોલ
 હાંરે મારે નગરી તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષ જો
 રાજે રે તિહાં શ્રેણિક ગાજે ગજ પરે રે લોલ ૧

હાટે માટે ગામ નગર પુર પાવન ડરતા નાથ ને
 વિચરતા તિહા આવી વીર મમોમર્યા રે લોલ
 હારે મારે ચૌદ સહન મુનિવરના સાથે સાથ ને
 સૂધા કે તપ મયમ ગીયલે અલ ડર્યા રે લોલ ૨
 હાટે મારે દૃષ્ટ્યા રમલર ઝુલ્યા અળ ડહળ ને
 જાણે ગુણુશીલનન હમી રામચિયો રે લોલ
 હાટે મારે વાયા વાય મુવાય તિહા અવિલળ ને
 માન કે પગલ ચિહુ પામે મચિયો રે લોલ ૩
 હારે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડા કોડ ને
 ત્રિગુણે મણિ હેમ રજનનુ તે ગ્યે રે લોલ
 હાટે માટે ચોમઁ મુપતિ મેવે હોડા હોડ ને
 આજે કે ગ્ય લાગે ડ્રાળી નચે કે લોલ ૪
 હાટે માટે મણિમય હેમ મિહામન બેઠા આપ ને
 ઢાળે ગુર આમઁ મણિગ્તને જડ્યા રે લોલ
 હાટે મારે મુણતા દુભિનાદ દળે મવિ તાપ ને
 વગમેઁ મુગ્દૂલ મગ્ગ જાનુ અડ્યા કે લોલ ૫
 હારે માટે તાળે તળે જાળે ધન જેમ લુખળે
 ગળે કે જિનગજ નમાળે ધર્મને કે લોલ
 હાટે માટે નિગળી હગળી આવે જન મન લુખળે
 પોપંડે ગમ ન પડે ગાયે ભર્મમા કે લોલ ૬
 હાટે માટે આગમ (ન) જાણી જિનનુ ટ્રેણિકરાય ને
 આગ્યો કે પરવયો હય ગય રય પાયગે કે લોલ
 હાટે માટે દ્ય પ્રદક્ષિણ વદી બેઠા ઠાય ને
 મુણવાટે જિનવાણી મોટે લાયગેઁ લોલ ૭

પાર્શ્વજિન એહ નિથેનિહલા, સાતમાજિનગ્યવન માણુદે-૧૦
 એહ તિયે માધતો રાણ્યો, દડવીરજ લલ્યો મુક્તિદે
 ડમ્ હણવાભણી અપ્ટમી, કહે મૂત્ર નિયુક્તિદે— વિગ્ ૧૧
 અતિત અનાગત ડાળના, જિનતણા ડાઈ કલ્યાણુ દે
 એહ નિયે વળી ઘણા મયમી પામશે પદ નિરવાણુદે- વીગ્ ૧૨
 વર્મવાનિત પશુ પળીયા, એહ તિયે ડંગ ઉપવાસ દે
 નનધારી જીવ પોનહુ કં, જેહને ધર્મ અભ્યામદે—વીગ્ ૧૩
 ભાળીયો વીરે આઠમતણો, લવિકહિત એ અધિકારદે
 જિનમુખે ઉચ્ચારી પ્રાણીયા, પામશે લવનણો પારદે-વીગ્ ૧૪
 એહથી મપદા મવિ લહે, ટળે ડપ્ટની ડાડી દે
 મેવજો રાધ્ય ભુધપ્રેમનો, કહે કાંતિ કં જોડીદે-વીગ્ ૧૫

કળશ

ઈમ ત્રિજગભાનન અચલગામન વર્ધ્ધમાન જિનેશ્વરે
 ભુધ પ્રેમ ગુરુ મુપમાય પામી મથુણ્યો અલવેમન
 જિનગુણપ્રમગે ભળ્યો રંગે સ્તવન એ આઠમતણો
 જે ભવિક ભાવે મુણે, ગાવે, કાંતિ મુખ પાવે ઘણો ૧

દાળ પહેલી

શ્રી ગજગૃહી ગુભ ઠામ અધિક દીવાજે ગનં કે
 વિચરના વીરજિણુદ અતિગય દાજે કે
 પાત્રીગ અને પાત્રીશ વાળી ગુભ લાવે કે
 પાદધયા, વસામળી વતય, શ્રીણુક આવે કે
 નિદા ચાનહ મુપતિ આવીને ત્રિગદુ બનાવે
 નેમા બેનીને ઉપદેશ પ્રભુજી મુગાવે

સુરનર ને તિર્યગ નિજ નિજ ભાપારે
 તિહાં સમજીને ભવતીર પામે સુખ ખાસારે
 તિહાં ઇંદ્રભૂતિ ગણધાર શ્રીગુરુ વીરનેરે
 પૂછે અષ્ટમીનો મહિમાય “કહો પ્રભુ અમને રે”
 તવ ભાગે વીરજિણુંદ “સુણો મહુ પ્રાણી ! રે
 આઠમદિન જિનનાં કલ્યાણ ધરે ચિત્ત આણી રે” ૩

ઢાળ બીજી

શ્રી મ્હપભતું જન્મ કલ્યાણુ રે, વળી આરિય લક્ષું ભલે વાનરે
 ત્રીજા સંભવતું અવન કલ્યાણુ ભવિજન ! અષ્ટમીનિધિ સેવોરે
 એ છે શિવવધૂ વરવાનો મેવો— ભવિજન૦ ૧
 શ્રીઅજિતસુમતિ નમિ જનમ્મારે, અભિનંદન શિવપદપામ્યારે
 જિન સ્નાતમા અવન દીપાળ્યા— ભવિજન૦ ૨
 વીશમા જિન સુમત સ્વામીરે, તેનો જન્મ હોય ગુણધામીરે
 બાવીશમાં શિવવિશરામી— ભવિજન૦ ૩
 પારસજિન મોક્ષ મહંતારે, ઇંત્યાદિક જિન ગુણવંતારે
 કલ્યાણુક મોક્ષ મહંતા— ભવિજન૦ ૪
 શ્રી વીરજિણુંદની વાણીરે, નિસુણી સમજ્યા ભવિપ્રાણીરે
 આઠમદિન અતિ ગુણખાણી— ભવિજન૦ ૫
 આઠ કર્મ તે દૂર પલાયરે, એથી અહિંદ્રિ અહિંદ્રિ ધાયરે
 તે કારણ સીચો ગુણ-લાય— ભવિજન૦ ૬
 શ્રી ઉદયસાગર સૂરિ રાયારે, ગુરુશિષ્ય વિવેકી ધ્યાયારે
 તસ ન્યાયસાગર જય થાય— ભવિજન૦ ૭

એકાદશીના સ્તવન-૧

જગપતિ ! નાયક નેમિ જિણુંદ, દ્વારિકા નગરી સ્ત્રમોક્ષયા

- જગપતિ ! વદવા કૃષ્ણ નરિંદ, જાદવ દોડગુ પરિવર્ત ૧
- જગપતિ ! ધી ગુણ કૂલ અમૂલ, ભક્તિગુણે માલા રચી
- જગપતિ ! પૂજ, પૂજે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક મમકિત શિવરુચિ ૨
- “જગપતિ ! ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરભ પરિશ્રદે
- જગપતિ ! મુજ આતમ ઉદ્ધાર, ઝારણુ તુમ વિણ કોણ કહે ? ૩
- જગપતિ ! તુમ અરિજો મુજ નાથ, માથે ગાળે ગુણનીલો
- જગપતિ ! કોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કહે શિવબધૂ કંતલો” ૪
- “નગપતિ ! ઉજવવલ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી
- નરપતિ ! એકમે ને પગ્યામ, કલ્યાણુક નિધિ ઉલ્લસી ૫
- નરપતિ ! દશ હેત્રે ત્રણ કાલ, ચોવિંશી ત્રીંગે મલી
- નરપતિ ! નેણુ જિનના ડલ્યાણુ, ચિવરી ઠહું આગળ વલી ૬
- નરપતિ ! અર-દીક્ષા નમિ-નાણુ, મલ્લી-જન્મ-મત-કેવલી
- નરપતિ ! વર્તમાન ચોવીંશી-માહે કલ્યાણુ કલ્યા વલી ૭
- નરપતિ ! માનપણે ઉપવાસ, દોઢશે જપમાલા ગણે
- નરપતિ ! મન વચ કાય પવિત્ર, અતિત્ર ગુણે મુગ્ધત તણે ૮
- નગપતિ ! દાહિણુ ધાતકીખડ પશ્ચિમ દિશિ હલુકારથી
- નગપતિ ! વિજયપાટણુ અભિધાન, આમે નૃપ પ્રભાપાલથી ૯
- નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી નાસ, ચક્રમુખી ગજગામિની
- નગપતિ ! શ્રેષ્ઠી શૂર વિખ્યાત, શિયલ મલીલા કામિની ૧૦
- નરપતિ ! પુત્રાદિક પઢિવાઝ, માન બપણુ ચીવર ધરી
- નગપતિ ! જાયે નિત્ય જિનગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે ૧૧
- નગપતિ ! પોપે પાત્ર મુપાત્ર, સામાયિક પાપધ કરે
- નગપતિ ! દેવવંદન આવશ્યક, કાલવેલાએ અનુમટે” ૧૨

શ્રી વીશસ્થાનકનું સ્તવન-૧

- હાંરે મારે પ્રણમું સરસ્વતી માણું વચન વિલાસ જે
 વીશેરે તપ સ્થાનિક મહિમા ગાઇશુંરે લોલ
- હાંરે મારે પ્રથમ અરિહંત પદ, લોગસ્સ ચોવીશ જે
 બીજેરે સિદ્ધસ્થાનક પન્નર ભાવશુંરે લોલ ૧
- હાં વ્રીજે પચયણશું ગણશે લોગસ્સ સાત જે
 ચઉથેરે આયરિયાણું છવીશનો સહીરે લોલ
- હાં મારે થેરાણું પદ પાંચમે દશ ઉદાર જે
 છટ્ટેરે ઉવન્ઝાયાણું પચવીશનો સહીરે લોલ ૨
- હાં સાતમે નમો લોએ સવ્વસાહુ સત્તાવીશ જે
 આઠમે નમો નાણુસ્સ પંચે ભાવશુંરે લોલ
- હાં નવમે દરિસણુ અડસઠ મનને ઉદાર જે
 દશમે નમો વિણુયસ્સ દશ વખાણીએરે લોલ ૩
- હાં અગીઆરમે નમો ચારિત્તસ્સ લોગસ્સ સત્તર જે
 બારમે નમો બંભસ્સ નવ ગુણે સહીરે લોલ
- હાં કિરિયાણું પદ તેરમે વળી પચવીશ જે
 ચઉદમે નમો તથસ્સ બાર ગુણે સહીરે લોલ ૪
- હાં પંદરમે નમો ગાયમસ્સ અઠ્ઠાવીશ જે
 નમો જિણાણું ચઉવ્વીશ ગણશું સોળમેરે લોલ
- હાં સત્તરમે નમો ચારિત્ત લોગસ્સ સિત્તેર જે
 નાણુસ્સનો પદ ગણશું એકાવન અઠારમેરે લોલ ૫
- હાં ઓગણીશમે નમો સુઅસ્સ વીશ પિસ્તાલીશ જે
 વીશમે નમો નિત્થસ્સ વીશ ભાવશુંરે લોલ
- હાં તપનો મહિમા ચારશે ઉપર વીશ જે

- ૫૮ માસે એક જોળી પૂરી કીજીએ રે લોલ ૬
હાં તપ કરતા વળી ગણીએ દોય હજાર જે
નવકારવાળી વીશે સ્થાનક લાવજુ રે લોલ
હાં પ્રભાવના સઘ સાહમિવચ્છલ માર જે
૮૭ મણા-વિધિ કીજીએ વિનય લીજીએ રે લોલ ૭
હાં તપનો મહિમા કહે શ્રી વીર જિનરાય જે
વિન્તારે ઇમ મળધ ગોચમ સ્વામીને રે લોલ
હાં તપ કરતા વળી તીર્થ કર પદ હોય જે
દેવ ગુરુ ઇમ કાતિ સ્તવન સોહામણો રે લોલ ૮

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં સ્તવન-૨

૧

ઓ ભવિ પ્રાણી રે । મેવો, સિદ્ધચક્રધ્યાનસમો નહિ મેવો
રે સિદ્ધચક્ર આરાધે, તેની કીર્તી જગમા વાધે-ઓ । ભવિ ૧
પહેલે પદેરે અરિહત, બીજે સિદ્ધ શુદ્ધ ધ્યાન મહત
ત્રીજે પદે રે સૂરીશ્વર, ચોથે ઉવજાયા, ને પાચમે સુનીશ્વર
ઓ । ભવિ ૨

છઠે દગ્ધાન કીરે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવમુખ લીજે
આઠમે ચારિત્ર પાજો, નવમે તપથી મુકતે જીવો-ઓ । ભવિ ૩
જોળી આખેલની કીરે, નવકારવાળી વીજ ગણીજે
નહે ટકતા રે દેવ, પડિલેહણુ, પડિફમણા, આખેલ-ઓ । ભવિ ૪
ગુરુમુખ ડિગ્યા રે કીરે, દેવગુરુ લક્ષિ ચિત્તમા ધરીરે
એમ કહે ગમનો ગિય, જોળી ઉજવલે જગદીશ-ઓ । ભવિ ૫

સિદ્ધચક્ર વર મેવા કીરે, નગભવ લાહો લીરેજી,
વિત્રિપૂર્વક આરાધન કરતા, ભવ ભવ પાતક કીરે

ભવિજન, ભણ્ણેણ, અવર અનાદિની આલ નિતનિત તણ્ણેણ ૧
 દેવતા દેવ દયા કર હાકર, આકર સુર નર ઇંદાણ; ૨
 ત્રિગુણે ત્રિભુવન નાયક બેઠા, પ્રણમો શ્રી જિનચંદા—ભવિં ૩
 અજ, અવિનાશી, અકળ, અજરાગર, કેવળ દંસણ નાણીણ; ૪
 અવ્યાબાધ, અનંતુ વીરજ, સિદ્ધ પ્રણમો ગુણખાણી—ભવિં ૫
 વિદ્યા, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી. પીઠ, મંત્રરાજ યોગ પીઠણ; ૬
 સુમેરુ પીઠ એ પંચ પ્રસ્થાને, નમો આચારજ ઇદું—ભવિં ૭
 અંગ, ઉપાંગ, નંદી, અનુયોગા, છ છેદ, ને મૂળ આરણ; ૮
 દશ પાયજ્ઞા, એમ પણ્યાલીસ, પાઠક તેહના ધર—ભવિં ૯
 વેદ ત્રણ, ને હાસ્યાદિક પટ, મિથ્યાત્વ, ચાર કપાયણ; ૧૦
 ઐદ અભ્યંતર, નવવિધ બાહ્યની, અંથિ તજે સુનિરાય—ભવિં ૧૧
 ઉપશમ, ક્ષય-ઉપશમ, ને શ્રાવિક, દર્શન ત્રણ પ્રકારણ; ૧૨
 શ્રદ્ધાપરિણુતિ આતમકેરી, નમીજો વારંવાર—ભવિં ૧૩
 અઢાવીશ, ઐદ, ને પટ, હુગ, એક, મત્યાદિકના બાણણ; ૧૪
 એમ એકાવન ભેદે પ્રણમો, આતમે પદ વર નાણ—ભવિં ૧૫
 નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદે, આરિય છે વ્યવહારણ; ૧૬
 નિજગુણસ્થિરતા અરણ તે પ્રણમો, નિશ્ચય શુદ્ધપ્રકાર—ભવિં ૧૭
 બાહ્ય, અભ્યંતર, તપ, સંવર, સમતા નિર્જરાહિતુણ; ૧૮
 તે તપ નમીજો ભાવ ધરીને, ભવસાગરમાં સેતુ—ભવિં ૧૯
 એ નવ પદમાં પણ છે ધર્મી, ધર્મ ને વરતે આરણ; ૨૦
 દેવગુરુ ને ધર્મ તે એહમાં, દો, તીન, ચાર પ્રકાર—ભવિં ૨૧
 મારગદેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતણ; ૨૨
 સહાયપણું ધરતા સાધુણ, પ્રણમો એહિજ રીતે—ભવિં ૨૩
 વિમલેશ્વર સાન્નિધ્ય કરે તેહની, ઉત્તમ જે આરાધેણ; ૨૪
 પદ્મવિજય કહે તે ભવિ પ્રાણી, નિજઆતમહિત સાધે—ભવિં ૨૫

દીવાળીનાં સ્તવેન-૨

૧

માગ્ગદેશક મોક્ષનો કે દેવજ્ઞાન નિધાન

ભાવદયામાગર પ્રભુ કે, પરઉપગામી પ્રધાનો રે—

વીરપ્રભુ મિદ્ધ થયા, મધ મકળ આધારો કે

હવે ઇણ ભરતમા, ડોણ ઠગ્યે ઉપગારો કે ?—વી૦ ૧

નાથવિદ્યુત મન્ય ન્યુ કે, અગ્હો પરહો અથડાય

વીરવિદ્યુત જીવડા કે, આકુળ વ્યાકુળ થાય કે— વીર૦ ૩

નગચ્છેદક વીરનો રે, વિરહ તે કેમ જમાય ?

જે દીઠે મુખ ઉપજે કે, તે વિણ કેમ ગહેવાય કે ?—વીર૦ ૪

નિર્યામક ભવમમુદ્રનો કે, ભવઅટવી મત્યવાહ

તે પગ્મેન્દર વિણ મળે કે, કેમ વાધે ઉત્તાર કે ?—વીર૦ ૫

વીરથકા પણ શ્રુતતણો કે, હતો પરમ આધાર

હવે ઇહા શ્રુત આધાર છે કે, અહો જિનમુદ્રા નાગરે !—વીર૦ ૬

ત્રણકાળે મવિ જીવને રે, આગમથી આત્મદ

મેવો ધ્યાવો ભવિજના કે, જિનપડિમા મુખકદોરે—વીર૦ ૭

ગણધર આચારજી મુનિ કે, મહુને ધર્મીપદે મિદ્ધ

ભવભવ આગમમગની રે, દેવચક્ર પદ લીધ કે— વીર૦ ૮

૨

મારે દીવાળી રે વર્ષ આજ, પ્રભુમુખ જોવાને

નયો મર્યા રે મેવડના કાજ, ભવદ જ જોવાને

મહાવીરસ્વામી મુગતે પહોળ્યા, ગાતમ દેવજ્ઞાન કે

ધન્યજમાવસ્યા ધન્યદીવાળી મહાવીર પ્રભુ નિર્વાહ—જિન૦ ૧

ચાગિર પાળી નિગમશ્રુ રે, ટાળ્યા વિષય કપાય કે

ગેવા મુનિને વદીજો જે ઉતારે ભવપાટ— જિન૦ ૨

બાકુળ વહોર્યા વીરજિને, તારી અંદનબાળ રે
 કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પહોંચ્યા, પાગ્યા ભવનો પાર-જિન૦ ૩
 એવા મુનિને વંદીએ જે, પંચજ્ઞાનને ધરતા રે
 સમવસરો દઈ દેશના પ્રભુ, તાર્યા નર ને નાર-જિન૦ ૪
 ચોવીશમા જિનેશ્વર ને મુક્તિતાણા દાતાર રે
 કર જોડી કવિ એમ ભણે પ્રભુ ! દુનિયાદેરો ટાળ-જિન૦ ૫

શ્રી સિદ્ધ ભગવાનનું સ્તવન-૧

સિદ્ધ જગતશિરે શોભતાં, રમતાં આતમરામ
 લક્ષ્મીલીલાની લહેરમાં, સુખિયા છે શિવઠામ—

સિદ્ધની શોભા રે શ્રી કહું ? ૧

મહાનંદઃ અમૃતપદઃ નમો સિદ્ધઃ કૈવલ્યઃ નામ
 અપુનર્ભવઃ બ્રહ્મપદઃ વળી, અક્ષય-સુખઃ શિવરામઃ-સિદ્ધની૦ ૨
 સંશ્રયઃ નિઃશ્રેયઃ અક્ષરાઃ, દુઃખ-સમસ્તની હાણઃ
 નિવૃત્તિઃ અપવર્ગતાઃ મોક્ષઃ મુક્તિઃ નિર્વાણઃ— સિદ્ધની૦ ૩
 અચળઃ મહોદયપદઃ લલ્યું, જોતાં જગતના ઠાઠ
 નિજ નિજ રૂપે રે જુજુઆ, વીત્યાં કર્મ તે આઠ-સિદ્ધની૦ ૪
 અ-શુર-લઘુ અવગાહના, નામે વિકસે વદન
 શ્રી શુભ વીરને વંદતાં, રહીએ સુખમાં મગન-સિદ્ધની૦ ૫

શ્રી પર્યુષણ પર્વનું સ્તવન-૧

સુણજો સાજન સંત ! પજુસણ આવ્યા રે
 તમે પુણ્ય કરો પુણ્યવંત ! ભવિક ! મન ભાવ્યાં રે
 વીર જિણેસર અતિ અલવેસર
 વહાલા ! મારા પરમેશ્વર એમ જોલે રે

“પર્વમાહે પન્નુસણુ મહોટા,

અવર ન આવે તમ તોલે એ—પન્નુ ૧

ચૌપદમા જેમ કેસરી મોટો

વાં ખગમા ગરુડે કહીએ રે

નદીમાહે જેમ ગંગા મોટી

નગમા મેરુ લહીએએ— પન્નુ ૨

ભૂપતિમા ભરતેસર ભાગ્યો

વાં દેવમાહે સુરધંદ્ર એ

તીર્થમા શેત્રુજો દાખ્યો

ગ્રહણમા જેમ ચંદ્ર એ— પન્નુ ૩

દશરા દીવાળી ને વળી હોળી

વાં અખાત્રીજ દીવાસો એ

ખળેવ પ્રમુખ બહુલા છે બીજા

પણ નહિ મુક્તિનો વાસો એ— પન્નુ ૪

તે માટે તમે અમર પળાવો

વાં અદ્વાઇતમહોત્તમ વીરે રે

અર્ધમ તપ અધિગ્રામ્યો કરીને

નરભવ લાહો લીરે રે— પન્નુ ૫

દોડ દામા ભેડી નદેડી

વાં કૃષ્ણમૂત્રને જગાવો એ

ગાજના ઝમઝાઝ કરીને

ગોત્રીની દોળી મળી આવો એ—પન્નુ ૬

સોના ઉપાના ફૂલડે વધાવો

વાં કૃષ્ણમૂત્રને પૂજો એ

નવવખાણુ વિધિએ માલગના

પા.પ. ચેવાસી ૩૦૬ ૩ ૫૨૫૦ ૩
 એમ અદ્વાઇતો મોદાત્મવ કન્યા.

પા.પ. ગા. ૭૪ ૪૪ ૬૮૨૧૫ ૩
 વિષ્ણુદ્વિમળવર એવઃ કંડુગી
 નવનિમિ મહિદ્ધિ સિદ્ધિ વડીવાર — ૫૨૫૦ ૬

શ્રી મહાવીર સ્વામિનું હાલરૂં.

માતા ત્રિશલા જલાવે પુત્ર પારવે;
 ગાવે “હાલો, હાલો” હાલરવાનાં ગીત
 મોના-રૂપા ને વળી રતને જલીયું પારણું;
 દેશમ દોરી પુણરી વાગે મમ મુમ રીત.
 “હાલો, હાલો, હાલોને માત્ર નંદને” — ૧
 “જિનજી પાસ પ્રભુશી વરસ અદીશે” અંતરે;
 હોશે ચોવીશમે નીચું કર જિન પરિણામ”
 કેશી સ્વામી સુખશી જોડવી વાળી માંભળી,
 સાચી સાચી હુઈ તે મહારે અમૃતવાણ-હાલો ૦ ૨
 ચાહે સ્વપ્ને હોવે ચકી-જિનરાજ;
 વીત્યા આરે ચકી, નહિ હવે ચકી રાજ.
 જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર.
 તેહને વચને માન્યા “ચોવીશમા જિનરાજ” — હાલો ૦ ૩
 મહારી હુજે આવ્યા ત્રણુભુવન શિરનાજ;
 મહારી હુજે આવ્યા તારણ તરણ અહાજ.
 હું તો પુણ્ય પનોતી ઈંદ્રાણી થઈ આજ,
 મુજ હોહલા ઉપન્યા “એમું ગજ અંખાડીયે,

મિહામન પઠ બેસુ, ચામર છત્ર ધરાય”

એ મહુ લક્ષણ મુજને નદન ! તારા તેજના,
તે દિન મહારુ ને આનંદ અગ ન માય—

હાલો ૪

કગલ પગલ લક્ષણ એકહજાર ને આં છે,
તેડથી નિશ્ચય જાણ્યા “જિનવર શ્રી જગદીશ,”

નદન ! જમણી જ છે લ છન મિહ બિરાજતો,
મે તો પહેલે મુખને દીઠા વીગવા વીચ—

હાલો ૫

નદન ! નવલા બધવ ન દિવર્દનના તમે છો,
નદન ! ભોતજીઓના દેવર છો મુકુમાલ,

દનશે, ભોતજીઓ કહી ‘દીયર માન લાડડા,’
દગશે, રમશે ને વળી ચુટી ખણશે જાલરે,

દગશે રમશે ને વળી કુંવા દેશે જાલ—

હાલો ૬

નદન ! નવલા ચેકારાજના ભાણેજ છો,
નદન ! નવલી પાચશે મામીના ભાણેજ છો,

નદન ! મામલીયાના ભાણેજ મુકુમાલ,
દનશે હાથ ઉઠાળી કહીને ‘નાના ભાણેજ,’

આથો આજીને વળી ટપકુ કરશે જાલર—

હાલો ૭

નદન ! મામા-મામી લાવશે ટોપી, આનલા,
ગનને જડીયા જાલર મોતી, કમળી ડોર,

નીલા, પીલા ને વળી ગતા મળે જાનિના,
પહેગવશે મામી મારા નદમીગોર—

હાલો ૮

નદન ! મામા-મામી મુખડલી બહુ લાવશે,
નદન ! મનુએ ભજવા લાડ મોતીચુર,

નદન ! મુખડા નેધને લેશે મામી ભાગલા,
નદન ! મામી મદશે ‘જીવે મુખ ભજવ’—

હાલો ૯

- નંદન ! નવલા એકા મામાની સાતે સતી,
મારી ભત્રીજી ને જાહેન તમારી નંદ !
તે પણ ગળુએ ભરવા લાખાણુસાઈ લાવશે,
તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકેા પરમાનંદ !— હાલો ૧૦
- રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ઘુઘરો,
વળી સુઠા, મેના, પોપટ, ને ગજરાજ,
સારસ, કોયલ, હંસ, તીતર, ને વળી મોરજી,
મામી લાવશે રમવા નંદ ! તમારે કાજ— હાલો ૧૧
- છપ્પન કુમરી અમરી જલ કલશે નવરાવીઆ,
નંદન ! તમને અમને કેલિ ઘરની માંદા,
કૂલની વૃષ્ટિ કીધી ચોજન એકને મંડલે,
“બહુ ચીરંજીવો” આશીષ કીધી તુમને ત્યાંહ— હાલો ૧૨
- તમને મેરુગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવીઆ,
નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાલ કમાય;
સુખડા ઉપર વારિ કેટિ કેટિ ચંદ્રમા,
વળી તન પર વારિ અહગણુનો સમુદાય— હાલો ૧૩
- નંદન ! નવલા ભણુવા નિશાળે પણ મૂકશું,
ગજ પર અંખાડી એસાડી મોટે સાજ;
પસલી ભરશું શ્રીકૃણ, કૃષ્ણ નાગરવેલશું,
સુખડલી લેશું નિશાળીઆંને કાજ— હાલો ૧૪
- નંદન ! નવલા મહોટા થાશે ને પરણાવીશું,
વહુ-વર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર !
સરખા-સરખી વેવાઈ વેવણે પધરાવશું,
વહુ-વર પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેહાર— હાલો ૧૫
- પીયર-સાસર મારા જોઉં પણ નંદન !

દિજળા મારી કુળે આવ્યા તાત ! પનોતાનદ
 મહારે આગણુ આવ્યા તાત ! પનોતા નદ !
 મહારે આગણુ વુઠ્યા અમૃત દૂધે મેહુલા,
 મહારા આગણુ કળીયા મુગ તરુ સુખના કદ"— હાલો ૧૬
 "એળી પેરે ગાયુ માતા ત્રિગલા મુતનુ હાલરુ,
 ને કોઈ ગાગે, લેશે પુત્રતણા મામ્રાજ્ય"
 બીલીમોરા નગરે વગ્ણવ્યુ વીરનું હાલરુ,
 જ્યજ્ય મગલ હોને દીપવિજય કવિરાય— હાલો ૧૭

શ્રી મહાવીર સ્વામિના સત્તાવીશ ભવનું સ્તવન-૧

દોહા

વિમલ કમલ ફલ લોચણા, દીમે વદન પ્રસન્ન,
 આદર આળી વીરજિન, વાદી કરુ સ્તવન ૧
 શ્રી ગુરુતણે પમાઉલે, સ્તવશ્રુ વીરજિણુંદ,
 ભવમત્તાવીશ વગ્ણવુ, મુણને મહુ આણુદ ૨
 માલગતા મુખ ઉપરે, નમઙિત નિર્મળ હોય,
 વંતા જિનની સુકથા મકળ દહાડો મોય ૩

દાળ પાલેસી

મહાવિદેહ પશ્ચિમ જાણુ, નયસાર નામે વખાણુ,
 નવગ્નદો છે એ ગણો, અટવીગયો ગપગણો— ૧
 ગમવા વેલાએ જાણી, બહિત રમવતી આળી
 દાની વામના આવી, તપની ગુવે છે ભાવી— ૨
 માનગ બુદ્યા તે દેવ, મુનિ આવ્યા તનમેવ,
 નાદાર દીપો પાયલાગી, કવિની બખ તૂપા નવિ બાગી— ૩
 પર્વ મુળે મનગે નમનિ પાગ્યો અગે

ઋષિને ચાલતા જાણી, હુયડે ઉલટ આણી— ૪
 મારગ દેખાડ્યો વહેતો, પાછો વલીઓ એમ કહેતો.
 પહેલે ભવે ધર્મજ પાવે, અંતે દેવગુરુને ધ્યાવે— ૫
 પંચપરમેષ્ઠિનું ધ્યાન, સૌધર્મ પામ્યો વૈમાન.
 આઉપું એક પદ્યોપમ, સુખ ભોગવી અનોપમ— ૬
 ભવ બીજે, ત્રીજે આયો ભરત કુલે સુત જાયો,
 ઓચ્છવ માંગલિક કીધું, નામ તે મર્ચિઅંચ દીધું— ૭
 વાધે સુરતરુ સરીજો, આદિજિન દેખીને હરખ્યો,
 “અહો ! એ દેશના દીધી”, ભાવે દીક્ષા ચ લીધી,— ૮
 જ્ઞાન ભણ્યો સુવિશેષ, વિહાર કરે દેશ-વિદેશ,
 દીક્ષા દેહી એ ન જરે (?) અલગો સ્વામિથી વિચરે— ૯
 “મહાવ્રત ભાર એ મોટો, હું પણ પુણ્યાઈએ છોટો,
 ભગવું કાપડ કરશું, માથે છત્તર ધરશું— ૧૦
 પાચે (ઉ) પાનહી પહેરશું, સ્નાન શુચિ જલે કરશું,
 પ્રાણી થુલ નહિ મારું, ખુર મુંડ, ગેરીયું ધારું— ૧૧
 જનોઈ સોવન કેરી, શોભા ચંદન ભલેરી,
 હાથે ત્રિદંડીયું લેવું,” મનમાંહે ચિતવ્યું એહવું— ૧૨
 લિંગ કુલિંગનું રચીઉ, સુખ કારણ એમચીઉ,
 શુભ સાધુના વખાણે, દીક્ષા પ્રયોગ તે જાણે— ૧૩
 આણિ જતિઓને આપે, શુદ્ધી મારગ સ્થાપે,
 સમવસરણ રચ્યું જાણી, લાંદે ભરત વિજ્ઞાણી— ૧૪
 ભારે પર્ષદા રાજે, પૂછે ભરત એ “આજે—
 કોઈ છે ? તુમ સરીજો,” દાખ્યું “મરીઅંચ નીકો, ૧૫
 પહેલો વાસુદેવ થાશે, ચક્રવર્તી સુકાએ વાસે,
 ગ્રાવીસમો એ તીર્થંકર, વર્ધમાન નામે જયંકર” — ૧૬

ઉલ્લસ્યુ ભરતનું હૈયુ, જઈ મરિચ ચને કહ્યું,
 “તાતે પદવીઓ દાખી, હરિ ચક્રી જિનપદ ભાખી” ૧૭
 ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ, વદન વિધિશુ કરેઈ,
 મતવના કરે એમ દાહો, “પુત્ર ! ત્રિદહી ન રાહો- ૧૮
 વાહુ છુ, એહ મરમ, થાશે જિનપતિ ચરમ,”
 એમ કહી પાછો વહીઓ, ગરવે મરિચ ચિ ચડીઓ- ૧૯
 હાળ ખીણ

“ઈકખાગ કુલે હુ ઉપનો, મારો ચકવર્તી તાતલ,
 દાહો મારો જિન હુઓ, હુ પણ ત્રિજગ વિખ્યાતલ,
 અહો! અહો! ઉત્તમકુલ માહરુ અહો! અહો! મુજ અવનારલ”
 નીચ ગોત્ર તિહા ખાધીઉ, “જુઓ જુઓ કર્મ પ્રચારલ”- ૨
 “આ ભરતે પોતનપુરે ત્રિપ્રધ હરિ અભિરામલ,
 મહાવિદેહક્ષેત્ર મૂકાપુરી ચક્રિ પ્રિયમિત્ર નામલ-અહોં ૩
 ચગમ તીર્થંકર ધાયશુ, હોમે ત્રિગહુ મારલ,
 સુગન્ધ એવા મારશે, ધન્ય ધન્ય મુજ અવતાગલ”-અહોં ૪
 ગહે મદ માતો એળી પરે, એક દિન રોગ અતીવલ,
 મુનિજન માર ડો નવિ ડે, મુખ વાછે નિજલવલ-અહોં ૫
 કપિલ નામે કોઈ આવીયો, પ્રતિબોધ્યો નિજ વાણીલ,
 “માધુ મમીયે દીલા વરો, ધર્મ છે તેણે લાગલ”-અહોં ૬
 માધુ સમીયે ગોડલે, નવિ જાણે તે અન્નેગલ,
 ચિતે મરિચ ચ નિજ મને, “ફીમે છે મુજ ભોગલ”-અહોં ૭
 તવ તે વળતું બોલીયો, “તુમ વાટે શુ હોયલ ?”
 “ભો! ભો! ધરમ ઇડા અઝે” ઉત્તર ભાખ્યુ મોયલ-અહોં ૮
 તોરુ મ માગ વધારીઓ, માગર કોરા-કાડીલ,
 લાગ ચોગની પૂન્વ તારું, આયુ ત્રીજે ભવ ભેડીલ-અહોં ૯

ભવ ચોથે સ્વર્ગ પાંચમે, સાગર સ્થિતિ દશ જાણુ;
 કૌશિકદિજ ભવ પાંચમે, લાખ ચોંશી પૂરવ માનુ-અં ૧૦
 થુણા નયરીએ દિજ થયો, પૂરવ લાખ બહોંતેર સારુ;
 હુઓ ત્રિદંડી છરૂ ભવે, સાતમે સોહમ અવતારુ-અં ૧૧
 અગ્નિધોત આઠમે ભવે, સાઠ લાખ પૂરવ આયુ;
 ત્રિદંડી થઇ વિચરે વલી, નવમે ઇશાને જાયુ—અહોં ૧૨
 અગ્નિભૂતિ દશમે ભવે, મંદિરપૂરિ દિજ હોયુ,
 લાખ છપન્ન પૂરવ આઉખું, ત્રિદંડી થઇ મરે સોયુ-અં ૧૩
 ઇગ્યારમે ભવે તે થયો, સનત કુમારે દેવુ;
 નયરી શ્વેતંબીએ અવતર્યો, બારમે ભવે દિજ હેવુ-અં ૧૪
 ચુમાલીશ લાખ પૂરવ આઉખું, બારદ્વાજ જસુ નામુ;
 ત્રિદંડી થઇ વિચરે વલી, મહા ઇંદ્ર તેરમે ભવે ઠામુ-અં ૧૫
 રાજગૃહી નયરી ભવ ચઉદમે, થાવર બ્રાહ્મણુ દાખુ;
 ચોત્રીશ લાખ પૂરવ આઉખો, ત્રિદંડી લિંગ તે ભાખુ અં ૧૬
 અમર થયો ભવ પન્નરમે, પાંચમે દેવલોકે દેવુ;
 સંસાર ભમ્યો ભવ સોલમે, વિશ્વભૂતિ ક્ષત્રી હેવુ-અં ૧૭

ઢાળ ત્રીજી

વિશ્વભૂતિ ધારણીનો ખેટો, ભુજબલકુઠં સમૂલ સમેટો;
 સંભૂતિ ગુરુને તેણે ભેટ્યો— ૧
 સહસ્રવરસં તિહાં ચારિત્ર પાળી, લહી દીક્ષા આતમ અન્નુઆળી;
 તપ કરી કાયા ગાળી— ૨
 એક દિન ગાય ધસી સીંગાળી, પડ્યો ભૂમિ તસ ભાઇએ ભાળી;
 તેહ શું બળ સંભાળી— ૩
 ગરવે રીસ અઢી વિકરાળી, શીંગ ધરી આકાશે ઉછાળી,
 તસ બળ શંકા ટાળી— ૪

- તિહા અણમણ નિયાણુ કીધુ, તપ વેચી બળ માગી લીધુ,
અધો પ્રયાણુ કીધુ— ૫
- મત્તરમે ભવે શુકે મુગ્ધર, ચવી અવતરીયો જિહા પોતનપુર,
પ્રજાપતિ-મૃગાવતી કુંવર— ૬
- ચોરાશી લાખ વરસનુ આયુ, સાત મુપન મૂચિત સુત જાયો,
ત્રિપૃષ્ઠ વામુદેવ ગાયો— ૭
- ઓગણીશમે ભવે માતમી નરકે, તેત્રીગ સાગર આયુ અભ ગે,
ભોગવીઉં તનુ સ ગે— ૮
- વીશમે ભવે સિંહહિ સા કરતો, એકવીશમે એથી નરકે કરતો,
વગ્ગે વગ્ગે ઘણા ભવ ભમતો— ૯
- બાવીશમે ભવે નરળ મ્વભાવી, મુખ ભોગવતા જસ ગવગવી,
પુણ્યે શુભ મતિ આવી— ૧૦
- ત્રેવીશમે ભવે મૂકાપુત્રી મુખે, ધન જય ધારણીની કુખે,
નર અવતરીયો મુખે— ૧૧
- ચકવર્તિની પદવી લીધી, પોટિલાચાર્ય શુ મતિ બાધી,
શુભગતિ દિરિયા માધી— ૧૨
- કોડી વગ્ન દીલાનો જાણુ, લાખ ચોરાશી પૂગ્વ પ્રમાણુ,
આઉંખુ પૂરુ જાણુ— ૧૩
- ચોવીશમે ભવે શુકે મુગ્ધર, મુખ ભોગવીયા માગર મત્તર,
તિહાથી ચવિયો અમર— ૧૪

દાળ ચોવી

- આ ભગતે છત્રિકાપૂરી, જિતરાત્રુ-વિજયા નાગ મેઠે લાલ,
પદચીશમે ભવે ઉપનો, ન દન નાગ ઉદાર મેરેલાલ,
તીર્થે જગ પદ બાધીયો— ૧

સેઈ દીક્ષા સુવિચાર મેરે લાલ, વીશસ્થાનકે તપ આદ્યુઃ
 હુઓ તિહાં જયજયકાર મેરે લાલ— તીર્થકરં ૨
 રાજ તજ દીક્ષા લીયે, પોટીલાચાર્ય પાસ મેરે લાલ.
 માસ ખમણ પારણકરે, અભિચરવંત ઉદ્યામ મેરે લાલ—તીર્થં ૩
 લાખ વરસ ઇમ તપ કર્યો, આજસ નહિય લગાર મેરે લાલ;
 પરિગલ પુણ્ય પોતે કર્યું, વિકારયુ જિનપદ સાર મેરે લાલ—તીર્થ
 માસ ખમણ સંજયાકહું, “લાખ અગ્યાર ઝોંશી સહસ મેરે લાલ,
 છસેંખીસ્તાલીશ ઉપરે, પંચદિન વૃદ્ધિ કરેશ મેરે લાલ—તીર્થ ૫
 પચવીશ લાખ વરસ આઉખું, માસ સંલેપણા કીધ મેરે લાલ,
 ખમી-ખમાવી તે ચળ્યો, દશમે સ્વર્ગ ફલ લીધ મેરે લાલ—તીર્થ
 પુષ્કોત્તરાવતંસકે, વિમાન સાગર વીશ મેરે લાલ,
 સુર ચવિયો સુખ ભોગવી, હુઆ ઝે ભવ છવ્વીશ મેરે લાલ—તીર્થ ૭

ઢાળ પાંચમી

સત્તાવીશમે ભવ સાંભળો તો,

ભમરહુલી રચડું માહણકુંડ ગ્રામ તો,
 નકપભદત્ત પ્રાહ્મણ વસે તો, ભં દેવાનંદા નામ તો— ૧
 કમ રહ્યાં લવલેશ વલી તો, ભં મરિચાચિ ભવનો જોહ તો,
 પ્રાણુતકદપ થકી ચવી તો, ભં દ્વિજકુલે અવતર્યો તેહ તો— ૨
 ચઉદ સુપન માતા લહે તો, ભં આણંદ હુઓ બહુન તો,
 ઇંદ્રે અવધિ જોઈયું તો, ભં જોહ અછેરા ભૂત તો— ૩
 ખ્યાશી દિન તિહાં કણે રહ્યા તો, ભં ઇંદ્ર આદેશે દેવ તો,
 સિદ્ધાર્થ ત્રિશલા કુળે તો, ભં ગર્ભપાલકે તત જોવ તો— ૪
 ચઉદ સુપન ત્રિશલા લહે તો, ભં શુભ મુદ્દર્તે જણ્યા નામતો,
 જનમ મહોત્સવ તિહાં કરે તો, ભં ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી નામતો— ૫

વર્ધમાન તયુ નામ દીએ તો, ભ૦ દેવે દીઆ મહાવીર તો
 ૮૫ શુ પગલાવીયા તો, મુખ વીલમે ઘર વીર તો— ૬
 માય તાય મુલોક ગયા તો, જિન સાથે નિજકાજ તો,
 લોકાતિકે મુઝ એમ કહે તો, ભ૦ “હયો દીક્ષા મહાગજ તો”—૭
 વચ્ચીદાન દેઈ કી તો, ભ૦ લીધો મયમ ભાગ તો,
 એકાકી જિન વિહાર કરે તો, ભ૦ ઉપમર્ગનો નહિ પાર તો—૮
 તપ ચક્રવિહાર કર્યા ઘણા તો, ભ૦ છ માસી ચક્રવિહાર તો,
 ખીજે છ માસી કયો તો, ભ૦ પચદિન ઉણા ઉદાર તો— ૯
 નવ તે આમાસી કયો તો, ભ૦ બે ત્રણ માસી જાણ તો,
 અઢીમાસી બે વાર કર્યા તો, ભ૦ એમાસી છ વાર વખાણતો—૧૦
 દેઠમાસી બે વાર કર્યા તો, ભ૦ માત્ર ખમણ કયો જાર તો
 બહોતેર પામખમણ કર્યાતો, ભ૦ છકુળમે ઝોગણુત્રીશ મારતો—૧૧
 જાગ વરમમા પાગણા તો, ભ૦ ત્રણમેને ઝોગણુપગ્રાશ તો,
 નિદ્રા મે રીડીની કરી તો, ભ૦ એઠા નહીં જાગ વરસતો—૧૨
 ઈર્મ અપૂવી કેવલ લહ્યુ તો, ભ૦ ત્રિગટે પન્પદા જાગતો,
 ગણધર પદની થાપના તો, જગ હુઓ જયજયકાર તો— ૧૩
 ગણધરવર ઝિયાગ હુઆ તો, ભ૦ ચક્રિદ મહમ માધુ મુખકારતો,
 “કત્રીસ મહમ સાધવી હુઈ તો, ભ૦ શિયળ ગ્યણ ભડાગ તો—૧૪
 એકલાખ ઝોગણુમાઠ હજાર કહ્યા તો, ભ૦ શ્રાવક મમકિત ધાગતો
 ત્રણલાખઅઠાગ હજાર શ્રાવિકાતો, ભ૦ એકઘો વીર પરિવાગતો—૧૫
 શ્રાવણ માતગિતા હુઆ તો, ભ૦ મોઢલ્યા મુખિ મોઝાગ તો
 “મુપુત્ર આવો” ઈર્મ કર્યા તો, ભ૦ મેવકની કંગે ગાગ તો—૧૬
 ત્રીગ વરમ ગદ વાન વન્યા તો ભ૦ જાગ વગન હમનવ તો,
 ત્રીમ વગન દેવળ ધર્યુ તો, ભ૦ જાહાનેગ વગન મમરત તો— ૧૭

ઝોણીપેરે પાલી આઉણું તો, ભ૦ દિન દિવાલી જેહ તો;
મહાનદ પદવી પામીયા તો, ભ૦ સમરું હું નિત્ય નેહતો— ૧૮
સંવત્ સોળ બાસઠ વર્ષ તો, ભ૦ વિજયાદશમી ઉદાર તો;
લાલવિજય ભકતે કહેતો, ભ૦ વીરજિન! ભવજળ તારતો— ૧૯

ઢાળ છઠી

સ્મરણ સુખઅંપદ મીલે, કલે મનોરથ કોડણ;
રોગ વિયોગ સર્વિ ટલે, ન હોય શરીરે કોઢણ— ૧
આદ્રીઆણાપુર મંડણો, ખંડણો પાપનો પૂરણ;
જે ભવિયણ સેવા કરે, સુખ પામે તે ભરપૂરણ— ૨
મૂરત મોહન વેલડી, દીઠે અતિ આણુંદોણ;
સિંહાસન બેઠા સોહે સદા, ગગને જિન્દગી રવિ ચંદોણ— ૩
પ્રતિમાએ લહી એ સદા, પ્રણમું જોડી હાથણ;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા દર્શ કરી, માણું સુકિતનો સાથણ— ૪
શ્રાવક અતિઉદ્યમ કરી, કીધો જિન પ્રાપ્તદોણ;
કાઢયું પાપ ઠેલી કરી, પૂણ્યે જગ જશ વાદોણ— ૫

કળશ

શ્રી વીર પાટ પરંપરાગત, શ્રી આણુંદવિમલ સૂરિશ્વર,
શ્રી વિજયદાનસુરિ તાસ પાટે. શ્રી હીરવિજયસુરિગણુધર,
શ્રી વિજયસેનસુરિ તાસ પાટે. શ્રી વિજયદેવસુરિ હિતકર
શ્રી કલ્યાણુવિજય ઉવજાયા પંડિત, શ્રી શુભવિજય શિષ્ય

શ્રી મહાવીર સ્વામિના પાંચકલ્યાણકર્તુ સ્તવન-૧

નન્વતી ભગવતી ! દીઓ મતિ ગ્રામી, મગ્સ મુરંગી વાણ,
 તુમ પમાય માય ! ચિત્ત ધરીને, જિનશુણ રચણની ખાણ—૧
 ગિરેઆ શુણ વીરજી, ગાયશુ ત્રિભુવનરાય
 ૪૨ નામે ઘર મગલમાલા, તસ ઘર બહુ મુખ થાય-ગિ ૨
 ૪૪ બ્રહ્મીપ ભગત ક્ષેત્ર માહે, નયઃ માહણકુ ક ગામ,
 મ્હપભદત્ત વરવિપ્ર વમેતિહા, દેવાન દા તમપ્રિયા નામ-ગિ ૩
 મુગવિમાન વગ પુષ્પોત્તરથી, ચવી પ્રભુ લીએ અવતાર,
 તવ તે માહણી ગ્યણી મધ્યે, મુપન લહે દશગ્રા— ગિ ૪
 મુઠે મયગલ મલપતો દેજે, ખીજે મ્હપભ વિશાળ,
 ત્રીજે દેશરી, ચોથે લક્ષ્મી, પાચમે કુમુમની ગાળ-ગિ ૫
 ચૈત્ર મુરજ દેવજ કળશ પદ્મસર, દેજે એ દેવ વિમાન
 રચણુરેલ ગ્યણાયર ગજે, આદમે અગ્નિ પ્રધાન— ગિ ૬
 આનં ભગ નગી મા મુદગી, ડતને કહે પગભાત,
 મુળીય વિપ્ર કહે ‘તુમ મુત હોમે, ત્રિભુવનમાટે વિખ્યાત’-ગિ ૭
 “અનિ અભિમાન દિયો મરિઆ ચ ભવે, ભવિં ભુઓ કર્મવિચાર,
 તાત મુતાવર, તિહા વયા કુવર, વળી નિગધુવે અવતાન”-ગિ ૮
 ધર્મિં અવન્ન ધર્માગ્રન ડોલે, નાગો કરી ધ્વજિ નેય,
 માહણી કુજે જગગુરુ ગેમ, નગિ કહે “અધર્મનું દોષ”-ગિ ૯
 તતમલ્લ દરીગુગમેપી નેશરી, મોહલીયા નેતો દાય
 માહણી ભાં અને ત્રિગલાનો ગિર્દુ ગાલી મુન્ન તય-ગિ ૧૦
 વળી નિશિભન્ન તે દેવાન દા, ગેમ કે મુપન અમાન,
 તાલે ‘એ તપન ત્રિગલા દેવગીયા’ ૪૪ ૪૨ નિજ બન્નાર-૧૧

કંથ કહે “તું દાખ તર નુકરી, મુજ મન નાનિયજ કે કં
 “મરુથલમાધે કટપદમ સીદો” માજ મનવ મરુથલે નિયજ

નખ ખીચ

નગર સ્ત્રીવયકુંડ નરપતિ, સિદ્ધારથ ખેલે કે,
 આજ ન ખાંડે તમ કોઈ કે, જગજશ નિરમલે કે.
 તમ પરજાણી વિશલા નતી, કુણે જગપતિ કે,
 પરમ તપ રિયડે મરી, રણીયા નુરપતિ કે—

૧

મુખ—નજલતએ પોરી કેની નો, મહિર મુખને લાંબે કે;
 જાગની જિનશુભ મમરની, હરણની ગરબાંડે કે.
 રાજલેસ ગતિ ચાલની, પિંડે કને આવની કે,
 પ્રદ ઉગમને સુર કે વિનરે નિજ પતિ એ—

૨

મુખીય વાત રાય રંજીયા, પંડિત તેડિયા એ,
 તેણે શુભ મુખન વિચારવા પુરુષક છે રિયાં એ,
 જાહે મધુરી વાણકે—“શુભનિધિ મુત હોયે એ,
 મુખ સંપતિ, ઘર વાધશે, સંકટ ભાંજશે એ”—

૩

પંડિતને રાય અંતોપિયા, લચ્છી સીએ માળી એ,
 કહે “એહ વાણી સફળ હોલે અમને તુમ તણી એ,”
 નિજપદ પંડિત અંચરયા, રાય સુખે રહે એ,
 દેવી ઉદર ગર્ભ વાધતો, શુભ દોહલા લહે એ—

૪

માત લક્ષિત જિન પતિ કરે, ગર્ભ હાલે નહીં એ;
 માત માસ વોલી ગયા, માય ચિંતા લહે એ;
 સદીઅરને કહે સંભળો, “કોણે મારો ગર્ભ હર્યો એ;
 હું ભોળી, જાણું નહીં, ફોગટ પ્રગટ કર્યો એ”—

૫

મળી કહે “અગિયત મમરતા, દુખદોહડગ ટળે એ”
 તવ જિન જ્ઞાન પ્રયુજિયુ, ગર્ભથી મલમલે એ,
 માન-પિતા પરિવારનુ, દુખ નિવાગીર્ણ એ;
 ‘મયમ ન લેહુ માય-તય, છતા’ જિન નિરધારીયુ એ- ૬
 “અણુ દીઠે મોહ આવડે, વીધુઓ કેમ ખમે એ?”
 તવ મમવાડા ઉપડે, દિન નાડામાતમે એ,
 યત્રશુકલ દીન તેરસે, શ્રી જિન જનમિયા એ,
 મિદ્ધારથ અપતિ ભલા, ઓછવ તવ કિયા એ— ૭

વસ્તુ

“પુત્ર જનમ્યો પુત્ર જનમ્યો, જગત શભગાને,
 મિદ્ધાર્થ નૃપકુલ-તિલો, કુલમણ કુલતોડા દીવો
 શ્રી જિન ધર્મ પમાડલે ત્રિગલા દેવી મુન ચિહ્નમે”
 એમ આજીવ દીએ ભલો, આવી છપ્પન કુમારી
 નતિ કર્મ કંઠે તે મલી, મેલે જિમી કલિની નારી ૧

દાળ વ્રીથ

વચ્ચુને નિહામન ઇંદ્ર, જાને નિજખતા એ
 લાગી ‘જનન ત્રિગુણ’ ઇંદ્ર, તવ હરખતા એ ૧
 આમનવી ને ઠેવ ભખિએ મુઠો એ
 વાય મુધોષા ઘટ, નયને ગાડો એ ૨
 ઇંદ્ર ભુવનપતિ વીર, અતર તપા એ
 ઇંદ્રીય સિ-ગમી દોય, રમ સિ કપ્પના એ ૩
 ચાનક ઇંદ્ર આપક પ્રાણી મોદે એ,
 “જનન નિન જાન દશ એમી નર્ત એ” ૪

- જન્મ મહોત્સવે દેવ સવિહુ આવીયા એ. ૫
 માય દેઇ નિદ્રા મંત્ર, મૃત લઇ મેરુ ગયા એ. ૫
 કંચન મણિ ભૂંગાર. ગંધોદકે ભર્યા એ,
 “કિમ કરી સહશે લઘુવીર ?” હરિ અંશય ધર્યા એ. ૬
 “વહિશે નીર પ્રવાહ, કેમ તે નામીયે એ ?”
 ન કરે નમાણુ સનાહ, જાણું સ્વામીયે એ ? ૭
 ચરણ અંગુઠે મેરુ ચાંપી, નાચીઓ એ,
 “મુજ શિર પગ લગવંત” એમ લહી રાચીઓ એ. ૮
 ઉલટ્યા સાયર સાત. સરવે જલ હલ્યા એ.
 પાયાલે નાગેન્દ્ર, સઘળા સલસલ્યા એ. ૯
 ગિરિવર ત્રુટે ટુંક, ગડગડીં પડ્યા એ;
 તીન ભુવનના લોક, કંપિત લડધડ્યા એ. ૧૦
 “અનંત ગલ અરિહંત” મુરપતિએ કહ્યું એ;
 “હું મૂરખ સહી મૂઠ, એટલું નવિ લહું એ.” ૧૧
 પ્રદક્ષિણા દેઇ ખમાવે, જોગ્યવ કરે એ;
 નાચે મુર, ગાયે ગીત, પુણ્ય-પોત ભરે એ. ૧૨
 ઇણે “મુખે સ્વર્ગની લીલ, તૃણ સરળી” ગણે એ;
 જિન મુકી માયની પાસ, પદ ગયા આપણે એ. ૧૩
 માય જાગી, જુએ પુત્ર, “મુરવરે પૂજીઓ એ;
 કુંડલ દોય, દેવ દ્વય, અમીય અંગુઠે દીઓ એ” ૧૪
 જન્મ મહોત્સવ રાય, ઋદ્ધિયે વાધિઓ એ;
 સજ્જન સંતોષી નામ, વર્ધમાન થાપીઓ એ. ૧૫

ઢાળ ચોથી

પ્રભુ કલ્પતરુ સમ વાધે, શુણ મહિમા પાર ન લાધે;

કેં અદ્ભુત, અનુપમ અકલ, અંગે લક્ષણ, વિદ્યા અકલ ૧
મુખ અકલ, કમલફલ નયણ, મામ મુગ્ધિગધ મીઠા વચન,
દેન વગે પ્રભુ તનુશોભાવે અતિનિર્મલ વિભુ નવગવે ૨
તપ તેજે મુગ્ધ એકે, જોતા મુગ્ધગના મન મોઢે

પ્રભુ ગજકુમર શુ વનમા, માય-તાયને આનંદ મનમા ૩
ખલ અનુલ, વૃષભ ગતિ વીર, ઇંદ્રભામા લલ્યા 'નિન પ્રીત'
એક મુગ્ધ મુદ વાન ન માને, આગ્યો પગ્ગવાને વન ગમવાને ૪
અહિ ધર્મ વૃક્ષ આમલીયે ગચ્છ્યો, પ્રભુ હાથે આલીને દે નાગ્યો
ગળી બાળક ધર્મ આવી ગમિયો હારી વીરને ખાધે લઈ ગમિયો ૫
નાય તાયદુ ખ ધરી કહે 'મિત્ર' દાર્દ્ર વર્ધમાનને લઈ ગયો શત્રુ
લતો નુર વાગ્યો ગગને મિથ્યાત્વી, વીરે મુદ્ધિએ દગ્યો, પડ્યા
ધગતી ૬

પાય નર્મી નામ રીધું મહાવીર, "જેદ્યો ઇંદ્ર દયાનેયો 'પ્રીત'
નન ગળીએ પ્રભુ આગ્યા ૭ ગે નાય તાયને ઉવદ અંગે ૮
વગતુ

નય ગોવિન્દ નય એક અંગે મન ૧ ૧,
લેખન માળાએ પુત દેવે વીર જ્ઞાન માત નન્તાં
નર મીઠાઈ મુદ આલીઆ, મધ ફેડે સ્વાતી વચામ
વ્યાક્રમજ નૈન તિલા પ્રીતિા મન ને નન્નાય
વતન પંદ પ્રજ બાગતી પડ્યા વિનય પાય
ગળ પામગી

અનુક્રમે હુઈ એક કુમરી એ,
 તીશ વર્ષ જિન રાજ લીલા કરીએ;
 માતા પિતા સદ્ગતિ ગયા એ,
 પછે વીર વૈરાગે પૂરિયા એ, ૨
 મયણરાય-સેન છતીયો એ,
 વીરે “અથીર મંસાર” મન ચિંતિયો એ;
 રાજ-રમણી, કદ્દિ પરિહરી એ;
 કહે કુટુંબને “લેશું સંયમ-સિદ્ધી એ.” ૩

દાળ છટ્ટી

પિતરીઓ સુપાસ રે, ભાઈ નંદિવર્ધન:
 કહે “વત્સ ! ન એમ કીજીએ એ. ૧
 આગે માય-તાય વિછોડ રે, તું વળી વ્રત લીયે;
 આંદે ખાર ન લીજીયે એ. ૨
 નીર વિના જિમ મચ્છ રે, વીર વિના તિમ;
 ટલવલશું” ધમ સહુ કહે એ. ૩
 કૃપાવંત ભગવંત રે, નેહ વિના વલો;
 વરસ એ ઝાઝેરાં રહ્યા એ. ૪
 ફાસુ લીએ અન્ન-પાન રે, પરધર નવિ જમે;
 ચિત્તે આરિત્ર ભાવે રમે એ. ૫
 ન કરે રાજની ચિંતરે, સુર લોકાંતિક આવી કહે:
 સંયમ સમે એ. ૬
 “બુઝ બુઝ ભગવંત ! રે, છોડ વિષય સુખ;
 એ સંસાર વધારણો એ.” ૭

દાળ સાતમી

આલે આલે ત્રિગલાનો કુવર, ગત સિદ્ધારથનો નફન
 દાન મવત્સરી એ

એડ ડોડી, આઠ લાળ દિન પ્રત્યે એ,

કનક ગ્યાળુ કપા મોતી તો, મુઠી ભરી ભરી એ ૧

ધણુ, ડણુ ગજ ગ્વ, પ્રોડલા એ, જાન, નયગ, પુગ, ફેગ તો,
 મનવહિત વક્ત્રી એ,

નિર્ધનને ધનવત દીયા એ, તન ધગ ન ઓળખે નારી

‘તો નમ’ કહે વક્ત્રીવત્રી એ ૨

દુખ દાઢિદ દુઝ્યા જગતણા એ, મેઘ પડે વગ્મીદાન તો

પૃથ્વી અમણુ કરી એ

ગાદુ નગ નારી આગલવ નુએ એ મુગ્ધન કહે મહાતો,

જિન નીસા વરી એ ૩

વિદાન કન જગતુર દીયો એ કંડે આગ્યો માલધુમિત્ર તો

નારી નતાપિઓ એ

“જિન! આવકે નુ વિનયો એ” પ્રભુ બધધકી દેવદુષ્ય તો

પદ બાદ ની નગા એ ૪

દાળ આઠમી

જન ધન દાયા પ્રભુ ખાનુ નુ નિદા કનન વનને અનિદા!

આના ગીય તેજે નેજતના એ ફેવ દુદલિ વાજે ન

તો નારે નાગ નાગ નાગ નાગ

ચુટક

ઝોહામાળું પ્રભુ તપ તપે. બહુ દેશવિદેશે વિચરના;
ભવિ હવને ઉપદેશ દેતા, સાતે ઇતિ શમાવના. ૧
પદ માસ વન કાઉસગ રહી, જિન કર્મ કઠિન દહે સહી:
જોવાળ જોઉ ભળાવી ગયા. વીર મુળે જોલે નહીં. ૨

કાળ

જોરુ અવિ દશ દિગે ગયા, તેણે આવી કહ્યું “મુનિ! કિહાં ગયા?”
ઋષિ રાયા ઉપર મૂરખ કોપિયા એ;
ચરણ ઉપર રાંધી ખીર, તેણે ઉપસર્જે ન ચલ્યા ખીર.
મહાવીર, શ્રવણે ખીલા કોકીયા એ. ૩

ચુટક

કોકીયા ખીલા, હુઃળે ખીલ્યા, કો ન લહે. તિમ કરી ગયા;
જિનરાજને મન શત્રુ મિત્ર સરળા, મેરુ પરે ધ્યાને રહ્યા,
ઊનાડી વરમે મેઘ બારે, વિજળી અબૂકે ઘણી;
મેહુ ચરણ ઉપર ડાળ ઉગ્યો, ઇંમ સહે ત્રિભુવન ધણી. ૪

કાળ

એક દિન ધ્યાન પૂરું કરી, પ્રભુ નયરીએ પહોંતા જોચરી,
તિહાં વેંચે “શ્રવણે ખીલા” જાણીયા એ;
પારણું કરી કાઉસગે રહ્યા, તિહાં વેંચ સંચ ભેલા કીયા;
ખાંધીયા વૃક્ષે દોર, ખીલા તણીયા એ. ૫

કાળ નવમી

બુઝ્યો બુઝ્યો કર્મે શું કીધું રે? અન્ન વર્ષ ઋપભે ન લીધું રે;
કર્મ વશ મકરો કોઈ જોદ રે, મહીનાથ પામ્યા સ્ત્રી વેદરે. ૧
કર્મે ચક્રી અક્ષદત્ત નહીયો રે, સુભૂમ નરકમાંહે પડીયો રે;
ભરત બાહુબલ શું લડીયો રે, ચક્રી ધાર્યો રાય જશ ચડીયો રે. ૨

મનતકુમારે મહા ઝગરે, નલદમયતી વિયોગે
 વામુદેવ જગકુમારે માર્યો છે, બલદેવ મોહનીએ ધાર્યો છે ૩
 ભાઈ રાણ મન્તડે વહીઓ છે, પ્રતિબોધ મુગ મુગે લહીઓરે,
 શ્રેણિક નગડે એ પહોતોરે, વનગયા દશરથ પુત્રો રે ૪
 મલ્યવત હારિશ્ચંદ્ર ધીર રે, કુળ ધરે ગિર વહુ નીર રે,
 કુબેરદત્તને કુયોગ છે, બહેન વળી માતાશુ ભોગ છે ૫
 પગડત્યે ચ દનખાલા રે ચદિયો મુલકદાને આલ રે,
 મયણુરેહા મૃગાકલેખારે, દંખ ભોગવીઆ તે અનેકા રે ૬
 કમ્બે ચ દ્ર કલડ્યો એ, રાય રવ કોઈ ન મૂક્યો રે,
 ઈંદ્ર અહલ્યાશુ લુબ્ધ્યો રે, રચણાદેવી રવિ માઉ કીધો રે ૭
 ઈંદ્ર નારીએ નચાવ્યો રે, બ્રહ્મા ધ્યાનથી ચૂકાવ્યો રે
 અર્ધા અર્ધા કમ્બ પ્રધાન રે, છલ્યા છલ્યા શ્રી વર્ધમાન રે ૮
 ૬ જા રંગમી

ઇમ કર્મ હામુયા મવિ ધીર પુરુષ મહાવીર.

બાર વર્ષ તાર્યો તપ તે મરણો વિના નીર,
 શાલિવૃક્ષ તળે પ્રભુ પામ્યા કેવળજ્ઞાન,

નમવમગનુ ગ્ધે મુગ, દેશના દે જિન-ભાગ— ૧
 અપાપાનયરે યજ કહે વિપ્ર જોડ,

નવે બુઝવી સીખ્યા, વીરને વહે તેડ,

ગાતમ ઋષિ આદે આગ્રે ચાર હજાર,

નહસ્ત આદ મુનિવર ગાપુધર વર ઈંચાર— ૨

ચ દનખાલા મુખ માધની નહન છત્રીગ

તેઠ કાળ નહન નવ ત્રાવડ છે આગીત,

ત્રાણ કાળ ત્રાવિત્ર અધિક મહન અટાર,

નવ ચતુર્વિધ ત્રાવ્યો પન ધન જિન ગણિયાર—૩

પ્રભુ અશોક તરુ તળે ત્રિગટે કચેય વખાણ,

મુણે ખાર પર્પદા, યોજન વાણી પ્રમાણ;

ત્રણ છત્ર સોહે શિર, આમર ઠાલે ઇંદ્ર,

નાટક બદ્ધ બત્રીશ ચોત્રીશ અનિશય જિભુંદ— ૪

ફૂલ પગર ભરે મુર, વાળે હુંદુભિ નાદ,

તમે સકલ સુરામુર, છાંડી અવિ પરમાદ;

ત્રિહું રૂપે સોહે, ધર્મ પ્રકાશે આર,

ચોવીશમે જિનવર, આપે ભવનો પાર— ૫

પ્રભુ વર્ષ બહોંતેર, ખાલી નિર્માળ આય,

ત્રિભુવન ઉપગારી, તરણ-તારણ જિનરાય;

કાર્તિક માસે દિન દીવાળી નિરવાણ,

પ્રભુ મુકતે પહોંતા, પામે નિત્ય કલ્યાણ— ૬

કળશ

ધર્મ વીર જિનવર અચલ મુખકર, નામે નવનિધિ સંપન્ને;

ધર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુસિદ્ધિ પામે, એકમના જે નર ભને— ૧

તપગચ્છ ઠાકુર ગુણ વૈરાગ્યાગર હીરવિજય મુરીશ્વરો;

હંસરાજ વંદે મન આણુંદે, કહે “ધન્યામુજ એ શુરો” ૨

સમુચ્છિન્ન ભવોને ઉપજવાના ચૌદ સ્થાનકોની

સમન્તીનું સ્તવન-૧

આલો સહિયરો મંગળ ગાઈએ, લહિએ પ્રભુનાં નામરે—એચાંકણી

પહેલું મંગળ વીર પ્રભુનું, ખીલું ગૌતમ સ્વામી રે,

ત્રીલું મંગળ સ્થુલભદ્રનું, ચોથું મંગળ ધર્મ રે—ચા૦ ૧

જીવની જયણા નિત્યજ કરીએ, સેવિયે શ્રી-જિન-ધર્મરે,

જીવ-અજીવને જોળખીએ, તો-પાનીએ સમકિત મર્મ રે—ચા૦ ૨

ધાણા ઇધાણા નિત્ય પચુ જિયે, ચુલે ચ દગ્ગે બાધી રે
 પોચે હાથે વાર્મીદ વાળીએ, દીવે ઢાકણ ઢાકી રે- આ૦ ૩
 ગિયાળે પડવાન દીન તીગ ઉનાળે દિન વીગ રે,
 ચોમાસે પદગ દિન માન, ઉપગ અલક્ય ઈશ રે- આ૦ ૪
 આદ ધ્યાનદીયા હવ જોગખીએ પન્નવણા અત્રની ગાખેરે,
 વડીનીતિ, લઘુનીતિ, બંડખા માહે અતર્મુદ્ધર્ત પાખેરે-આ૦ ૫
 ગર્ગંગના મેલ નાગના મેલ, વર્મન, પિત્ત માતમે રે
 ૮ ૯ ૧૦ ૧૧
 ગુક, ગોણિત મૃતકલેવર, બીનુ કલેવર અગ્યારમે રે-આ૦ ૬
 ૧૨ ૧૩ ૧૪
 નગગનો બાળ અશુચિધ્યાન શ્રી-પુરુષ મગમે રે,
 ઉપરે ત્યા મનુષ્ય નમુદિર્ઠમ, ધ્યાનકલણે આદમેરે-આ૦ ૭
 અગ વ્યાતા અતર્મુદ્ધર્ત આઉળે, બીનતનો નાડી પાગ રે
 બાવીગ અલક્ય બત્રીશ અનતકાય વર્તે નગ નેનાગે-આ૦ ૮
 આપવેદના પગવેદના મગખી, લેખવીએ આદે લમ રે
 પદ્માવજય પનાયત્રી પામે જીન તે રામે કામ રે-આ૦ ૯

ભાગ ૬ ઠો

સ્તુતિઓ

શ્રી ઋષભવદેવ સ્વામિની સ્તુતિ-૩

૧

ભવ્યાગ્ભોજવિષ્ણોધનૈકતરણે વિસ્તારીકર્માવલી—
રમ્ભાસામજ નાભિનન્દન મહાનડપ્પાપદાભાસુરૈઃ
ભક્ત્યા વન્દિતપાદપદ્મ વિદુષાં સંપાદ્ય પ્રોજિજતા—
રમ્ભાસામ જનાભિનન્દન મહાનડપ્પાપદાભાસુરૈઃ

૧

તે વઃ પાન્તુ જિનોત્તમાઃ ક્ષતરુજ્ઞે નાચિક્ષિપુર્યન્મનો—
દારાવિભ્રમરોચિતાઃ સુમનસો મન્દારવા રાજિતાઃ
યત્પાદૌ ચ સુરોજિજતાઃ સુરભાયાગ્ચક્રુઃ પતન્ત્યોડગ્ગરા—
દારાવિભ્રમરોચિતાઃ સુમનસો મન્દારવારાજિતાઃ

૨

શાન્તિં વસ્તનુતાન્મિથોડનુગમના-ધન્નૈગમાર્દ્ધનૈથૈ—
રક્ષોભંજનહેતુલાગ્ધિતમદોદીર્ણાર્જુજલકૃતમ્.
તત્પૂજ્યૈ જંગતાં જિનૈઃ પ્રવચનં દ્રવ્યકુવાદાવલી—
રક્ષોભંજન હેતુલાગ્ધિતમદો દીર્ણાર્જુજલકૃતમ્.

૩

શીતાંશુત્વિષિ યત્ર નિત્યમદ્ધદ્ ગન્ધાદ્ય-ધૂલીકણા—
નાલી કેસરલાલસા સમુદિતાશુ ભ્રામરીભાસિતા;
પાયાદઃ શ્રુતદેવતા નિદધતી તત્રાજ્ઞકાન્તી કૃમૌ,
નાલિકે સરલાલસા સમુદિતા શુભ્રામરીભાસિતા.

૪

આદિ જિનવર રાયા, જનમ એવજ કાયા,
 મરુદેવી માયા ધોરી લજન પાયા,
 જગતસ્વિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 દેવલ મિત્રિ રાયા મોહનગરે મધાયા ૧
 મવિ જિન મુખઝરી, મોહ મિથ્યા નિવારી,
 દુર્ગતિ દુખ ભારી, મોહ-મતાપ વારી,
 શ્રેણી સપઠ સુધારી, દેવલાનત ધારી,
 નમીએ નર નારી જેહ વિશ્વોપઝરી ૨
 મમવમરણુ એહા લાગે જે જિનજી મીહા,
 રહે ગણુપ પડદા, ઇદ અદ્રાદિ દીહા
 દ્વાદશાંગી વરિદા, શ્રવતા ટાળે રિદા,
 ભવિજન હોય કિદા, દેખી પુણ્યે ગરિદા ૩
 મર મમકિતવતા જેહ કંથે મહતા,
 જેહ મજજન મતા, ટાળીએ મુજ ચિતા,
 જિનવર એવતા વિમ્બવાને દુરતા,
 જિન ઉત્તમ ગુણુતા, પદ્મને મુખ દિતા ૪

પ્રહ ઉઠી વદ મહપભદ્રેત્ર શુભવત,
 પ્રભુ એહા મોહીએ, મમવમરણ ભગવત,
 ત્રણ દત્ર બિરાજે આમર દાળે નંદ,
 જિનના ગુણુ ગાવે, મુર-નર-નારીના વદ ૧
 વિમલાચલ મહન જિનવર આદિ ત્રિગુદ,
 નિર્મમ, નિમોદી, દેવજ્ઞાન ત્રિગુદ

જે પૂર્વ નવાણું આવ્યા ધરી આણુંદ,
 શત્રુંજય શિખરે સમોસર્યા સુખકંદ. ૨
 સિદ્ધાચલ મંડન, ઋષભ જિણુંદ દયાલ,
 મરુદેવાનંદન ! વંદન કરું ત્રણ કાળ,
 એ તીરથ જાણી પૂર્વ નવાણું વાર,
 આદીશ્વર આવ્યા જાણી લાલ અપાર. ૩
 ચૈત્રીપૂનમ દિન શત્રુંજય અહિંહાણ,
 પુઠરિક વર ગણધર તિહાં પામ્યા નિર્વાણ;
 આદીશ્વર કેરા શિષ્ય પ્રથમ જયકાર.
 કેવલ-કમલા-વર, નાભિનરિંદ-મહાર. ૪

શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ-૪

૧

શાન્તિ સુહંકર સાહિબો, સંયમ અવધારે,
 સુમિત્રાને ઘરે પારણું, ભવ પાર ઉતારે;
 વિચરંતા અવનીતલે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
 જ્ઞાન-ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યંચને તારે. ૧
 પાસ વીર વાસુપૂજ્ય ને, નેમ મલ્લિ કુમારી,
 રાજ્ય વિહુણુ એ થયા, આપે વ્રતધારી;
 શાન્તિનાથ પ્રમુખા સવિ, લાહી રાજ્ય નિવારી,
 મલ્લિ નેમ પરણ્યા નહિ, ખીજ ધરખારી ૨
 કનક કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાન્તિ કરી જે,
 રચણુ સિંહાસન ઝેસીને, ભલી દેશના દીજે;
 યોગાવંચક પ્રાણીયા, ફલ લેતાં રીઝે,
 પુષ્કરાવર્તના મેઘમાં, મગશેલ ન ભીંજે. ૩

કોડવદન, શુકરાચલે, ક્યામરૂપે ચા
કાથ, ખીજેર કમલ છે દક્ષિણ ડર માર,
જલ ગરુડ વામ પાણીએ, નકુલાલ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો કવિ વીર તે જાણે

૪

૨

ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા,
અવનિ તળે ઉભા, અશ્વિ-લચ્છિ-ધારા
પ્રતિ દિવસ અવાગ, એવિએ શાંતિ મારા,
ભવ જલધિ અપાગ પામીએ જેમ પારા ૧
જિન ગુણ જમ મહલી, વામના વિશ્વ વહલી,
મન મદન-અસહલી, માનવ તી નિમહલી,
મકલ-કુગલ-વહલી કલટે વેગ પુટી,
દર્ગતિ તમ દુહી, તા મદા શ્રી-બહુલી ૨
જિન ડયિત વિશાલા, મત્ર શ્રેણી ગમાલા,
મડલ મુખ મુખાલા, મેળવા મુક્તિ-ગાલા,
પ્રવચન પદ માલા, દતિદા એ દયાલા,
ઉગ ધર્મ મુકુમાલા, મૂકીએ મોહબલા ૩
અતિ અપલ વખાણી, મત્રમા જે પ્રમાણી,
ભગવતી બ્રહ્માણી, વિદ્યહતા નિર્વાણી
જિનપદ લપટાણી, ડોડી કલ્યાણ ખાણી,
ઉદયરત્ન જાણી, મુખ દાતા મયાણી ૪

૩

શાન્તિ જિનેમર મમગીએ જેની અચિંગ માય,
વિશ્વસેન કુલ ઉપયા, મુગલછન પાય,

- ગજપુર નયરીનો ધણી, કંચન વરણી કાય;
 ધનુષ ચાલીશ દેહડી, લાખ વરસનું આય. ૧
- શાન્તિ જિનેસર ચોલમા, ચકી પંચમ બાળું;
 કુંથુનાથ ચકી છકા, અરનાથ વખાળું;
 એ ત્રણે ચકી સહી, દેખી આણુંદું;
 સંયમ લેઈ મુગતે ગયા, નિત્ય ઉઠીને વંદું. ૨
- શાન્તિ જિનેસર કેવલી, ખેઠા ધર્મ પ્રકાશે;
 દાન-શિયલ-તપ-ભાવના, નર સોય અભ્યાસે;
 એરે વચન જિનજી તણા, જેણે હિયડે ધરિયા;
 સુણતાં સમક્ષિત નિર્મલા, જેણે કેવલ વરિયા. ૩
- સમેતશિખર ગિરિ ઉપરે, જેણે અણુસણ કીધા;
 કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાન મુદ્રા રહી, જેણે મોક્ષજ અધ્યાં;
 જક્ષ ગરુડ મમરું સદા, દેવી નિરવાણી;
 ભવિક જીવ ! તુમે સાંભળો, મહાપલદાસની વાણી. ૪

૪

- વંદો જિન શાંતિ, જામ સોવન કાંતિ,
 ટાળે ભવખાંતિ, મોહ મિથ્યત્વ શાંતિ;
 દ્રવ્ય-ભાવ-અરિ-પાંતિ, તામ કરતા નિકાંતિ,
 ધરતા મન ખાંતિ, શોક-સંતાપ-વાંતિ. ૧
- દોય જિનવર નીલા, દોય રક્ત રંગીલા,
 દોય ધોળા સુશીલા, કાઢતાં કર્મકીલા;
 ન કરે કોઈ હીલા, દોય શ્યામ સલીલા,
 સોળ સ્વામિજી પીલા, આપજો મોક્ષલીલા. ૨
- જિનવરની વાણી મોહ-વદલી કૃપાણી !

મૂત્રે દેવાણી માધુને યોગ્ય જાણી,
 અરથે શુથાણી દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
 પ્રણમો હિત આણી, મોક્ષની એ નિશાણી ૩
 વાઘેસરી દેવી હૃષ્ણ હિયડે ધરેવી,
 જિનવર પય એવી, નાગ શ્રદ્ધા વરેવી,
 જે નિન્ધ મમરેવી, દુષ્ણ તેહના હરેવી,
 પદ્મવિજય કહેવી, ભગ્ય સતાપ ગેવી ૪

શ્રી નેમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિઓ- ૩

૧

રાણુલ વગ નાગી, રૂપથી રતિ હાગી,
 તેહના પરિહાગી, જાળથી બ્રહ્મચાગી,
 પશુઆ હિગાગી, હુઆ ચારિત્રધાગી,
 દેવજમિનિ મારી પામિયા ઘાતી વારી ૧
 ત્રણ જ્ઞાન મયુક્તા, માતની કુળે હુતા,
 જનમે મુગ હુતા આવી એવા ડગતા
 અનુક્રમે મત ધગતા પાત્ર મમિતિ ધગતા,
 મહિયલ વિચગતા દેવલધી વરતા ૨
 મવિ સુરવગ આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે
 ત્રિગદુ મોહાવે, દેવ છદો જનાવે
 મિહામન હાવે, સ્વામીના શુભ ગાવે,
 તિહા જિનવગ આવે તત્ત્વ વાળી મુળાવે ૩
 શાશ્વતમુગી નાગી અભિહા નામ ધારી,
 જે મમકિત નગ નાગી પાપનતાપ વારી
 પ્રણુમેવાદારી લપ જપીએ નવારી,
 નપદુગિત નિવાગી, પદ્મને જેહ પ્યાગી ૪

સુર અસુર વંદિત-પાય પંકજ, મયળ-મદ્દમદ્દાલિત,
 ઘન સુઘન શ્યામ શરીર ચુંદર શંખ લંછન શોભિત,
 શિવા દેવી નંદન ત્રિજગ વંદન ભવિક કમળ દિનેશ્વર,
 ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદો નેમિનાથ જિનેશ્વર. ૧
 અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર ખાવાપુરીવર,
 વાસુપૂજ્ય ચંપાનયરી સ્રીધ્યા, નેમિ દેવત ગિરિવર,
 સમ્મેતશિખરે વીશ જિનવર સુક્તિ પહોંચ્યા મુનિવર,
 ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદો સકલ સંઘને સુખકર. ૨
 અગ્યાર અંગ ઉપાંગ બારે, દશ પચન્ના જાણીએ,
 છ છેદ ગ્રંથ પ્રશસ્ત અર્થા, મૂળ ચાર વખાણીએ,
 અનુયોગ દ્વાર ઉદાર નંદિ સૂત્ર જિનમત ગાઈએ.
 વૃત્તિ, ટીકા, ભાષ્ય, ચુણિ ખીસ્તાલીશ આગમ ધ્યાઈએ. ૩
 હોય દિશિ બાળક હોય જેને, સદા ભવિયણ સુખકર,
 હુઃખ હરિ અંબ-લુંબ-સુંદર, દુરિત દોહગ અપહર,
 ગિરનાર મંડણ નેમિ જિનવર ચરણ પંકજ સેવિએ;
 શ્રી સંઘ સુપ્રસન્ન મગલ કરો અંબા દેવી એ. ૪

દુરિત-ભય-નિવાર, મોહ-વિધ્વંસકાર;
 ગુણવતમવિકાર, પ્રાપ્તસિદ્ધિસુદાર,
 જિનવર જયકાર, કર્મ સંકલેશ હાર,
 ભવ-જલ-નિધિ-તાર નૌમિ નેમિકુમાર. ૧
 અહ જિનવર માતા, સિદ્ધિ સૌધે પ્રયાતા,
 અહ જિનવર માતા સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા,

અહ નિનવડ માતા પ્રાપ્ત માહેન્દ્ર માતા,
 ભવ ભય જિન ત્રાતા, મતને સિદ્ધિ દાતા ૨
 સ્વપક્ષ જનક લાવે, નાગસ્વર ભાવ પાવે,
 ઇશાન મગ કહાવે, ગેય ત્રાતા સ્વભાવે,
 પદ્મામ્બન મોહાવે, નેમ આશ્વત પાવે,
 ગેય કાકિન્દ્રમગ ભાવે મિદ્ધિ મૂત્રે પહાવે ૩
 વાહન પુરુષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણ પ્રમાણી,
 ગોમેધને પટ પાણી, મિદ્ધિ બેડી વરાણી,
 તનુ દનક મમાની, અખિકા ચાર પાણી
 નેમ ભક્તિ ભગાણી, વીર વિજયે વખાણી ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામિની સ્તુતિ-૩

૧

શ ખેશ્વર પાસણ 'પૂજ્યે, નગભવનો લાહો લીજ્યે,
 મનવર્જિત પુરણ મુરતને જય વામામુત । અલવેમને ૧
 દેવ ગતા જિનનર અનિ ભલા, દેવ રાજા જિનવડ ગુણનીલા,
 દેવ નીલા, દેવ ગામળ દહ્યા, મોળે જિન કચનવર્ણ લહ્યા ૨
 આગમ તે જિનવડ ભાજિયો, ગણધર તે હેડે રાજિયો
 તેહનો રમ જો આજિયો. તે હુવો શિવમુળ માજિયો ૩
 ધગ્ગીવગ્ગાય પદ્માવતી પ્રભુ પાર્શ્વ તણા ગુણ ગાયતી,
 નર નર નર નર ચૂની, નયચિમલના વડિન પૂતી ૪

૨

લીલડીપુર મડળ, મોદિયો પાર્શ્વજિણુ દ,
 તેહને તમે પૂજો નર-નારી ॥ ૭૬ ।
 મુદ્ધો આપે ધન-કણ કચન રાહ,

તે શિવપદ પામે, કર્મતણા ભય છોડ. ૧
 ઘનઘસીય ઘનાઘન કેસરના રંગરેણ,
 તેહમાં તમે લેજો, કસ્તુરીના ઘોળ.
 તિણું શું પૂજે, ચઉવીશે જિણુંદ.
 જેમ દૈવ દુઃખ જાવે, આવે ઘર આણુંદ ૨
 ત્રિગટે જિને બેઠા સોહિયે સુંદર રૂપ,
 તસ વાણી સુણવા, આવી પ્રણમે ભૂપ.
 વાણી જોજનની સુણજો ભવિયણ સાર,
 તે સુણતાં હોશે પાતિકનો પરિહાર. ૩
 પાય રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ ઝાંઝરના ઝણકાર;
 પદ્માવતી ખેલે પાર્શ્વ તણા દરબાર;
 “સંઘ વિઘ્ન હરજો, કરજો જયજયકાર;”
 એમ સૌભાગ્યવિજય કહે સુખ સપત્તિ દાતાર. ૪

૩

પાસં જિણુંદા, વામાનંદા, જળ ગરભે ફણી;
 સુપના દેજે, અર્થ વિશેષે કહે, મઘવા મળી -
 જિનવર જાયા, સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી-પ્રીયે.
 નેમિ-રાજ ચિત્ત વિરાજ વિલોકિત વ્રત લીયે ૧
 વીર એકાદી, ચાર હજારે દીક્ષા ધૂરે જિનપતિ;
 પાસ ને મદદી ત્રય શત સાથે, ખીજા સહસે વ્રતી.
 ખટ શત સાથે સંયમ ધરતા વાસુપૂજ્ય જગધણી.
 અનુપમ લીલા, જ્ઞાન રસીલા, દેજો મુજને ધણી. ૨
 જિન મુખ દીઠી, વાણી મીઠી, સુરતરુ વેલડી;
 દ્રાક્ષ વિહાસે ગદ્ય વન વાસે, ખીલે રસ સેલડી;

માફર મેતી નરણા લેતી, મુખે પડુ ચાવતી,
 અમૃત દીઠું સ્વર્ગે મીઠું, મુરવધુ ગાવતી ૩
 ગજ-મુખ દયો વામન યજ્ઞો, મન્ત્રકે ક્ષણાવલી,
 ચાર તે બાહી કચ્છ-પ-વાહી, ગયા જસ શ્યામલી,
 ચઉ કર પ્રાહા, નાગાઉહા, ઢેવી પડાવતી,
 ભાવન-ઠાન્તિ, પ્રભુ ગુણુ ગાતી, વીર ઘડે આવતી ૪

શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ-પ

૧

જય જય બવિહિતકર વીર જિનેશ્વર દેવ,
 મુન-નરના નાયક જેહની સાથે મેવ,
 જાણા-રમ-ઠ દો વ દો આનંદ આણી,
 ત્રિશલામૃત મુખ ગુણ-મણિ ઢેરી બાણી ૧
 જન પથ કલ્યાણુ નિવસ વિગ્રેષ ગુદાવે,
 પળ યાવર નારક તેહને પણ મુખ થાવે,
 તે ચપવન, જન્મ, નત, નાજ, અને નિન્વાજ,
 નવિ જિનવરકેરા એ પાથે અહિંદાધ ૨
 જિહા પથ મમિતિયુત, પથ મહાત્મત માર,
 જેહમા પરક્રાન્ધ્યા વળી પાથે વ્યવહાર,
 પરમેષિ. અગિહત, નાથ, મર્વજ. ને પારગ,
 અંદ પથ પદે લગ્યા આગમ અર્થ ઉદાર ૩
 માનગ મિહ્દાઈ ઢેવી જિનપદ મેવી,
 દુખ દુરિત કપડવ ને ગળ નિતમેવી
 મામન મુખદાયી બાઈ ! મુજો નરદાન,
 ધી જ્ઞાનવિમળ ગુણ પૂરે વહિત આશ ૪

શાસનનાયક વીરજી એ, પામી પરમ આધાર તો,
 રાત્રિ ભોજન મત કરો એ, જાણી પાપ અપાર તો;
 ઘુવડ કાગ ને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો,
 નિયમ નોકારશી નિત કરો એ, સાંજે કરો ચોવિહાર તો. ૧
 વાસી બોળ ને રીંગણા એ, કંદમૂળ તું ટાળ તો,
 ખાતાં ખોડ ઘણી કહી એ, તે માટે મન વાળ તો;
 કાચા દુધ દહીં છાશમાં એ, કઠોળ જમવું વાર તો,
 ઋષભાદિક જિન પૂજતાં એ, રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨
 હોળી, બળેવ ને નોરતાં એ, પીંપળે પાણી મ રેડ તો,
 શીળ સાતમનાં વાસી વડાં એ, ખાતાં મોટી ખોડ તો;
 સાંભળી સમકિત દૃઢ કરો એ, મિથ્યા પર્વ નિવાર તો,
 સામાયિક પડિછમણાં નિત કરો એ, જિનવાણી જગસાર તો. ૩
 ઋતુવંતી અડકે નહિ એ, ન કરે ઘરનાં કામ તો,
 તેહના વંછિત પૂરશે એ, દેવી સિદ્ધાધિકા નામ તો;
 હિત ઉપદેશે હર્ષ ધરો એ, કોઈ ન કરશે રીસ તો,
 કીરતિ કમલા પામશે એ, જીવ કહે તસ સીસ તો. ૪

વીરં દેવં નિત્યં વંદે. ૧
 જૈનાઃ પાદા યુષ્માન્ પાન્તુ. ૨
 જૈનં વાક્યં ભૂયાદ્ ભૂત્યૈ. ૩
 સિદ્ધા દેવી દધાત્ પ્રાણયમ્. ૪

- મનોહર મૂર્તિ મહાવીર તણી,
જિણે ઓળ પહોર દેશના પખણી,
નવમહી નવલિચિછવ નૃપતિ સુણી,
કહી શિવ પામ્યા ત્રિભુવન ધણી ૧
- શિવ પહોગ્યા મહાપદ અઉદશ લકતે
બાવીગ લહ્યા શિવ મામથી તે,
છટે શિવ પામ્યા વીર વહી,
કાર્તિ વદિ અમાવસ્યા નિરમહી ૨
- આગામી ભાવી ભાવ કહ્યા,
દિવાળી કહ્યે જેહ લહ્યા,
પુણ્ય પાપ ફલ અજઝયણો કહ્યા,
મવિ “તહ”ત્તિ કરીને નદહ્યા ૩
- મવિ દેવ મળી ઉદ્યોત કહે,
પરભાત ગાતમ જ્ઞાન વરે,
જ્ઞાનવિમલ મહા ગુણ વિન્તરે,
જિન શામનમા જયકાર કહે ૪

- કનક-મગ-ગરીર, પ્રાપ્ત-ન માર-તીરમ,
કુમત-ધન-મમીઝ કાધ-પાવાસિ-નીઝમ,
જલધિ-જલ-ગભીર, દબ-ભ માઝ-મીઝમ,
મુર-ગિરિ-મમ-ધીઝ, મૌમિ બન્યા અ વીરમ ૧
- નમદખિલ-મુજેન્દા પાપ પડે દિનેન્દા,
કુમત મૃગ મૃજેન્દા, દર્મવદે ગજેન્દા,

મુ-ગુણ-મણિ-સમુદ્રાઃ, સાધુ-ચકોર-ચન્દ્રાઃ
 ગત-ધનતર-તન્દ્રાઃ, પાન્તુ વઃ શ્રી-જિનેન્દ્રાઃ ૨
 જિન-વદન-હૃદાન્તા-ન્નિર્ગતા વાર્ધિકાન્તા,
 સુ-પદ સલિલ-પૂતા, પાપ-પટ્ટાધ-હર્તા,
 જન્મ-મરણ-નિત્યા. દ્વાદશાઙ્ગી-વિચિત્રા,
 મુનિજન-હિત-કર્તા, મોક્ષ-ઔખ્ય-પ્રદાતા. ૩
 જિન-નયન-કુરુગી, શ્યામ-વેણી-ભુજગી,
 જિન-મુખ-કજ-ભૃગી, રવેત-વસૈવૃતાગી,
 નિખિડ-જડિમ-રોગ-ધ્વંસને-માતુલિગી,
 શ્રુત નિચય-વરાગી, દેહિ મે દેવિ ! સદ્ગીઃ ૪

અણ્ણતનાથ જિન સ્તુતિ-૧*

જળ ગરભે સ્વામી, પામી વિજયા નારઃ
 જીતે નિત્ય પિછિને, અક્ષ કીડન હુશિયાર;
 તીણે નામ અણ્ણત છે, દેશના અમૃતધાર;
 મહાયક્ષ અજિતા. વીર વિઘન અપહાર.

સંભવનાથ જિન સ્તુતિ ૧

સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન્ય સજ્જન દીહા;
 જિનગુણ માળા ગાવતાં, ધન તેહની જીહા;
 વયણ સુગંગ તરંગમાં, ન્હાતાં શિવગેહી,
 ત્રિમુખમુર દુરિતારિકા, શુભ વીર સનેહી.

અભિનંદન જિન સ્તુતિ-૧

અભિનંદન ગુણ માલિકા, ગાવંતી અમરાલિકા;
 કુમતકી પરજાલિકા, શિવવહુ વરમાલિકા;

લગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા,
ઈશ્વરો સુર બાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા

સુમતિનાથ જિન સ્તુતિ-૧

સુમતિ સ્વર્ગ દીચે અમુમતને, મમત મોહ નહો ભગવતને,
મગટ જ્ઞાન વરી શિવ બાલિકા, તુ બરુ વીર નમે મહાકાલિકા

પદ્મપ્રભ જિન સ્તુતિ-૧

પદ્મપ્રભ હુત છન્નાઅસ્થા, શિવમકો મિદ્ધા અરુપસ્થા,
નાણુ ને દ મણુ દોય વિલાસી, વીરકુસુમ શ્યામા જિન પાત્રી

સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ-૧

અષ્ટ મહા પડિહાગ્યુ એ, શોભે સ્વામિ સુપાસ તો,
મહા ભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, સુર-નર તેહના હાસ તો,
શુભ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ અથ મોઝાર તો,
માત ગ શાતા સુર-મુગી એ, વીર વિવન અપહાર તો

ચદ્રપ્રભ જિન સ્તુતિ-૧

ચદ્રપ્રભ મુખ ચદ્રમા, મણિ । જોવા જઈએ,
દ્રવ્ય-ભાવ પ્રભુ દગ્ધિભણે, નિર્મળતા વધએ,
વાણી મુધા ગમ વેલડી, મુગીએ તતખેવ,
ભરે ભદત ભુકુટિકા, વીર વિજય તે દેવ

મુવિધિનાથ જિન સ્તુતિ-૧

મુવિધિ મેવા ગ્તા દેવા, નજી વિષય વામના,
ગિવ મુખ દાતા જ્ઞાતા ત્રાતા, હરે દુખ દામના,
નય-ગમ-ભગે રગે ચગે, વાણી ભવ હાગિકા,
અમર અજીતા મોહાતીના, વીર ગ્ધે મુનાગિકા

શીતલનાથ જિન સ્તુતિ-૧

શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અંગ ઉવંગે,
કલ્યાણક પાંચે, પ્રાણી-ગણ સુખ અંગે;
તવ વચન મુણંતા, શીતલકો મનહીં લોકા,
શુભ વીર તે અહ્યા, શાસન દેવી અશોકા.

શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તુતિ-૧

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર ગુણ દેવાળ;
કનકતરુ સેવે કુણ ? પ્રભુને છંડી સુરતરુ સેવાળ;
પૂર્વાપર અવિરોધી સ્યાત્પદ-વાણી સુધારઅ વેલીળ.
માનવી માણુઓ સુર સુપસાયે, વીર હૃદયમાં ફેલીળ.

વાસુપૂજ્ય જિન સ્તુતિ ૧

વિમલગુણ-અગારં, વાસુપૂજ્યં મકારં,
નિહત વિષય વિકારં, પ્રાપ્ત કૈવલ્ય સારં.
વચન રસ ઉદ્ધારં, મુક્તિનત્ત્વં વિચારં,
વીર વિઘન નિવાર, સ્તૌમિ અંડી કુમારં.

વિમલનાથ જિન સ્તુતિ ૧

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા, જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીશ ગુણ લક્ષણી. છન્નસુહ સુર પ્રવરા જક્ષણી.

અનંતનાથજીની સ્તુતિ ૧

જ્ઞાનાદિકા ગુણુવરા, નિવસત્યનન્તે,
વળી સુપર્વ મહિતો જિન પાદ પદો,
અંથાણુવે મતિવરા પ્રણમન્તિસ્મ ભક્ત્યા,
પાતાલ આંકુશી સુરી, શુભ વીર દક્ષા.

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામિની સ્તુતિ. ૧.

મખિ ધર્મ જિજ્ઞેસર પૂજ્યો
જિન પૂજે મોહને ધુજ્યો
પ્રભુ વયણ મુધારસ પીજ્યો
કિન્નર કંદર્યા રીજ્યો ॥ ૧ ॥

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનની સ્તુતિ. ૧

વશી કુંથુ વ્રતી તિલકો જગતિ,
મહિમા મહતી નત ઇંદ્રતતિ
પ્રથિતાગમજાનગુણા વિમલા,
શુભવીર મતા ગાંધર્વબલ્લા ॥ ૧ ॥

શ્રી અરનાથ ભગવાનની સ્તુતિ. ૧.

અરવિભુ ગ્વિ ભૂતલ દોતક,
મુગનમા મનમાર્ચિત પરકર
જિનગિન નગિન પરનાગિની,
પ્રણત યક્ષપતિ વીર ધાગિની ॥ ૧ ॥

શ્રી મલ્હિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ. ૧

મલ્હિનાથ મુખચર નિહાલુ
અન્હિ પ્રભુમી પાતક-રાણુ
જ્ઞાનાનંદ વિનલ પુન મઠ
ધરણ પ્રિયા શુભ વીર કુબેર ॥ ૧ ॥

શ્રી મુનિમુગ્ધત સ્વામિની સ્તુતિ ૧.

મુગ્ધતસ્વામિ. આતમનામી, પૂજે સર્વિ મન રૂદ્ધી

જિનશુભ શુભિએ, પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકલી.
વચને રહીએ, જીક ન કહીએ, ટલે ફલવંચકો
વીરજિજ્ઞાસી નરદત્તા વરુણ જિનાર્ચકો. ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિ. ૧.

શ્રી નમિનાથ સોહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો.
વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો.
રત્નત્રયી જસઉજલી એ, ભાંખે પટ્કવ્ય જ્ઞાન તો
ભૂકુટી સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય બહુમાન તો. ૧

નેમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિ. ૧

ગીરનારે ગરવો વહાલો નેમજીજીંદ,
અષ્ટાષ્ટ ઉપર પૃથુ ધરો આજીંદ,
સિદ્ધાંતની રચના ગણધર કરે અનેક,
દિવાળી દિવસે દો અંબાઈ વિવેક ॥ ૧ ॥

શ્રી ભીડભંજન પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ. ૧

ભીડભંજન પાસ પ્રભુ સમરો,
અરિહંત અનંતનું ક્યાન ધરો,
જીનાગમ અમૃત પાન કરો,
શાસનદેવી સવિ વિદ્ય હરો ॥ ૧ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ. ૧

વીરં દેવં નિત્યં વન્દે ॥ ૧ ॥

જૈનાઃ પાદા યુષ્માન્ પાન્તુ ॥ ૨ ॥

જૈનં વાક્યં ભૂયાઃ ભૂત્યૈ ॥ ૩ ॥

સિદ્ધાદેવી દદ્યાત્ સૌખ્યમ્ ॥ ૪ ॥

શ્રી સીમધર સ્વામિની સ્તુતિ. ૧

શ્રી સીમધર દેવ ગુહકર, મુનિમન પકજ હસાણ,
 કુશ્વ અરજિન અતર જન્મ્યા, તિહુઅણુ જમ પરશ માણ,
 મુમત નમિ અતર વળી દીક્ષા, શિક્ષા જગત નિરામણ,
 ઉદય પેઢાલ જિનાતરમા પ્રભુ, તત્રે શિવવહુ પાસણ ૧

ખત્રીસ ચઉસકૃિ ગઉમકૃિ મળીયા, ઋગિમયસકૃિ ઉછિકૃાણ,
 ચઉઅહ અમ હળી મધ્યમ કાળે, વીચ જુનેશ્વર દિકૃાણ,
 દે અઉ ચાગ જાન્ય ફશ જાણુ, ધ્યાયક યુગ્કર મોઝારણ,
 પૂજે પ્રણમો આચારાગે, અવચન સાર ઉદ્ધારેણ. ૨

સીમધર વગ દેવળ પામી, જિનપદ ખવણ નિમિત્તેણ,
 અર્ચની દેગતા વસ્તુ નિયેગન, દેતા મુણુન વિનીતેણ,
 ઠાદશ અગ પૂરવ પુત રચિયા, ગણુધર લાઘવ વિકસિયાણ,
 અપજજવમિય જિનાગમ વદે, અક્ષય પદના રસિયાણ ૩

આણાગી મમકિત મગી, વિવિધ મગી વ્રતધારીણ,
 ચઉવિહુ મગ તીરથ રખવાળી, મહુ ઉપદ્રવ દરનારીણ,
 પચાગુલી મૂડી ગામન દેવી, દેની જરા તમ કદિણ,
 ત્રો શુભવીર કહે શિવસાધન, કાર્ય મકળમા સિદ્ધિણ ૪

શ્રી સિદ્ધાચલજીની સ્તુતિ ૧

પગમ મુખ વિલામી, શુદ્ધ ત્રિદૃષ ભામી,
 મહજ ઉચિ વિકામી, શોભ આવામ વામી,
 મદ મદન વિનામી, વિશ્વથી જે ઉદામી,
 ઝડપવા જિન અનામી, વરીયે તે નિરામી ૧

જિનવન જિનદાગ, પ્રાપ્ત મમાન પાન,

કૃત કપટ વિદારા, પૂર્ણ પુણ્ય પ્રચારા,
 કલિમલ મલહારા, મદિતાનંગચારા,
 દુઃખવિપિનકુઠારા, પૂજ્યે પ્રેમે ધારા. ૨

પ્રબલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નીલેષ વાસા,
 વિવિધ નય વિલાસા, પૂર્ણ નાણાવલાસા,
 પરિહરિ તક દાસા, દત્ત દુર્વાદિ વાસા,
 ભવિજન મુણિ ખાસા, જૈન વાણી જયાસા ૩

સકલ સુર વિશિષ્ટા, પાલિતાનેકશિષ્ટા,
 ગરિમ ગુણ ગરિષ્ઠા, નાસિતા શેષ રિષ્ટા,
 જનમ મરણ નિષ્ટા, દાનલીલાપદિષ્ટા,
 હરતુ સકલ હૃષ્ટા, દેવી ચક્રા વરિષ્ટા. ૪

ખીજની સ્તુતિ.

અજવાળી ખીજ સોહાવે રે
 અંદા રૂપ અનુપમ લાવે રે
 અંદા વિનતડી ચિત્ત ધરજો રે
 સીમંધરને વંદના કહેજો રે ॥ ૧ ॥

વીશ વિહરમાન જિનને વંદું રે
 જિન શાસન પૂજી આણુંદું રે
 અંદા એટલું કામજ કરજો રે
 સીમંધરને વંદણા કહેજો રે ॥ ૨ ॥

સીમંધર જિનની વાણી રે
 તે તો અમિય પાન સમાણી રે

ચદા તમે સુણી અમને સુણાવો રે
લવ સચિત પાપ ગમાવો રે ॥ ૩ ॥

સી મંધર જિનની સેવા રે
તે તો શાસન ભાસન મેવા રે
ચંદા હોજો સંઘના ત્રાતા રે
ગજ લછન ચંદ વિખ્યાતા રે ॥ ૪ ॥

પચમીની સ્તુતિ ૧.

શ્યામલુ મુદિ દિન પચમીએ, જન્મ્યા નેમિજિણુ દ તો,
શ્યામવરણુ તનુ ગોમનુ એ, મુખ શારદા ચદ તો,
નકુસ વરમ પ્રણુ આહિણુ એ, પ્રહાચારી ભગવત તો,
અષ્ટકરમ હેલા હણીએ, પહોતા મુક્તિ મહત તો ૧

અષ્ટાપદપરઆદિજિન એ, પહોતા મુક્તિ મોઝાર તો,
વામુપૂજ્ય ચ પાપુરી એ નેમ મુક્તિ ગિરનાર તો,
પાવાપુરી નગરીમા વળી એ, શ્રી વીરતાણુ નિગ્વાણુ તો,
સમેતગિખર વીર મિદ્ધ હુઆરે, સિગ્વહુ તંહની આણુ તો ૨

નેમનાથ જાની હુઆ એ, બાખે સત્ય વચન તો,
જીવદયા ગુણવેલડી એ, કીજે તાસ જતન તો,
મૃધા ન બોલો માનવીએ, ચોરી ચિત્ત નિવાર તો,
અનત તિર્થ કર એમ કહે એ, પરહરીએ પરનાર તો, ૩

ગોમેધનામે યક્ષબલો એ, દેવી શ્રી અંબિકા નામ તો,
શામન સાન્નિધ્ય જે કરે એ, કૃષ્ણ વળી ધર્મના કામ તો,
તપગરછ નાયક ગુણનીલોએ, શ્રી વિજયસેનસૂરિરાય તો,
ઋષભદાસ પાપ મેવતા એ, સફળ કરો અવતાર તો ૪

શ્રી પંચમીની સ્તુતિ. ૨.

શ્રી નેમિઃ પંચરૂપ ત્રિદશપતિકૃત-પ્રાજ્ઞ્ય જન્માભિષેક-
 શ્રંચત્ પંચાક્ષમત્તદ્વિરદમદભિદા પંચવક્ત્રોપમાનઃ
 નિર્મુક્તઃ પંચદેહ્યાઃ પરમસુખમયઃ પ્રાસ્તકર્મ પ્રપંચઃ
 ક્ષદ્યાણું પંચમીસત્તપસી વિતનુતાં પંચમ જ્ઞાનવાન્વઃ ૧

અંપ્રીણુન્ સચ્ચકોરાન્ શિવતિલકસમઃ કૌશિકાનન્દમૂર્તિઃ
 પુણ્યાગ્નિઃ પ્રીતિદાયિ સિતરુચિર્વિંચઃ સ્વીયગોભિસ્તમાંસિ
 સાન્દ્રાણિ ધ્વંસમાનઃ સકલ કુવલયો-દ્વાસમુચ્ચૈશ્ચકાર
 જ્ઞાનં પુણ્યાન્નિજનૌઘઃ સ તપસી ભવિનાં પંચમી વાસરસ્ય ૨

પીત્વા નાનાભિધાર્યા મૃતરસમસમં યાન્તિ યાસ્યન્તિ જગ્મુ-
 ર્જિવા યસ્માદ્દનેકે વિધિવદમરતા પ્રાજ્ઞ્ય નિર્વાણુ પુર્યામ્
 યાત્વા દેવાધિદેવા ગમદસમચુધા-કુણ્ડમાનંદહેતુ-
 સ્તત્પંચમ્યાસ્તપસ્યુદતવિશદધિયાં ભવિનામસ્તુ નિત્યમ્ ૩

સ્વર્ણાલકાર વદગન્ મણિકિરણુગણુ ધ્વસ્ત નિત્યાન્ધકારા
 હુંડકારા રાવદ્ધરી કૃતસુકૃતજન-પ્રાત વિદ્યપ્રચારા
 દેવી શ્રીઅંબિકાખ્યા જિનવરચરણા-મ્ભોજભૃંગી સમાના
 પંચમ્યહ્નસ્તપોઽર્થં વિતરતુ કુશલં ધીમતાં સાવધાના ૪

શ્રી આઠમની થોય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ ભાવ ધરી સુરરાજળ.
 આઠ જાતિના કળશ ભરીને, નહેવરાવે જિનરાજળ.
 વીર જિનેશ્વર જન્મ મોહતસવ કરતાં શિવસુખ સાધેળ.
 આઠમનું તપ કરતાં અમ ધેર મંગલકમલા વાધેળ....૧

અપકરમ વૈરિ ગજગજન અપાપદ પરે જાગિયાજી
 આઠમે આઠ સ્વરૂપ વિચારી મદ આઠે તમ જાગિયાજી
 અપમી ગતિ પહોતા જે જિનવર કુમ આઠ નહિ અ ગજી
 આઠમનુ તપ કૃતા અમ ઘર નિત નિત વાધે રગજી ૦
 પ્રાતિહારજ આઠ વિરાજે સમવમરણુ જિનરાજેજી
 આઠમે આઠમે આગમ ભાળી ભવિમન મ ગય ભાજેજી
 આઠે જે પ્રવચનની માતા પાળે નિગતિચારોજી
 આઠમને દિન અપ્રકારી જીવદયા ચિત્ત ધારોજી ૩
 અપ્રકારે પૂજા કરીને માનવભવ કુળ લીજેજી
 મિહ્માઈદેવી જિનવર સેવી અપ મહામિહ્મિ દીજેજી
 આઠમનુ તપ કૃતા લીજે નિર્મળા કેવળજાનજી
 ધીરવિમળા કવિ એવક નય પ્રે તપથી કોઠ કલ્યાણજી ૪

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

એકાદશી અનિ કચડી ગોવિદ પૂછે નેમ,
 નિજ નાજ એ પર્વ મોટું કહોને મુજશુ તેમ
 જિનવર કલ્યાણુક અનિપણા, એકસોને પગચામ
 તેજે કાજુ એ પર્વ મોહોટું કરો મોન ઉપવામ ૧
 અગિયાર શ્રાવકતાળી પડિમા, નહી તે જિનવરદેવ
 એકાદશી એમ અધિક એવો વનગળા જિમ રેવ
 એવીરા જિનવર મયલ મુખકર જેમા સુરતરુ અગ
 જેમ ગગ નિર્મળ નીર લેલવો કરો જિન શુ રગ
 અગિયાર અગ લખાવીએ, અગિયાર પાઠા સાર
 અગિયાર કવળી વીંટણા કવળી પૂજણી સાર

વરકમલ નયાણી કમલવયાણી કમલ સુકોમળ કાય
 ભુજદંડ ચંડ અખંડ જેહને સમરતાં સુખ થાય
 એકાદશી એમ મન વસી, ગણિ હર્ષપંડિત શિષ્ય
 શાસનદેવી વિદ્ય નિવારો, સંઘતણાં નિશદિશ૪

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ. ૨.

શ્રી ભાગ્ નેમિર્ણભાષે જલશયસવિધે સ્ફુર્તિમેકાદશીયાં,
 માદ્યન્મોહાવનીન્દ્ર પ્રશમનવિશિષ્ઠઃ પંચખાણુચ્ચિરર્ણુઃ
 મિથ્યાત્વ ધ્વાન્તમાન્તૌ રવિકરનિકર સ્તીવલોભાદ્રિવજ્રં,
 ઐયસ્તત્પર્વ વસ્તાન્નિષ્ઠવસુખમિતિવા સુમતશ્રેષ્ઠિનોઽભુત ૧

ધન્દ્રૈરબ્રહ્મહિર્મુનિપગુણરસા સ્વાદનાનન્દપૂર્ણે—
 દિવ્યદ્ ભિસ્ફારહારૈ લલિતવરવપુર્યષ્ટિભિસ્સ્ર્વધૂભિઃ
 સાર્ધં કદ્યાણુ કૌથો જિનપતિનવતે ણિન્દુભૂતેન્દુસંખ્યો,
 ઘસ્ટ્રે યસ્મિન્ જગેતદ્ ભવતુસુભવિનાં પર્વસન્ધર્મહેતુઃ ૨

સિદ્ધાંતાખિધ પ્રવાહઃ કુમતજનપદાન્ પ્લાવયન્ યઃ પ્રવૃતઃ
 સિદ્ધિદ્રીપં નયન્ધીધન મુનિવણિજઃ સત્યપાત્ર પ્રતિષ્ઠાન્
 એકાદશ્યાદિ પર્વેન્દુમણિમતિદિશન્ ધીવરાણાં મહાધર્મ્યં,
 સન્યાયામ્ભશ્ચ નિત્યં પ્રવિતરતુ સ નઃ સ્વપ્રતીરે નિવાસમ્ ૩

તત્પર્વોન્નાપનાર્થં સમુદિત સુધિયાં શંભુસંખ્યા પ્રમેયા—
 સુત્કૃષ્ટાં વસ્તુવીથી—મભયદસદને પ્રાભૃતી કુર્વતાં તાં,—
 તેષાં સવ્યાક્ષપાદૈઃ પ્રલપિત મતિભિઃ પ્રેતભૂતાદિભિર્વાઃ
 દુષ્ટૈર્જન્યં ત્વજન્યં હરતુ હરિતનુ ન્યસ્ત પ્રાદાંખિકાખ્યા ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

[૧]

નિનશામન વહિત પૂરણ દેવગમાળ,
 ભાવે ભવિ ભણિયે સિદ્ધચક્રે ગુણમાળ,
 તિહુદ્રાણે એહની પૂજા કરે ઉત્તમાળ,
 તે અનર અમરપદ સુખ પામે સુવિશાળ ૧

અરિહંત સિદ્ધ વદો આચારજ ઉવજાયા,
 સુનિદરિસણુ નાણુ ચરણુ તપ એ સમુદાય
 એ નવપદ સમુદિત સિદ્ધચક્રે સુખદાય,
 એ ધ્યાને ભવિના ભવકોટી દુખ જામ ૨

આસો ચેતરમા સુદ સાતમથી માર,
 પુનમલગી ઠીજે નવઆંખિલ નિરધાર,
 દોયસહમ ગણેવુ પદસમ સાડાચાર,
 એકાશી આંખિલ તપ આગમ અનુસાર ૩

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેવકે શ્રી વિમલશરદેવ,
 શ્રીપાલતણી પરે સુખપુરે ભવ્યમેવ,
 દુખદોહગનાવે જેહ કરે એહની સેવ,
 શ્રી સુમતિ સુચરનો રામ કહે નિત્યમેવ ૪

[૨]

પ્રદ ઉડી વહુ, સિદ્ધચક્રે મજાય,
 નખીએ નવપદનો જાપ સદા સુખદાય,
 વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે ધર્મ ઉત્તમાળ,
 તે સવિ સુખ પામે, નિમ મયણા શ્રીપાલ, ૧

સાલવપતી પુત્રી, મયણ્યા અતિ ગુણવંતઃ

તસ કર્મસંયોગે, દોઢી મિત્રિયો કંતઃ
ગુરવયણે તેણે, આરાધ્યું તપ ઝોલઃ

મુખસંપદ વરીયા, તરીયા ભવજળ તેહ. ૨

આંખીલને ઉપવાસ, છઠ વળી અઠમ;

દશ અઠામ પંદર. માસ છ માસ વિશેષ,
ઇત્યાદિક તપ ગહુ, ગહુમાંલી શિરદાન;

જે ભવિયણ કરશે, તે તરસે સંસાર. ૩

તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રીવિમળેશ્વરચક્ષ;

સહુ સંઘના સંકટ, ચૂરે ધર્મ પ્રત્યક્ષ;

પુંડરીક ગણધાર, કનકવિજય બુધશિષ્ય;

બુધ દર્શનવિજય કહે, પહોચે સકળ જગીશ. ૪

શ્રી નવપદની સ્તુતિ.

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો,

આચારાજ વાચક સાહુનમો;

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રનમો,

તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો. ॥ ૧ ॥

અરિહંત અનંત થયા થાસે,

વળી ભાવ નિદેષે ગુણ ગાશે;

પડિ ક્ષમણું દેવવંદન વિધિશું,

આંખીલતપ ગણણું ગણે વિધિશું. ॥ ૨ ॥

છ હરીપાળી જે તપ કરશે,

શ્રી પાલતણી પરે ભવ તરશે;

સિદ્ધ ચક્રને કુણુ આવે તોલે,
 એહવા જિન આગમ ગુણુ જોલે ॥ ૩ ॥

સાહાચાર વરશે તપ પૂરો,
 એ કર્મ વિદ્યારણુ તપ શૂરો,
 સિદ્ધ ચક્રને મનમસ્તિ થાપો,
 નય વિમલેસર વર આપો ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુપણુ પર્વની સ્તુતિ.

[૧]

મણિ રચિત મિહાસન, જોઠા જ ગદા ધાર,
 પર્યુપણુ-કેરો, મહિમા અગમ અપાર,
 નિજ મુખથી દાખી, સાળી સુરતજ્વલ,
 એ પર્વ પર્વમા, જિમ તાગમા અદ ૧

નાગકેતુની પદે, ક્ષત્ર્ય માધના ત્રીજે,
 તતનિયમ આખડી, સુર-ગુણ અધિકીલીજે
 દોય ભેદે પૂજા, દાન પગ પ્રકાશ,
 દર પદિક્કમણુધર, મિયલ અખડિત ધાર ૨

જે ત્રિકરણુ ગુપ્તે, આરાધે ન વ વાર,
 ભવ સાત આઠ નવ, શેષ તામ મસાર,
 મહુ મૂત્ર મિત્રેમણિ, ક્ષત્ર્યમૂત્ર મુખકાશ,
 તે શ્રવણે ગુણીને, મકળ ક્રો અવતાર, ૩

મહુ ચૈત્ય જીહારી, ખમત-ખામણુ કીજે,
 કરી સાહમિવત્મલ, કુગતિ-દાન પટ રીજે,

અદ્દાઈ-મહોત્સવ, ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ,
ધમ કરતાં સંધને, શાસન દેવ સહાઈ, ૪

[૨]

સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીને સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજેછ
ઢોલ દદામા ભેરી નકેરી ઝલ્લરીનાદ સુણીજેછ
વીરજિન-આગળ ભાવના ભાવી માનવ ભવકૂળ લીજેછ
પરવ પજ્જુસણ પૂરવ પૂજે આબ્યાં એમ આણીજેછ-૧

માસ પાસ વળી દશમ દુવાલસ ચત્તારી અઠ્ઠ કીજેછ
ઉપર વળી દશ દોય કરીને જિન ચોવીસે પૂજેજેછ
વડા કદપનો છઠ્ઠ કરીને વીરચરિત્ર સુણીજેછ
પડવાને દિન જન્મ-મહોત્સવ ધવળ મગળ વરતીતેછ-૨

આઠ દીવસ લગે અમર પળાવી અઠ્ઠમનુ તપ કીજેછ
નાગકેતુની પરે કેવળ લહીએ જો શુભ ભાવે રહીએછ
તેલાધરદિન ત્રણ કદયાણક ગણધરવાદ વહીજેછ
પાસ નેમીશ્વર અંતર ત્રીજે ત્રધલચરિત્ર સુણીજેછ-૩

બારસેં સુત્રને સમાચારી સંવચ્છરી પડિક્કમીએછ
ચૈત્યપ્રવાહી વિધિ શું કીજે સકળ જંતુને ખામીજેછ
પારણાને દિન સાહમિમવચ્છલ કીજે અધિક વડાઈછ
માનવિજય કહે સકળ મનોરથ પૂરે દેવી સિદ્ધાઈછ-૪

[૩]

વરસ દિવસમા અષાઠ ચોમાસ, તેમાં વળી ભાદરવો માસ,
આઠ દિવસ અતિ ખાસ

પર્વ પન્નભુક્ષણ કરો ઉદ્ધાસ, અઠાધધરનો કરવો ઉપવાસ,
પોસહ લીને શુર પાસ

વડા દેવનો છઠ્ઠ કરીને, તેડ તણો વળાણ સુણીને,
ચોદ સુપન વાચીને

પડવેને દિન જન્મ વચ્ચાય, ઓછવ મહોચ્છવ મગલવાય,
વીર જિલ્લેમગ રાય (૧)

બીજ દિને નીક્ષા અધિકાર, માજ સમય નિર્વાણ વિચાર,
વીરતણો પરિવાર

ત્રીજ દિને શ્રીપાર્શ્વ વિખ્યાત, વળી નેમિમરનો અવદાત,
વળી નવ ભવની વાત

ચોતીયે જિન અતર નેવીશ, આદિ જિનંદગ શ્રી જગદીશ
તામ વળાણ સુપીશ

પાંચમી ન ગણ જીન ગુણી દરીયે, વળી પ્રભાવના નિત અતુનરીએ,
અકૃમ તપ જય વરીયે (૨)

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેડનનો પડેલો વજડાવો,
ધ્યાન ધરમ મનવાવો

નવત્મરીદિન સાગ્ર દેવાય, મધ અતુર્નિધ લેજો યાય,
બારએ મૂત્ર સ્પ્રધાય

ચિરાવર્ણને સમાચારી. પદાવલી પ્રમાણ નિવારી,
માલગને નગનારી

આઠમી ગણે પ્રજ્ઞમીશ, મધમનગુ પ્રેમ ધનીશ,
ચાગર સર્વે મહીશ (૩)

અત્તરબેદી જિનપૂલ્લ ગ્વાવો, નાગકેન જેન મચાવો,
વિધિરૂ રનાય જળાવો

આડંબરેશું દહેરે જઈએ, સંવત્સરી પડિક્કમાણું કરીએ,
સંધ સર્વને ગમીએ

પારણે સાહચિમવચ્છલ કીને, યથાશક્તિએ દાન દીને.
પુણ્ય ભાંડાર ભરીને

શ્રી વિજયક્ષેમસૂરિ ગણધાર, જશવન્તસાગર શુર ઉદાર,
જીણું દસાગર જગદાર (૪)

શ્રી વીશસ્થાનકની સ્તુતિ.

પૂછે ગૌતમવીર જિણુંદા, સમવસરાણુ એકા શુભ કંદા
પૂજિત અમર સુરીંદા,

“કેમ નિદ્રાએ પદ્મજિનગંદા ! કિણુવિધ તપ કરતા બહુ કંદા !
ટળે દ્વરિત-દંદા !”

તો ભાળે પ્રભુજી ગતનિ દા “સુણુ ગેામત ! વસુભૂતિ નંદા !
નિર્મળ તપ અરવિંદા !

વીશસ્થાનકે તપકર મહંદા જિમ તારક સમુદાયે ગંદા
તિમ એ તપ સવિમ્લ દા ૧

પ્રથમપદ અરિહંત ભાણીને, બીજે સિદ્ધ પવયણુ પદત્રીને
આચારજ થિર ઠવીને

ઉપાધ્યાયને સાધુ ગ્રહીને, નાણુ દંસણુપદ વિનય વહીને
અગિયારમે ચારિત્ર લીને

બંભવયધારિણું ગણીને, કિરિયાણું તવસ્સ કરીને,
ગોયમ જિણાણું લહીને

ચારિત્ર નાણુ સુઅસ્સ તિત્થસ્સ કીને,
ત્રીજે ભવતપ કરત સુણીને એ સવિજિન તપલીને ૨

આદિ નમો પદ સઘળે ઠવીશ, બાર પત્તર વળી બાર છત્રીશ
 દશ પણ્ણવીશ સગવીશ,
 પાંચને અડસઠ તેર ગણીશ, સિત્તેર નવકિન્નિયા પચવીશ;
 બાર અઠાવીસ ચોવીશ
 મત્તર એકાવન પિસ્તાલીસ પાંચ લોગરસ કાઉરસગ રહીશ
 નવકારવાળી વીશ,
 એક એક પદે ઉપવામજ વીશ, મામપટે એક ચોળી કરીશ
 એમ સિદ્ધાંત જગીશ ૩
 શકને એકાસાથુ તિવિહાર છઠ્ઠ. અઠમ માસખમણુ
 ઉદાર, પડિમ્મખણુ દોયવા
 ઈત્યાદિક વિધિ ગુરુગમધાર, એકપદ આરાધન ભવપાર
 ઉજમણુ વિવિધ પ્રકાર
 માગ તથા કરે મનોહાર, ફેવી સિદ્ધાર્થ શામન સુખકાર,
 વિદ્ય-મિટાવણુદાર
 લખાવિજય જમ ઉપર ધ્યાન, શુભ ભવિષ્ય ધર્મ આધાર
 વીરવિજય જયકાર ૪

વિભાગ ૭ મો

સજ્જાયો.

(નાની) અમૃત-વેલીની મજાયા-૧

ચેતન! જ્ઞાન અબુવાલીએ ટાલીએ મોહ સતાપરે,
 ચિત્ત ડમ ટોલતુ વાલીએ પાલીએ મહજગુણ આપરે ચે ૧

- ઉપશય અમૃત-રસ પીજીએ, કીજીએ સાધુ-ગુણ-ગાનરે,
અધમ-વયભે નવિ ખીજીએ, દીજીએ સજ્જન માનરે. ૨
- ક્રોધ-અનુબંધ નવિ રાખીએ ભાણિએ વયણ મુખે સાચરે,
સમકિત-રત્નરુચિ જોડીએ, છોડીએ કુમતિ-મતિ-કાચરે. ૩
- શુદ્ધ પરિણામને કારણે, ચારના શરણ ધરે ચિત્તરે,
પ્રથમ તિહાં-શરણ અરિહંતનું, જોહ જગદીશ જગમિત્તરે. ૪
- જે સ મો સ રણ માં રાજતા, ભાંજતા ભવિક-સંદેહરે,
ધર્મનાં વચન વરસે સદા, પુષ્કરાવર્ત જિમ મેહરે. ૫
- શરણ ખીણું ભજો સિદ્ધનું જે કરે કર્મ-ચક્રચુરરે,
ભોગવે રાજ શિવ નગરનું, જ્ઞાન-આનંદ-ભરપૂરરે. ૬
- સાધુનું શરણ ત્રીણું ધરે, જોહ સાધે શિવપંથરે,
મૂળ-ઉત્તર-ગુણે જે વર્યા, ભવ-તર્યા ભાવ-નિર્ઘથરે. ૭
- શરણ ચોથું કરે ધર્મનું, જોહમાં વર-દયા-ભાવરે,
જે સુખ હેતુ જિનવર કહ્યું, પાપજલ તારવા નાવરે. ૮
- ચારનાં સરણ જે પડિવજે, વલી ભજે ભાવના શુદ્ધરે,
દુરિત સવિ આપણાં નિંદિએ, જેમ હોયે સંવર-વૃદ્ધરે. ૯
- ઈહભવ પરભવ આચર્યા, પાપ-અધિકરણ-મિથ્યાતરે,
જે જિનાડડશાતનાદિક ધણાં, નિંદિએ તેહ ગુણઘાતરે. ૧૦
- ગુરુતણાં વચન તે અવગણી, ગુંથિયા આપમત જાલરે,
ખડુપરે લોકને ભોળવ્યા, નિંદિએ તેહ જાંજલરે. ૧૧
- જોહ હિંસા કરી આકરી. જોહ ખોલ્યા મૃષાવાદરે,
જોહ પરધન હરી હરખીયા, કીધલો કામ ઉન્માદરે. ૧૨
- જોહ ધન-ધાન્ય-મૂર્છા ધરી, સેવિયા ચાર કષાયરે,

- ગગને છેપને વશ હુવા, જે કીધા કલહ-ઉપાયઁ ૧૩
- ભુક જે આલ પગને દિયા, જે કર્યા પિશુનતા પાપઁ, ૧૪
- રતિ-અરતિ-નિદ-માયા-મૃષા, વલિય મિથ્યાત્વ-મતાપરે ૧૪
- પાપ જે એહવા સેવિયા, તેહ નિદિએ તિહુ કાલરે, ૧૫
- મુકૂળ અનુમોદના કીજીએ, નિમ હોયે કર્મ વિસરાલરે ૧૫
- વિવ-ઉપકાર જે જિન કહે, માર જિન નામ-સયોગરે, ૧૬
- તેહ ગુણ તામ અનુમોદીએ, પુણ્ય અનુયોગ-અનુબધરે ૧૬
- નિદની મિદ્ધતા કર્મના, -ક્ષયથત્રી ઉપની જેહને, ૧૭
- જેહ આચાર આચાર્યનો, ચરણ-વન મિત્રવા મેહરે ૧૭
- જેહ ઉવજાયાનો ગુણ ભલો, મૂત્ર મજાયા પગિણામઁ, ૧૮
- માધુની જેહ વલી માધુના, મૂલ-ઉત્તર-ગુણ-ધામઁ ૧૮
- જેહ વિગતિ દેશ-ત્રાવડતાળી, જેહ મમકિત સદાચારરે, ૧૯
- મમકિત-દૃષ્ટિ મુરનર તણો, તેહ અનુમોદિએ મારરે ૧૯
- અન્યમા પણ દયાદિ ગુણો, જેહ જિન-વચન અનુમારે, ૨૦
- મર્મ તે ચિત્ત અનુમોદિએ, મમકિત બીજ નિગ્ધારે ૨૦
- પાપ નવિ તીવ્ર ભાવે કરે, જેહને નવિ ભવ-ગગરે, ૨૧
- વિન-વિધિ જેહ મેવે મદા, તેહ અનુમોદવા લાગરે ૨૧
- માર્યો પાપ ગુણ પગતો, માબગી દર્પ મન આજુરે, ૨૨
- દોષ-લવ-પાલ નિજ દેખતા, નિજ-ગુણ નિવત્તમા નાજુરે ૨૨
- ઉચિત વ્યવહાર અવવળને, ઇમ પ્રી નિયત પરિજ્ઞાનઁ, ૨૩
- દેહ-મન-વચન-પુકગલ યદી, મર્મથી બિન નુજ રૂપઁ ૨૪
- અશય અહલક ઈ જીવનું, જ્ઞાન-આનંદ-મરુપઁ ૨૪

કર્મથી કલ્પના ઉપજે, પવનથી જેમ જલધિ-વેલરે,
 રૂપ પ્રગટે સહજ આપણું, દેખતાં દષ્ટિ-સ્થિર મેલરે. ૨૫
 ધારતાં ધર્મની ધારણા, મારતાં મોહ વડચોરરે,
 જ્ઞાનરૂચિ વેલ વિસ્તારમાં, વારતાં કર્મનું જોરરે. ૨૬
 રાગ-વિષ-દોષ ઉતારતાં, ભરતાં દોષ-રસ શેપરે.
 પૂર્વ-મુનિ-વચન સંભારતાં, વારતાં કર્મ નિઃશેપરે. ૨૭
 દેખિએ માર્ગ શિવનગરનો, જે ઉદાસીન પરિણામરે,
 તેહ અણુ-છોડતાં ચાલિયે, પામીએ જિમ પરમ-ધામરે. ૨૮
 શ્રી નયવિજય-ગુરુ-શિષ્યની. શિખડી અમૃતવેલરે,
 એહ જે ચતુર-નર આદરે, તે લહે સુજસ રંગ-રેલરે. ૨૯

શ્રી અનાથી મુનિની સૂજઝાય.

[૧]

(રાગ-નાથ કેસે ગજકો અંધ છોડાયો ?)

મગધાધિપ શ્રેષ્ઠિક સુવિચારી, સાથે બહુ પરિવારી;
 હય ગય રથ પાયક પાલખીશું, પહોંચ્યો વનહ મોઝારી ૧
 કે રાજન રયવાડી સંચરીયો, ખાચક સમકિત વરિયો કે
 પદ્મનાભ તીર્થંકર થાશે, ઉપશમ રસનો દરિયો કે ૨
 વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, જોતો વનમાં ઠામ,
 ચંપક તરૂં તળે મુનિવર દીઠા, બેઠો કરી પ્રણામ કે. ૩
 ધ્યાને લીનો મુનિવર મહોટો, ચંપકવણી કાયા,
 લુચ્યા કેશ જોખન વેશે, તણ સંસારની માયા કે ૪

- પૂછે રાજા ઐણિકે મુનિને, — “કિમ લુપ્ત્યા તુમ કેશ, ?
 યોવને વૈગાગ કહો કેમ લીધો ?, દીસો છો લઘુ વેશ કે ૫
- તન્નુપણે તન્નુણી કા છડી ?, એ માયા કા મડી, ?
 કચન-વન્નણી-કાયા દડી, એ શી કીધ ધમડી ? કે ૬
- રૂપવત તુ શુભવત સીમે, સુદર તુમ આકાર,
 શગિ-મમ-વદન વિરાજે નાર, નયન-પકજ અનુહાર કે ૭
- ધન લેખન કળ લાહો લીજે, કીજે બહુલા ‘લોગ,
 સપત્તિ માઝ દાન તે સીજે, અવસરે લીજે લેગ કે ૮
- કુટુંબ તણો મોહ કિમ મૂકયો, ? કિમ મૂકયો ધન પરિવાર ?
 સ્વણ નગના કહો તુમ વામી ? કિમ લીધો સજમ ભાર કે ૯
- શયલ-લક્ષણ તુમ અગે નિરખ્યા, અવગુણ એક ન દીઠો,
 કૃપા કરી યોગીશ્વર ! સાચો, ઉત્તર દો મુજ મીઠો” કે ૧૦
- બોલે મુનિવર “મુણ હો ગજ, ઉત્તર દેઉ હું સાચો,
 મુખનો મટકો, નયનનો લટકો, કાયા પીડ, તે કાચો કે
 રાજન ! મુણને વચન અનાથી ૧૧
- નાથ વિના હવે દુઃખ પામ્યો, મારે નહિ કોઈ નાથ,
 તિજ કારણ મે દિશા લીધી, હવે હું હુઓ મનાથ કે ૧૨
- “નાથ આશુ હું મુનિવર ! તારો, એકવો અર્થ વિચારો,”
 “નાથ અછે કોઈ તારે ગજ, બોલ્યો બોલ અવિચાર્યો કે ૧૩
- નાથ તન્નો અગ્ય લે લાગો, તો યાઓ મુજ નાથ,
 નાથ નહિ કોઈ નૃપતિ નુમારે, બાવળ દો છો બાથ કે ૧૪
- માના મયગળ દય દેવાવ, નુજ અગધાખીપ રાજ,
 મન કોડી નેગી બધવળી, માય, તાય, અખ સાલ કે ૧૫

મોટા કુળની મોટી વધુડી, જોટી નહિ મનમાંડી;
 સિંહ-કટી હંસ-ગમની જાળા, થોડા બોલી પ્રાંડી કે. ૧૬
 શશી-વચણી મૃગ-નચણી નારી, ચિત્ત હરખી ભરતાર,
 હાવ-ભાવ-વિભ્રમ જે કરતી, તે મૂકી નિરધાર કે. ૧૭
 ઇંદ્રતણી જાણે ઇંદ્રાણી, એકવી મુજ ઘેર રાણી
 કેતા ગુણ હું કહું હો રાજા! શીયલ ગુણની જાણી કે. ૧૮
 પાન સમારે બીડું વાળી, માંડી કપુરનો વાસ,
 પ્રેમ કરી મુજ પદ્મિણી આપે, તે મૂકી નિરાશ કે. ૧૯
 પંચ વિષય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો,
 એક દિવસ મુજ રોગ ઉપન્યો, નવિ શમે તે ચિત્ત આણ્યો કે. ૨૦
 કાકા-કાકી, કુઆ, ભાણેજી, મામા, માસા, મામી,
 નેહ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે. ૨૧
 માય, તાય, બંધવ મુજ લગિની, દુઃખ નવિ લીઓ જાય,
 નારી મુખ વિલપંતી બોલે, “એ દુઃખ અમ ન સહાય કે. ૨૨
 તિણુ વેદન મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે,
 મંત્ર યંત્ર કીધા ઘણેરા, તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે. ૨૩
 વૈદ્ય જાણુ તેડયા તિણિવારે, દીધા બહુલા દામ,
 ઔષધ લેખજે ગુણ નવિ થાયે, વિલખાણુ તે તામ કે. ૨૪
 ચિત્ત ચોખે કરી મેંરે વિચાર્યું, એકલહો વનવાસી,
 એ સંસારતાણું દુઃખ વિરૂઆં, ગદ્ય વેદના તવ નાશી કે. ૨૫
 દિનકર ઉગે તમ જિમ નાશે, તિમ મુજ વેદના લાગી,
 સંયમ વરિયો વેદન ઠરીયો, સમતાશું લય લાગી કે. ૨૬
 મગધાધીપ હરખ્યો મનમાંડી, વચન કહેરે વિચારી,

“નાથપણુ તુમને મુનિ સાચુ, આપ તર્યા પર તારી કે” ૨૭
 ગીશ નમાવી પાયે લાગી, પૂછી છોડયુ મિથ્યાત્,
 યોગીમગ્ને ધ્યાને લીનેા, અબ્જુવાળે કુળજાત કે ૨૮
 કપિ અનાથી આગ્નિ પાળી, પહોલ્યા શિવપુર ઠામ,
 કેનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિરામ કે ૨૯

[૨]

શ્રેષ્ઠિક રચવાડી ચડયો, પેખિયો મુનિ એકાત,
 વગ્નપ-કાતે મોહિયો, ગય પૂછે રે “ક્રહોને વીરતત”,
 શ્રેષ્ઠિકરાય ! હુરે અનાથી નિર્જય, તિણેમે લીધોરે
 સાધુજનો પથ શ્રેષ્ઠિક૦ ૧

ધણે ક્રાસ બી-નયરી વમે, મુજપિતા પરિગળ-ધન,
 પગિવાર પુરે પરિવર્યો, હુ છુ તેહનોરે પુત્ર રતન શ્રેષ્ઠિક૦ ૨
 એક દિવસ મુજ વેદના, ઉપની મેન ખમાય,
 માત-પિતા જુરી ગદ્યા, પણ કિણહિરે તે ન લેવાય શ્રેષ્ઠિક૦ ૩

ગોગડી ગુણ-મણિ-ઓરડી-ચોરડી અબળા નાર,
 કોગડી પીડા મે સહી, ટોણે કીધીરે ચોરડી માર શ્રેષ્ઠિક૦ ૪

બાહુ રાજવેદ બોલાવીયા, કીધલા કોડિ-ઉપાય,
 બાવના-ચ દન ચગચીયા, પણ તોહીરે મમાધિ ન થાય શ્રેષ્ઠિક૦ ૫

“જગમા ટો કેહનો નહીં, તે બાળી હુરે અનાથ,
 વીતનગના ધર્મ મરિજો, નહીં ટોલ બીજેરે મુગતિનો માથ ” ૬

ને મુજ વેદના ઉપસમે, તો લેઉ મયમ-ભાગ”
 ઇમ ચિતવના વેદના ગર્ધ, વન લીધુ મે હર્ષ અપાગ” શ્રેષ્ઠિક૦ ૭

કરજોડી રાજા ગુણસ્તવે “ ધનધન એહ અણુગાર,
 શ્રેણિક સમકિત પામીઓ, વાંદી પહોંત્યોરે નગર મોઝાર. ,, ૮
 મુનિ-અનાથી-ગુણ-ગાવતાં, ત્રુટે કર્મની કોહ,
 ગણિ-સમય-સુંદર તેહના પાયવંદેરે જો કરજોડ. શ્રેણિક ૯

પરિક્રમણાની સજ્જાય.

કર પડિક્રમણું લાવશું, સમ-લાવે મન લાય,
 અ-વિધિ-દોષ જો સેવશે, તો નહિ પાતક જાય, ચેતનજી !
 એમ કેમ તરશેજી ? ૧

સામાયિકમાં સામટીજી, નયણે નિદ્રા ભરાય,
 વિકથા કરતાં પારકીજી, અતિ ઉદ્વેગિત મન થાય. ચેતનજી ! ૨

કાઉરસગમાં ઉભા રહીજી, કરતાં દુખેરે પાય,
 નાટક-પ્રેક્ષણ જોવતાંજી, ઉભાં રચણી જાય. ચેતનજી ! ૩

સંવરમાં મન નવિ રુચેજી, આશ્રવમાં હુંશિયાર,
 સૂત્ર સુણે નહિ શુભ-મનેજી, વાત સુણે ધરી પ્યાર, ચેતનજી ! ૪

સાધુ-જનથી વેગલોજી, નીચશું ધારે નેહ,
 કપટ કરે કોહો ગમેજી, ધર્મમાં મૂળે દેહ, ચેતનજી ! ૫

ધર્મની વેલા નવિ દીએજી, કૂટી કોડીરે એક,
 રાઉલમાં રૂંધ્યો થકોજી, ખુણે ગણી દીએ છેક, ચેતનજી ! ૬

જિનપૂજા: શુરવંદનાજી, સામાયિક: પચ્ચકખાણ,
 નવકારવાલી: નવિ રુચેજી, કરે મન આર્તધ્યાન, ચેતનજી ! ૭

ક્ષમા: દયા: મન આણીયેજી, કરીયે વ્રત પચ્ચકખાણ,
 ધરીયે મનમાંહી સદાજી, ધર્મ: શુકલ: દોય ધ્યાન, ચેતનજી !

એમ ભવ તરશેજી ૮

શુદ્ધમને આગધશેણ, બે ગુરના પદ-પદા,
 ઉપવિજય કહે-“પામશેણ, તો મુર-શિવમુખ સદા” એતનણ ।
 એમ ભવ તરશેણ ૯

મેતારજ મુનિની સજ્જાય.

મમ-દમ-ગુણના આગરુ પથ-મહાવ્રત-ધાર

મામખમણને પારણેણ રાજગ્રહી-નગરી મોઝા

મેતારજ । મુનિવર । ધન ધન તુમ અવતાર ૧

મેનીને ઘર આવીયાણ મેતારજ ઋષિરાય,

જવલા ઘડતા ઉઠીયોણ વટે મુનિના પાય મેતારજ ૨

“આજ કહ્યો ઘર આગણેણ, વિણ-કાલે મહકાર,

હ્યો સિક્ષા છે સુજતી, મોદક તણા એ આહાર” મેતારજ ૩

તો ચણવ જવલા અણ્યો, વહોગી વળ્યા ઋષિગજ,

મેની મન શકા થઈણ, “સાધુ તણા એ ઝાજ” મેતારજ ૪

ગીચ કરી ઋષિને કહેણ, “ધો જવલા મુજ આજ”

વાધગ શીર્ષે વીંટીયુણ, તડકે રાખ્યા મુનિગજ મેતારજ ૫

કટ ફટ ફુટે હાડગણ, તટ તટ તુટે આમ,

મેનીરે પગિપહ દીયોણ, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ મેતારજ ૬

“એહવા પણ મોટા યતિણ, મન ન આણે રોષ,

આતમ નિંદે આપણેણ, સોનીનો શો દોષ ? મેતારજ ૭

ગજમુકુમાલ મતાપીયાણ, બાધી માટીની પાળ,

ખેગ-અગાગ શિષે ધર્યાણ, મુગતે ગયા તત્કાળ મેતારજ ૮

વાધણે શરીર વધુરીયુણ, માધુ મુકોસલ માગ,

વેવલ લાડી મુગતે ગયાણ, ઈમ અરનીક-અણગાગ મેતારજ ૯

પાખી પાલકે પીલીયાણ, ખંધકસુરિના શિષ્ય,
 અંખડ ચેલા સાતસેંણ, નમોનમો તે નિસદિશ. મેતારજ. ૧૦
 એહવા ઋષિ સંભારતાંણ, મેતારજ-ઋષિરાય,
 અંતગડ હુવા કેવલીણ, વંદો મુનિના પાય. મેતારજ ૧૧.
 ભારી કાષ્ટની સ્ત્રીએ તિહાંણ, લાવી નાંખી તેણિવાર,
 ઘળકે પાંખી જાગીયોણ, જવલા કાઢયા તિણેસાર મેતારજ. ૧૨
 દેખી જવલા વિષ્ટમાંણ, મન લાજ્યો સોનાર,
 ઓઘો-મુહપત્તિ સાધુનાંણ, લેઈ થયો અણુગાર. મેતારજ. ૧૩
 આતમ તાર્યો આપણોણ, થીર કરી મન વચ કાય,
 રાજ-વિજય રંગે ભણેણ, સાધુ તણી એ સજ્જાય. મેતારજ. ૧૪

શ્રી જંબુસ્વામિની સજ્જાય.

રાજગૃહી-નયરી વસે ઋષભદત્ત વ્યવહારીરે
 તસ સુત જંબુ-કુમર નમું બાલપણે બ્રહ્મચારીરે. ૧
 જંબુ કહે “જનની ! સુણો સ્વામિ-મુધર્મા આવ્યારે”
 દીક્ષા લેશું તેહકને અનુમતિ ઘો મોરી માયારે.... જંબુ. ૨
 માય કહે-“સુણુ બેટડા, વાત વિચારી કીજેરે,
 તરુણપણે તરુણીવરી, છાંડી કેમ છુટીજેરે ? જંબુ ૩
 આગે અરણિક મુનિવરા ફરી પાછા ઘર આવ્યારે,
 નાટકણી નેહે કરી આપાઠાભૂતિ ભોળાયારે.... જંબુ. ૪
 વેશ્યા વશ પડીયા પછી નંદિષેણુ નગીનોરે
 આર્દ્રક દેશનો પાટવી, આર્દ્રકુમર કાં કીનોરે.... જંબુ. ૫
 સહસ વરસ સંજમ લીસા, તોએ પાર ન પાચારે,
 કંડરીકને કરમે કરી પછી ઘણું પસ્તાયારે.... જંબુ. ૬

- મુનિવર-શ્રી-રહનેમિછ નેમિ-જિનેસર ભાઈરે,
 રાજિમતી દેખી કરી વિષયતાણી મતિ આઈરે જળુ ૭
- તીક્ષ્ણ છે વચ્છા ! દોહીલી પાળવી ખાડાંની ધારરે,
 અગ્નિ વિરમ-અગ્નિ જમણુ મુણુ ડાલ-મથારરે જળુ ૮
- તીક્ષ્ણ છે વચ્છા ! દોહીલી કહ્યું અમારૂં કીજેરે,
 પરણો પનોતા-પદમિણી અમ મનોગ્ધ પૂરીજેરે જળુ ૯
- જળુ કહે “જનની ! મુણો ધનાધનો-અણુગારરે,
 મેઘ-મુનિસર મોટકો શાલિભદ્ર મભારરે જળુ ૧૦
- ગજ-મુકુમાલ શુણે ભર્યો આતમ માધન કીધારે,
 પદ-મામી-તપ-પારણે ઢઢણે કેવલ લીધારે જળુ ૧૧
- દશાણુભદ્ર મયમ લહી પાય લગાડ્યો ઇંદોરે,
 પ્રમમ્મચ દકેવલ લહી પામ્યા છે પરમ આણુદોરે જળુ ૧૨
- એમ અનેક-મુનિવર હુવા રહેતા પાર ન પાયરે,
 અનુમતિ ઘો મોરી માવડી ! કણુ લાખીણી જાયરે જળુ ૧૩
- પાયથો-મતાવીથથુ, જળુકુમર પગવગીઓરે,
 પથ-મહાવ્રત ઉચ્ચરી ભવજલ માય-તરીયોરે જળુ ૧૪
- જળુ ચગમજ કેવલી તાસ તણા શુણ ગાયારે,
 પડિત-લલિતવિજય તણા હેતવિજય મુખદાયારે જળુ ૧૫

શ્રી દેવાનન્દાની મજઝાય

જિતવર-૩૫ દેખી મનહગ્ગી સ્તનમે દધ ઝરાયા,
 તવ ગૌતમકુ બયા અચળા પ્રગ દણુકુ આયા
 ગૌતમ ! એનો મેરી અમ્મા ૧

તસ કુખે તુમ કાહુ ન વસિયા ? કવણ કીયા ઈણ કમ્મા ? ગૌતમ. ૨
 ત્રિશલાદે દેરાણી હુંતી, દેવાનન્દા જેઠાણી.
 વિષય-લોભ કરી કાંઈ ન જાણ્યો, કપટ-પાત મનઆણી ગૌતમ ૩
 દેરાણીકી રત્ન-ડાળલી, બહુલાં રત્ન ચોરાયાં.
 ઝગડો કરતાં ન્યાય હુઆ જળ, તળ કચ્છુ નાણા પાયાં ગૌતમ ૪
 એસા શ્રાપ દિયા દેરાણી, “તુમ સંતાન અમ હોજો”
 કર્મ આગળ કોઈનું નહિ ચાલે, ઇંદ્ર ચકવર્તિ જો જો ગૌતમ ૫
 ભરતરાય જળ ઋષભને પૂછે, “એહમે કોઈ જિણિન્દા !
 મરિચિ પુત્ર ત્રિદંડી તેરો, ચોવીશમે જિણિન્દા”. ગૌતમ ૬
 કુળનો ગર્વ કીયો મેં ગૌતમ ! ભરતરાય જળ વંદ્યા,
 મન વચ્ચ-કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આણિન્દા. ગૌતમ ૭
 કર્મ-સંયેગે લિલ્લુક-કુળ પાયા, જન્મ ન હોવે કખહિ,
 ઇંદ્ર અવધિએ જોતાં અપહર્યો, દેવ-ભુજંગમ તખહિ ગૌતમ ૮
 ખ્યાશીદિન તિહાં કણે વસીયો, હરિણુ-ગમેષી જળઆયા,
 સિદ્ધારથ-ત્રિશલાદે રાણી, તસ કુખે છટકાયા. ગૌતમ. ૯
 ઋષભદત્તને દેવાનન્દા, લેશે સંયમ ભારા;
 તળ ગૌતમ ! એ મુગતે જાશે ભગવતી-સૂત્ર-વિચારા ગૌતમ ૧૦
 સિદ્ધારથ-ત્રિશલાદે-રાણી, અચ્યુત-દેવલોકે જાશે.
 બીજે સ્કંધે આચારાંગે, તે સૂત્રે કહેવાશે. ગૌતમ ૧૧
 તપાગચ્છ શ્રી હીરવિજયસૂરિ દીયો મનોરથ વાણી,
 સકળચંદ્ર પ્રભુ ગૌતમ પૂછે ઉલટ મનમાં આણી ગૌતમ ૧૨

શ્રી રુક્મિણીની સજ્જાય.

- વિચરતા ગામો ગામ, નેમિ-જિજ્ઞેસુર સ્વામ,
આ છે લાલ ! નયરી-દ્વારામતી આવીયાણ ૧
- કૃષ્ણાદિક-નરનાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર,
આ છે લાલ ! નેમિ-વદન તિહા આવીયાણ ૨
- દીએ દેશના જિન-રાય, આવે મહુને દાય,
આ છે લાલ ! રુક્મિણી પૃષ્ઠે શ્રી-નેમિનેણ. ૩
- “પુત્રનો માહરે વિયોગ, શો હશે કર્મ મયોગ ?
આ છે લાલ ! ભગવત ! મુજને તે કહોણ” ૪
- તુ હતી નૃપની નાઁ, પૂરણ બવ કોઈ વાર,
આ છે લાલ ! ઉપવન ગમવા મચ્યાણ ૫
- કન્યા વન મોઝાઁ, તીઠો એક મહકાઁ,
આ છે લાલ ! મોઝલી વિયાળી તિહા કબેણ ૬
- માથે દતો તુમ નાય, નંદા ગાલ્યા દાય,
આ છે લાલ ! કુકુ મ-વગ્જા તે ચયાણ ૭
- નવિ આલખે તિહા મોઁ, કરવા લાગી શોર,
આ છે લાલ ! ચોદિશિ ગમંઁ વિન્ગીણ ૮
- પાત્રી પુકોયો નિદા મેદ, ઈંડા ધોવાળા લેદ,
આ છે લાલ ! મોવ-પત્રી પાત્રી મેવિયાણ ૯
- દસતા તે બાધ્યા મર્મ, નવિ આલખ્યો નેનધર્મ,
આ છે લાલ ! રેતા ન હોયે પ્રાણીયાણ ૧૦
- તિહા ગાળી અતગાપ, બાએ ગી જિનગાપ,

આ છે લાલ! સોલ ઘડીનાં વરસ સોલ ધયાંજી. ૧૧

“દેશના સુણી અલિરામ, રુક્મિણી રાણી તામ,
આ છે લાલ! સૂઘો તે સંયમ આદર્યોજી ૧૨

થિર કરી મન-વચ-કાય, કેવળ નાણ ઉપાય,
આ છે લાલ! કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાજી. ૧૩

તેહનો છે વિસ્તાર, અંતગડ સૂત્ર મોઝાર,
આ છે લાલ! રાજવિજય રંગે ભણેજી ૧૪

૧ ખંધક મુનિની સજ્જાય.

ઢાળ ૧

નમો નમો ખંધક મહામુનિ, ખંધક ક્ષમા ભંડારરે;
ઉચ્ચવિહારે મુનિ વિચરંતા, ચારિત્ર ખડ્ગની ધારરે ૧

સ મિ તિ ગુપ્તિને ધારતો, જિતશત્રુ રાજનો નંદરે;
માતા ધારણી ઉદરેજનમીયો, દર્શન પરમાનંદરે. ૨

ધર્મ ઘોષ મુનિ દેશના, પામીયો તેણે પ્રતિબોધરે;
અનુમતિ લેઈ માય તાતની, કર્મશું યુદ્ધ થઈ યોદ્ધરે. ૩

છઠ્ઠ અઠ્ઠમ આદે અતિઘણા, દુષ્કર તપ તનુશોષરે;
રાત દિવસ પરિસહ સહે, તો પણ મન નહિ રોષરે. ૪

દવ દીધા ખીજડા દેહમાં, ચાલતાં ખડખડે હાડરે;
તો પણ તપ કરે આકરા, જાણતો અથિર સંસારરે ૫

એક સમે ભગિનીપુરી પ્રતે, આવીયા સાધુજી સોયરે;
ગોખે બેઠી ચિંતે બેનડી. એ મુજ ખાંધવ હોયરે. ૬

બેનને ખાંધવ સાંભર્યો, ઉલટયો વિરહ અપારરે;

છાતડી લાગી છે ફાટવા, નયણે વહે આનુડાની ધારે ૭
 રાયચિંતે મનમા ઇચ્છુ, એ કોઈ નારીનો યારે,
 સેવકને કહે સાધુની, લાવોજ ખાલ ઉતાર રે ૮

ઢાળ ૨

રાય સેવક તવ કહે સાધુને, ખાલડી જીવથી હણુ રે
 અમ ઠાકુરની એહ છે આણા, એ અમે આજ કરીશુ રે,
 અહો અહો માધુજી સમતાના જગ્યા, મુનિ પ્યાનવકી
 નવિ ગલીયારે ૧

મુનિવર મનમાહી આણુઓ, પગિમહ આંચો જાણીરે,
 કર્મ ખપાવાનો અવમર એહવો, ફરી નહિ આવે પ્રાણીરે
 અહો અહો ૨

એતો વલી સખાઈ મલીયો, લાઈ થકી લલેરોરે,
 પ્રાણી તુ કાયગપણ પરિહરે, જિમ ન થાય ભવ દેરોરે
 અહો અહો ૩

ગય સેવકને તવ કહે મુનિવર, કઠણુ કમ મુજ કાયારે,
 બાધા ગ્જે તુમ હાથે થાયે, કહો તીમ ગ્હીયે ભાયારે
 અહો અહો ૪

ચાટે શરણા અતુર કરીને, ભવ ચરમ આવર્તે રે,
 ગુરુલધ્યાન ગુ તાન લગાવ્યુ, મયા વોમિગય ત રે
 અહો અહો, ૫

ચરમડ આમડી તેડ ઉતારે મુનિ સમતા નમ જીવેરે,
 કાયક ગણિ આરાહણ કરીને, મહિલ મન મને પીલેરે
 અહો અહો ૬

ચોથું ધ્યાન ધરતાં અંતે, કેવળ લઈ મુનિ સિધ્યારે;
અજર અમરપદ મુનિવર પામ્યા, કારજ સઘળાં સિધ્યારે.

અહો અહો ૭

એહવે તે મુહપત્તિ લોહીએ ખરડી, પંખીડે આમિષ જાણીરે;
લેઈને નાખીતે રાજદુવારે, સેવકે લીધી તાણીરે

અહો અહો ૮

સેવક મુખથી વાતજ જાણી, ખેડેને મુહપત્તિ દીઠીરે;
નિશ્ચય ભાઈ હણાયો જાણી, હૈડે ઉઠી અંગીઠીરે.

અહો અહો ૯

વિરહ વિલાપ કરે રાયરાણી, સાધુની સમતા વખાણીરે;
અધિર સંસાર સંવેગે જાણી, સંજમ લીયે રાયરાણીરે.

અહો અહો ૧૦

આ લોઈ પાતક સવિ છંડી, કઠિન કર્મને નિંદીરે
દુસ્કર તપ કરી કાયા ગાળી, શિવસુખ લહે આણુંદીર.

અહો અહો ૧૧

ભવિયણ એહવાં મુનિવર વંદી, માનવ ભવકુળ લીજેરે;
કરજોડી મુનિ મોહન વિનવે, સેવક સુખિયા કીજેરે

અહો અહો ૧૨

શ્રી સિતાજીની સજ્જાય.

જનકે સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરજામી
પાલવ હમારો મેલને પાપી, કુળમાં લાગે છે ખામી.

અડશે માંજે

માં, જો, માં, જો, માં, જો, અ માં મહારો નાવલીયો દુહવાય અઠ

મને મગ કોનો ન સુહાય અ મહારૂ મન માહેથી અકળાય
અ મા-૧ (આકર્ણી)

મેરૂ મહીધર ઠામ તજે જો, પત્થર પકજ ઉગે,
જો જલધિ મર્યાદા સુકે, પાગળો અખર પુગે અં ૨
તોપણ તુ માબળને રાત્રણ? નિશ્ચે શિયળ ન ખડુ
પ્રાણ હમારા પરલોકે જાયે, તોપણ મત્ય ન છડુ અં ૩
કુણ મહિધરની મણી લેવાને, હું ઘા લે હા મ,
નતી સગાયે સ્નેહ કરીને, કહો કોણે સાધ્યુ કામ? અં ૪
પગદારનો મગ કરીને આખર કોણ ઉગરીયો,
ઉડુ તો તુ જોને આલોચી, સહિ તુજ દહાડો કરીયો અં ૫
જનકેસુતા હું જગ મહુ જાણે, બામ હલ છે બાર્ધ,
દશરથ ન દન ગીર છે સ્વામિ, લકમણ કન્થે લડાઈ અં ૬
હું ધણિયાતી પિયુ-ગુણ-ગાતી, હાથ છે મારે છાતી,
અજંગા જે તુજ વયણે નચણું, કા કુળ વાયે છે કાતી અં ૭
ઉદયરત્ન કહે ધન્ય એ અબળા? સીતા જહનુ નામ,
નતીયો માહે શિરોમણી કહીયે, નિત્યનિત્યહોજો પ્રણામ અં ૮

શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સન્નિધાય.

પ્રણમુ તુમાગ પાય પ્રસન્નચંદ્ર પ્રણમુ તુમાગ પાય,
રાજ છેડી રણીયામણ રે, જાણિ અધિ-અમાર,
વેગજો મન વાળીયુ રે, લીધો મયમ ભાર પ્રં ૧
અમ્યાને કાઉંઅમગ ગદ્યા રે, પગ ઉપર પગ ચઢાય
ખાહું જો ઉચા કરીને, મુજ માગી દ્રષ્ટિ લગાય

દુઝીખૂત-વચન સુણી ને, કોપ ગઢ્યો તત્કાળ;
 મનશું સંગ્રામ, માંડીયો રે, જીવ પડ્યો જંઝલ. પ્રસન્ન. ૩
 “શ્રેણિક પ્રશ્ન પૂછે તે સમેરે, સ્વામિએહુની કોણ ગતિ થાય;
 ભગવંત કહે-હમણું મરે તો, સાતમી-નરજે જાય પ્રસન્ન ૪
 ક્ષણ એક આંતરે પૂછીયું રે, સર્વારથ સિદ્ધ વિમાન;
 વાગી દેવની હું હુલિ રે, ઋષિ પામ્યા કેવળજ્ઞાન. પ્રસન્ન. ૫
 પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ મુગતે ગયારે, શ્રી મહાવીરના શિષ્ય;
 રૂપ વિજય કહે ધન્ય ધન્ય, દીઠા એ પ્રત્યક્ષ પ્રસન્ન. ૬

શ્રી શાલિભદ્રની સજ્જાય.

(રાગ-કાલિંગડા.)

બોલો બોલો રે! શાલિભદ્ર ! દોવરીયાં ! દોવરિયાં
 દો-ચાર-વરિયાં ! બોલો ૧
 માય તુમારી ખરીય પુકારે, વહુ-વર સળ આગે ખરીયાં
 બોલો. ૨
 પોઢ્યો પુત્ર શિલા-પટ પેળી, આંખે આંસુ ઝળ-જળીયાં.
 બોલો. ૩
 કુલની શય્યા જહને ખુંચતી, તેણે સંથારો સિલ્લા કરીયાં
 બોલો. ૪
 પૂરવ-ભવ-માડી આહીરણી, આહાર કરી અણસણ કરીયાં.
 બોલો. ૫
 આજ પીછે હુંગર ચરવેકી, સુંસ કરું હું ઈણ વરીયા.
 બોલો. ૬

મનમુખ ખોલ જોયો નહીં માકુ, ધ્યાન નિરજન મન ધરિયા
ખોલો ૭

કાઠ સરે ઉદયરત્ન ઉનહીંકે, ત્રિલો પલકમે શિવવરિયા
ખોલો ૮

શ્રી બાહુબલિજીની સજ્જાયા.

ગજતણારે અતિ-લોભિયા, લરત-બાહુ-બલિ જુએરે
મૂઠી ઉપાડીરે મારવા, બાહુ-બલિ પ્રતિજુએરે
વીંગા મોરા ગજથકી ઉતરે, ગજઅઠયે ટેવલ ન હોયરે વીરા ૧
ઋષભદેવ તિહા મોકલે, બાહુ-બલિજીની પામેરે,
બધવા ગજથકી ઉતરે છાછી-મુદરી એમ ભાખેરે વીરા ૨
લોચ કરીને ચાગિત લીયો, વક્ષી આવ્યો અભિમાનરે,
લધુ-બધવ વાહુ નહિ, કાઉસ્મગ્ગ ગદ્યા મુલ-ધ્યાનરે વીરા ૧
વસ્ત્ર દિવમ કાઉસ્મગ્ગે ગદ્યા, શીત તાપથી મુકાણારે
પ ખીંટ માળા ઘાલીયા, વેલ હીયે વીંઠાણારે વીંગા ૪
સાધવીના વચન સ્ત્રાળી કરી, ચમચ્યો ચિત્ત મોઝાન્ડે
દય ગય ગદ્ય મદુ પન્ડિયા, વળી આવ્યો અલ્પકારે વીરા ૫
વૈનાચે મન વાળીયુ મુક્યો નિજ અભિમાનરે,
પગ ઉપાડ્યો વાદવા, ઉપન્યુ કેવળ નાનકે વીંગા ૬
પદોત્પા તે કેવળિ-પગપદા, બાહુબલિ મુનિનાયરે,
અજના કમર-પદવી લટી, મમય-મુંદર વદે પાયરે વીંગા ૭

બીજીની સજ્જાયા.

બીજ તલે દિન દાખ્યોન્ડે, દુવિધ ધર્મ પ્રમાર,
પર નહાતી સાધુનાર, માળદના મન જાન્ડે પ્રાપ્ત

ધર્મ કરો સુવિવેક જેમ પામે સુખ અનેકરે પ્રાણી. ધર્મ. ૧ આંકણી
 પ્રાણાતિપાત વિરમણ પહેલુંરે, જાવજીવ તે જાણ;
 મૃપાવાદ વિરમણ બીજુંરે, મોટું તેહ વખાણરે પ્રાણી ૨
 જાવજીવ ત્રીજું વધીરે, વિરમણ અદત્તાદાન;
 એથુંવ્રત પાલતાં ઘણુંરે. જગમાં વાઘે માનરે. પ્રાણી. ૩
 નવવિધ પરિગ્રહ છંડતારે પંચમીગતિ શુભ ઠાણ;
 વ્રત સુધાં એ પાલતારે, અણુગારી કહે નામરે પ્રાણી ૪
 બારેવ્રત પાલે લલાંરે, શ્રાદ્ધનો એ આચાર;
 પડિક્કમણ્યાં દોય ટંકનાંરે, રાખે ધર્મશું ખ્યારરે. પ્રાણી ૫
 એહવાં વ્રત પાલે સદારે, શાસ્ત્ર તણે અનુસાર;
 આરાધક તેહને કહ્યારે, તે પામે ભવપારરે પ્રાણી. ૬
 મિથ્યામાં ભૂલો ભમ્યોરે, આરે અનાદિનો જીવ;
 સારધર્મ નવિ ઓલખ્યોરે, જેહથી મોક્ષ સદૈવરે પ્રાણી. ૭
 આરંભ છંડો આતમારે, સમિતિ શુભિ શું પ્રીત;
 આઠે મદ દૂરે તજોરે, ધર્મ કરો સુવિનીતરે. પ્રાણી ૮
 પાલો જિનની આણુનારે, જો આહો શિવરાજ
 શ્રી વિજયરત્નસૂરીદનોરે, દેવતાં સાર્યાં કાજરે. પ્રાણી. ૯

પંચમીની સજ્જાય.

પ્રવચન વચન વિચારીએજી, વળી ધરી ધર્મવિલાસ;
 ગુરૂ પરંપરા ભગવતીજી, સેવિજે સુવિલાસ.

અતુરનર સમજો ધર્મ વિવેક. ૧

સુક્રિત મહોલનો દીવડોજી, પહેલો જ્ઞાન પ્રકાર;

જ્ઞાન વિના તપ જપ ક્રિયાજી,	નાવે ફલ નિર્ધાર ચતુર ૨
એકેન્દ્રિય મુર નાર કી જી,	ન કરે કવલ આહાર,
જ્ઞાન વિના નવિ જિન કહેજી,	તેહને તપ આચાર ચતુર ૩
પૃથ્વી પાણી પ્રભૂ ખનાજી,	યાવર લેદ અનેક,
પ્રગટપણે તેહને નહિ જી,	પાપ સ્થાનક એક ચતુર ૪
તો પણ અજ્ઞાન પણેજી,	લાગે સઘલારે પાપ,
જ્ઞાનીને ણહુ નિર્જરાજી,	ભાખે અરિહ તઆપ ચતુર ૫
દયા પાળે પારે વડાજી,	હુકુર શુદ્ધ આહાર,
નાગા ચૌપદ સહુ ફરેજી,	તો પણ નહિ ભવપાર ચતુર ૬
જાણે જીવ અજીવને જી,	વળી ત્રમ યાવર પ્રાણ,
તે જીવને જિનજી કહેજી,	શુદ્ધપણે પચખખાણ ચતુર ૭
રાગ દ્વેષ છડે મહીજી,	જ્ઞાની નિજ પણ જાણ,
જાને શુદ્ધ ક્રિયા ફલેજી,	જાને હોય ઉજ્જવલ ધ્યાન ચ ૮
શુભ ઉપયોગ છે જીવનેજી,	પહેલો જ્ઞાન પ્રકાશ,
માનવિજય વાચક વહેજી,	જુઓ જુઓ જ્ઞાન ઉત્તમ ચ ૯

શ્રી આઠમદની સજ્જાય

મદ આઠ મહામુનિ વાગીયે, જે દુર્ગતિના દાતાગેરે;
 શ્રી વીરજિણેચર ઉપદિશે, ભાખે સોહમ ગણધારેરે
 મદ ૧

હાજી જાતિનોમદ પહેલો કદો, પૂર્વ હરિકેશીએ કીધોડે,
 ચહાણતણે કૃષ્ણ ઉપન્યો, તપથી મવિ જાજ સિધોડે
 મદ ૨

હાંજી કુળમદ્દ ખીજો દાખીયો, સારિચીભવે કીધો પ્રાણીરે;
કોહાકોડી સાગર ભવમાં ભગ્યો, મદ મ કરો એમ મન જાણીરે.

મદ. ૩

હાંજી બળમદ્દથી દુઃખ પામીયા, ંણિક વસુભૂતિ જીવોરે;
જઈ ભોગવ્યાં દુઃખ નરકતાણાં, મુખ પાડંતા નિત રીવોરે.

મદ. ૪

હાંજી સનતકુમાર નરેશરૂ, સુર આગળ રૂપ વખાણુરે;
રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ, મદ ચોથાનું જો ટાણુરે.

મદ. ૫

હાંજી મુનિવર સંયમ પાળતાં, તપનો મદ મનમાં આવ્યોરે;
થયા ફરગડુ ઋષિ રાજ્યા, પામ્યા તપનો અંતરાયોરે.

મદ. ૬

હાંજી દેશ દશારણનો ધણી, રાય દશાર્ણુભદ્ર અભિમાનીરે;
ઇંદ્રની ઋદ્ધિ દેખી ખૂઝીઓ, સ સાર તણ થયો જ્ઞાનીરે.

મદ. ૭

હાંજી સ્થુતિભદ્રે વિદ્યાનો કર્યો, મદ સાતમો જે દુઃખદાઈરે;
શ્રુત પુરણ અર્થ ન પામીયા, જીવો માનતાણી અધિકાઈરે.

મદ. ૮

રાય સુભુમ પટ ખંડનો ધણી, લોભનો મદ કીધો અપારરે;
હય-ગય-રથ-સળ શાયર ગયું, ગયો સાતમીનરક મઝારરે.

મદ. ૯

ઈમ તન-ધન-જોળન રાજ્યનો, મ ધરો મનમાં અહંકારોરે;
એ અધિર-અસત્ય સવિકારમું, વિણસે ક્ષણમાં બહુવારોરે.

મદ. ૧૦

મદ આઠ નિવારો મતધારી, પાળો સ્વયમ મુખકારીરે,
 ક્ષે માનવિજય તે પામશે, અવિચળ પદવી નગ્નારીરે
 મદ ૧૧

એકાદશીની સજ્જાય.

આજ મારે એકાદશીરે નણ્ફલ મીન કરી મુખ રહીએ,
 પૂછ્યાનો પડિઉત્તર પાછો, કેહને કાંઈ ન કહીએ આજ ૧
 મારે નણ્ફલ તુજને બહાલો, મુજને તારો વીરો,
 તુમાડાના બાચકા ભરતા, હાથ ન આવે હીરો આજ ૨
 ઘડો ધધો પ્રભો કર્યો પદ્મ, એક ન આવ્યો આડો,
 પાલવ તના પાલવ ઝાલે, તે મુજને દેખાડો આજ ૩
 માગશર શુદ્ધ અગિયારશ મોટી, નેવું જિનનાં નિરજો,
 દોઢસો કલ્યાણુક મોટા, ચોથી લેઈ લેઈ ફરજો આજ ૪
 સુવ્રત થેઠ વયો શુદ્ધ ત્રાવડ, મીન ધરી મુખ રહીએ,
 પાવડ પુર સવળો પગલવ્યો, એહનો કાંઈ ન કહીએ આજ ૫
 આઠ પહોરનો પોમલ કઠીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ,
 મન-વચ-ક્રાયા લે વચ ઠગીએ, તો ભવસાયર તગીએ આ ૬
 ઉદયરત્ન વાચકે ઉપ દેશે, જે નરનાગી રહેશે,
 પોમામાહે પ્રેમ ધનીને, અવિચળ લીલા લહેશે આજ ૭

ભવદત્ત ભવદેવની સજ્જાય.

ભવદેવ ભાઈ પ્રેમ આવીયારે, પ્રતિજોધવા મુનિગયરે
 દાવમા તીધુ ઘૂતનુ પાનડરે, ભાઈ મુને આવેશે વોલાવરે
 નવિ પગથા તે ગોની નાગિવારે—(આટળી) ૧

ઈમ કહી ગુરૂ પાસે આવીવારે, ગુરૂ પૂછે દીક્ષાનો કાંઈ ભાવરે;
લાગે નાકારો કરી નવિ કરી શક્યોરે, દીક્ષા લીધી ભોલે ભાવરે.

નવિ૦ ૨

ખાર વરસ સંજમમાં રહ્યોરે, હીયડે ધરતો નાગીલાનું ધ્યાનરે;
હા ! હા ! મૂરખ ! મેં આ શું કર્યુંરે, નાગીલા તણ જીવન પ્રાણરે.

નવિ૦ ૩

ચંદ્રમુખી-મૃગલોચનીરે, વલવલતી મેલી ઘરની નારરે;
ભવદત્ત ભાઈએ મુને ભોલવ્યોરે; હવે કહું તેહની સંભાલરે.

નવિ૦ ૪

ભવદેવ ભાઈ ઘેર આવીયારે, અણુ ઓળખે પૂછે ઘરની નારરે;
કેણુરે દીઠી ગોરી નાગીલારે, અમે છું વ્રત છોડણુહારરે.

નવિ૦ ૫

નારી ભણું સુણો સાધુજીરે, તુમે છો જ્ઞાન ભંડારરે;
હસ્તિ ચડીને ખર કોણ ચડેરે, વચ્ચે ન લીએ કોઈ આહારરે

નવિ૦ ૬

નાગીલાએ નાથ સમજાવીયોરે, વલી લીધો સંજમ ભારરે;
ભવદેવ દેવ લો કે ગયારે, સ મ ય સું દ ર સુખકારરે.

નવિ૦ ૭

ઇલાચીપુત્રની સજ્જાય.

નામે ઇલાચીપુત્ર જાણીયે, ધનદત્ત શેઠનો પુત્ર;
નટવી દેખીને મોહીઓ, જે રાખે ઘર સુત-૧

કર્મ ન છુટેરે પ્રાણીઆ, પૂરવ ને હવિ કાર;

નિજકૃણ છંડીરે નટ થયો, નાણી શરમ લગાર, કર્મ૦ ૨

એક યુગ આવ્યો નાચવા, ઉઠ્યો વાસ વિશેષ,
 તિહા ગય જોવારે આવીયો, મળીયા લોક અનેક કર્મ ૩
 દોય પગ પહેગીરે પાવડી, વાસ ચડ્યો ગજગેલ,
 નિગધાર ઉપગ નાચતો, ખેલે નવનવા ખેલ કર્મ ૪
 દોલ વજાલે નટવી ગાવે કિન્નર સાદ,
 પાય તલ ધુધગરે પ્રમથમે, ગાજે અળરનાદ કર્મ ૫
 તિહા રાય ચિત્તમે રેચિતવે, હુબ્ધો નટવીની સાથ,
 ને નટ પડેરે નાચતો, તો નટવી મુજ હાથ કર્મ ૬
 માન ન આપેરે ભૂપતિ, નટ જાણે નૃપ વાત,
 હુ ધન વાણુરે રાયનુ, રાય વછે મુજ ધાત કર્મ ૭
 નવતિહા મુનિવર પેખીયા, ધનધન સાધુનિરાગ;
 ધિક્ધિક્ધિક્ વિપચારે જીવને, એમ તે પામ્યો વૈરાગ કર્મ ૮
 યાજા ભગી શુદ્ધ મોદકે, પદમળી ઉભેલા બહાર,
 લો લો ડે છે લેતા નથી, ધનધન મુનિશવતાર કર્મ ૯
 સવર ભાવેરે કેવળી, વયો મુનિ કર્મખપાય,
 કેવળ મહિમારે મુર કરે, લલિધવિજય શુભ ગાય કર્મ ૧૦

વિભાગ મો.

અર્વાચિન પદ સંગ્રહ.

(રાગ માલ)

૧

ઉપકારી મહાવીર અમારા ઉપકારી મહાવીર;
વંદન કરીયે વીર—અમારાં

અષ્ટ કર્મ રીપુ નાશ કરીને, સિદ્ધ થયા લગવાન;
તેમ કરી અમ તુજ ગાળકડાં, થઈશું તારી સમાન અં ૧
તુજ ગુણ ગ્રામ હૃદયમાં ધરશું, રાખીશું તુજ નામ;
વિજય વાવટો જગ ફરકાવી, રચશું વિદ્યાધામ અં ૨
સ્વાદ્વાદ નય લંગી પ્રમાણે, ઉત્તમ તત્ત્વનું જ્ઞાન;
ભણી ભણાવી સંત જનોનાં, ગાશું મંગળ જ્ઞાન. અં ૩
તુજ મંદિરમાં આલેખીશું, પૂર્વ સાધુનાં ચિત્ર;
તેને અને તુજ પગલે ચાલી, થાશું અમે પવિત્ર. અં ૪

૨

(પ્રિયતમ પ્રભુ નમીએ આપને—ગગ કલ્યાણ)

વંદો પદ ત્રિશલ્લાનંદનાં. પ્રભુ જ્ઞાની મહાગંભીરનાં—વંદો. ૧
સર્વ પુરંધર સેવિત સુંદર, ધર્મધુરંધર ધીરનાં—વંદો. ૨
વિશ્વ વિનાયક જે શિવદાયક, સ્વામી શ્રાદ્ધસમૂહનાં—વંદો. ૩
તીર્થપતિ તીર્થંકર શંકર, દાતા સમક્ષિત તીરનાં—વંદો ૪
નાશ નિરંજન ભવભયભંજન, તાજ ઉજમનાં શિરનાં—વંદો. ૫

ૐ શ્રી શાંતિનાથ મમરીએ૦

વિશ્વસેન નૃપ અચિરાન દન, નમન પૂજન સેવન કરીએ ૧
 પારગતનું ચરણુ થ્રદીને, માનવદેહ સફળ કરીએ ૐ શ્રી ૨
 શાંતિ વિધાયક નામ રટનથી, પરમશાંતિપદ ઝટ વરીએ ૩
 ભક્તવત્સલ ભવસ તતિ છેદક, યાન પાત્રસમ ભવદરીએ ૐ શ્રી ૪
 નાદ નતુ મમ મત્ર જપીને પુનિત પ્રભુ પગલે ચરીએ ૐ શ્રી ૫
 દુર્લભ જિનગુણ અગી કરીને, જર્થ વસીએ શિવમંદિરીએ ૬

૪

(ધન ધન વો જગમે નગનાગ-એ રાગ)

આને આગી બની નવરગી, ચાલો જિનમંદિર જર્થએ
 દગ્ધિન કરશુ પાવન થઈશુ, લર્થશુ જિનવરનામ,
 અજિત જિનેશ્વર મુખડું ભેતા, સફળ થશે સો કામ-આને ૧
 માલા મદ મમતા મૂત્રીને, સેવીશુ જિનરાજ,
 દુન્તર ભવસાગર તરવાને, પ્રભુ સ્મરણુ રૂપ ઝાઝ-આને ૨
 મહેલ બગીચા મરવે તાગ હામ દામ ને ધામ,
 અત મમય સો અળગા રહેશે, કો નવ આવે કામ-આને ૩
 જૈનધર્મ માચો જાણીને, કં સગત સુખધામ,
 માધીલે જાળણી જીવડા, નહિ અવર વિશ્રામ-આને ૪

(રાગ-આશાવરી)

મહાવીર તમારી મનહર મુરતિ, દેખી મન હરખાય.

પ્રભુ ત્રિશલામાતાના જાયા, સિદ્ધારથ નૃપ કુલ આયા;
 ઈંદ્રાણી મળી હુલરાયા, તારી કંચન વરણી કાય-મહા. ૧
 જળકળશ ભરી નહવરાવું, પૂજન કરી અતિ હરખાઉં;
 ભવભવનાં દુઃખ ગમાવું, મુજ જન્મકૃતારથ થાય-મહા. ૨
 વળી સુંદર પુષ્પ મંગાવું, તેની ગૂંથી માળ ખનાવું;
 લઈ પ્રભુ કંઠે પહેરાવું, તારા સુરનર સેવે પાય-મહા. ૩
 ભક્તિભરી ભાવના ભાવું, ગુણગાનથી પાવન થાઉં;
 નિશદ્દિન તુમ ધ્યાન ધરાવું, જેથી દુર્લભ સમક્તિ થાય-મહા. ૪

૬

(ધનધન વો જગમેં નગનાર, સિદ્ધાયત્રઃ જાનેવાલે-એ ગગ)

ધનધન નેમિનાથ ભગવાન, ભવોદ્ધધિ પાર લગાનેવાલે.
 રૈ વ ત કા ચ લ-સિરદાર, તુમે ત્યાગી રાજુલનાર;
 ઝટ ત્યાગ દીયો સંસાર, પશુગણ જાન બચાનેવાલે-ધન
 પ્રભુ નેમિ બાલ કુમાર, દીયો બચપણસે અલ્પધાર;
 દીયો આવાગમન નિવાર, તરણ તારણ પદ પાનેવાલે-ધન.
 દીક્ષા અરુ કેવલ જ્ઞાન, હુઓ સહસાવન-મૈદાન;
 ઉન્નિજંતશિખર નિર્વાન, તીર્થ ગિરનાર વસાનેવાલે-ધન
 તિરથ યાત્રા ગુણખાન, આતમ લક્ષ્મીકા નિદાન;
 પૂજો હર્ષે ભગવાન, પ્રભુ વહ્નિભ ગુણ ગાનેવાલે-ધન

અધ્યાત્મિક પદ સંગ્રહ.

૭

(ગગ-આગાવગી)

અવધુ નિરપક્ષ વિગ્લા ડોઈ, દેખ્યા જગ સદુ જોઈ-અવ ૦
 મમસલાવ ભલા ચિત્ત જાકે, થાપ ઉથાપ ન હોઈ,
 અવિનાશી દે પ્રાપ્તી ખાતા, જાનેગે નર જોઈ-અવ ૧
 રાવ રંકમે જોદ ન જાને, કનક ઉપલ સમ લેખે,
 નારી નાગણીડો નહિ પગિચય, તો શિવમંદિર દેખે-અવ ૨
 નિદા સ્તુતિ શ્રવણ સુખીને, હપ શોક નવિ આણે,
 તે જગમે જોગીસર પૂરા, નિત્ય ગઠતે ગુણુઠાણે-અવ ૩
 ચદ્ર મમાન સોમ્યતા જાકી, માયર જેમ ગંભીર
 અપ્રમત્તે ભારંડપરે નિત્ય, સુરગિરિ મમ શુચિધીરા-અવ ૪
 પદ્મ નામ ધરાય પદ્મશુ, ગઠત કમલ જિમ ન્યારા,
 ચિદાનંદ ઇચ્છાજન ઉત્તમ, મો માહેજકા ખ્યાગ-અવ ૫

૮

(ગગ-મિદાન)

લઘુના ગેરે મન માની, લઈ શુભગમ જ્ઞાન નિશાની
 મદ અદ નિમોને ધારે, તે દુર્જિતિ ગયે બિચારે,
 દેખો જગતમે પ્રાની, દુષ્કલદન અધિક અભિમાની-લઘુ ૧
 ગાગી સુરજ જરે દલાવે, તે ગદુ દે જમ આવે,
 ગાન ગવ જુના ધારી, સ્વભાનુ બીતિ નિવારી-લઘુ ૨
 હાગી અતિ નેવાળગધી, લહે ખટ્કસમ્યાદ મુગધી,
 ગાગી મોગા ધારે, તે હાગ ગીત નિજ હાથે-લઘુ ૩

જળ ખાલચંદ્ર હોઈ આવે, તળ સહુ જળુ દેખણુ ધ્યાવે;
 ધુનમદિન ખડા કહાવે, તળ ક્ષીણકલા હોઈ જાવે-લઘુ ૪
 ગુ રવા ઈ મનમેં વેદે, ઉપશ્રવણુ નાસિકા છેદે;
 અંગમાંહે લઘુ કહાવે, તે કારણુ ચરણુ પૂજાવે-લઘુ. ૫
 શિશુ રાજધામમેં જાવે, સખી હિલમિલ ગોદ ખિલાવે;
 હોય ખડા જાન નવિ પાવે, જાવે તો શીષ કટાવે-લઘુ. ૬
 અંતર મદલાવ વહાવે, તળ ત્રિભુવનનાથ કહાવે;
 ઇમ ચિદાનંદ એ ગાવે, રહણી ખિરલા કોઉ પાલે-લઘુ. ૭

૯

(રાગ-ખિલામ)

કથણી કથે સહુ કોઈ, રહણી અતિ દુર્લભ હોઈ.
 શુક રામકો નામ વખાણુ, નવિ પરમારથ તસ જાણુ;
 યાવિધ લાણી વેદ સુણાવે, પણ અકલ કલા નવિ પાવે-કથ ૧
 ષટ્ત્રીશ પ્રકારે રસોઈ, મુખ ગણુતાં તૃપ્તિ ન હોઈ;
 શિશુ નામ નાહી તસ લેવે, રસ સ્વાદત સુખ અતિ લેવે-કથ. ૨
 બદિજન ક ડ ખા ગાવે, સુણી શૂરા શીસ કટાવે;
 જળ રૂંઠ મું ડ તા લાસે, સહુ આગળ ચારણુ નાસે-કથ ૩
 કહણી તો જગત મજૂરી, રહણી હે બંદી હજૂરી;
 કહણી સાકરસમ મીઠી, રહણી અતિ લાગે અનીઠી-કથ. ૪
 જળ રહણીકા ઘર પાવે, કથણી તળ ગિણુતી આવે;
 અળ ચિદાનંદ ઇમ જોઈ, રહણીકી સેજ રહે સોઈ-કથ. ૫

(ગગ-આશાવરી)

ઘેર ઘેર નહિ આવે અવસર, ઘેર ઘેર નહિ આવે
 નય જાણે ત્યુ કગલે લલાઈ, જનમ જનમ સુખ પાવે—એવ ૧
 તન ધન તેજન સખહિ જૂઠો, પ્રાણ પલકમે જાવે—અવ ૨
 નન છૂટે ધન કોન કામકો ? કાયકુ કૃપણ કહાવે—અવ ૩
 નકે દિલમે માચ બસત હે, તાકુ જૂઠ ન જાવે—અવ ૪
 આનંદધન પ્રભુ ચલત પધમે, મમરી સમરી ગુણુ ગાવે—અવ ૫

પૂજા ભણાવતી વખતે દુહામા ઉતારી શકે તેમજ
 ભાવનામા ગવાય તેવાં ટુંકા પદોનો સંગ્રહ.

૧

ગે ગમેઢે આન દે ગમે, આજ દેવદેવીઓ ૨ ગે ૨મે
 પ્રભુજીને દેખી મોટા ભૂપ નમે,—આજ દેવ૦
 પ્રભુજીને પાયે સોનીડારે આવે,
 મુગટ ચડાવી પ્રભુ પાય નમે,—આજ દેવ૦
 પ્રભુજીને પાયે માળીડારે આવે,
 હાટ ચડાવી પ્રભુ પાય નમે,—આજ દેવ૦

,

લાવે લાવે મોતીયા શેઠ, ન્હવણ જળ લાવે છે
 ન્હવનાવે મડ દેવા ન દ, પ્રભુ પધરાવે છે
 મહુમધને હરખ ન માય, ન્હવણ જળ લાવે છે
 મ્હાની જહેનોને હરખ ન માય, પ્રભુ પધગાવે છે—એ દેશી

વાળો વાળો તુમે રથડો વાળો, તુમે જીવદયા પ્રતિપાળોરે-વાળો
તમે જ્ઞાન સજીને આળ્યા, સાથે કૃષ્ણ મોરારિને લાળ્યારે-વાળો.

૧૦

(રાગ-આશાવરી)

પ્રભુ મેરે અધસી આય બની,
મનકી વ્યથા કુનપે કહીએ, જાનો આય ધની પ્રભુ૦-૧

૧૧

(રાગ-દેવગાંધાર)

દેખો માર્ધ ! અજબરૂપ જનજીકો;
ઉનકે આગે એર સમહુંકો, રૂપ લાગે મોહે પ્રીકો-દેખો ૧
લોચન કરના-અમૃત કચોલે, મુખ સોહે અતિનીકો;
કવિ જસવિજય કહે યેં સાહિબ, નેમજી ત્રિભુવન ટીકો-દેખો ૨

૧૨

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તું સાહિબ હું છું તુંજ બંદા;
તુંજશું પ્રીત બની મુજ સાચી, મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યો
રાચી-ઋષભ. ૧

૧૩

સિદ્ધાચલનો વાસી ખ્યારો, લાગે મોરા રાજુંદા.

ઈશ્વરે ડુંગરીયામાં ઝીણીઝીણી કોરણી; (૨)

ઉપર શિખર બિરાજે. મોરા૦ સિદ્ધા૦-૧

૧૪૯

૧૪

ખ્યારે લાગે મુને સારો લાગે, દરિસણુમા ગભીરોજી ખ્યારે લાગે
મોના કેરી ઝારીઓને, માહી ભર્યા છે પાણી,
નહવણ કરાવુ મેરે જિનજીકે અગ —દરિસણુ
કેશવચ દન ભર્યા રે કચોળા, પૂજા કરે મેરા જિનજીકે અગ —દરિસણુ

૧૫

આદિનાથ જિણુ દલવપાર કરો, મારા જન્મ મરણના હુ ખ હરો
તુ પ્રભુ શિવધર ખન્યો, (ને) હુ અશિવ ધરમા ગુ,
તુ અનંત મુખમા ગમે છે, હુ ભવહુ ખમા લસુ,
મારી હુ ખી દશાનો વિચાર કરો,—આદિનાથ૦

૧૬

માયુ બોલોને નેમનાથ, અબોલડા શાના લીધા છે
માયુ બોલોને માગ નાથ, અબોલડા શાના લીધા છે
કેયામા રહી ગઈ છે હામ, અબોલડા શાના લીધા છે
આઠ ભવાતઁ પ્રીત નીવારી, નવમે કુવારી મૂકો નહિ
શ્યામ-અબોલડા૦

૧૭

વાગે છે રે વાગે છે દેરાસર વાગત વાગે છે
જેનો શબ્દ ગગનમા ગાજે ૨ —દેરાસર૦
ઝીણી ઝીણી ઘુઘરીઓ ઘમકે છે
ઈ દ્રાણી ના પાઉત ઠમકે ૨ —દેરાસર૦
પ્રભુ મ મ વ મ ૨ જી મા બિગળે છે

જસ ચોત્રીસ અતિશય છાજે છે
ગુણ પાંત્રીસ વાણીએ ગાજે છે —દેરાસર

૧૮

આતો લાખેણી આંગી કહેવાય, શોભે જિનવરણ;
શુદ્ધ કેશર ઠસ્તુરી મહેકાય, શોભે જિનવરણ.
શુદ્ધ પાંખો પ્રસરેલી તે સુંદર સોહાય, શોભે જિનવરણ. ૧

ભાવ અંતરના દર્શનથી નિર્મળ રહે,
મૂર્તિ દેખીને અંતરપટ ભક્તિ વહે;
જાણે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાય, શોભે જિનવરણ. ૨

૧૯

દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી મૂર્તિ અલખેલડી
ઉજ્જવળ ભર્યો અવતારરે, મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો,
શિવધામી ભવથી ઉગારજો —૧

—: આંતરા :—

મસ્તકે મુગટ સોહે, કાને કુંડળીયાં;
ગળે મોતનકા હારરે, મોક્ષધામીં —૨

૨૦

આશા ધરીને અમે આવીયાં જિણુંદણ;
લીધા વિના નવી જાઉંરે, માયા તોરી લાગીરે જિણુંદણ. ૧
રાણી સુનંદાનો ન્હાનલો જિણુંદણ,
મને ત્રિભુવન તિલક ભેટાયરે, માયા તોરી લાગીરે જિણુંદણ ૨

(ગગ-ભંગવ, માનકાર)

મારા નાથની જઘાઈ જાતે છે, માગ પ્રભુની
 અરણાઈ મૂર નોખત જાતે, જોઈ ઘનાઘન જાતે છે મારાં ૧
 ઇંદ્રાણી મિલ મગલ ગાવે, મોતીયન ચોક પૂગવે છે માગ ૨
 સેવક પ્રભુજીનું અગર કરે છે ચણની એવા ખ્યારી લાગે છે માં ૩

વિભાગ ૯ મો (૧)

શ્રીમદ્ વીરવિજયજી કૃત—

સ્નાત્રપૂજની વિધિ.

- ૧ મધ્યના જાનેઠ ઉપર દેશનનો અગ્નિ દરી, તે ઉપર અશ્વત-
 અને તે ઉપર, જગમી ધાત્ર ઉપર દેશનનો આગીયો કડેલું,
 અને નાગાછરીથી ગળિયુ શીફળ મૂકવું
- ૨ સિદ્ધામનમા— યાગના દે ગેબીમા અગ્નિ દરી તે ઉપર
 રૂપાનાણ, મોપાનો અને અશ્વત મૂકી તે ઉપર પ્રભુજીને
 દે પંચતીર્થના પ્રતિમાજીને, ત્રણ નવકાર જણીને તાવી
 નન ત્રણ નવકાર રૂપી સિદ્ધામનમા પધમાવવા, તેમજ આગમ
 અગ્નિ દરી તે ઉપર શ્રીમદ્વિજયજી મહારાજને પધમાવવા
- ૩ પ્રભુજીની જમણી જાણુએ દીપક. અને ઠામી જાણુએ
 ધુપધાતું માગ

૪ દરેક સ્નાત્રીઆએ જમણે હાથે ત્રણ વલયથી નાડાછડી બાંધવી.

૫ પંચામૃત તૈયાર કરી, તેથી સાથીયો કરેલા કળશ ભરવા,
ને નાડાછડી બાંધી તેને નીચેના બાજે ઉપર કે સામે
મૂકેલા બીજા પાટલા ઉપર સ્વસ્તિક કરી તે ઉપર મુકવા
કળશેા ઉપર સાથીયો કરેલું અંગલુહણું ઢાંકી રાખવું.

શ્રીમદ વીરવિજયજી કૃત સ્નાત્ર પૂજા.

[પ્રથમ કળશ લઈ ઉભા રહેવું.]

(દ્રુતવિલમ્બિતછન્દઃ)

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં,

શુચિતરં, ગુણરત્નમહાગરમ્,

ભવિકપર્કુજબોધદિવાકરં,

પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનેશ્વરમ્. ૧

દોહા.

કુસુમાભરણ ઉતારીને પડિમા ધરિય વિવેક,

મનજન પીઠે થાપીને કરીયે જળ અભિષેક.

[અહીં પખાલ કરવો.]

[કુસુમાંજલિની થાળી લઈ ઉભા રહેવું]

ગાથા.

(આર્યા ગીતિઃ)

જિણુ ! જન્મસમયે મેરુસિહરે રયણ-કણ્ણય-કલસેહિં

દેવાસુરેહિં હહુવિચ્ચો. તે ધન્ના, જેહિં દિદ્ધો સિ. ૩

નમેહિંતિસદ્ધાચાર્યેપાધ્વાયસર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલી ઢાળ.

નિર્મળ જળ કળશે નહવરાવે,

વસ્ત્ર અમૂલક અગ વરાવે

કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિજ્ઞાસ

સિદ્ધરૂપી અગ પખાળી,

આતમ નિર્મળ હુય મુકમાળી. કુ ૪

(પ્રભુના જમણા અગઠે કુસુમાંજલિ મુકવી)

૨

ગાથા

(આર્યા ગીતિ)

મયકુન્દ-ચપ-માનકમલાપુષ્પ ચવણુચામ

જગનાહુલુલુલસમયે દેવા-કુસુમાંજલિ દિન્તિ ૫

નમોહર્તિમદ્રાચાર્યોપાધ્યાયમર્વ સાધુચ્ય

ઢાળ

ચપલ સિદ્ધામન જિન થાપી જે,

કુસુમાંજલિ પ્રભુ ચરણે દીજે,

કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ જિજ્ઞાસ ૬

૩

દોહા

જિજ્ઞાસિ તિહુ કાલિયસિધ્ધની પડિમા ગુણસહાર,

તમુ ચરણે કુસુમાંજલિ ભવિક દુરિત હરનાર ૭

નમો હર્તિમદ્રાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુચ્ય

કુણ્ડાગર વરદૂપ ધરીજે,

સુગંધકર કુસુમાંજલિ દીજે,

કુસુમાંજલિ મેલો નમિ જિણુંદા

૮

૪

ગાથા.

(આર્યા ગીતિ:)

જરસુ પરિમલખલદહદિસિમહુયરજકારસદસંગયા.

[જલ્પચલણોવરિ મુક્કા સુર-નર કુસુમાંજલિ સિંધા (?) ૯

નમોહર્તિસદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વ સાધુબ્ય:

ઢાળ

પાસ જિણેસર જગ જય કારી.

જળ થળ ફુલ ઉદક કર ધારી,

કુસુમાંજલિ મેલો પાદ્ય જિણુંદા-

૧૦

૫

દોહા

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા વીર ચરણ સુકુમાળ,

તે કુસુમાંજલિ ભવિકનાં પાપ હરે ત્રણ કાળ.

૧૧

નમોહર્તિસદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વ સાધુબ્ય:

ઢાળ

યિવિધ કુસુમ વરજાતિ ગહેવી.

જિનચરણે પાણમંત ઠવેવી,

કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા-

૧૨

૬

વરેતુ છન્દ

નહવણ કાળે નહવણ કાળે,
 દેવદાણુવ સમુચ્ચય,
 કુમુમાળલિ તહિં સ ઠવિય
 પસરત દિસિ પરિમલ મુગંધિય

જિજ્ઞ પય ઇમલે નિવડેછ
 વિગદુર જસ નામ મતો,
 અન ત ચોવીસ જિન વાસવ મલિય અસેસ,
 મા કુમુમાળલિ મુહ કરો ચઉવિહસઘ વિસેસ. ૧૩
 નમે હૃત્સિદ્ધવાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુબ્ય

ઢાળી

અન ત ચઉવીસી જિનજી જુહાર,
 વર્તમાન ચઉવીસી સ ભાર,
 કુમુમાળલિ મેલો ચોવીસ જિજ્ઞદા૦— ૧૪
 દોહા.

૭

મહાવિદેહે સ પ્રતિ વિહરમાન જિન વીર,
 ભક્તિભરે તે પૂજિયા કરો સઘ તે મુજગીશ
 નમેહૃત્સિ૦ ૧૫

ઢાળી

અપરહર મ ડળી ગીત ઉચ્ચારા,
 શ્રી ગુણવોરવિજય જયકારા,
 કુમુમાળલિ મેલો સર્વ જિજ્ઞદા૦—

૧૨ કુસુમાંજલિઓ પૂર્ણ થયા પછી :—

સ્નાત્રીયાઓએ ત્રણ ખમાસણ દેઈ જગચિંતામણિનું
ચૈત્યવંદન કરી નમુત્યુણં કહી અર્ધા જય વીયરાય
પર્યંત કહેવાનો વિધિ છે. પછી હાથધુપી, મુખકોશ
ખાંધી, કળશ લેઈ, ઉભા રહીને કળશ ખાલે

સ્નાત્ર કળશાભિષેક :—

દોહા

સયલ જિણેસર પાય નમિ, કલ્યાણક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં, સુણતાં થકાં, સઘની પૂજે આશ ૧

ઢાળ

સમકિતગુણઢાણે પરિણમ્યા,
વળી વ્રતધર સંયમ સુખ રમ્યા,
વીશસ્થાનક વિધિયે તપ કરી,
એસી ભાવદયા દીલમાં ધરી :— ૧

“જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી,
સવિ જીવ કરું શાસન રસી.”
શુચિરસ ઢલતે તિહાં ખાંધતાં,
તીર્થકર નામ નિકાચતાં. ૨

સરાગથી સંયમ આચરી,
વચમાં એક દેવનો ભવ કરી,
ચવી પત્રરક્ષેત્રે અવતરે
મધ્યખડે પણ રાજવી કુલે ૩

પટરાણી કૃષ્ણે ગુણનિલો

જેમ માનમરોવર હૃમલો

સુખગપ્યાયે રજની ચેષે,

હિતરતા અહિં મુપન દેષે

૪

ઢાળ

(અખની દેશી)

પહેલે ગજવર દીઠો, બીજે વૃપલ પછડો,

ત્રીજે કેસરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અબિહ

૧

પાંચમે ફુલની માળા, છઠે ચંદ્ર વિગાળા

સવિ રાતો, દેવજ મહોટો, પરણુ ઝળગ નહીં છોટો

૨

દગમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે ગ્લાકર,

ભુવન-વિમાન, ગનગ છ, અગ્નિગિખા વૂમવળી

૩

સ્વપ્ન લહી, જઈ રાયને ભાષે, રાજા અર્થ પ્રકાશે -

“પુત્ર તીર્થ કર, ત્રિભુવન નમશે, સંસાર મનોરથ ફળશે”

૪

વસ્તુ છન્દ

અવવિ નાણે-અવવિ નાણે, ઉપના જિન રાજ,

જગત જમ પરમાણુઆ વિસ્તર્યા વિધેજુ મુખકાર,

મિથ્યાત્વ તારા નીર્ભળા, વર્ષ ઉદય પરજાત મુદર,

માતા પછુ આનદીયા, જગતી ધર્મ વિગાન,

જાણતી “ જગતિવડ સમે હોશે પુત્ર પ્રવાન ”

૧

દોહા

શુભલગ્ને જિન જનમીયા, નારકીમા મુખ જ્યોત,

મુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઆ જગત ઉઘોત.

૧

ઢાળ

(કડખાની દેશી)

સાંભળો કળશ જિન મહોત્સવનો ઇહાં,
છપ્પન કુમારી દિશિ વિદિશિ આવે તિહાં,
માય-સુત નમિય આણંદ અવિકો ધરે,
અષ્ટ સંવર્ત વાયુથી કચરો હરે.

૧

વૃષ્ટિ ગધોદકે અષ્ટ કુમરી કરે,
અષ્ટ કલશા ભરી અષ્ટ દર્પણ ધરે.
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પાખા લહી,
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી.

૨

ઘર કરી કેળના માય-સુત લાવતી,
કરણ શુચિકર્મ, જળ કળશે નહુવરાવતી,
કુસુમ પૂજી, અલંકાર પેહેરાવતી.
રાખડી બાંધી, જમ રાયન પધરાવતી.

૩

નમિય કહે-“માય! તુજ ખાળ લીલાવતી,
મેરુ, રવિ, ચંદ્ર લગે, જીવજો જગપતિ”
સ્વામિગુણ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી,
તેણે સમે ઇંદ્ર સિંહાસન કંપતી.

૪

ઢાળ

(એક વીસાની દેશી)

જિન જન્મ્યાણ જિણ વેળા જનની ઘરે
તિણ વેળાણ, ઇંદ્ર સિંહાસન થરહરે,
દાહિણોત્તરણ જેતા જિન જનમે વદા,
દિશિનાયકણ સોહમ-ઈશાન બેહુ તદા

૧

ત્રોટક છન્દ

તા ચિતે ઈંદ્ર મનમા, - 'કોણ અવસર એ બન્યો ?' ૧
 જિનજન્મ અવધિનાણે બાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો ૧
 સુધોપ આદે ઘટનાદે ઘોષણા મુરમે યે-
 "સચિ દેવી દેવા જન્મ મહોત્સવે, આવજો મુરગિરિવરે" ૨

[અહિ ઘટ વગાડવો]

ઢાળ પૂર્વની

એમ સાલણીજી મુરવર કોડિ આવી મળે,
 જન્મ મહોત્સવજી કરવા એક ઉપર ચસે, ૧
 મોહમખતિજી બહુ પરિવારે આવીયા,
 'માય-જિનનેજી, વાદી પ્રભુને વચાવીયા ૨
 [અહિ પ્રભુને ચોખાથી વધાવવા]

ત્રોટક

વચાવી બોલે- "હે રતનકૃપ-પારિણી તુજ સુતતણે
 હું ગદે સોહમ નામે, કરશું જન્મ મહોત્સવ અતિઘણે" ૧
 અમ કહી, જિન પ્રતિબિંબ સ્થાપી, પચરૂપે પ્રભુ મહી,
 દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાચે, મુરગિરિ આવ્યા વહી ૨

ઢાળ

(પૂર્વની)

એક ઉપરજી પાકુકવનમે ચિહ્ન દિયે,
 ગિલા ઉપરજી સિદ્ધાસન મન ઉણસે,
 તિહા બેસીજી ગદે જિન બોળે ધર્મા,
 હવિ ત્રેગાજી બીજ તિહા આવી મળ્યા

ત્રોટક

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના.
 માગ્યાદિ જળ તીર્થ ઔપધી, વૂપ વળી બહુ ભાતિના ૧
 અચ્યુતપતિએ હુકમ કીના-, “સાંભળો દેવા સવે!-
 “ખીરજલધિ-ગંગાનીર લાવો ઝરિતિ જિન મહોત્સવે.” ૨

ઢાળ

(વિવાહલાની દેશી)

સુર સાંભળીને સંચરીઆ, માગ્ય વરદામે ચલીયા,
 પદ્મદ્રહ, ગંગા આવે, નિર્મળ જળ કળશા ભરાવે ૧
 તીરથ જળ ઔપધિ લેતાં, વળી ખીરસમુદ્રે જતાં,
 જળકળશા બહુલ ભરાવે, ફુલ, ચંગેરી, થાળા લાવે. ૨
 સિહાસન, ચામર ધારી, વૂપધાણાં, રકેખી સારી,
 સિદ્ધાંતે ભાખ્યા જેહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩
 તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
 કળશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભકતે પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪

ઢાળ

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

આતમભક્ત્યે મળ્યા કેઈ દેવા,
 કેતા મિત્તાનુબધ,
 નારી પ્રેર્યા, વળી નિજ કુલવટ,
 ધર્મી ધર્મ સખાઈ,
 જોઇસ, વ્યંતરં, ભુવનપતિના,

વેમાનિક સુગ આવે,
અશ્વત્થપતિ હુકમે ધરી,
કળસા અરિહાને નવરાવે.

આા ૧

આઠ જાતિ કળગા પ્રત્યેકે,
આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે,
ચઉસઠ સહસ્ત્ર હુઆ અભિષેકે,
અઢીસે શુણા કરી જાણે,
સાત લાખ ઉપર એક કોડી,
કળગાનો અવિનાર,
બામઠ મદતણા તિહા બાસઠ,
બોધપાલના ચાર

આા ૨

ચઢની પદ્મિ 'જાસઠ જાસઠ,
રવિસેણી, નરલોકો,
શુરસ્થાનક સુર કેરો એકજ,
મામાનિકનો એકો,
સોહમપતિ, ધર્માનંપતિની,
મદાણીના સોલ,
અગુરની દશ મદાણી
નાગની બાર કો કલ્લોલ

આા ૩

જ્યોતિષ વ્યતર મદની ચઉ ચઉ,
પર્ષદા ત્રણનો એકો,
કલકપતિ, અગરદાક કેન્દ્ર-
એક એક મુખિયેકો,
પચ્ચરણ મુરનો એક ઠેલો,
એ અઢીસે અભિષેકો,

ધશાનધંદ્ર કહે- “ મુજ આપો
પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો. ”

આા૦ ૪

તવ તસ જોળે ઠવી અરિહાને
સોહમપતિ મનરંગે,
વૃષભરૂપ કરી રંગ જળે ભરી
નહવણ કરે પ્રભુ અંગે,
પુખ્તાદિક પૂજને છાંટે
કરી કેસર રંગ રોલે,
મંગલદીવો આરતી કરતાં
સુરવર ‘જય જય’ બોલે.

આા૦ ૫

ભેરી, ભૂંગલ, તાલ બજાવત
વળીયા જિત કર ધારી,
જનનીઘર માતાને સોંપી,
એણી પરે વચન ઉચ્ચારી,
“પુત્ર તમારો, સ્વામી હુમારો,
અમ સેવક આધાર,”
પંચધાવી રંભાદિક થાપી,
પ્રભુ ખેલાવણદાર.

આા૦ ૬

બત્રીશ કોડિ કનકે મણિ,
માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે,
પૂરણ હુષ કરેવા કારણ
દ્રોપ નંદીસર જાવે,
કરીય અકૃષ્ઠ ઉત્સવ દેવા,
નિજ નિજ કલ્પ સંધાવે,
દીક્ષા કેવલ ને અભિલાષે,
નિત નિત જિન ગુણ ગાવે.

આા૦ ૭

તપગર ઈસર સિંહમૂરીમર
 ફેરા ગિબ્ય વડેરા,
 સત્ય વિજય પન્યામતણે પદ
 કૂર્પૂં વિજય ગલીગ,
 ખિમાવિજય તસમુજસવિજયા-
 શ્રીગુલવિજય મવાયા,
 પડિત વીરવિજય ગિબ્યે
 જિન જન્મમહોત્સવ ગાયા

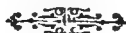
આા ૮

ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને સીતેન,
 સપતિ વિચરે વીગ,
 અતીત અનાગત ઢાળે
 અનતા તીર્થદર જગદીગ,
 સાવારણ એ કળગ જે ગાવે
 શ્રી ગુલ વીગ સવાઇ,
 મગળલીલા મુખલગ પાવે,
 ઘર ઘર હુપ વાગ

આા ૯

મતિ શ્રી પડિત વીરવિજયજી દૂત આત્ર પૂન મમામ

અહિ કળશાભિષેક કરીયે પત્રી દધ, દહી, ઘૂત, જલ
 અને આડગ, એ પચામૃતનો પખાલ કરીયે પત્રી પૂજા કરી
 મુખ્ય ચઢાવીએ પત્રી લુણ ઉતારી આગતી ઉતાગવી પછી
 પ્રતિમાજીને આઠો પડદો રાખી સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવઅંગે
 કકુના ચાંલા કગવા, પત્રી પડદો કાઢી નાખી મગલદીવો ઉતારવો

આરતિઓ.

શ્રી આદિનાથની આરતિ. ૧

જયજય આરતિ આદિ જિષ્ણંદા,
 નાભિરાયા મરુદેવીકો નંદા; જયજય. ૧

પહેલી આરતિ પૂજા કીજે,
 નરભવ પામીને લાહો લીજે; જયજય. ૨

દ્વસરી આરતિ દીન દયાળા,
 દ્યુળેવા મંડપમાં પ્રભુ જગ અજવાળ્યા; જય. ૩

ત્રીસરી આરતિ ત્રિભુવન દેવા,
 સુરનર ઈંદ્ર કરે તોરી સેવા; જયજય ૪

ચોથી આરતિ ચક્રગતિ ચૂરે,
 મનવાંછિત ક્ષણ શિવસુખ પૂરે. જયજય. ૫

પંચમિ આરતિ પુન્ય ઉપાયા,
 મુળચંદ્ર રિખવ ગુણ ગાયા; જયજય ૬

આરતિ ૨ જી

(રાગ-તીરથની આશાતના નવિ કરીએ)

અપચર કરતી આરતિ જિન આગે,
 હારે! જિન આગે રે જિન આગે.

હારે! એતો અવિચળ સુખડાં માગે,
 હારે! નાભિનંદન પાસેઅપ૦ ૧

તાથેઈ નાટક નાયતી પાય ઠમકે,
 હારે ! દોય ચરણે ઝાઝર ઝમકે
 હારે ! સોવત્ર ધુધરી ઘમકે,
 હારે ! લેતી કુદડી બાળ ... અપ૦ ૨

તાલ મૃદ ગને વાસળી ડફ વીણા,
 હારે ! રૂડા ગાવતિ સ્વર ઝીણા,
 હારે ! મધુર સુરાસુર નયણા,
 હારે ! જોતી મુખડું નિહાલ અપ૦ ૩

ધન્ય મરુદેવી માતને પ્રભુ બાયા,
 હારે ! તોરી કચનવરણી કાયા
 હારે ! મેતો પુરવ પુણ્યે પાયા,
 હારે ! દેખ્યો તારો દેદાર અપ૦ ૪

પ્રાણજીવન ! પરમેશ્વર ! પ્રભુ ! ખ્યારો,
 હારે ! પ્રભુ સેવક છું હું તારો,
 હારે ! ભવોભવના 'દુ' ખડા વારો
 હારે ! તુમે નીત દયાળ અપ૦ ૫

મેવક બાણી આપણો ચિત્ત ધરજો,
 હારે ! મારી આપદા સઘળી હરજો,
 હારે ! મુનિ માણેક મુખીયો કરજો,
 હારે ! બાણી પોતાનો બાળ અપ૦ ૬

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની આરતિ

જય જય આરતિ શાંતિ ! તુમારી,
 તોરા ચગણ કમલમે બહિ બહિહારી જય૦ ૧

મંગળ દીવા. ૨

૧

દીવોરે દીવો મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારો ને બહુ ચીરંજીવો.
 સાહામણો ઘેર પરવ દીવાળી, અમર ખેલે અમરા બાળી,
 દીપાળ ભણે એણે કુળ અનુવાળી, ભાવે ભગતે વિધન નિવારી,
 દીપાળ ભણે એણે એ કળિકાળે, આરતિ ઉતારી રાત્ર કુમારપાળે
 અમ ઘેર મંગલિક તમ ઘેર મંગલિક, મંગલિક અતુર્વિધ સંઘને હોળે
 દીવોરે દીવો મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારણ બહુ ચીરંજીવો.

૨

આર મંગળ આર આજ ઘેર પ્રભુજી પપાયો.

પહેલે મંગલ પ્રભુજીને પૂજું, ઘસી કેસર ધનસાર. આજ ૦ ૧
 બીજે મંગલ અગર ઉવેખું, કંઠે ઠવું કુલહાર. આજ ૦ ૨
 ત્રીજે મંગલ આરતિ ઉતારું, ઘંટ બજાવું રણકાર આજ ૦ ૩
 ચોથું મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાવું, નાચું થેલ થેલકાર આજ ૦ ૪
 રૂપઅંદ કહે નાથ ! નિરંજન ! ચરણ કમળ બલિહાર. આજ ૦ ૫

આર શરણાં.

૧

મુજને આર શરણાં હોળે, અરિહંત સિદ્ધ સુસાધુજી;
 કેવલીધર્મ પ્રકાશીઓ, રત્ન અમુલ્ય લાધુજી. ૧
 ગિરુંગતિ તણાં દુઃખ છેદવા, સમરથ સરણા એહોજી;
 પૂર્વે મુનિવરને હૂઆ, તેણે કીધાં સરણાં તેહોજી. ૨

સ સાગ માહી જીવને, તાસીમ મળ્યા ચારોજ,
નહી સમયસુંદર એમ કહે, કલ્યાણ મગલ કારોજ ૩

૨

લાખ ચોગમી જીવ ખમાવીએ, મન ધરી પરમ વિવેકોજ,
મિચ્છામિ દુક્કડ ફીજીએ, જિનવચન લહીએ ટેકોજ ૧
સાત લાખ બૂદગ તેહ વાહના, દસ ચોદ વનના લેહોજ,
પદ વિગલ સુન્તિરિ નારકી, ચઉ ચઉ ચોદ નરના લેહોજ ૨
મુજ વેગ નહિ દેહ શુ, સ હુ શુ મૈત્રી-ભાવોજ,
નહિ સમયસુંદર એમ કહે, પામીએ પુન્ય પ્રભાવોજ ૩

૩

પાપ અદારે જીવ પરિહરે, અરિહત સિદ્ધની સાખેજ,
આલોયા પાપ છટીએ, ભગવત એલી પેરે ભાખેજ ૧
આશ્રવ કપાય દોય જાધવા, વળી કલહ અભ્યાખ્યાનોજ
નિ અન્તિ પેશુન નિદના, માયા મોસ મિથ્યાતજ ૨
મન વચ કાયાએ જે દીધા, મિચ્છામિ દુક્કડ દેહોજ,
નહિ સમયસુંદર એમ કહે, તેન ધર્મનો મર્મ એહોજ ૩

૪

ધનધન ત દિન મુજ કદિ હોશે ? હુ પામીય સયમ મુદ્દોજ,
પુન્ય કપિ પથે ચાલશુ, ગુરૂ વચને પ્રતિબુદ્ધોજ ૧
જન પ્રાન્ન ભિક્ષા ગોચરી, ચલવને કાઉસગ લેશુજ,
નમના ચતુ મિત્ર ભાવશુ, સ વેગ સૂધો ધરશુજ ૨
મુશુગ્ના સમ્પદ યદી, છટીય જિનવચન અવધારોજ,
ધન્ય સમયસુંદર તે ધરી પામીય ભવનો હુ પારોજ ૩

વિશ્વસેન અચિરાન્નિદે નંદા,

શાંતિનાથ સુખ પુત્રમચંદા. જય૦ ૨

ચાલીશ ધનુષ્ય સોવનમય કાયા,

મૃગલંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા. જય૦ ૩

ચક્રવર્તિ પ્રભુ પાંચમા સોહિ,

સોલસા જિનવર સુરનર મોહિ. જય૦ ૪

મંગળ આરતિ તોરહિ કીજે,

જન્મ જન્મનો લાહો લીજે. જય૦ ૫

કર જોડી સેવક ગુણ ગાવે,

સૌ નરનારી અમરપદ પાવે. જય૦ ૬

શ્રી મહાવીર સ્વામિની આરતિ.

જયદેવ જયદેવ, જય સુખના સ્વામિ ! પ્રભુ૦ (૨)

વંદન કરીયે તુજને, (૨) ભવભવના ભામી જય૦ ૧

સિદ્ધાર્થના સુત ! ત્રિશલાના ! જાયા ! પ્રભુ૦ (૨)

જશોદાના છો કંથજી (૨) ત્રિભુવન જગરાયા જય૦ ૨

બાલપણામાં આપ ગયા રમવા કાજે, પ્રભુ૦ (૨)

દેવતાએ દીધો પડછાયો, (૨) બીવરાવવા કાજે, જય૦ ૩

એકવારનું રૂપ લીધું છે નાગનું, પ્રભુ૦ (૨)

બીજીવારનું રૂપ (૨) લીધું બાલકનું જય૦ ૪

બાળક બીના સહિ, પોતે નથી બીતા, પ્રભુ૦ (૨)

દેવતાનું કંઈ ન આશ્ચર્ય (૨) હારી જતા રેતા જય૦ ૫

એવા છે ભગવાન, મહાવીર તમે જાણો, પ્રભુ (૨)
વદે છે મહા તેને (૨), નમે રાય રાણો જય ૬

ચોવીસ તીર્થ કરોની આરતિ

જયદેવ જયદેવ જયજય જિનચદા, પ્રભુ (૨)
પરમ મહેશ્વર દેવા (૨) અમૃત સુખકદા જય ૧
આદિશ્વર જિનરાજ, સુનદા સ્વામિ, પ્રભુ (૨)
અનિત અચળપદ પામ્યા (૨) સ્વ ભવ ગુણગ્રામી જય ૨
અભિનદન ભગવાન, સુમતિ જગત્રાતા પ્રભુ (૨)
પદા, સુપાર્શ્વ, જિણુદા, (૨) અભયદાન દાતા જય ૩
ચદ્ર, સુવિધિ, જગનાથ, શિતલ ઉપગારી, પ્રભુ (૨)
શ્રી શ્રેયાસને વહુ, (૨) દુરિત પડલહારી જય ૪
વાસુપુત્ર મહારાજ, વિમલ વિમળ પ્રાણી પ્રભુ (૨)
અનંત ધર્મ પ્રભુજી, (૨) વરીયા શિવરાણી જય ૫
શાંતિ, કુશુ, અરનાથ, મ ગાળ કર મહિ. પ્રભુ (૨)
સુનિમુક્ત, નગિ, નેમ, (૨) કાપો અધવણિ જય ૬
પાર્શ્વનાથ મહાવીર, જગજન દિનકારી, પ્રભુ (૨)
શિવસુખ અમને આપો, (૨) ભવજલધિ તારી જય ૭
માણિક દીન સમાજ, અવરિત ગુણ ગાવે; પ્રભુ (૨)
પદ પ કેશ પ્રભુમી, (૨) સુમદિત બીજ વાવે જય ૮

ચાર સરણાં-અનુવાદ.

(રાગ-ગઝલ કબાલી.)

૧

- અરિહંત સિદ્ધ સાધુ, જંગમાં પુનિત જે છે;
જિનદેવ લાખ્યો ધર્મ, સરણો ગ્રહું હું ચારે. —૧
- ગતિ ચાર હુઃખ દૂરે, કરવા ધરાવે શક્તિ;
પ્રાચીન મુનિ ગ્રહ્યાં તે, સરણો ગ્રહું હું ચારે. —૨
- સંસાર સમુદ્રમાંથી, નિસ્તારી ચાર આપે;
આનંદ કંદ સમ એ, સરણો ગ્રહું હું ચારે. —૩
- એ ચાર અમૂલ્ય રત્નો, મંગલિક લોકે ઉત્તમ;
કલ્યાણકારી જ ન નાં, સરણો ગ્રહું હું ચારે. —૪

૨

- ચોરાસી જે લક્ષ યોનિ, —ગત સર્વ જીવ કેરા;
અપરાધ કંઈ કર્યા જે, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો. —૧
- લખ સાત પૃથ્વી પાણી, વળી તેઉ વાઉ જીવો;
દશ લક્ષ વનસ્પતિના, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો. —૨
- લખ ચઉતિરિ સુરનારક, તેમ ચૌદ નિગોદ પ્રાણી;
વિકલેદ્રિ લક્ષ પટના, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો. —૩
- લખ ચૌદ મનુષ્ય સાથે, છે મૈત્રી નથી વિરોધ;
જની દીન ખમું ખમાવું, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો. —૪

૩

- અરિહંત સિદ્ધ સાક્ષી, એ પાપ ગહું મારાં;
આલોચી આત્મસાક્ષી, નિહું હું પાપ મારાં. —૧
- પ્રાણાતિપાત આદિ, સંસાર વધારનારાં;
ક્રોધાદિ કષાય કેરાં, નિહું હું પાપ મારાં. —૨
- નિદા કરી જે પરની, કુડાં કલંક દીધાં;
સ્મરી તે ઘણુંજ તાપું, નિહું હું પાપ મારાં. —૩

કરી કલેશ આડી દેપે, પરિતાપ પામી આપ્યો,
આદિ દુષ્ટ સ્થાન સેવ્યા, નિહુ હુ પાપ મારા —૪

૪

આદિ ઉપાધિ વ્યાધિ,—ત્રિતાપ સમૂળ છેદી,
જનુ, શુદ્ધ સમર્થ યોગી, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે —૧

રસ સ્વાદહીન લિક્ષા,—ગ્રહી ધ્યાન ધારૂ વનમા,
વિચરૂ હુ ઉગ્ર પથે, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે —૨

માનુ ન કોઈ શત્રુ, સહુ મૈત્રી ભાવે દેખુ,
મ વેગ તરંગ ઝીણુ, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે —૩

સભાળી સાધ્ય દષ્ટિ, પરહિત નિત્ય સાધુ,
નરજન્મ પામ્યો દુર્લભ, કળવાન થશે ત્યારે —૪

સમાપ્ત.

શુદ્ધિ પત્રક.

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૪	૩	સ્વરૂપગમણુ	કૃપાગસમપ
૮	૬	કપાળમા	મસ્તકિ-કપાળમા
૨૧	૪	વર્ષનુ	પૂર્વનુ
૨૨	૧૧	વિડ્	દિડ્
૨૫	૫	બ્રાતા	ત્રાતા
૨૮	૪	દિસે	ભવે
૪૧	૧૨	અરપણા	અરપણા
૫૦	૧૬	છાનોરે	યાનોરે
૬૩	૧૭	ઝંઝીરે	ઝાંઝીરે
૯૫	૧૭	સધે	સાધે
૧૧૧	૮	શાસનતીગ	શાસનરીત
૧૧૩	૧૭	હોપ	દોપ
૧૨૭	૧૩	દેખડો	દેખાડો
૧૨૮	૫	નિવગ્ને	નિવાગ્ને

દહર

૧૨૮	૭	વિદારમાન	વિગ્રહમાન
૧૨૮	૧૩	સુવિદ્યાળ	શ્રીવિદ્યાળ
૧૨૮	૧૪	ભુજંગ	ભુજંગને
૧૨૮	૧૫	અનિતવર્ષ	અનિતવીરિમ
૧૨૮	ગાથા ૪ થી પછી પાંચમી આ ગાથા સેવી.		
	ધનુષ પાંચશે ઉંગી સોહે, સોવન વરણી કાયા;		
	દોષ રહિત સુર મહી મહીનલ, વિચરે પાવન પાચારે-ભવિકા. ૫		
૧૩૪	૧૭	મેલું	મેલો
૧૩૭	૧૯	ભર	ભવ
૧૪૨	૨૦	૦	બેદા
૧૪૮	૧૯	સહ્યા	સદહ્યા
૧૫૦	૧૧	મંજરી	સંયમી
૧૫૬	૧૨	દિપાવ્યા	પામ્યા
૧૬૦	૯	પાયત્રા	પયત્રા
૧૬૧	દિવાળીના સ્તવનમાં ગા. ૨-૩ આ પ્રમાણે પાંચવી.		
	નાથ વિહ્વળું સૈન્યજ્યુરે, વીર વિહ્વણે સંધ;		
	સાથે કાશ્યુ આધારથીરે, પરમાનંદ અભંગોરે. વીર૦ ૨		
	માતા વિહ્વણા બાળજ્યુરે, અગ્રહો પરહો અથડાય;		
	વીર વિહ્વણા જીવકારે, આકુળ આકુળ યાયરે. વીર૦ ૩		
૧૬૩	૧૦	અહથુમાં	અહગથુમાં
૧૭૭	૨૧	છત્રીસ	બત્રીસ
૧૭૯	૨૦	પદે	વદે
૨૦૦	૧૦	ફેલજી	ફેલીજી
૨૦૭	૨૪-૨૫ બે લીટી નવી ઉમેરો.		
	આખખી ચંગી વિવિધરંગી શસ્ત્ર તણે અનુસાર;		
	એકાદશી એમ ઉજવા જેમ પામીએ ભવપાર.		
૨૧૫	૧૩	માગંત	માતંગ
૨૧૭	૨૦	ગાથા ૨૩ મીનું ઉત્તરાર્ધ	પદ
	ભાવિયે શુદ્ધ નય ભાવના: પાવના શયતણુ ઠામરે-૨૩		
૨૨૫	૩	વચ્છા!	વચ્છ!

